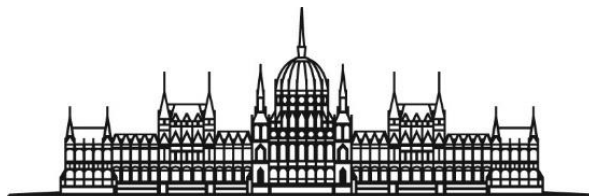

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Tordai Bence*

Az ülésnap megnyitása.....	22893
----------------------------	-------

Egyes törvényeknek az otthoneremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22893
Novák Katalin tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója	22893

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22897
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22901
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22906
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22911
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	22913
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	22917
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22920
Varga Zoltán (DK)	22921
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22922
Tordai Bence (Párbeszéd).....	22927
Varga Zoltán (DK)	22930
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22932
Csárdi Antal (LMP).....	22937
Héjj Dávid Ádám (Fidesz)	22941
Varju László (DK)	22941
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22942
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22943
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22944
Hollik István (KDNP)	22944
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22947
Héjj Dávid Ádám (Fidesz)	22951
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22952
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	22952

A Kormányzati Személyügyi Döntéstámogató Rendszerről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22958
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	22958

Felszólalók:

Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22961
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22964
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22966
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22968
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	22970
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	22973
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	22976

A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	22978
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	22978

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22981
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22984
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22986
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22988
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	22989
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	22991
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	22997
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22998
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	23001
Varga Zoltán (DK)	23004
Böröcz László (Fidesz).....	23005
Szilágyi György (Jobbik)	23006
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	23008
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	23010

Böröcz László (Fidesz).....	23011
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	23011
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	23012
Szilágyi György (Jobbik).....	23013
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	23014
Böröcz László (Fidesz).....	23014
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	23015
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	23015
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	23016
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és egyes kapcsolódó törvények	
módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	23020
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	23020
Felszólalók:	
Böröcz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23023
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	23024
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23025
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23028
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	23030
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	23034
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	23035
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	23039
Az ülésnap bezárása	23044

Az ülésen jelen voltak:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
14. ülésnapja

2020. november 5-én, csütörtökön
(9.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Aradszki András és Tordai Bence)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Aradszki András és Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános viták tárgyalására kerül sor. Felhívom figyelmüket, hogy a pandémiás helyzet szabályainak fokozott betartására figyelemmel az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két, felszólalásra váró képviselőtársunk tartózkodjon.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13477. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Novák Katalin miniszter asszonynak, a családokért felelős tárca nélküli miniszter asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, miniszter asszony!

NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Gyerekek nélkül nincs magyar jövő, ezért kell segítenünk a családalapítás előtt álló fiatalokat és a már gyermeket nevelő családokat. 2010 óta dolgozunk azért, hogy Magyarországon könnyebb, jobb legyen gyermeket vállalni, családot alapítani és gyermeket nevelni.

Most, amikor egy eddig nem ismert kihívással kell szembenéznünk, amikor a koronavírus naponta szedi áldozatait itt, hazánkban is és a világ minden részén, akkor még inkább felértékelődött a biztonság, a fizikai biztonság, az anyagi biztonság és az érzelmi biztonság is. Márpedig a biztonsághoz munkára és biztos fedélre van szükség, ezért igyekszünk segíteni a magyar embereket abban, hogy legyen munkájuk, és minden családnak legyen biztos fedél a feje felett - erről szól a családpolitikánk is.

Azért állok itt most önök előtt, mert amikor a miniszteri kinevezésemet átvettem, azt vállaltam, hogy megvalósítjuk Magyarország eddigi legnagyobb otthonteremtési programját, ehhez van szükség most az önök támogatására is, erről szól a mai vita is.

A 2010-es családbarát fordulat óta családpolitikánkban kitüntetett szerep jutott az otthonteremtés-

nek. Általában a családalapítás a biztos fedél megteremtésével kezdődik. Egy ilyen, életre szóló döntéshez, mint a gyermekvállalás, kell a kiszámíthatóság, a stabilitás és ehhez jó, hogyha van egy saját tulajdonú otthon. Mi, magyarok ráadásul, mondjuk, a nyugat-európaiakhoz képest még inkább vágyunk arra, hogy saját tulajdonú otthonban éljünk, és ezt szeretnénk megadni minden magyar ember számára.

2010-ben úgy vettük át a kormányzást, hogy több mint 5000 milliárdnyi devizahitel nyomta a magyar családok vállát, lakástámogatási rendszer pedig lényegében nem volt.

Ezek után mi betiltottuk a devizahitelezést, bevezettük az árfolyamgátat, a bankok kontójára lehetővé tettük a kedvezményes végtörlesztést, visszaadtuk az embereknek a tőlük tisztességtelenül elvett árfolyamrés- és kamatköltségeket, végül forintosítottuk is a devizahiteleket, a legkiszolgáltatottabbak védelmében pedig kilakoltatási tilalmat rendeltünk el, és elindítottuk a Nemzeti Eszközkezelőt. Ezzel párhuzamosan megkezdtük a családbarát otthonteremtés lehetőségeinek újjáépítését, melynek első mérföldköve volt a CSOK bevezetése 2015. július 1-jétől.

Később az otthonteremtési támogatások körét folyamatosan bővítettük. 2016-ban levittük 5 százalékra az új építésű lakások áfáját, az építkezésekre is lehetővé tettük az áfa visszatérítését 5 millió forintig, valamint a nagycsaládok számára lehetővé tettük, hogy a piacinál érdemben alacsonyabb, 3 százalékos kamattal vehessenek fel lakáshitelt.

Ezt egészítette ki az, hogy 2018 óta a gyermeket vállaló családok több millió forinttal csökkenthetik jelzáloghitel-tartozásukat, hiszen emlékezzünk rá, hogy ha egy családba egy második gyermek érkezik, akkor 1 millió, hogyha egy harmadik gyermek, akkor 4 millió, és minden további gyermeknél 1-1 millió forinttal csökkenthetik a fennálló jelzáloghitel-tartozást.

2019 júliusában a családvédelmi akcióterv keretében pedig több, még meglévő támogatás bővítése mellett az 5 ezer fő alatti kistélepüléseken az országosnál is kedvezőbb feltételekkel tettük lehetővé az otthonteremtési támogatásokat a falusi CSOK-kal, valamint a 10 millió forintos babaváró támogatás bevezetésével is támogattuk a családalapítás előtt álló fiatalokat. A családalapítás előtt álló fiatalok túlnyomó része egyébként a tapasztalataink szerint a babaváró támogatást otthonteremtési célokra használja fel.

A tények magukért beszélnek, és azt igazolják, hogy van értelme családtámogatásokban, otthonteremtési programban gondolkodni, hogy kevés jobb befektetés van, mint hogyha a következő generációba fektetünk be.

Összességében a CSOK bevezetése óta, tehát az elmúlt öt évben mintegy 1000 milliárd forinttal támogattuk a családok otthonteremtését. Ennek közel felét, csaknem 500 milliárd forintot egyébként a vissza nem fizetendő CSOK tette ki. Ez azt jelenti, hogy önmagában a CSOK-kal eddig 150 ezer családnak, összesen 650 ezer embernek tudtunk segíteni az otthon-

teremtésben. De ehhez hozzáadhatjuk a babaváró támogatásra eddig folyósított, közel 1000 milliárd forint nagy részét is, hiszen annak zömét is otthonteremtési célra fordították a fiatalok.

A CSOK az elmúlt öt évben csaknem minden ötödik lakásépítésnél vagy vásárlásnál szerepet játszott, és különösen az új ingatlanok megszerzését támogatta nagy arányban, hiszen három újlakás-vásárlásból vagy építkezésből kettőt a CSOK igénybevétele mellett bonyolítottak le.

Azért is vezettük be a CSOK-ot és az otthonteremtési programot, mert az otthon megteremtése a gyermekvállaláshoz is hozzájárul. A családnak, a gyermekeknek biztos jövőt elsősorban akkor tudunk tervezni, hogyha biztos fedél van a család feje felett. Most a járvány és annak gazdasági következményei azt követelik, hogy további erőfeszítéseket tegyünk a családok otthonteremtésének támogatása és az építőipar, ezen keresztül a gazdaság lendületbe hozása, lendületben tartása érdekében. Az a célunk, hogy amellet, hogy segítjük a családok otthonhoz jutását, ezen keresztül segítjük az építőipart és így a magyar gazdaságot is.

Ezt a célt szolgálják az otthonteremtési akcióterv elmúlt hetekben bejelentett lépései, melyek közül a most tárgyalt törvényjavaslat az új építésű lakásokra vonatkozó általános forgalmi adó 27 százalékról 5 százalékra csökkentését, valamint a lakást vásárló családok számára a 4 százalékos visszerhes vagyonszerzési illeték eltörlését tartalmazza az áfatörvény és az illetéktörvény módosításával.

Az áfacsökkentés arról szól, hogy a 2021. január 1-jét követően kiállított, lakásvásárlásra vonatkozó vég számla vagy rész számla 5 százalékos adókulccsal adózik majd, tehát az áfateher négyötödét, 22 százalékot elengedjük. Ennek köszönhetően többmillió vagy akár tízmillió nagyságrendű összeget takaríthatnak meg azok, akik jövőre vásárolnak új építésű otthont.

Ráadásul, bár ez nem ebben a törvényjavaslatban szerepel, hanem majd külön kormányrendeletben fogjuk rendezni, de már tudjuk, hogy azon gyermekes vagy gyermekvállalás előtt álló családok részére, akik CSOK-kal vásárolnak otthont, az 5 százalékos áfatartalmat is visszaadjuk majd.

(9.10)

A csökkentett áfakulcsot 2022 végéig lehet majd alkalmazni, de ez a határidő inkább a most folyamatban lévő, még be nem fejezett építkezéseket érinti, azokra a lakásokra ugyanis, amelyekre eddig az időpontig megkapják az építési engedélyt, egészen 2026 végéig, tehát még négy évig alkalmazható lesz az 5 százalékos áfamérték.

Az illetékfizetési kötelezettség eltörlése is komoly segítség lesz reményeim szerint minden olyan gyermekes vagy gyermekvállalás előtt álló családnak, amely CSOK-ot vesz igénybe az otthonteremtéshez, és 2021. január 1-jét követően vásárol új otthont, legyen itt szó akár használt, akár új otthonról. Ők már a beköltözést

követően, miután kiegyenlítették az ingatlanok a vételárát, nem kapnak majd az illeték kirovásáról szóló értesítést, hiszen teljes illetékmentességet élvezhetnek az elkövetkező években. Ez komoly, akár milliós nagyságrendű segítséget is jelent egy-egy családnak, akár akkor is, hogyha egy gyermekkel vesznek új vagy használt otthont a CSOK segítségével, és akár egy gyermeket vagy gyermekeit egyedül nevelő szülő számára is. Például egy 50 milliós lakás vételárának a kifizetése után 2 millió forintot takaríthat meg az a család vagy gyermekvállalás előtt álló pár, amely CSOK-kal vásárolja meg ingatlanát.

A törvényjavaslat fenti tartalma mellett kormányrendeletben fogjuk szabályozni a többgenerációs otthonok létrehozását, megteremtve annak a lehetőségét, hogy ismét minél többen tudjanak többgenerációs otthonban élni, tehát egy fedél alatt lehessenek a nagyszülők, a szülők és az unokák. Ez azt jelenti majd, hogy ha egy tetőteret beépítenek egy családi házban, akkor ahhoz felvehetik a teljes, új otthon vásárlásához igénybe vehető CSOK-összeget, tehát akár 10 millió forintot.

Megfeszítve dolgozunk az otthonfelújítási támogatás rendeleteinek a megalkotásán is az érintett tárcák segítségével, amit most is szeretnék megköszönni.

Segítséget fogunk nyújtani az otthonfelújításban is a gyermekes családoknak 2021. január 1-jétől. Ez azt jelenti majd, hogy azoknak, akik nem szeretnének költözni, akik már megtalálták a biztos fedelet, akik már abban az otthonban élnek, ahonnan nem szeretnének most továbbmozdulni, lakásfelújítási, otthonfelújítási programot hirdetünk meg, ők tehát 2021. január 1-jét követően, hogyha felújítják az otthonukat, akkor a felújítás költségeinek a felét visszaigényelhetik, és így maximum 3 millió forint megtakarítást érhetnek el. Ez azt jelenti, hogy a munkadíjat és az anyagköltséget is felerészben megtakaríthatják, egy 6 millió forintos felújítás így a családnak lényegében csak 3 millió forintba kerül 2021. január 1-jét követően. Bízom abban, hogy sokan tudnak majd élni ezzel a lehetőséggel is.

Ahogy említettem, a tíz éve tartó, családokat támogató gondolkodásnak, döntéshozatalnak látszódnak már az eredményei is. 60 éve nem volt olyan alacsony a válásoknak a száma, mint most, 40 éve nem volt olyan magas a házasságkötéseknek a száma, mint az előző évben, és még egy érdekes adatot szeretnék megosztani önökkel: hogyha az Európai Unió összes tagállamával hasonlítjuk össze a magyarországi eredményeket, akkor azt látjuk, hogy az elmúlt tíz évben Magyarországon emelkedett a legnagyobb mértékben a gyermekvállalási kedv, az Európai Unió összes tagállamával összehasonlítva. Azt hiszem, ez is egy komoly eredmény, és örülhetünk annak, hogy évtizedek óta nem vállaltak annyi gyermeket a fiatalok, mint most.

Bízunk abban, hogy a mostani döntéseknek köszönhetően is még biztonságosabb, még inkább családbarát hely lesz Magyarország mind a gyermekvállalás előtt álló, mind a már gyermeket nevelő családok számára. Ezért most is arra kérem képviselőtársaimat,

hogy a törvényjavaslatokat támogassák önök is, hogy ezzel is segítsék a munkánkat és azt, hogy Magyarország még inkább családbarát hely lehessen, és hogy még több gyermekvállalás előtt álló fiatal pár és már gyermeket nevelő család számára tudjuk megadni az otthon biztonságát. Ebben kérem tehát a segítségüket és a támogatásukat ennél a törvényjavaslatnál is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Katalin miniszter asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk Alaptörvényének 50. cikke a következőket mondja: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári kormány 2015 óta kiemelt ügyként kezeli a családok saját tulajdonú otthonhoz jutását. Az első intézkedés a CSOK bevezetése volt, amelyet az azóta eltelt öt év alatt 154 ezer család vett igénybe összesen csaknem 500 milliárd forint értékben. Ez azt jelenti, hogy hiánypótló és valódi segítséget nyújtó ez a támogatási forma, amellyel már 650 ezer ember lakáscéljai megvalósulásához sikerült hozzájárulnunk. Új lakás vásárlására és építésére 44 ezer család kapott eddig 276 milliárd forint támogatást, használt lakás vásárlásához 101 ezer család részesült 189 milliárd forint összegű támogatásban, meglévő otthonának bővítéséhez, korszerűsítéséhez további 10 ezer családnak tudtunk 24 milliárd forint összegű segítséget nyújtani.

Az előbb említett vissza nem térítendő támogatásokat - kiemelendő: vissza nem térítendő támogatásokat, vagyis ezeket a családok igénybe vehetik, és nem kell visszafizetniük azt az államnak - kiegészíti a többgyermekes családok 10 millió, illetve 15 millió forint keretösszegű kedvezményes lakáshitele, amellyel tovább bővülnek az otthonteremtés lehetőségei. Kijelenthetjük, hogy az otthonteremtési program az egyik legsikeresebb kormányzati kezdeményezés, amellyel már 1000 milliárd forint vissza nem térítendő, illetve részben visszatérítendő támogatást nyújtottunk a családoknak.

A Fidesz-KDNP-frakciósövetség politikájának középpontjában a családok állnak, minden támogatást megadunk, amellyel a gyermekek, a fiatalok, a családalapítás előtt állók, a már családos aktív korúak és a szépkorúak életkörülményeit fokozatosan javíthatjuk.

Így támogatjuk az új otthonteremtési akcióterv intézkedéseinek sorát is, amelyekkel még tovább bővülnek január 1-jétől a családok lakhatási lehetőségei.

Támogatjuk az áfacsökkentést, újabb jelentős milliárdokat, akár 5-10 milliárd forintos nagyságrendű összeget spórol meg mindenki, aki 2021 januárja után vásárol új építésű otthont, hiszen a 27 százalékos áfa helyett már csak 5 százalékos áfát kell majd fizetnie az ingatlan után. Frakciósövetségünk támogatja az áfamentes otthonhoz jutást, támogatjuk, hogy 2021. január 1-jétől a legalább egygyermekes családok a CSOK-kal vásárolt otthon után teljes mértékben mentesüljenek az áfa megfizetése alól - ez a gyakorlatban úgy fog majd megvalósulni, hogy utólagosan visszatérítjük nekik a fennmaradó 5 százalékos áfa összegét is.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja az otthonok felújítását is. Ez fontos és eddig soha nem látott új eleme az otthonteremtési programnak. A már legalább egy gyermeket nevelő családoknak a meglévő otthonuk felújításához, korszerűsítéséhez is hozzájárulunk 2021. január 1-jétől a törvény elfogadása esetén. A családok lakásfelújítási költségeinek felét - a munkadíjnak és az anyagköltségnek egyaránt -, maximum 3 millió forintot átvállal majd az állam, azaz ha valaki 6 millió forintért újítja majd fel meglévő lakását, és már van legalább egy gyermeke, akkor a felújítás tényleges összege 3 millió forintba fog végül kerülni neki.

(9.20)

Ezt a formát is igénybe vehetik azok a szülők is, akik a gyermeküket egyedül nevelik, és minden olyan család, ahol 25 év alatti fiatal van a szülőkkel közös háztartásban, valamint a gyermekgondozási díjban részesülő családok korhatár nélkül jogosultak erre a támogatásra is.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényben javasolt illetékmentességet is azokban az esetekben, amikor a szülők, a családok új vagy használt lakóingatlanuk megvásárlásához CSOK-ot vettek, vesznek igénybe. Ők a törvény elfogadása után, január 1-jétől teljes egészében mentesülnek a 4 százalékos visszterhes vagyonszerzési illeték megfizetése alól, az ingatlan vételárától függetlenül. Ez az összeg egy 50 milliós ingatlannál már 2 millió forint megtakarítást jelent, ami pluszként jelentkezik az eddigi kedvezmények mellett. Ezzel olyan terhet veszünk le a családok válláról, amit eddig utólag, már az ingatlan megvásárlása után kellett megfizetniük a szülőknek, a családoknak.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a többgenerációs otthonteremtést is. Januártól a tetőtér-beépítéshez is igénybe vehető az újlakás-vásárlásra vonatkozó CSOK összegének megfelelő támogatás. Ez különösen olyan körzetekben jelent jelentős támogatást, mint az én választókerületemben, Budapest XVII. kerületében, Rákosmentén és Kőbányán, ahol az ingatlanárak igen magasak. Ebben az esetben a tel-

ket már nem kell megvásárolniuk a fiatal családoknak, így a szülők a többgenerációs családi ház kialakításakor segítséget tudnak nyújtani. Ezzel az új javaslattal a nagyvárosokban is lehetővé válik, hogy a CSOK-ot ezzel a tetőtér-beépítési formával mind többen és többen vehessék igénybe a jövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben egy súlyos pénzügyi válság kellős közepén volt Magyarország. De nem akartunk úgy válságot kezelni, mint ahogy azt a baloldali kormányok tették annak idején, hogy minden terhet áthárítottak a családokra. Elvették egyhavi nyugdíjat, egyhavi bért, adót emeltek, elvették a családtámogatási rendszert, és a devizahitelekkel adósrabszolgaságba kergették családok millióit.

Ma nemcsak Magyarországot, de egész Európát sújtja a népességsökkenés. Brüsszel és a magyar baloldal válasza erre mindig csak a bevándorlók betelepítése. Ez az egyetlen válasz. Mi a Fidesz-KDNP-ben azonban a magyar családok megerősítésén dolgozunk immáron tíz éve, segítjük őket, hogy saját otthonhoz jussanak, arra törekszünk, hogy a vágyott gyermekek mihamarabb megszülethessenek. A baloldal szinte folyamatosan azt hangoztatja, hogy a Fidesz nem emeli a családi pótlék összegét. De azt mindig elfelejtik megemlíteni, hogy ők úgy emelték, hogy azzal egy időben lenullázták az egy és két gyermeket nevelő családok adókedvezményét, holott tudvalevő, hogy többségében ez Magyarországon a jellemző családmódel. A gyakorlatban a megemelt családi pótlék és az eltörölt kedvezmény nem jelentett nagyobb segítséget a tisztességes, munkából élő és adófizető állampolgárok számára, viszont a munkakerülő réteget éhező gyermekek világrahozatalára ösztönözte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem árt most összegezni röviden a családi pótlék és a családi adókedvezmény mellett az összes családtámogatási elemet, amely a bejelentett lakásfelújításra költhető 3 millió forintos állami támogatást, a családi házak tetőtér-beépítéséhez is igénybe vehető CSOK-támogatást és az illetékmentességet is tartalmazza már. Íme, a lista, csak nagyon röviden és vázlatosan, hiszen kimerítené az időkeretemet, és gyanítom, még a KDNP időkeretét is, ha minden olyan családtámogatási elemet szeretnénk felsorolni, nem is kifejtve, hanem csak felsorolással, amelyek 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány bevezetett. E lista elemeinek 90 százaléka nem volt elérhető a baloldali kormányok idején, ami pedig elérhető volt ezek közül, annak a mértéke nagyságrendekkel kisebb volt, mint a mai támogatás.

Nézzük meg, hogy mi az igazság és melyek a valós tények a baloldal és a Fidesz-KDNP-kormányok családtámogatási rendszerét illetően! 3 millió forint lakásfelújításra minden magyar családnak. Nulla százalékos áfa a családok otthonteremtéséhez. Illetékmentesen vehetnek lakást a családok. CSOK. CSOK-kölcsön. Családi pótlék. Családi adókedvezmény. Gyermekek otthongondozási díja. Gyermekek gondozást segítő ellátás, vagyis gyes. Gyermekek nevelési támogatás, vagyis gyed. Gyermekek gondozási díj,

vagyis gyed. Csecsemőgondozási díj. Anyasági támogatás. Diplomásgyed. Gyermekekápolási táppénz. Első házások kedvezménye. Ingyenes étkezés, étkezésidő-kedvezmény. Gyermekek után járó szabadság. Minden diák ingyen kap tankönyvet 2020-tól a köznevelésben. Jelzáloghitel-elengedés. Négy- vagy többgyermekes édesanyák személyijövedelemadó-mentessége. Nagyszülői gyed. Babaváró támogatás. Bölcsődefejlesztési program. Nagycsaládosok autóvásárlási támogatása. Diákhitel-tartozás elengedése. Köldökzinór-program. A külföldi magyar családok támogatása. Kismamákat védő munkajogi szabályok megalkotása. Munkahelyvédelmi akcióterv. Falusi CSOK. Fiatalkorú életkezdési támogatása és babakötvény. Ingyenes nyelvvizsga. Ingyenes KRESZ-tanfolyam. Külföldi nyelvtanulási program. Erzsébet-táborok. Bölcsődefejlesztési program. Áldozatsegítés a családon belüli erőszak ellen. „Kéznél a segítség - Gyermekek alkalmazás szülőknél”. S még folytathatnám hosszan a sort.

A magyar családok garanciát kaptak és garanciát is kapnak mindig arra, hogy amíg polgári kormánya van Magyarországnak, addig a családtámogatási rendszer nem csökkentjük, sőt azt folyamatosan, fokozatosan, újabb és újabb elemekkel bővítjük, mint ahogy ebben a most tárgyalta törvényben is.

De említsük meg és ne felejtsük ki az előző felsorolásból a rezsicsökkentést sem. Magyarország megnyerte a rezsipert. Átlagosan 600 ezer forintot spóroltak a családok csak egyedül a villamos energia árán. Az is jelentős segítség, hogy jelentősen emelkedik a csecsemőgondozási díj összege is. A nettó összege magasabb lesz, mint az édesanya korábbi nettó fizetése. Bevezettük a kamatmentes Diákhitel Pluszt. 2 ezer állami, önkormányzati, egyházi, illetve határon túli óvoda újul meg vagy épül fel Magyarországon és a Kárpát-medencében 100 milliárd forint értékben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi a Fidesz-képviselőcsoportban büszkék vagyunk arra, hogy a magyar kormány, mi fordítjuk a legmagasabb összeget a családokra egész Európában. Itt persze nem állhatunk meg, nem dőlhetünk hátra, hiszen tennivaló mindig van; most, a koronavírus-járvány idején különösen, amikor sorra sújtja a világ összes országát, összes gazdaságát a koronavírus-járvány. Mi két fronton továbbra is ezerrel harcolunk. Az egyik a gazdaság további erősítése, hogy minél kisebb veszteséggel és minimalizációval tudjuk átvészelnünk ezt az időszakot, a másik meg az, hogy közvetlenül segítsük a családokat. Mi nem elveszünk a családtámogatási rendszerből és elemekből, nem csökkentjük ezeket az összegeket, nem nullázzuk le, hanem gyarapítjuk, még most is, ebben a nehéz évben, a koronavírus-járvány idején is.

A fent említettek tükrében, tisztelt képviselőtársaim, látjuk, hogy a kormány és ennek megfelelően természetesen a Fidesz-KDNP-frakciószövetség is elkötelezett abban, hogy a továbbiakban is hűen támogassuk a családok saját tulajdonú otthonteremtését. A most tárgyalta törvényjavaslatnak köszönhetően a magyaror-

szági családok könnyebb helyzetbe kerülnek, ami minden honfitársunknak, illetve az irántuk felelősséget érző képviselőnek, frakciónak alapvető érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák majd a végszavazásnál. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(9.30)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem áll szándékomban megsérteni senkit, de az előző felszólalás bizony a hetvenes évek parlamentjében is elment volna, olyan stílusú termelési jelentést láthatunk. Államtitkár úr, legalább nagyon helyes, hogy itt van, bár miniszter asszony bevezette azt a rossz gyakorlatot, hogy elmondja a saját kis bevezető felszólalását, aztán nem tiszteli meg jelenlétével azt a vitát *(Zsigó Róbert: Az első körben te sem voltál itt! - Zaj. - Az elnök csenget.)*, amely egyébként az ő miniszteri szakterületébe illeszkedik. Államtitkár úr pedig a maszkja mögül bekiabál, de reméljük, majd aktívan részt vesz a vitában, nem úgy, ahogy szokott.

Mondjuk el, hogy az előttünk fekvő csomag szerintem egyébként támogatható, jól megfogalmazott, jól körülhatárolt célokat tartalmaz, de az a termelési jelentés stílusú elképesztő körítés és az a szirup, amit ráöntenek, az valami egészen elképesztő. Nézzük a rögválóságot!

Otthonteremtési és demográfiai téren ez az ország sajnálatos módon egy kátyúban van. Mind az otthonteremtési, új építésű ingatlanokra vonatkozó, albérléstartókra vonatkozó adatok sokkal rosszabbak, mint az elmúlt évtizedekben jellemzően, demográfiai téren pedig akárhogy próbálnak összevissza beszélni a kormányzati oldalon, a magyarság lélekszáma itt, a csonka országon belül is évente nagyságrendileg 40 ezer fővel fogy, a termékenységi mutató pedig egy visszapotlódást követően még mindig sajnos az európai átlag alatt van. Bárcsak ne így lenne! Én nagyon szurkolok annak, hogy ne így legyen.

De akkor nézzük az adatokat, és zúzzuk szét azt, ami a termelési jelentésekben elhangzott! Otthonteremtésről beszél az a kormányzat, amely semmit nem tett azzal szemben, hogy egy átlagos fővárosi albérlétár 150-160 ezer forint plusz rezsiig ment fel az önkormányzatoknál. Elmondhatjuk, hogy magyar fiatalok, demográfiai, családtervezési célokkal rendelkező magyar fiatalok tömegét hozták vállalhatatlan helyzetbe. Ha azt nézzük meg, hogy az új építésű lakások száma, mondjuk, még a gazdasági sikerkorszaknak nem nevezhető 2007-ben is az átadott lakások tekintetében 36 ezernél járt, 2010-ben 20 800-nál járt ez az adat, 2013-ra lement 7200-ra, képviselőtársaim, ez az önk

gazdasági csodája. Aztán 2015-ben 7600 átadott lakásról beszélhetünk - a KSH adatsorát a kis okostelefonjainkon meg tudják nyitni, és akkor rögtön vitaképesek leszünk -, majd 2016-ban még mindig nem érték el a 10 ezer átadott lakást. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy a kétezres évek nem Magyarország gazdasági sikerkorszakát fémjelzik, és ott mégis 40 ezer fölötti, 30 ezer fölötti adatok köszönnek vissza, aztán egy 2009 utáni nagy zuhanással még mindig 20 ezernél tartott az átadott lakások száma. Persze, most azt fogják mondani, hogy válság volt *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, és ilyenkor nem mondják, csak akkor, amikor a koronavírus-helyzetet kell kezelni. Aztán 2016-ra 9900-ig ment fel ez az adat, tehát még mindig 10 ezer átadott lakás alatt vagyunk, 2018-ra szerencsére 17 ezerre felment. Ez kicsit kevesebb, mint a fele a kétezres évek közepén jellemző adatnak.

Anélkül, hogy dicsérni akarnám azt a korszakot, amin nem volt sok dicsérnivaló, de azért a számok makacs dolgok, önök ezen piaci körülmények között feleannyi számú, új építésű lakást sem tudtak átadni, mint egy évtizeddel korábban. Az a helyzet, hogy ez szoros összefüggésben áll az önök vegyitizált neoliberalis, elhibázott családpolitikájával, otthonteremtési politikájával. Kétségtelen, hogy kedvezménytömeg került erre a területre, és én ezt üdvözlöm, képviselőtársaim, tehát nehogy úgy vegyék, hogy én ebből az egész rendszerből direkt valami rosszat akarok kihozni. Csak amiről önök itt nem beszélnek, az az, hogy az önök családtámogatási rendszere - még a CSOK is részben - olyan ingatlanár-drágulást hozott kontroll nélkül a piacon, ami beépül minden magyar ingatlanvásárló által fizetendő árba, beépül valamelyest az albérléstartókba is. Azt látjuk, hogy miközben 60-80 ezer forintra 160 ezerig mentek fel az albérléti árak, önök mit mondtak: hát, mi egy kormány vagyunk, mi a Fidesz-KDNP vagyunk, mi a piaci folyamatokba nem nagyon akarunk beleszólni.

Ugyanezt mondták a forint/euró árfolyamnál is, ami szintén a magyar családokat sújtja, szintén a gyermekvállalási tervekkel rendelkezőket sújtja. Itt is azt mondták, hogy a kormánynak aztán nincsenek árfolyamcéljai. Igaz, önök hozzák meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt, amibe bele lehetett volna írni, hogy a jegybanknak legyenek árfolyamcéljai, mert a jegybank is azt mondja, hogy a kormány nem mondta meg, hogy legyenek árfolyamcéljaink, tehát nekünk sincsenek. Ebből kifolyólag egy ezermilliárdos évenkénti különadóval sújtják a teljes magyar lakosságot, köztük a gyermeket vállalókat is.

Ha ennyire komolyan gondolják a demográfiai célokat, mint ahogy mondják - és én remélem, hogy így van, és ez nem megint csak egy politikai termék, mint amilyen korábban a rezsielőretérítés vagy a migráció elleni állítólagos harc volt -, ha tényleg komolyan gondolják, magyarazzák meg nekem, Dunai képviselőtársam, egy hölgy egészen máshogy, sokkal tisztábban képes sokszor látni ezeket a dolgokat, hogy tudják önök elfogadni, hogy egész Európában Magyarországon van a legmagasabb forgalmiadó-kulcs a

gyermeknevelési cikkeken. Én átnéztem egyesével. Nem volt még egy európai ország, ahol 27 százalékos áfával sújtották volna a gyermeknevelési cikkeket. Nincs több! Adják be azt a módosítót, ami legalább a gyermeknevelési cikkek tekintetében lemegy 5 százalékra, én azonnal támogatni fogom, és szinte biztos vagyok benne, hogy a mögöttem lévő frakció is, hiszen évek óta fogalmazzuk meg ezt az igényt.

Tehát kétségtelen, hogy önök csorgatnak támogatási összegeket erre a területre, én ezt nem vitatom el, csak azt látom, hogy a másik oldalon hagynak olyan piaci folyamatokat elszabadulni, amelyek brutális dráguláshoz vezetnek, és a saját adórendszerükben a fogyasztási típusú adók között azokat emelik, és meghagynak olyanokat, amelyek kiemelten sújtják a gyermeket nevelőket, a gyermeket tervezőket. Az önök rendszerének másik óriási hibája az, hogy nem igazán támogatják azokat, akiknek most nulla gyermekük van, de szeretnék az elsőt vállalni. Nagyon szép célnak tartom a második, harmadik, negyedik gyermek vállalását tényleg, de az elsőről se feledkezünk meg. Az elszabadult albérletárak, a brutális áfaterhek jellemzően ezeket a családokat sújtják.

Ha a különböző programelemekről egyesével beszélünk - túllépve az új építésű lakások számán és azon, hogy ha ilyen ütemben haladunk, akkor nagyjából 300-400 évente tud majd megcserélni a magyar ingatlanállomány, nagy jóindulattal 200 évente, ha kicsit javulnak az adatok -, azt látjuk, a tetőtér-beépítés szándéka és az, hogy több generáció együtt élhessen, biztos, hogy talál egy célközönséget, és én ezt támogatom, hiszen érzem én is a fogadóórakon, egyes személyes beszélgetésekben, hogy vannak ilyen irányú igények Magyarországon, és szerintem jó, ha efelé nyit a kormányzat. Azt látom ugyanakkor, hogy ez a tetőtér-beépítési akcióterv nem tud annyi embert érinteni és megfogni, mint ahányat károsan sújtott, mondjuk, a lakáscélú előtakarékoság állami támogatásának a megszüntetése. Tehát értem, hogy vannak hasznos programelemek, csak más, kártékony tetteikkel sokkal szélesebb társadalmi csoportot sújtanak.

Nacsa képviselőtársam utánam jön, kérem, hogy majd a kiosztó jellegű megszólalások után hagyjon egy kis energiát arra, hogy mondja el, hogy amikor tettek önök itt egy ígéretet a parlamentben, most in-tegetni fog, hogy nem ön, ezért mondom azt, hogy önök, akkor felszántották a lakáscélú előtakarékoság állami támogatási lábát, azt ígérték, hogy lesz helyette valami. Hány éve ennek, képviselőtársam? Ugye, minimum 3! Ugye, nem Rogán Antal lakáslótját tervezik az LTP állami támogatása helyett? Mit üzennek azoknak a fiataloknak, akik a CSOK-hoz az önrészt lakáscélú előtakarékoság állami támogatásával tudták csak összeszedni, és most azért nem tudják a Dunai képviselőtársam által helyesen dicsért CSOK-ot felvenni, mert nem tudják az önrészre valót ily módon összeszedni, vagy ha tudják, akkor az önök kiszervezett partnerei, a kereskedelmi bankok azt mondják neki, hogy testvérem, te nem vagy hitelképes, mert

nem keresel eleget. Tehát egészen elképesztően zárnak ki komplett társadalmi csoportokat ebből a rendszerből. Kíváncsi vagyok, hogy mi kerül a lakáscélú előtakarékoság mellé.

Egyébként az említett illetékeltörlést is ezekben az esetekben támogatom, jó dolognak tartom. Még egyszer mondom, nem ezzel vitatkozom, hanem a körülötte szőtt termelési jelentések stílusával, tényadatokkal és azzal, hogy milyen borzasztó jövőképet festenek ezek Magyarország számára. Mondom ezt akkor is, nem akarom én a 2010 előtti bármely kormányzást példaként állítani ide, hiszen ott sem látunk fényes demográfiai mutatókat, és ott sem látunk teljes körű otthonteremtési megoldásokat, sőt. Viszont önök ezt előadják magukról. 2022-ig a kampányuk egyik fő csapásirányává azt teszik, hogy támogatják a családokat. Most elmondta Novák miniszter asszony, és kérem, hogy majd helyesbítse, szó szerint azt mondta, hogy évtizedek óta nem vállaltak a magyar párok ennyi gyereket, mint most. *(Nacsa Lőrinc: Így van!)* Hát akkor, ha Nacsa képviselőtársam szerint így van, és ugye, ő következik majd nem sokkal utánam *(Nacsa Lőrinc Hollik Istvánra mutat.)*, akkor beszélgesünk erről, jó?! És akkor majd Hollik képviselőtársam vagy bárki tud erre reagálni.

Nézzük meg az adatokat! Azt látjuk az élveszületések száma tekintetében: 2010-ben hogy vették át a kormányzást? 90 335-tel. De hiába ingatják a fejüket, a helyzet az, hogy a számokból kell kiindulni. Átvették a kormányzást egy 1,29-es, nagyon alacsony termékenységi mutatóval, ami egyébként egy borzasztóan rossz adat volt. A posztszocialista országok mindegyikében megfigyelhető volt ez, hogy a termékenységi mutató a Bokros-csomag-szerű örületeknek és egyéb beavatkozásoknak köszönhetően lezuhant egy ilyen 1,2-1,3 körüli szintre.

(9.40)

Minden egyes posztszocialista országban - a szakma visszapótlódásnak nevezi ezt a folyamatot - 1,5-1,6 körülire visszaótt idézőjelben ez a mutató, úgy nagyjából 2010 környékére, kivéve Magyarországot. Nagyon súlyos gazdasági örökséget hordoztunk; nem tudott ez a mutató visszaemelkedni, és most az önök kormányzása alatt szerencsére ez a visszapótlódás Magyarországon is megtörtént, nagyjából 1,49-ig, most pedig 1,55-ig. És a helyzet az, hogy ezenközben a szülőképes korú hölgyek száma folyamatosan csökkent, tehát ne varrjuk csak az önök nyakába ezt a problémakört; egyáltalán nem azt mondom, hogy kizárólag a Fidesz-KDNP felelős a demográfiai mélyrepülésért. Azt mondom, hogy a hazudozásért felelős ez a kormány, mert egy tragikus helyzetben, egy őszinte szembenézés helyett olyanokat állítanak, amik a számok szintjén nem bizonyultak igaznak.

A 2010 előtti adatokat, amikor 97-99 ezer gyermek született még 2008-ban is, ezt talán hagyjuk is, de azt látjuk, hogy 2010 után négy olyan évet mérünk,

ahol 90 ezer alá ment a születésszám. Mind a négy a Fidesz-KDNP-kormányzásra esik.

Ha pedig idén... Látom, olvasom a cikkeiket, ezt az ideai növekedést, ezt az 5,5 százalékos tavalai borzasztóan rossz adatokhoz képest szerintem el kell ismerni és értékelni kell, de ha ezzel a tendenciával fejezzük be az évet, akkor az élveszületések száma meg fogja haladni a 2017-es szintet, de nem fogja elérni a 2016-osat. Tehát a zuhanás, az évenkénti nagyságrendileg 40 ezerrel fogyás, a kényszerű kivándorlás, a szülőföldön való boldogulás képtelensége rögválóság marad, nem tud megszűnni.

Ott a „Jövönk a gyermek” című tanulmánykötet. Önök ezt, remélem, ismerik, mert egy KDNP-s szakértői kör alkotta. Ugye, ismerik, olvasták? Benda József és társszerkesztője szerkesztésében, mintegy kétszáz szakértő által összerakott kiváló kötet. Tudják, mi van leírva benne szó szerint? KDNP-s szakértők által, a Fidesz-KDNP-ről: hogy üdvözítők ezek a kis elmozdulások, de trendforduló még ott a kanyarban sem sejlík fel. Az önök saját szakértői állítják ki a diagnózist, nem én, és önök mégis az ellenkezőjét próbálják felfesteni a parlamentben.

Benda Józsefék még egy dolgot leírtak. A mostani élveszületési számokat alapul véve néhány évtizedes távlatban Magyarország lélekszáma, tudják, mennyi lesz? 6,3 millió fő. 6,3 millió fő! Ha önök jól csinálják a dolgukat, és én nagyon szurkolok annak, hogy jól csinálják, akkor ez felmehet 6,5-6,6-ra is - de hol vagyunk a 10 milliós Magyarországnak a mi gyermekkorunkban, fiatalkorunkban megszokott képétől? Erről kéne őszintén beszélnünk, és olyan megoldásokat behozniuk ide a parlament elé, ez történelmi felelősségük, amire minden párt jó szájízzel tud igent mondani, és majd ha ők lesznek kormányon, akkor jó szájízzel tudják a továbbiakban képviselni. Hiszen csak egy ciklusokon átívelő demográfiai program, nem erőszakos, nem más magánszférájába beleerőszakoskodó, hanem támogató, bátorító és motiváló program lesz képes változást elhozni, és erre lenne szükség.

Az nem segít, hogy Bencsik András a Demokrata hasábjain behazudja a világba, hogy Magyarország már a gyarapodás útjára lépett népesedési szempontból. Az nem segít, ha miniszter asszony azt mondja, hogy az elmúlt évtizedek óta most vállalják a legtöbb gyermeket a magyar párok, mert most elmondtam a számokat, amelyek alapján ez nem igaz. És az önök szakértői a KDNP tanulmánykötetében elmondták, leírták a számokat, amelyek alapján az önök emberei is kimondják, hogy ez nem igaz.

Persze, a termékenységi arányszámra fognak mutogatni. És egyébként én bátorítom, növekedjen, bátorítsunk mindenkit, aki érintett ebben a körben, hiszen folyamatosan csökken a szülőképes korú hölgyek száma, de akkor ismerjék el őszintén, hogy nagy a baj, és ne mondjon egy miniszter, egy államtitkár, egy képviselő olyanokat, hogy itt bármiféle trendforduló bekövetkezik, amikor a saját szakértőik is leleplezik önöket.

Nagyon hosszan fogunk még a mai nap folyamán vitatkozni rezsicsökkentésről, családi pótlék versus

családi kártyáról, elhangzott a migráció is, ahol szerényen megkérdezném, hogy melyik az egyetlen párt Magyarországon, amely a magyar állampolgárság előszobájának az árusításával - letelepedési kötvénnyel - feltételezhetően veszélyes elemeket engedett Magyarországra telepedni: Fidesz-KDNP-nek hívják. Melyik az egyetlen párt Magyarországon az írott, ismert magyar történelemben, amely százezres nagyságrendben idegen munkásokat importál folyamatosan, és vélhetően majd kinyitja az előszobát a letelepítésük számára? Fidesz-KDNP-nek hívják.

Nagyon sok megmagyaráznivaló kérdés adódik tehát, de én arra kérem önöket, hogy próbáljanak meg a saját véleménybuborékuknak való kommunikálás és a valóság átfestése helyett visszatérni a magyar valóságba, mert lennének közös ügyeink. Lennének a lövészárkok fölött megegyezési lehetőségeink, főleg a család-támogatási rendszer egyes elemei tekintetében, de hetvenes évek stílusú termelési jelentésekkel ez nem fog menni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Dr. Gyüre Csaba: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedje meg, elnök úr, hogy néhány szóban reagáljak arra, ami itt elhangzott a baloldali képviselőtől. *(Z. Kárpát Dániel: Nem szólt meg baloldali képviselő... - Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Az elnök csenget.)* Értem, hogy ez önöknek fáj, de a tény az mégiscsak tény marad ettől. *(Z. Kárpát Dániel: Nekünk nem fáj! Neked ciki. Nekünk nem fáj! Nem tehetsz róla, hogy nem érted... - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, kérem, nyugodjon meg! *(Z. Kárpát Dániel: Teljesen nyugodt vagyok!)*

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Szóval, menjünk akkor sorjában! Ha jól értem, képviselő úrnak a stílussal van a legnagyobb problémája, ennek örülök. Sokkal nagyobb probléma volt 2010 előtt, amikor minden családtámogatást megvontak a családoktól. Most, ha jól értem, a legnagyobb problémája a stílussal van.

Őn említ termelési jelentést. Én értem azt, hogy intellektuálisan egy nehéz helyzet, hogy egy olyan kormányt kell kritizálniuk, csak azért, mert ez az önös pártpolitikai érdekük, amely egyébként ennyi mindent tett a családokért, amely konkrét lépéseket egyébként ön is elismer, azt mondja, hogy támogatandónak tartja. *(Z. Kárpát Dániel: Nem értted!)*

Értem én, hogy ha ennyi minden van, amit mondjuk, a miniszter asszony felsorol, akkor önnek ezt kritizálnia kell, nem tud csak abba menekülni, hogy ez egy

termelési jelentés. De hogyha még az is lenne, akkor a termelési jelentésnek az a lényege, hogy tényeken alapszik. Tehát itt a miniszter asszony pusztán tényeket sorolt fel, hogy mi honnan indultunk a családtámogatások területén, és hova jutottunk el. *(Z. Kárpát Dániel felmutatja a telefonján lévő dokumentumot.)*

Az egészen fura egyébként, képviselő úr, hogy ön, aki egyébként harcos üldözője a devizahiteleknek, nagyon helyesen, hiszen rendkívül nagy kockázat rejlik a devizahitelezésben - ezt a 2009-es világgazdasági válság óta egészen bizonyosan tudjuk, és sajnos sok millió magyar embernek kellett ezt megtapasztalnia -, akkor tulajdonképpen mintaként állít egy olyan helyzetet, ugyanis 2007-es lakásépítési adatokra hivatkozik, amelynek az alapja *(Z. Kárpát Dániel: Háromszor elmondtam...)* a devizahitelezés volt. A devizahitelek fűtötték az újlakás-építéseket. *(Z. Kárpát Dániel: Te sem gondold komolyan!)*

Tehát amikor ezt a modellt állítja ön mintaként élénk, amikor a devizahitelből épített lakások száma nagyon magas volt, és azt mondja, hogy ez az elérendő és kívánt cél, akkor azt gondolom, hogy önmagának mond ellent. Mi nem szeretnénk még egyszer egy ilyen lakásépítési boomot *(Z. Kárpát Dániel: Azt látom!)*, ami alapvetően a felelőtlen és egyébként a kormány és a jegybank által felelőtlenül elengedett devizahiteleknek köszönhető, amibe belekényszerítették a magyar embereket. *(Z. Kárpát Dániel: A ti asszisztálásotokkal!)*

További állítása, hogy a tényeknél maradjunk, hogy az első gyermek megszületését nem támogatja a kormány. Most akkor vegyük sorra, hogy mivel támogatja a kormány azokat a házasságokat, akiknek még gyermeke sincsen, de szeretnének gyermeket vállalni. Kezdjük azzal, hogy van házassági adókedvezmény, amit igénybe vehetnek már az első gyermek vállalása előtt is. Ott van a babaváró támogatás, röpke 10 millió forint, amit felvehet az *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, akinek még nincs gyermeke, de gyermeket szeretne vállalni, és például ahhoz, hogy a gyermekét megfelelő körülmények között el tudja látni, mondjuk, lakást szeretne vásárolni. De a tisztelt képviselő úr afőlött is nagyvonalúan elsiklott, hogy a CSOK-ot is fel lehet már venni azoknak a családoknak, ahol nincs gyerek, de tervezik a gyermekvállalást. Ott a CSOK-ot fel tudják venni, igénybe tudják venni, ezzel új lakást tudnak vásárolni, hogyha vállalják, hogy a gyermekek meg fognak születni.

Beszélt a demográfiáról. Én nem hallottam miniszter asszonytól sem azt, hogy itt trendfordulóról beszélt volna. Egyszerűen arról beszélt, hogy vannak eredmények, amit ön is elmondott. A kormányváltás környékén a szocialista gazdaságpolitikának az eredményeképpen történelmi mélypontra zuhant a gyermekvállalási kedv és a termékenységi ráta, és ezen sikerült javítani. Senki nem mondta - és úgy gondolom, ez talán egyetértési pont -, hogy meg kell elégedjünk azzal, ameddig eljutottunk. Senki nem mondja ezt, képviselő úr! Csak az a helyzet, hogy azok a kormány-

zati intézkedések, amelyeket az elmúlt tíz évben megtettünk, hozzájárultak ahhoz, hogy legalább idáig eljussunk, hogy a házasságok száma nő, hogy Európában a gyermekvállalási kedv Magyarországon nőtt a legmagasabb és a legjobb, legerősebb mértékben; ezek tények.

(9.50)

Ön azt mondja, hogy ehhez még hozzájárul a kivándorlás. Itt is ragaszkodjunk már a tényekhez! A tavalyi évben volt először az, hogy többen jöttek haza Magyarországra, egyébként többek között valószínűleg a családtámogatási rendszernek köszönhetően, ami egyedülálló Európában, mint amennyien kimennek. Én nem azt mondom, hogy e tekintetben is eljött a Kánaán, és nincs tennivaló. Dehogy nincs! Csak a tényeket pártpolitikai érdekek alapján legyenek kedvesek nem elvitatni és elhazudni! Ennyit reflexióként az elhangzottakra.

Mi a mi alapvetésünk, a Fidesz-KDNP alapvetése? Az, hogy nekünk a család az első. Ahogy régen Margaret Thatcher brit miniszterelnök mondta: olyat, hogy társadalom, nem ismerek, férfit, nőt és családot, na, olyat ismerek. Ezzel azt akarta mondani, hogy a család a legfontosabb építőköve egy nemzeti közösségnek, éppen ezért azt kell támogatni. A mi politikánk középpontjában is a családok támogatása áll. Ahhoz meg, hogy a családok gyermeket tudjanak vállalni, biztonság kell, egy kiszámítható családpolitika. Mi ezen az úton járunk, ez jelenti a politikánk alapját. Sajnos, ki kell mondanunk, hogy 2010 előtt a gyermekvállalás, bizony, a szegénység vállalását is jelentette vagy ennek jelentős kockázatát jelentette a gyermekvállalás. No, ezt kellett megszüntetni, és az a célunk továbbra is, hogy azok a gyermekek, akiket vágnak a szülők, akit szeretnének vállalni, azok meg is tudjanak születni. Itt még egy apró megjegyzés, Z. Kárpát képviselő úr: senki nem kíván beavatkozni magánviszonyokba, a legszemélyesebb magánügy, hogy ki mennyi gyermeket szeretne vállalni. A kormány és a Fidesz-KDNP egy dolgot vállal: ha valaki szeretne gyermeket, azt minden erőnkkel támogatni fogjuk. Ezek az alapvetések.

Tegyük azt is hozzá, érdemes arról is beszélni, hogy hogyan jutottunk el ma idáig. 2010-ben milyen családtámogatási rendszert hagyott ránk a baloldali kormányzás? Hát egyrészt, bár ennek éppen az ellenkezőjét ígérték 2002-ben, az egyik első intézkedésük az volt, hogy elkezdték leépíteni a családi adókedvezmény rendszerét, amelyet az első Orbán-kormány bevezetett, és tulajdonképpen 2010-re ezt tökéletesen sikerült is végrehajtaniuk, a családi adókedvezményt teljes mértékben kiveztették, tehát nem volt családi adókedvezmény. Szintén megszüntettek mindenféle otthonteremtési támogatást. Még a 2008-as válság előtt, emlékeznek rá, volt valami otthonteremtési támogatásnak csúfolt intézkedés, Fészekrakó-program, de büntetőjogi ügyek lettek a vé-

gén, csúfos kudarc volt. Tehát semmifajta otthonteremtési támogatás nem volt. Még ezek mellett a felelőtlen gazdaságpolitikának, illetve a rossz jegybanki vezetésnek köszönhetően az embereket devizahitelekbe kergették, abszolút nem tájékoztatva őket ennek a kockázatairól.

Akkor még ne is beszéljünk arról, hogy a munkavállalás sokkal nehezebb volt abban az időszakban, emberek tízezrei, százezrei veszítették el a munkájukat. Az a helyzet, hogy a gazdasági válság kezelését úgy próbálta megoldani a baloldali kormány, hogy újabb terheket rakott a munkavállalókra. Emlékezik még valószínűleg Varju képviselőtársam is a szuperbruttóra. Azt hiszem, közgazdasági világbajnokságot tudnának nyerni ezzel az intézkedéssel, hogy még azt a pénzt is képesek voltak megadóztatni, amit a munkavállaló soha nem is látott. Tehát erre volt képes a baloldali kormány.

Na, ilyen helyzetben volt a családtámogatási rendszer 2010-ben. Ráadásul az állam nagyon-nagyon nehéz helyzetben volt, az államcsőd szélén. Ennek ellenére a Fidesz-KDNP-kormány, mivel számunkra a család az első, azonnal megkezdte a családok támogatását, és az egyik első döntésünk volt a családi adókedvezmény bevezetése, illetve mivel a devizahitelezés súlyos probléma volt, a devizahitelek kivezetése. Utána szépen haladtunk sorban: családi otthonteremtési kedvezmény elindítása, aztán annak kiegészítése a falusi CSOK-kal, aztán legutóbbi időben a babaváró támogatás elindítása, az autóvásárlási támogatás elindítása, vagy éppen a bölcsődefejlesztést is ide kell vennünk, hiszen az is egy nagyon fontos intézkedés volt, amely segít abban, hogy a nőknek ne kelljen választani karrier és gyermekvállalás között, hanem ezt a kettőt megpróbáljuk minél inkább összhangba hozni, a bölcsődefejlesztések ebben segítenek.

Az a helyzet, hogy igenis ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően Magyarország eredményeket tud felmutatni, a házasságok száma növekszik, az abortuszok száma csökken. Több mint ezermilliárd forint maradt a családoknál ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően.

A gyermekvállalási kedv, ahogy azt már elmondtam, folyamatosan növekszik. Messze nem vagyunk még ott, ahol szeretnénk lenni, de folyamatosan növekszik, és a családok mernek most már gyermeket vállalni. Azt is el kell mondanunk, hogy ezeknek a támogatásoknak köszönhetően ma Európában az egyik legbőkezűbb családtámogatás a magyar, hiszen a GDP több mint 5 százalékát fordítjuk családtámogatásokra, egyébként ez egyedülálló Európában, és valószínűleg ennek köszönhető az, amire miniszter asszony is utalt, hogy a gyermekvállalási kedv Magyarországon emelkedett legjobban Európában. Kérem, tisztelt Z. Kárpát képviselő úr, képviselőtársam, örüljünk ezeknek az eredményeknek, annak tudomásulvételével, hogy nem dőlhetünk hátra, de ezeknek örüljünk (Z. Kárpát Dániel: *Ha lesznek eredmények, az*

első sorban foglak ünnepelni titeket!), és legalább ne vitassuk el ezeket az eredményeket!

Itt vagyunk egy törvényjavaslat vitáján, mert azt is elmondtuk sokszor, hogy számunkra a családtámogatás soha nem lesz egy lezárt ügy. A kormány folyamatosan dolgozik azon, hogy milyen új intézkedéseket tud bevezetni annak érdekében, hogy a családokat támogassa, ennek egy szimbolikus lépése volt egyébként Novák Katalin miniszterre való kinevezése. Tehát itt van előttünk egy olyan javaslat, amely számos segítséget nyújt: illetékmentesség a CSOK-os ingatlanokra, otthonfelújítási támogatás maximum 3 millió forintig, aztán az 5 százalékos áfa visszahozatala. Ezt egyszer már bevezette a Fidesz-KDNP-kormány, működött is, de most úgy gondoltuk, hogy egyrészt az építőipar serkentéséhez, illetve a családok támogatása okán ezt érdemes visszavezetni. Sőt, ez még meg van oldva azzal is, hogy a CSOK-os otthonoknál még ezt az 5 százalékos áfát sem kell majd kifizetni, pontosabban ki kell, de majd vissza lehet igényelni. Itt van a többgenerációs otthonteremtési támogatás is, ami szintén segítséget nyújt. Tehát magyarul azt akarom mondani, hogy megyünk előre, és természetesen, ahogy a miniszter asszony is elmondta, ezzel az intézkedéssorozattal sem zárul le a családtámogatási politikánk, hanem megyünk tovább, és folyamatosan nézzük, hogy hogyan tudjuk segíteni a családokat. Most ugyanis baj van, válsághelyzet van, amit nem mi okoztunk, hanem egy vírus, de a mi politikánk arról szól, hogy az ilyen nehéz helyzetben kell leginkább segíteni.

Összegzőképpen tehát azt láthatjuk, hogy alapvetően két típusú válságkezelés működik, ezt tapasztaltuk meg Magyarországon. Az egyik válságkezelés arról szól, hogy az állam működőképességét úgy próbálja megőrizni az adott kormányzat, hogy a munkavállalókat, a munkáltatókat, a vállalkozásokat és a családokat megsarcolja, újabb adókat vet ki rájuk, újabb terheket rak a vállalkozásokra annak érdekében, hogy az állam működőképességét meg tudja őrizni. No, erről szólt a baloldal válságkezelő politikája. A miénk ennek éppen az ellentétje. Úgy gondoljuk, hogy akkor kell leginkább segíteni a vállalkozásokon, a munkavállalókon és a családokon is, amikor baj van. Most baj van, úgyhogy ebben a bajban, mivel Magyarország eddig felelős költségvetési politikát folytatott, van költségvetési tér arra, hogy további támogatásokat tudjunk adni a családoknak, biztonságban tudják a gyermekeiket, legyen fedél a fejük fölött, sőt adott esetben még bele tudjanak vágni új otthon vásárlásába vagy az otthonuk felújításába.

(10.00)

Erről szól a mi politikánk, tehát továbbra is számunkra a gyermek és a család az első, ezért nagyon kérem önöket arra, hogy ezt a törvényjavaslatot, ami előttünk van, legyenek szívesek támogatni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Nagyon szép feladatot kapott a miniszter asszony, de egyben kihívásokkal telít. A kormánynak, amikor segíteni kívánja a családokat, hogy minél könnyebben oldhassák meg a lakhatásukat, akkor mindazokra a családokra is kellene gondolnia, akik erre rászorulnak.

Sajnos, a módosítás indoklásának első mondatában már ott bujkál a megkülönböztető elem: „A módosítás a már bejelentett, a szociálpolitikai célú, új lakás értékesítésére vonatkozó 5 százalékos általánosforgalmiadó-mérték megállapítását célozza.” Kérem én: hol van ebben a programban a szociálpolitikai szempont, államtitkár úr? Hiszen a kormány a családi támogatásokkal azokat célozza meg, akiknek a voksaira számíthat, és mellesleg a népesedési helyzet javulását is ettől a középosztálytól várja. Választási és népesedéspolitikai célok vezérlik, és sokan teljesen kimaradnak a kormány látóköréből. Azok, akik egyedülálló nőként nevelik a gyermekeiket, megözvegyültek, ahol csak a férfinak van munkája, tehát az egykeresős család, és minden olyan szegény család is kimarad, amelyik nem tudja teljesíteni a támogatások elnyerésének feltételeit - vagyis a rászorulókat.

Ha lenne szociálpolitikája ennek a kormánynak, akkor éppen a rászorulókat segítené, de a kormánynak nincs szociálpolitikája, csak káderpolitikája. Ma nincs olyan állami lakásprogram, ami kifejezetten a nehéz sorban élőket támogatná, ezért mondtam az elején, hogy ez az egyébként számos részletében jó javaslat sajnos kirekesztő. Egyetlen kormány sem lehet kirekesztő, mert nem a kormányt uraló párt választóit kell szolgálnia az államnak, hanem mindenkit - mert, ugye, senkit nem hagyhatunk az út szélén.

A CSOK egyértelműen azok számára jelent segítséget, akik nem küszködnek megélhetési gondokkal; azoknak a családoknak ad nagyobb segítséget, amelyek több önerővel rendelkeznek. A kevésbé tehető családoknak kevesebbet juttat, a szegényeknek lényegében semmit. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a CSOK felfuttatásával kapcsolatosan 2015-ben a szegényebb családokhoz is eljutó normatív lakhatási támogatást és adósságkezelési szolgáltatást az Orbán-kormány megszüntette, akkor talán nem túlzás szegényellenességről beszélni. Tehát a szegény család akkor már nem család? Kérem, államtitkár úr, erre is gondoljanak, amikor családpolitikáról beszélnek! Eddig a CSOK segítségével mintegy 70 ezer család vásárolt magának ingatlant - üdvözlendő. A most benyújtott módosítástól mit várnak? Hány további család élhet majd ezzel a lehető-

séggel? És mi van azokkal a családokkal, akik a megélvő lakásuk rezsijét sem tudják kifizetni, vagy azokkal, akiknek nincs megfelelő vagy éppen semmilyen otthona? Nézzünk néhány fontos részletet!

A miniszter asszony október elején elmondta, hogy az áfacsökkentésen túl azok, akik CSOK-kal vásárolnak új építésű ingatlant, januártól az 5 százalékos áfatartalmat is visszaigényelhetik. Ennek nyomát azonban nem találni a benyújtott javaslatban. Miért? Továbbá azt a korábbi ígéretet sem látjuk a javaslatban, hogy a legalább egy gyermeket nevelő családok lakásfelújítási költségeinek felét az állam 3 millió forintig vállalja. Jól értem, hogy ezt a lehetőséget kihagyták a módosításból? Ha ez így van, akkor ez nem egyéb, mint kész átverés.

A bejelentett intézkedések közül az illetékmentesség fontos segítséget jelent - erről a miniszter asszony is beszélt. Ez nagyon komoly dolog, támogatjuk, hiszen az otthonteremtés előtt álló családoknál maradhat ez az összeg. Ugyanakkor az 5 százalékos áfakulcs már nem feltétlen a családok anyagi terheit könnyíti, hiszen ezeket az áfacsökkentéseket sokszor a cégek lenyelik. Ugyanakkor nem lenne jó, ha ismét kapkodnának, és jogbizonytalanságban tartanák az érintetteket, mint tették például azzal, hogy egyszer lecsökkentik 5 százalékra az áfát, aztán eltörlik, aztán utána visszahozzák. Folyamatosan variálnak azzal, hogy a lakáspolitikában mely szereplőknek milyen módon nyújtsanak támogatást, de éppen mindig a legnehezebb helyzetűekről feledkeznek meg eközben. Nem támogatják az önkormányzatok bérlakásépítését, felújítását sem, pedig sok százezer család számára teljességgel elérhetetlen cél egy önálló, főként új építésű ház megszerzése. Látható tehát, hogy az önkormányzatok minden idők legnagyobb otthonteremtési programjának nevezett javaslat csak egy szűk kör számára jelent megoldást.

Az MSZP mindezek alapján azt javasolja, hogy a támogatási rendszert úgy kell kialakítani, hogy az egyszerre szolgálja a lakásépítések számának növelését és az igazságos, nemcsak a jó anyagi helyzetben lévő családok, hanem mindenki számára hozzáférhető otthonteremtést. Elengedhetetlennek tartjuk az önkormányzati bérlakásépítés és a bérlakás-felújítás kormányzati támogatását. A kormány határozza meg a lakbér- és lakásárplafon mértékét, mégpedig egy új lakhatási törvény alapján.

A Magyar Szocialista Párt valódi segítséget akar nyújtani ahhoz, hogy csökkenjen a családok fűtési költsége és a hazai épületállomány szén-dioxid-kibocsátása. Fontos, hogy a családok önerő és hitel nélkül növelhessék otthonaik energiahatékonyságát, szigeteléssel, nyílászárók cseréjével, a fűtés modernizálásával, mindezt európai uniós és piaci forrásokból. A koncepció lényege, hogy a felújítás költségének fedezete a felújítással elérhető energiaköltség megtakarításából keletkezik. Ezért egy otthonfelújítási alap létrehozását kezdeményezzük. Ez az energiamegtakarítás érdemben hozzájárulna a lakosság energiaköltségeinek csök-

kentéséhez, a klímavédelmi célok teljesítését is segítené, és jelentős megrendelésállományt jelentene az építőipar számára. Ne zárja el a kormány se a fiatalokat, se az időseket attól, hogy korszerű, energiahatékony, kis rezsijú lakásban élhessenek.

Hétfőn a miniszter asszony a nyugdíjak ügyében elhangzott felszólalásomra pozitívan reagált, amikor azt mondta: tekintsünk előre, ebben ő partner. Most is hasonló együtt gondolkodásban bízom. Válság van, amelynek következményei kiszámíthatatlanok. És sokkal inkább érinti a nőket, akik a frontvonalban vannak: az egészségügyben, a szociális területen, a kereskedelemben, a közoktatásban, és sorolhatnám az elnőiesedett pályákat.

A vírus nem kímél időst, fiatalot, nőt, férfit, pártállástól függetlenül gyilkol. Értem, hogy a kormány és a miniszterelnök nehéz helyzetben van, nehéz jó döntéseket hozni, de utalva az újabb szigorításokra azt kérem, ne a tiltások, ne a szigorítások uralják el a kormány intézkedéseit, hanem a megelőzés és az együttműködés.

A Magyar Szocialista Párt frakciója a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Bizakodó vagyok, hogy azokat a javaslatokat, amelyeket tettünk, végig fogják gondolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, nem vagyunk könnyebb helyzetben, mint ahogy tegnap is több törvényjavaslatnak a vitája kezdődött részemről azzal, hogy önök szorgalmasan lépik meg azokat a lépéseket, amelyeket tulajdonképpen kapkodásnak lehet tekinteni, mert megpróbálnak valamire reagálni, de igazából végiggondolatlanul a magyar társadalom, a magyar gazdaság fejlődését nem vizsgáló keretek között művelik ezt.

Vélhetően elsősorban választási szempontok vezérik önöket, és az is jelen esetben, amikor tulajdonképpen korábban meghozott rossz döntéseket megpróbálnak valahogy korrigálni, újabb lépést tenni, mint például ebben a kezdeményezésben is van. Ha betartanák a saját szabályaikat, azt a törvényt, amelyet önök hoztak, hogy egyébként egy ilyen nagy hatású, komoly következményekkel járó szabályozáson módosítanak, és erre vonatkozóan készítenének olyan hatástanulmányt, hogy ennek milyen társadalmi és gazdasági következménye van, akkor, azt gondolom, hozzászokhatnának ahhoz a megoldáshoz, hogy egyébként közös információs bázisról tudunk vitatkozni és ajánlásokat készíteni.

(10.10)

De, ami ennél fontosabb, hogy látnák azt, hogy amit csinálnak, annak mi a következménye. És ilyen módon, itt a képviselőtársaim által is jelzett módon

már ugye, bemutatták, hogy a korábban elhatározott vagy meghozott döntéseik eredményeként az a lakástámogatási rendszer, amit létrehozta, az jelentős lakásár-növekedést hozott, albérlési díjak növekedéséhez vezetett, ami egyébként persze nemcsak ennek köszönhető, hanem ennél összetettebb a probléma. De mindegyre úgy reagálni, hogy egyébként akkor még egy lépést a szakadék felé tenni, és azokat az embereket támogatni, akik amúgy sokkal kevesebben vannak az országban, mint azok, akik önálló otthonteremtésre vágnak, de nincs rá lehetőségük, hát, ez így mindenképpen rossz irány.

Ennek az a következménye, hogy ilyen elemzések hiányában önök vagy nem veszik észre, vagy nem tudják, vagy nem akarnak vele szembesülni, hogy lakástáji válság van Magyarországon. És ha ez így van, abban a nagy válságban, amely egyébként bekövetkezett, és amit itt önöknek kezelni kell, akkor tényleg fel kell tenni azt a kérdést, hogy igazából mi az, mi lehet az a megoldás, vagy mi lehet az a cél, ami miatt egyébként ezt a lépést megtették. Mert ugye, ahogy mondtam, nincsenek meg azok a tanulmányaik, vagy nekünk nem biztosítják a döntéshozatalban, pedig ezt a törvényben önök írják elő, hogy ezzel segíteni kell a döntéshozatalt. De hát önök, mondjuk úgy, hogy nemegyszer fordult elő, hogy a saját törvényeiket sem tartják be, és ilyen módon gondolkoznak.

Szóval, hoznak ilyen döntést, és nem veszik észre közben azt, hogy a gazdasági válság, illetve az a helyzet, ami kialakult, annak kezelésére önmagában ez így nem lesz elég.

Hiszen ha az egyik prioritás - és itt fél mondatokból mind a miniszter asszonynál, mind pedig a kormánypárti képviselőknél kijön -, az egyik fontos cél, hogy tulajdonképpen azt az építőipari kapacitást, amit önök, maguk felépítettek, és ugye, stratégiai ágazatként Fidesz-közeli vállalatok sokasága van, amely kifejezetten ebből a szempontból ott lóg önök mögött, és lobbistaként abba az irányba tereli önöket, hogy a korábban rossz döntéssel, mondjuk úgy, hogy a megszüntetett 5 százalékos áfalehetőséget... - hát, akkor csinálják vissza, mert különben mi lesz övelük. Lehetne vagy lehet ez a szándék is, mondhatnám, mondhatom, hogy önök ezt gyakorlatilag be is ismerték, hogy ezen lobbisták munkájának a következménye az, amivel most itt szembesülni kell.

A másik az, amire Z. Kárpát képviselőtársam utalt, hogy lehetne az is, hogyha egyébként látják azt, hogy a demográfiai válság hogy alakul, illetve folyamatok hogy alakulnak, és önök az elmúlt években - hát, mondjuk azt, fogadjuk el - próbálkoznak, lépéseket tesznek, de igazság szerint érdemben előre nem haladnak, és erről nem akarnak beszélni; de a demográfiai válság kezelésére egyfajta lépésként azt gondolják, hogy a fiatal családoknak az otthonteremtés lesz az első olyan fontos rész, amivel tulajdonképpen ezt kezelni lehet.

Én úgy látom, hogy az önök ilyen irányú törekvése nem vezet eredményre, és itt jön a harmadik elem, amit önök külön hangsúlyoznak: igen, a magyar

embereknek az az érzése, hogy leginkább saját tulajdonú lakásra van szükség. Leginkább azért van saját tulajdonú lakásra szükség, mert egyébként ez az emberek, a családok nagy többségének a vagyona. Ami tulajdonképpen persze azt is magával hozza, hogy minden hitelképességüket abba ölik bele, hogy egyébként legyen meg a lakhatásuk. És ha ezt végiggondolnák, és egyébként a társadalmi folyamatokat szeretnék érdemben befolyásolni, akkor lehetőséget kellene biztosítani más megoldásra is, mint amit önök itt jelenleg kínálnak.

Mielőtt azonban továbbszólnék a más lehetőségekre és ajánlásokra, itt megint csak azt kell hogy mondjam, hogy nyilvánosan elvégzett és bemutatott elemzések helyett olyan politikai szövegeket mondanak, amelyekről annyira nyilvánvaló, hogy hazugság, hogy a saját adataikat nem hajlandók figyelembe venni.

Én is a miniszter asszonyt, amikor hallgattam, az első az volt, hogy a KSH adatállományát megnézem, itt van, tessék megnézni, államtitkár úr, pontosan itt van: 2010 előtt több mint 40 ezer lakás épült ebben az országban. Most már értem, hogy itt majd a devizahitelezésre hivatkoznak, csak ne felejtsek el, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy akkor az emberek hittek abban, hogy a 2004-es csatlakozás lehetőséget teremt az európai közeledésre, benne az euró elfogadására és Magyarországon történő bevezetésére. Ennek a feltételei meg is voltak; sajnos, egy világgazdasági válság ennek keresztbe tett.

És az, hogy ez nem történhetett meg, azt utána már önök okozták, amikor itt két kiváló képviselőtársuk, mondjuk úgy, hogy a kormányzati szándékról szóló szolgálataikkal gyakorlatilag tönkretették azt az árfolyam-politikát, ami korábban volt, és ehelyett mind az önkormányzatok, a vállalkozások és a magánszemélyek is, az emberek, családok olyan helyzetbe kerültek, ami egyébként kezelhetetlen volt az ő számukra.

Az, hogy önök ebben nem segítettek nekik, csak néhányuknak, az egy másik része a történetnek, azóta is szenvedik azt a devizaválságot és következményeit, amelynek egyébként az elhatalmasodása elsősorban a Fidesz-KDNP-kormány bűne és annak a Járai Zsigmondnak a bűne, aki egyébként ebben tettestárs volt, és ezt a helyzetet előállította.

Bármennyire tetszik vagy nem tetszik önöknek, ez a helyzet. És az, hogy önök egyébként egy másik gazdaságpolitikát indítottak el, az embereknek, mondjuk úgy, a tájékoztatása, a velük való elfogadtatás nélkül, csak bementék azt, hogy folytatják, és folytatják azt... - egyébként a keveseknek jobb lesz, a sokaknak pedig nem lesz.

Tehát tisztelettel ajánlom én is újra a figyelmükre a KSH nyilvántartását, de képviselőtársamhoz képest még egy lépéssel visszább megyek: még 1943-ban, a háborús időszakban is több lakás átadására került sor, mint egyébként 2015-ben vagy '14-ben. Egyébként utána helyesen úgy gondolták, hogy ezzel valamit kezdeni kell - a lépéssel van baj.

Ekkor mondom azt, hogy mi az, amit ehelyett kellett volna vagy kellene önöknek csinálni. Mivel nem

tudjuk eldönteni azt, hogy önök elsősorban a gazdasági válság kezelése szempontjából, a lobbisták kezelése szempontjából teszik a javaslatot, mert ugye, azt tudjuk, hogy a családok nagy többségén érdemben nem segít, tehát ezért feltételezhető, ez az első; és egyébként a demográfiai válság kezelésére - az elmúlt évek bizonyítják - nem megfelelő, akkor pedig ki kell mondani, hogy újra és újra lépést tesznek olyan irányba, ami egyébként nem jó.

Hát, akkor miért nem változtatnak ezen? Majd, mondjuk, bízzuk az emberekre, változtassanak ők, akik úgy gondolják, hogy nem feltétlenül csak és kizárólag az a megfejtés, hogy valakinek saját tulajdonú lakása legyen, hanem érdemi bérlakásépítő programot kellene indítani. Hogy az önkormányzati vagy állami módon történik, őszintén szólva nekem teljesen mindegy. Zárójelbe teszem, a barátaikat talán még ezzel is ki tudnák elégíteni, segíteni, de ez az önök baja, ezt majd azokkal a lobbistákkal elintézik.

De a lényeg az, hogy bérlakásépítési programra lenne szükség, ami azt jelenti, hogy egyébként a társadalmi mobilitás jóval nagyobb maradna, és az emberek ilyen értelmű mozgáslehetősége nagyobb volna, ráadásul egyébként nem kötné le azt a családi tőkét, ami a saját életük szervezését könnyebbé tenné.

(10.20)

Ilyen szempontból nyugodtan felhívhatom a figyelmet arra az újpesti példára, ahol több mint kétezer bérlakás van, amelyről az önkormányzatnak gondoskodnia kell. Egyébként az a program sikeresen zajlik, hogy a bérlakás használatba vételének lehetősége áll abból, hogy szociális bérlakások vannak a rászorulóknak - és nem a lakástámogatáshoz, hanem önmagában az igénybe vevő, a bérlő szempontjából fontos -, van a második rész, ami szintén támogatott megoldás, ami egyébként költségmentes, magyarul, kerül, amibe kerül, de egyébként nem kell többet fizetnie érte a bérlőnek - tehát a mai viszonyaink szerint még így is a piaci bérlet egyharmadáért bérlő a lakást -, a harmadik eleme pedig egyébként az, amikor piaci elven gyakorlatilag, mondjuk úgy, hogy amennyiért ki tudják venni, annyiért fognak bérleti helyzetbe kerülni.

Azt gondolom, hogy nem egyetlen lehetőség ez, de ilyen tapasztalatok figyelembevételével nyugodtan lehetne állami bérlakásprogramot indítani, azért, hogy egyébként azok a fiatalok, akik valóban az első gyermeküket várják, vagy azok, akik a családalapítás első lépéseit szeretnék megtenni - még talán Margaret Thatcher ajánlásán túl is, Magyarországon azért többé-kevésbé nemcsak 2010 óta tudjuk azt, hogy a család a legfontosabb eleme a társadalomnak -, éppen ezért azt gondolom, hogy így tudnának segíteni rajtuk.

Azt hiszem, hogy azt ki lehet és ki is kell mondani, hogy amit önök csinálnak a támogatási rendszerükben, és amit hangsúlyoznak és büszkén hivatkoznak rá, az lehet, hogy az önök szempontjából eredményes, még akár azt sem zárom ki, hogy politikailag önöknek

hasznat hoz, de ami a legnagyobb baj, hogy szegénységben hagynak nagyon sokakat, akiknek pedig nincs lehetőségük arra, hogy valóban az első lépéseket meg tudják tenni. A konkrétumokat, azt gondolom, hogy majd a következő hozzászólásban fogom elmondani.

Összefoglalva tehát, Magyarországon a kialakult válsághelyzetben, amikor megélhetési, lakhatási válság van, az arra adott válaszként ez az önök által kezdeményezett lépés nem elfogadható. Tisztelettel azt javaslom, hogy márpedig dolgozzanak ki olyan bérlakásépítési programot, amely valóban családok százezrei számára ad lehetőséget arra, hogy elmozdulást biztosítson a mai lehetetlen helyzetükből, és ne hagyják szegénységben azokat az embereket, mert különben önöket terheli mindezért a felelősség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat a Fidesz-kormány otthoneremtési programjának újabb csomagja. Azt gondolom, hogy ennek a csomagnak több olyan eleme van, ami szükséges, ami támogatható, de azt gondolom, hogy irányát, mélységét és következményeit tekintve részben kevés, részben pedig rossz irányt mutat.

Azt tapasztaljuk, hogy a CSOK meghirdetése után felpörögtek a lakásárak, és most a kormány a gazdaságpolitikájának is a következtében kénytelen futni a pénze után. Egyrészt, mert jól látható, és már a Magyar Nemzeti Bank is megállapította ebben az évben, hogy Magyarországon lakhatási válság van. Ugyanakkor ennek a csomagnak, ami előttünk van, szerintem a legmegkérdőjelezhetőbb része az 5 százalékos újlakás-áfa módosítása.

Novák Katalin miniszter asszony úgy kezdte az exozóját, hogy gyerekek nélkül nincs magyar család, és miniszter asszonynak teljesen igaza is van. De azt is látnunk kell, hogy nincs a magyar családok számára tervezhető jövő akkor, ha Magyarország adópolitikája ex has, véletlenszerű döntéseken nyugszik, ahelyett, hogy egy jól olvasható, jól értelmezhető társadalompolitikát követne.

Azt gondolom, hogy az 5 százalékos áfa, mint minden áfacsökkentés, persze akár jó is lehet, de lehet, hogy abban a válságos helyzetben, amiben hazánk ma van, jellemzően a járvány miatt, nem biztos, hogy ez az áfacsökkentés az, amit meg kellene a kormánynak lépnie. Miért is? Egyrészt azért, mert az áfa-visszatérítéssel az igénybe vevők egyébként is visszakaphatnák az áfát, másrészt pedig azért, mert az alapvető élelmiszerek ma olyan nagy adóterhelést kapnak, ami a családok többségének olyan problémát okoz, hogy nehéz megvenniük az alapvető élelmiszereket az asztalra.

Azt gondolom, hogy érdemes ilyenkor végigmenni, hiszen a többi vezérszónok is végigmenni,

hogy is jutottunk el idáig, és azt gondolom, hogy igen, beszélünk kell arról, hogy az a lakhatási válság, ami kikényszeríti például az előttünk fekvő törvényjavaslatot, miért szükséges, vagy miért került ide az asztalunkra. Azt gondolom, hogy itt vissza kell menni a devizahitelezésig, és igen, azt gondolom, hogy ebben a Fidesz-KDNP-kormánynak rendkívüli felelőssége van. Részben azért, mert a Járai Zsigmond által támogatott devizahitelezés egyáltalán el tudott terjedni az országban - de ez a kisebbik, hiszen én elfogadom azt a védekezést, hogy Járai Zsigmond sem tudhatta, hogy ez lesz belőle -, ugyanakkor azt gondolom, hogy ahogy önök kezelték a devizahitel-válságot, az nemcsak hogy elfogadhatatlan, hanem felháborító és emberiségellenes is.

Nézzük meg, hogy mi is történt, amikor önök meg akarták védeni a devizahitel-károsultakat! Első körben bevezették a végtörlesztést, ahol a jó gazdasági helyzetben lévő, tehát nem a válság által sújtott adósok menthették ki magukat egy nagyon kedvező árfolyamon keresztül még időben a devizahitelezésből vagy a devizahitel-csapdából; aztán a második körben pedig, a devizahitelek forintosításakor a teljes veszteséget, amit a devizahitelezés az emberek terhére rótt, azt fixálták és a nyakukba rakták. Azt gondolom, hogy ez nem történhetett másért, mint az EBRD-vel kötött paktum alapján, ahol a magyar kormány nem azt vállalta, hogy kiségit a devizahitelekkel bajba került honfitársainkat, hanem azt vállalta az EBRD-paktumban, hogy nem hoz olyan döntést, ami a bankrendszer profitabilitását, nyereségtermelő-képességét csökkenti. Le van írva. Azt gondolom, hogy minden ellenzéki képviselő zsebében ott van kinyomtatva, elmentve, hogy önök egy ilyen paktumot kötöttek a nemzetközi bankrendszerrel. *(Z. Kárpát Dániel: Bankárkormány!)*

Azt hiszem, itt érdemes akkor végigmenni, hogy miért is van Magyarországon lakhatási válság. Egyrészt ezeknek a döntéseknek az eredményeképpen ma évente több mint négyezer lakást ürítenek ki a végrehajtások során. Ezek a családok mind fedél nélkül maradnak, de legalábbis túlnyomó többségük biztosan, és itt akkor fölmerül a kérdés, hogy de akkor kinek szól ez a törvényjavaslat, amely itt fekszik előttünk.

(10.30)

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat két társadalmi csoportnak, illetve egy társadalmi csoportnak és egy jól körülírható gazdasági csoportnak kedvez: egyrészt az építőiparban érdekelt vállalkozásoknak az értékesítését segíti, másrészt viszont segítséget nyújt a magyar társadalom egzisztenciális értelemben vett felső 10 százalékának. Nem véletlen az, hogy mind Novák Katalin, mind Dunai Mónika képviselőtársam egy 50 millió forintos lakás példáját hozta fel. 50 millió forint! *(Dunai Mónika: Akár!)* 50 millió forint! *(Nacsa Lőrinc: Akár!)* 50 millió forint egy lakásra! *(Nacsa Lőrinc: Akár! - Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök szerint egy átlagos család, ahol mondjuk, az egyik szülő pedagógus, a másik pedig egy közszolgálatban dolgozó honfitársunk, akik külön-külön keresnek körülbelül 250 ezer forintot nettóban, hogy a manóba fognak tudni felvenni annyi hitelt, mondjuk, 38 évesen, hogy tudjanak vásárolni egy, ismételten elmondom, önök által, mind a kettejük által példaként elmondott 50 millió forintos lakást? Mert ez történt! Mert az önök gazdaságpolitikájának az eredményeképpen 2010 és 2020 között több mint kétszeresére emelkedtek a lakásárak, a négyzetméterárak 300 ezer forintról - átlagos árakról beszélek, puskázom (*A jegyzeteibe néz.*) - 700 ezer forint fölé, 763 ezer forintra nőttek. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az a helyzet, ami kikényszeríti azt, hogy egyébként önök kénytelenek behozni ide egy ilyen javaslatot. A lakhatási válságot ez sajnos nem fogja megoldani, hiszen továbbra is elérhetetlen marad az egzisztenciális értelemben vett alsó 60-70 százaléknak, az bizonyos.

Azt látjuk, hogy gyakorlatilag egy, az életkezdés elején járó ifjú párnak fel kellene mutatnia még a támogatás igénybevétele esetén is, államtitkár úr, több mint 10 millió forint önrészt. Azt gondolom, ha önök időben támogatták volna azokat a kezdeményezéseket, amelyek a bérlakásrendszer kiépítését szolgálták, akkor azzal párhuzamban egy ilyen javaslatot csak dicsérni lehetne. De önök ezt mindig-mindig és következetesen elutasították, hiszen, hogy is fogalmaztak önök, a tulajdon az, ami társadalmi igényként felmerül. (*Nacsa Lőrinc: Így van!*) Ebben részben akár igazuk is lehetne, csak mire az ember eljut a tulajdonig, addig is lakni kell valahol, addig is élni kell valahol, és önök ezt nem veszik észre. Egyszerűen nem veszik észre azokat az embereket, akiknek a jövedelmi szintje lényegesen alatta van annak az életszínvonalnak, amit önök megszoktak odahaza.

Ráadásul, ugye, azt is pontosan látjuk, hogy ezzel a döntéssel a magyar kormány agyonvágja azt az egyébként elveiben helyes tavaszi törvényt, amely a rozsdáövezeti akcióterületekről szól. Azt igen nagyon támogatnánk, hogy azok az építkezések kapjanak csak támogatást, amelyek ilyen rozsdáövezetben, barnaövezetben építkeznek, így motiválnák ezeket a cégeket, hiszen ezek ugyanis olyan kedvesek az önök számára, hogy az építkezéseket végre nem part menti, nagy értékű ingatlanokon végezzék el. Ezért egyébként javasolni is fogjuk, hogy csak olyan területen csökkentse az általános forgalmi adóját az új építésű ingatlanoknak a kormány, ahol nem termőföldön, erdőn, gyepen vagy más természetes terület átminősítésével kialakított telken folyik az ingatlanfejlesztés, ahol nem egy természetes vízfolyás vagy tavak 1 kilométeres sávjában történik az építkezés, illetve olyan területeken ne lehessen igénybe venni az 5 százalékos áfakedvezményt, ahol az építkezés a terület biológiai aktivitásának jelentős csökkentését eredményezi.

Azt gondolom, hogy a fenntarthatóság minden területen meg kell hogy jelenjen. Sajnos, ez a fenntarthatóság nem jelenik meg ebben a törvényben. Ez

a törvény a többség számára egyáltalán nem érhető el, és azt gondolom, hogy azt mindenkinek egyértelműen látni kell, hogy az az ok, ami miatt szükséges, hogy ez a törvény itt legyen előttünk, mert én azt elismerem, hogy szükséges, néhány tételből levezethető.

Már említettem az EBRD-paktumot, amellyel önök elárulták a devizahitel-károsultakat. Ennek a következményei is benne vannak a lakhatási válságban, de benne vannak a lakhatási válságban azok a gazdaságpolitikai következmények, amelyek eredményeképpen ma egy átlagos ingatlan esetében - illetve pontosítok, mert nem ma, hanem 2020 első negyedévi az utolsó adat - 760 ezer forintot meghaladó négyzetméterárról beszélünk.

És ne felejtjük el azt sem, hogy az euróárfolyam soha nem látott méreteket ölt. Tudják, mennyi volt tegnap az euró/forint árfolyam? 364 forint volt (*Z. Kárpát Dániel: Szégyen!*) a Nemzeti Bank középárfolyama, és azt gondolom, ezen kellene elgondolkodni, mert ennek a gazdaságpolitikának az eredményeképpen tapasztaljuk azt, hogy elérhetetlen távolságokra van ma egy lakásvásárlás, ennek a gazdaságpolitikának a következtében tapasztalhatjuk azt, hogy az alapvető élelmiszerek ára elszállt. Ha önök bármilyen módon megjelenítenének egy tisztességes és egészséges társadalomképet, társadalompolitikát az adórendszerben, akkor először az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentenék, aztán pedig egy olyan bérlakásprogrammal kiegészített családtámogatási rendszert nyújtanánk be, amely valódi segítséget tud nyújtani a többség számára; nem az apró kisebbség számára, nem csak azok számára, akik egyébként nincsenek válságos helyzetben.

Sokat beszéltek képviselőtársaim a vezérszónoki felszólalások során arról, hogy kevés gyermek születik. Ez akkor változtatható meg, ha a gazdasági értelemben vett alsó 60 százalék is egzisztenciális biztonságban érzi magát. Igen, képviselőtársaim, amíg önök nem tudnak hosszú távon tervezhető biztonságot nyújtani a kisebb keresetű honfitársainknak, addig nem lesz ebben érdemi változás, és sajnos ezt a célt ez a javaslat nem tudja megvalósítani, annak ellenére, amivel kezdtem, hogy vannak benne támogatható és támogatandó részek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tizenötzedszerre is kérem önöket, hogy olyan javaslatokat hozzanak be, amelyek a társadalom egészének az érdekét képviselik (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és ne olyanokat, amelyek a felső tízezret és a gazdasági érdekeiket képviselik. Köszönöm szépen a türelmet. (*Taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mélyen tisztelt Hollik képviselőtársam

kormányja százalmasan gyenge lakásépítési teljesítményét azzal igyekezett magyarázni, hogy mi állítólag a devizahitelek felfutásának a korszakát állítjuk valami mintaként. Ez marhaság, képviselőtársam! Ha ön ismerné az adatokat, utánanézne az adatoknak, akkor mit látna? 2002-ben - ugye, még a devizahitelezés elején vagyunk, már az után, hogy az önök embere kiengedte a szellemet a palackból az egyoldalú szerződés módosításokkal, de még nem futott fel a hitelállomány - 31 ezer új építésű lakás, 2009-ben 31 ezer új építésű lakás, az önök ideje alatt 7 ezer, 9 ezer, 10 ezer, 12 ezer.

(10.40)

A kettő között, 2004-ben, amikor még nem helyeztek ki mérhető számú olyan nagyon sok hitelt, akkor volt egy nagyjából tízezres felfutás a lakásszámban, és ekközben, ezt követően több százezer devizahitel-szerződést engedtek sajnálatos módon a lakosság nyakába, de ezen tízezres felfutást azonosítani a több százezerrel legalábbis szakmai hiba lenne, képviselőtársak.

Van ám tízezer fölötti adat, ez az önöké: 2010 óta az önök vegytisztán neoliberais kormánya több mint 12 ezer családot lakoltatott ki elhelyezés nélkül az otthonából. Tehát van ilyen létező tízezres adat. Önök beszélnek otthonteremtésről, családtámogatásról, miközben a legnehezebb helyzetben lévők közül több mint tízezret úgy dobtak utcára, hogy az elhelyezés alapjairól sem gondoskodtak. Tegnapelőtt éppen Csepelen, az önök által vezetett városrészben a polgármester adhatott volna hosszabbítást, halasztást egy ápolásra szoruló édesanya és egy nehéz körülmények között dolgozó férfiú esetében. Nem adták meg ezt a halasztást.

A tegnapi nap folyamán öt kilakoltatásra érkezett segélykérés: november 11-e, november 12-e, Szentendre; november 12-e, Érd; november 10-e, Nyírpálota, negyedik kísérlet; és még egy november 11-ei (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) pécsi riasztást is kaptunk. Ez tehát az önök valódi arca.

Ha van önökben emberség, akkor jövő héten ott lesznek ezeken a helyszíneken, és megállítják ezt az örületet. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel. Kettő percre megadom a szót Varga Zoltán DK-s képviselő úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hallgatom itt a vitát. Elsősorban is a magyar társadalom, a magyar családok egyfajta 22-es csapdájában vergődnek. Megvásárolnak vagy megpróbálnak megvásárolni egy lakást egyrészt azért, amiért a kollégám, Varju Laci mondja, az az egyetlen vagyontárgyuk, másrészt azért, mert tudják nagyon jól, hogy abban lehet a pénzt úgy tartani, hogy nem értéktelenedik el. Másrészt azért, mert

nincsenek egyszerűen bérlakások. Önök pedig arra hivatkoznak, hogy a magyar néplélek olyan, hogy inkább vásárol lakást, még erőn felül is, ahelyett, hogy bérelne. És ezért nem építenek - de ez nem igaz.

Tudniillik közben megváltoztak a viszonyok. Amíg régen egy faluból is nehezen mozdult ki különben egy család, addig most, ha tehetné - hiszen a társadalmi mobilitás, pontosan a munkák, a munkalehetőségek megváltozásával lényegesen nagyobb, mint eddig volt; hiszen látjuk azt nagyon jól, hogy ez odáig fejlődik, hogy aki teheti, egyszerűen elmenekül Magyarországról, akinek lehetősége van, az inkább azt választja, hogy felépít egy új életet valahol, Európa boldogabbik felén. De önök nem adják meg ezt a lehetőséget, hogy ezeket az embereket, ezeket a fiatal, életerős, munkaképes embereket és családokat kiszolgálják azzal a lehetőséggel, hogy bérlakásprogramot adunk nekik. Nem akarom a svéd, a holland példákat idehozni, ahol különben az állami bérlakásprogramok olyan lehetőséget adnak az embereknek és a családot teremtőknek, hogy ha megváltozik a munkahelye, a munkaviszonya és a munkakörülményei, bármikor átmehet egy másik városba.

Nálunk az a baj, hogy azzal, hogy nincs meg ez a lehetőség, röghöz is kötik ezeket a magyar családokat. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Köszönöm szépen. Majd folytatom. (*Taps a DK padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. A következő hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok mindent hallhattunk itt az elmúlt másfél órában, a valósággal nem sokszor találkozó állításokat itt Z. Kárpát Dánieltől, Varju Lászlótól vagy éppen Csárdi Antaltól.

Termelési jelentésre hivatkozik a Jobbik. (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.*) Azt felejtí el, hogy tényekről beszélünk, azt felejtí el, hogy tények ezek az adatok, azt felejtí el, hogy ezek az eredmények, amelyeket a magyar gazdaság, a magyar emberek, a magyar vállalkozások és természetesen a magyar kormány intézkedéseinek köszönhetően el tudtunk érni az elmúlt években.

A hetvenes évek hangulatát idézte föl Z. Kárpát Dániel, majd a következő mondatával azt mondta, hogy az állam miért nem avatkozik bele a magántulajdonok kiadásába és az albérletpiacba. Tehát az echte kommunista tempó az, amit Z. Kárpát Dániel itt előad, hogy hogyan kéne megregulázni szerinte a magántulajdonokat és két magánszemély közötti szerződést az albérlet tekintetében.

Azt a gondolkodásmódbeli változást, ami az elmúlt években a 2010-es családbarát fordulat óta történt, azt a társadalmi elmozdulást, azt a családbarát szemléletet, ami a társadalomban is jól érzékelhető, a számok mutatják: a házasságok soha nem látott

magas száma - soha nem kötöttek ennyien házasságot -, mélyponton van a válások száma; folyamatosan emelkedik a termékenységi arányszám, és folyamatosan csökken a terhességmegszakítások, az abortuszok száma is. Azt gondolom, ez a négy szám nagyon jól mutatja azt, hogy milyen társadalmi elmozdulás történt a családbarát szemlélet bevezetésével, hiszen míg 2010 előtt a gyermekek vállalása egyet jelentett a szegénységgel, 2010 előtt, ha valaki gyermeket vállalt, az egyet jelentett a szegénységgel, ez mára már nincs így. Mi azt szeretnénk, hogy aki gyermeket vállal, az ne rosszabbul, hanem jobban járjon annál, mint aki nem vállal gyermeket.

Gurmai Zita képviselő asszony azt mondta, hogy a Fidesz-KDNP azoknak szeretne családtámogatási rendszert építeni, akiknek a voksára számít. Ez így van; mindenkinek szeretnénk családtámogatási rendszert építeni, és mindenkinek a voksára számítunk egyébként, mint ahogy ezt az elmúlt évek családpolitikai intézkedései is megmutatták, hogy a lehető leg szélesebb réteget érintik a kormány által bevezetett családpolitikai intézkedések. Amíg az önök által, baloldali képviselők által elfogadott utolsó, 2010-es költségvetésben nem érte el az 1000 milliárd forintot a családtámogatásokra szánt összeg, addig az idei évben ez 2300 milliárd forint, és a most tárgyalt törvényjavaslatnak is köszönhetően jövőre ez még tovább fog nőni, tehát két és félszerese az az összeg, amit a családtámogatásokra költünk egy évben, mint az önök általi utolsó elfogadott költségvetés.

Csárdi képviselő úrnak jelezném: azt mondta Novák Katalin miniszter asszony, hogy akár egy 50 millió forintos lakásnál; és levezette matematikai példákkal, hogy ott az mit mutathat. De külön érdekes, hogy belvárosi, I. kerületi képviselőként ön még biztos soha nem találkozott ilyen lakásokkal. És amikor ön azt állítja, hogy az elmúlt években kétszeresére nőtt az ingatlanok értéke, az az ön választóinak jó, tisztelt képviselő úr. Az ön választóit köpi szembe, amikor ezeket a folyamatokat támadja, hiszen az ő lakásaik és ingatlanaik értéke és ezzel a vagyonuk is jelentősen megnőtt az elmúlt években, csak ön ezt megpróbálja eltagadni.

Varju képviselő úrnak jelezném, hogy az ön offshore lovag barátja, Simor András volt az, aki szabadjára engedte a devizahitelezést. Az ön barátja, Simor András, aki milliárdokat vitt ki külföldre, hogy ne itt, a magyar gazdaságban, ne itt a magyar emberek boldogulását szolgálja, hanem valami titkos helyen adómentességet élvezzen, és ezt el tudja dugni; ő volt az, aki egyébként a devizahiteleket szabadjára engedte, aki nem tett semmit a Nemzeti Bank élén, hogy a devizahiteleknek megálljt parancsoljanak; aki nem tett semmit, hogy figyelmeztesse az embereket ennek a jelentősen veszélyes konstrukciónak a kockázataira. Úgyhogy kisebb szerénységet kérnék. S ha már újpesti példát említ, azt hittem, azt fogja mondani az újpesti példára, hogy önöknek több hét alatt sikerült egy sátrat fölépíteni Újpesten az önkormányzat épülete előtt. Valami másik újpesti példát hozott fel, de reméltem,

hogy erre is ki fog térni, hogy az önök összes eredménye az elmúlt hónapokban válságkezelés címén, hogy egy sátrat építettek Újpesten.

Nézzük meg a válságkezelési különbségeket, hiszen szerintem senki nem mondta el a mai nap azt itt a parlamentben, hogy milyen nagy dolog, hogy egy válság kellős közepén a családtámogatások és az otthonteremtési programok bővítéséről beszélünk. Szerintem nagyon fontos hangsúlyozni, hogy egy válság kellős közepén a kormány nem megszorít, adót emel, hanem bővíti a családtámogatásokat, bővíti az otthonteremtési programokat.

Nézzük meg, hogy mi történt 2008-2009-ben! Gyurcsány Ferenc azt mondta még október 21-én - egyébként már 2007-ben 5 százalékos államháztartási hiány volt, sehol nem volt válság; Varju László úgy emlékezett arra Z. Kárpát Dániellel közösen, mint valami dicskorszakra, de már akkor 5 százalékos volt az államháztartási hiány, ezt a Gazdasági Minisztérium volt államtitkára biztos meg tudja erősíteni -, október 21-én 2008-ban Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy minket csak a válság szele fog érinteni, majd október 27-én, hat nappal később behívták az IMF-et. Hat nappal később, amikor itt, a parlamentben azt mondta, hogy csak a szele fog minket érinteni.

Mi történt a válságkezelés kapcsán 2008-ban? Kettő évre befagyasztották a közsféra bruttó bértömegét, és visszavonták a már bejelentett 2009. II. félévi keresetkiegészítést. Akkor azok a családok, akiknek a tagjai a közsférában dolgoztak, már számítottak arra a keresetkiegészítésre, de önök egész egyszerűen ezt visszavonták.

(10.50)

Megszüntették a 13. havi bért, csökkentették az önkormányzati támogatásokat - soha akkora csökkenést nem szenvedtek el az önkormányzatok, mint 2008-2009-ben -, megszüntették a 13. havi nyugdíjat, és a 2009-es és 2010-es, már bejelentett nyugdíjkorrekciót is visszavonták. Önök itt beszélnek a legszegényebb rétegekről, önök itt beszélnek a nyugdíjasokról, miközben a nyugdíjasok már számoltak azzal az összeggel, és önök ezt egyszerűen visszavonták.

Kiveztették a gáz- és távhő-kompenzációt. Kinek segített a gáz- és távhő-kompenzáció, ha nem a legszegényebb rétegeknek? Önök ezt kiveztették. Csökkentették a tömegközlekedés támogatását, és ezzel folyamatosan drágultak a jegyek és a bérletek. Ez az önök válságkezelése! Miközben most ingyenes lett a parkolás, hogy a járvány idején az emberek ne használják annyit a tömegközlekedést, és sűrítették a járatokat, azalatt önök ugyanebben az időszakban, egy válság kellős közepén folyamatosan drágították a jegy- és bérletárakat.

Az EU-s agrártámogatások nemzeti önrészt is csökkentették. Azoknak az embereknek, akik a mezőgazdaságból élnek és az ő családjaiknak csökkentették a nemzeti önrészt az EU-s támogatásokban.

Nézzük meg az adóemeléseket! - ez az önök kedvence. A vagyoadót emelték és kiterjesztették, a személyi jövedelemadót emelték - az önök többkulcsos rendszerének a legelső határa is magasabb volt, mint most az egykulcsos adó -, 19 százalékra csökkentették a személyi jövedelemadónak a legelső határát, a legelső kulcsát.

A társasági és osztalékadót is megemelték és átalakították. Az egyszerűsített vállalkozási adót is megemelték. Áfát emeltek, jövedéki adót emeltek, energiaadót emeltek, gépjárműadót emeltek, az ingatlan-szerzési illeték átalakítását hajtották végre és megemelték, és a távhőszolgáltatást sújtó adót is megemelték. Ezeket Varju László személyesen is megszavazta, Molnár Gyula is egyébként. Személyesen is megszavazták ezeket az adóemeléseket.

Csárdi Képviselő Úr! 2018-ban az ön és az LMP programjában még ingatlanadó-emelés volt. Ön ingatlanadót vetett volna ki a belvárosi lakásokra is, és most meg otthoneremtési támogatásokról beszél! Ez volt az önök válságkezelése, a folyamatos adóemelés, és Z. Kárpát Dániel, Gyüre Csaba, Csárdi Antal és Tordai Bence most ugyanezeket az embereket akarják visszasegíteni a hatalomba. (Z. Kárpát Dániel: *A lakoltatásokról beszélj, barátom!*) Én is meghallgattam, képviselő úr! (Az elnök csenget.) Z. Kárpát Dániel az összes felszólalásával, az összes Facebook-posztjával, az összes tevékenységével azt segíti, hogy Gyurcsány Ferencék visszakerüljenek a hatalomba, miközben egyébként tizenkétféle adót emeltek meg 2008-ban és 2009-ben, a válság közepén.

Arról beszéljenek, hogy ezek az adóemelések hogyan érintették az önök által itt emlegetett szegényebb rétegeket, hogyan érintették a családokat, hogyan érintették a nyugdíjasokat, ezek a végtelenül aljas és egyébként az IMF által önöktől kikényszerített adóemelések, nyugdíjcsökkenések! Egyébként a nyugdíjkorhatárt is idő előtt megemelték. Ez egy aljas húzás a magyar társadalommal, a magyar családokkal és a magyar vállalkozásokkal szemben.

Önök beszéltek itt a szegénységről, a leszakadotabb rétegekről. Nézzük meg, hogy a háztartások élet-színvonala - KSH-jelentés, a 2018-as teljes év van meg, nemsokára ki fog jönni a 2019-es év - hogyan alakult! Az egy főre jutó fogyasztási kiadás 2010-ről 2018-ra reálértéken 34,5 százalékkal nőtt. Önök itt fölfestik azt a képet, mintha az emberek rosszabbul élnének ebben az országban, és a családtámogatási intézkedések és a szegénységellenes intézkedések csak a felső, nem tudom, 10 százalékot, vagy hogy mondta Csárdi képviselő úr, segítené. Egyharmadára csökkent a súlyos anyagi deprivációval érintettek száma 2010 óta.

Gurmai képviselő asszony fölhozta itt a rezsziárakat. Önök tizenötször emelték a villany és a gáz árát, majd nem támogatták a rezsicsökkentést. Tizenötször! Ön szerint kit sújt a leginkább a folyamatos rezsziemelés, amit a szocialista kormányzatban el kellett szenvedniük a magyar családoknak? A felső 10 százalékot vagy éppen nem? Erre válaszoljon, tisztelt képviselő úr, mert ön ezeket akarja visszasegíteni a hatalomba!

A hiteltörlesztéssel vagy lakással kapcsolatos fizetési hátralék 2010-ben 24,4 százalékot érintett, 2018-ra 11 százalék alá csökkent. A váratlan kiadások fedezetének hiánya 2010-ben 74 százalékot érintett, tisztelt képviselő úr, míg 2018-ra 33 százalék alá csökkent. Akinek anyagi okokból nincsen személygépkocsija, 2010-ben 23 százalék fölött volt, 2018-ra 13 százalék alá csökkent.

Az évi egyhetes üdülés hiánya 66 százalék volt Gyurcsányék áldásos tevékenységének köszönhetően. Ez mára 40 százalék alá csökkent, és az Erzsébet-táborokkal együtt folyamatosan csökken, 35 százalék alá fog csökkenni az idei évben. A kétnaponta húsétel-fogyasztás hiánya 30 százalék volt az önök idejében, ez most 12 százalék alá csökkent. A lakás megfelelő fűtésének a hiánya, mert ezt is fölhozták, és amikor Z. Kárpát Dániel erről beszél, a fűtésről, a baloldali képviselő ideje alatt 13 százalék volt a lakás megfelelő fűtésének a hiánya, ez mára 5 százalék alá csökkent.

Tehát a súlyos anyagi deprivációs ráta, ami ezekből a felsoroltakból minimum négy tételt érint, 24 százalékról 8 százalékra csökkent. Egyharmadára csökkent azoknak a száma Magyarországon ebben az elmúlt tíz évben, akik súlyos anyagi deprivációnak ki-tettnek minősülnek.

Négymillió emberrel többnek van pénze váratlan kiadásokra, mint 2010-ben. Önök nem mondhatják azt, nem tagadhatják el azt a valóságot, hogy a magyar családtámogatási rendszer és a magyar gazdaságpolitikai intézkedések egyébként - akár a közmunkaprogram is például - ne lenne hatásos és ne lenne eredményes. Négymillió emberrel többnek van pénze váratlan kiadásokra, mint 2010-ben. Mert önök akkor tönkretették az országot, önöknek az volt a válságkezelés, hogy adót emelnek, hogy megszorítanak, hogy a családokat és a magyar vállalkozásokat sújtják folyamatosan, miközben egyébként 2008-2009-ben soha nem látott mértékben nőtt a miniszterelnök protokollkiadása, ezt csak zárójelben jegyzem meg, és egyébként Simor Andrással pakolták ki a pénzt az országból, és az állami vagyon nemes egyszerűséggel a rablóprivatizáció során magánvagyonná vált. Ez az önök válságkezelési mérlege!

Ezt a válságkezelést szeretné visszahozni Z. Kárpát Dániel és Csárdi Antal ide, Magyarországra (Z. Kárpát Dániel közbeszól.), mert ne legyen kétségünk, amikor ön összeáll a DK-val (Az elnök megkocogtatja a csengőt.), amikor ön összeáll az MSZP-vel, akkor pontosan ezt a világot akarja visszahozni. Ön személyesen is, a pártja és a pártelnöke ezt a világot akarják visszahozni (Z. Kárpát Dániel közbeszól.), és Csárdi képviselő úr is ezt a világot akarja visszahozni Magyarországra, aminek az eredménye kizárólag adóemelés, kizárólag megszorítás és kizárólag a magyar családok sanyargatása volt, akiktől elvették a lakástámogatási rendszert.

Úgy beszél itt Varju László lakástámogatási rendszerről és otthoneremtési rendszerről, hogy minden lelkiismeret-furdalás nélkül megnyomta a gombot akkor, amikor az emberektől elvették a lakástámogatási

rendszer, az otthoneremtési rendszer, és amikor elvették a kedvező lakáscélú hiteleknek a támogatását. Minden gond nélkül megnyomta a gombot Molnár Gyula is, és most mégis mindenki azt mondja, hogy szerintük milyen otthoneremtési programot kellene Magyarországon építeni. *(Z. Kárpát Dániel: Ti meg a lakásokat vettétek el!)* Képviselő úr, én is meghallgattam! *(Az elnök csenget.)*

Magyarországon ma a válságban is munkahelyeket tartunk meg, munkahelyeket teremtünk, beruházásokat növelünk, a családtámogatásokat bővítjük, az otthoneremtési rendszert bővítjük, és visszavezetjük a 13. havi nyugdíjat. Ezzel ellentétes cselekmény az, amit önök tettek 2008-ban és 2009-ben, és most azt akarják, hogy ma Magyarországon újra adóemelés, újra megszorítás és újra a családok sanyargatása legyen. Ebből mi és a magyar emberek nem kérünk! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. A következő hozzászóló Tordai Bence képviselő úr, jegyző úr, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tordai Bence jegyző úrnak kérem szépen a gépét... *(Varju László: Kapsz egy mikrofont! - Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Add be írásban!)*

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Nagyon köszönöm a szót, elnök úr és a mikrofont is.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Most a Fidesz otthoneremtési programjának egy újabb eleméről kellene tárgyalnunk, de igazából a lényegét kell néznünk, a nagy képet kell néznünk. A lényeg pedig az, hogy a Fidesz lakhatási politikája mindig a leggazdagabb tizedet támogatja.

Kérdem én, kinek van ma 800 ezer vagy 1 millió forintja egy négyzetméternyi új lakás kifizetésére. Melyik fiatal párnak van 20 millió forintja akár csak egy átlagos kétszobás lakásnak egy önrésze, amiről a miniszter asszony is beszélt? Ezek a szerencsés kevesek, tízből egy magyar az, aki megengedheti ezt magának, a 90 százaléknak pedig semmilyen megoldást nem kínálnak.

A Párbeszéd egy zöld baloldali párt, amelynek az az alapelve, hogy mindenki számít, mindenkinek jár a méltó lakhatás. Az élethez való jog érvényesítésének a két legfontosabb feltétele az alapjövedelem és a lakhatáshoz való jog, egy hajlék minden ember feje fölé.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány nem az a feladata, hogy azoknak a lakhatását segítse, akik ezt maguktól, önerőből is meg tudják oldani, hanem éppen azokat kell támogatni, akik erre maguktól, saját anyagi erejükkel fogva nem képesek.

(11.00)

Önök állítólag nagyon fontosnak tartják a népesedéspolitikát, hogy minél több gyerek szülessen Magyarországon, és mégis úgy tűnik, minthogyha csodálkoznának, hogy nem születnek meg a tervezett gyerekek Magyarországon. Miért? Vajon miért? Elárulom önöknek: azért, mert a fiatalok nem tudnak különköltözni, és így nem tudnak gyereket vállalni, családot alapítani. A 35 év alatti fiataloknak a 62 százaléka még a szüleivel él, és ez az arány folyamatosan romlott, nőtt az elmúlt években. Úgyhogy valóban arra lenne szükség, hogy a társadalom többségének, a 90 százaléknak és elsősorban a fiataloknak a lakhatási gondjait, lakhatási problémáit megoldjuk.

Azt láttuk az elmúlt tíz évben, hogy a lakásárak, a lakásbérleti díjak durván elszálltak, nyolc év alatt, '11 és '19 között az átlagos lakásbérleti díj 90 százalékkal nőtt, majdnem a duplájára, Budapesten 130 százalékkal, majdnem a két és félszeresére. Ezt egyszerűen nem tudják megfizetni, hiszen a jövedelmek közel sem tartottak lépést ezzel a növekedéssel. Mindeközben azt látjuk, hogy a magyar családok kétharmadának továbbra sincs érdemi megtakarítása, nem tudnak egy önrészt kifizetni, és így nincs esélyük a saját tulajdonú lakás megszerzésére. Ezzel a helyzettel szembe kell nézni, a mai fiatalok többségének nincs reális esélye arra, hogy befizesse az önrészt, és aztán kigazdálkodja annak a hitelnek a törlesztőrészeit, amelyet egy új lakás megszerzése igényelne. Sőt, a helyzet ennél is rosszabb. A családok évében több mint 3 ezer családot lakoltattak ki az Orbán-rezsimben, ma több mint 300 ezer ember él Magyarországon nyomortelepeken, és közel 3 millió ember él olyan lakásban, amely egészségellenes vagy komfort nélküli, korszerűtlen és energiapocsékoló.

Ez egy súlyos lakhatási válság, és erre a Fidesz-kormány semmilyen receptje, semmilyen megoldása nincs. Ezért van az, hogy az ellenzéknek kell erre receptet kínálnia, hiszen 2022 után minden reményünk és az emberek 90 százalékának az érdekei szerint is kormányváltás lesz, és akkor egy olyan lakáspolitikát kell megvalósítanunk, amely a következő pontok köré szerveződik. Az nyilván a Párbeszéd ajánlata, amit én mondok, de ehhez hasonló elemekben szerintem széles körű egyetértés van az ellenzékben belül.

Az első a lakhatáshoz való jog garantálása. Hogy lehet az, hogy egy országban ma egy gyereknek az jut osztályrészül, hogy kilakoltatják őket, a szüleit az utcára teszik, őt meg kiemelik a családjából, és berakják egy gyerekotthonba? - merthogy ilyenek vannak, hiába törvénytelen, de rendszeresen megcsinálják. Úgyhogy az az első, hogy az elhelyezés nélküli kilakoltatás tilalmát törvénybe iktatjuk. Meg kell előznünk a hajléktalanná válást, és ennek érdekében egyebek között viszsza kell építenünk az adósságkezelési szolgáltatást.

A következő pont a bérlakásépítés. Amikor egy-egy önkormányzati szociális bérlakás megürül, és pályázatot írnak ki rá, akkor százával jelentkeznek.

Hogy lehet az, ha önök szerint ilyen kiválóan kezelik a lakáshelyzetet, hogy tömegek várnak megfizethető árú bérlakásokra? (Varju László tapsol.) Ma Magyarországon összesen 1,5 százalék - másfél százalék! - az elérhető szociális bérlakásoknak az aránya, úgyhogy ezt a szociális bérlakásszektort állami és önkormányzati kezében kell megerősíteni és felduzzasztani, ennek érdekében egy ciklus alatt lehet építeni százezer új bérlakást, szociális bérlakást. Emellett ugyanígy bővíteni kell a kollégiumi férőhelyek számát a fiatalok érdekében, 25 ezer új kollégiumi férőhelyre lesz szükség, és ezt is létre lehet hozni egy ciklus alatt.

Sőt, továbbmegyek, a 3. pont az, hogy hozzunk létre szociális lakásügynökségeket, mert miközben több tízezer az utcán alszanak, több százezer lakás áll üresen Magyarországon, mert a tulajdonosaik nem mernek, nem akarnak belevágni a lakáskiadás egyébként sokszor tényleg rögös útjába. A szociális lakásügynökségek felállításával - ahogy azt egyébként most Naszályi Márta párbeszéd I. kerületi polgármester teszi az Utcáról Lakásba Egyesület segítségével - be lehet vonni a magáningatlanokat a lakáskiadásba, biztonság a tulajdonosnak és megfizethető lakáslehetőség a bérlőnek. Ezenkívül minden fejlesztésnél, minden újlakás-építésnél, minden társasházi beruházásnál a lakások egy bizonyos hányadát is bérlakássá kell tenni, bérlakássá kell alakítani, csak úgy lehessen kiadni engedélyt, hogyha ezt vállalja a beruházó!

A 4. pont a lakbérplafon. Tudom, hogy Nacsá Lőrinc kollégánk majd most elkezd kommunizálni, de az a helyzet, hogy egyszerűen nem lehet megfizetni a bérlési díjakat, az albérleteket, a lakásbérlési díjakat. Budapesten egy átlagos lakásnak a bérlési díja 150 ezer forint, a minimálbér pedig nettó 107 ezer forint, tehát másfél minimálbérbe kerül csak az, hogy kifizessen valaki egy lakást, és akkor még a rezsijét nem fizette ki, hogy a kauciója honnan van meg, azt ne is gondoljuk hozzá, és akkor még nem élt, meg nem vett magának enni-, innivalót, és így tovább. Egészen nevetségesen felborultak tehát itt az árviszonyok. Igen, le kell törni az árakat, korlátozni kell - egyébként a kommunista Berlinhez hasonló módon - a bérlési díjakat, tehát hogyha Németország fővárosában lehet szabályozni azt, hogy mennyiért lehet kiadni egy önkormányzati vagy akár magántulajdonú lakást, akkor Budapesten és Magyarországon minden városában is meg lehet ezt tenni. Ehhez kapcsolódóan egyébként nagyon szigorúan meg kell regulálni a rövid távú lakáskiadást vagyis az Airbnb-t és társait, amire a Fidesz-kormány nem volt hajlandó, pedig most itt, a válság idején nagyon jó lehetőség lenne arra, hogy átstrukturáljuk ezt az egész piacot, és kimondjuk, hogy a lakás nem szálloda. A lakás lakhatásra való, nem a turisták szórakozására, hanem magyar családok elhelyezésére. Ezt kéne megérteniük végre.

5. pontként elsőként lakhatásprogramokat kell indítanunk, ami a hajléktalanságból való kikecmergésnek talán a leghatékonyabb megoldása, azt a szemléletet közvetíti, hogy a lakáshoz jutás, a lakhatás

megoldása nem cél, hanem az alapfeltétele annak, hogy valaki visszaileszkedjen a társadalomba, és ez egy olyan társadalmi befektetés, ami nagyon rövid távon megtérül, hogyha valakire nem a szociális ellátórendszer és az egészségügyi ellátórendszer kell hogy hatalmas pénzeket költsön, hanem éppen ellenkezőleg, ő lesz produktív tagja, befizetője a közös kasszának, és akkor számíthatunk egymásra, ők is kell hogy számíthassanak az állam segítségére. Fel kell számolni a hajléktalanságot Magyarországon.

A 6. pont a teleprehabilitáció, hiszen 2020-ban Európa közepén egyszerűen megengedhetetlen az, hogy több százezer ember komfort nélküli, egészen harmadik világbeli körülményekhez hasonlító helyeken, lakásokban lakjon. Tudjuk, hogy erre voltak korábban szándékok, azt is láttuk, hogy nem voltak különösebben eredményesek, úgyhogy a korábbi gyakorlatokkal ellentétben nem önmagában a telepeket kell felszámolni vagy felújítani, hanem egy olyan komplex, sok lábon álló programot indítani, amelynek ott van az oktatási, a munkaerőpiaci, az egészségügyi lába, amely mögött a szociális gondoskodás is ott van. Ez tehát nemcsak lakhatási politika, ez egy széles körű, a társadalmi visszaileszkedést segítő program, ez az, amire Magyarországon több mint 300 ezer embernek van szüksége.

A 7. pont, ami talán a legtöbbeket érinti, egy önerő nélküli - önerő nélküli! - lakásfelújítási program, hiszen ahogy már mondtam, közel 3 millió ember él most olyan lakásokban, olyan házakban, amelyek egészségtelenek, amelyek nem megfelelőek a lakhatásra, betegséget okoznak, energiahatékonysági szempontból nem megfelelőek, nem komfortosak, nincsenek rákötve a közművekre, és így tovább. Hogyha egyszerre akarjuk segíteni a magyarok életkörülményeinek a javítását és a klímasemleges gazdasági modellre való átállást, akkor egészen egyértelmű, hogy mit kell tennünk: azokat az uniós forrásokat, amelyeket egyébként is lakásfelújításra, energetikai korszerűsítésre ad nekünk az Unió, azokat a kormányoknak nem magára meg a kormányközeli vállalkozókra kellene elköltenie, hanem a magyar emberek lakásainak a felújítására kellene szálni. Ez éves szinten több száz milliárd forint, ebből lehetséges egy önerő nélküli, széles körű, néhány év alatt milliárdokat elérő lakásfelújítási programot elindítani és megvalósítani.

Hogyha hosszú éveken, ciklusokon keresztül követjük ezt az irányt, hogyha követjük ezt a hétpontos programot, akkor megoldhatjuk a lakhatási válságot, és akkor olyan lakáspolitikája lesz Magyarországnak, amely nem a vagyoni elit, hanem a társadalom 90 százalékának az érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzék soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence képviselő úr, jegyző úr felszólalását. Következik Varga Zoltán képviselő úr, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azon ritka pillanatok egyikét éljük,

amikor egyet kell hogy értsek Nacsa képviselő úrral, aki azt mondta, hogy egy családbarát fordulat következett be az önök kormányzása kezdetén, és ez azóta is tart. Képviselő úr, önnek nagyon igaza van, csak egyetlenegy nagy probléma van: ezeket a családokat mi név szerint ismerjük, T. István családja, a Matolcsy család, a Mészáros család - bár, ugye, ott most van egy kis kavár -, és az Orbán család.

(11.10)

Nyilván van még egy-két másik család is, akiket önök támogatnak, de valójában a nagy vesztesei az önök kormányzásának pontosan azok, akik valódi otthonteremtést szeretnének elérni.

Önök azt mondták, hogy a termelési jelentés azért jó, merthogy az igaz. Csak egy baj van, hogy az önök termelési jelentése hazug. Mert önök a propagandának jelentenek le mindent, aminek köze nincs a valósághoz. Hivatkoznak a babaváró hitelre, csak a babaváró hitelnél, ugyanúgy, ahogy a CSOK-nál is, azok, akik erre lehetőséget kapnak, most már a lábukkal szavaznak erre, egyszerűen nem veszik fel. Lehet látni, hogy év elején a babaváró hitelek aránya már kevesebb, mint a felére esett vissza. S tudjuk azt is nagyon jól, hogy szintén év elejétől 6,61 százalékos kamat van ezen a kamattámogatás megszűnése után, plusz ráakódik még egy 3-4 ezer forintos úgynevezett állami kezességvállalási díj is, miközben márciusban már 5,9 százalékos THM-mel személyi hitelt is lehetett felvenni.

Sok szó esett például arról, hogy mennyire sikeres az önök kormánya, merthogy minden idők legtöbb házassága most kötődik, és a gyermekvállalási kedv is nő. Tudjuk nagyon jól - s ezek statisztikai tények, számok -, hogy a vállalt három gyerekből átlagosan 1,4 gyermek születik meg. Gyermek sokan felveszik vagy próbálták felvenni a CSOK-ot, akiknek a kezdeti remények után valószínűleg keserű szájjal kell csalódnuk ebben, hiszen látjuk azt is, hogy minden tíz házasságból hat válással végződik, ráadásul ezek a válások általában az első néhány évben következnek be. Viszont azoknak a családoknak, akik felvették a CSOK-ot, és bármilyen oknál fogva nem tudják a három gyermeket produkálni önöknek, kemény büntetőkamattal kell visszafizetni a felvett összeget. Ez ráadásul olyan mértékű, hogy különösen egy válás esetén a házra vagy lakásra felvett hitel összegét a felépített, megvásárolt ház vagy lakás egyszerűen nem tudja biztosítani.

Ezek után persze könnyű azt mondani, hogy önök milyen nagyszerű otthonteremtési programot alkotnak. Holott ha megnézzük Európa-szerte, hogy mi is az, ami valóban segíti a gyermekszám növekedését egy országban, akkor nagyon jól látszik, hogy kevés az, ha ilyen programokat hirdetnek meg a különböző kormányok. Ehhez szolgáltatásokat is kell nyújtani. Franciaországban, a svédeknel vagy bárhol másutt külön szolgáltatásokkal segítik azokat a családokat,

akik gyereket vállalnak, vagy úgy, hogy a gyermeknevelésben segítenek nekik, vagy úgy, hogy egyéb más lehetőséget és szolgáltatást biztosítanak hozzá.

Egyébként elképedve hallgattam Nacsa képviselő úr felsorolását, és azon gondolkodtam, hogy ön szerint ez egyáltalán kit győz meg. A tíz éve elmúlt „nyolc év” litániaszerű felsorolása, aminek különben, hozzá kell tegyem, a fele nem igaz, ön szerint önöket mentesíti bármilyen felelősség alól? Az alól, hogy a most megszülető gyermekektől veszik el a pénzt és adják oda a kormányfő és az oligarchák családjainak a zsebébe? Önök szerint ez jó álláspont? Mert szerintem nem. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Megadom a szót felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Pedig meg lett volna a lehetőség arra, hogy ez egy konstruktív, termékeny vita legyen. Nem az lett. Nacsa képviselőtársam kedvéért szeretném tisztázni, túllépve azon, hogy nem az engem irányító kormányt vezetik volt KISZ-titkárok, illetve kommunista funkcionáriusok, nem én indultam a Liberális Internacionáléból, nem én vonultam ki Trianon-megemlékezésről a parlamentben, nem én kiabáltam azt, hogy „térdre, csuhások”, tehát ezektől én mentes vagyok, míg az önök pártcsaládja nem mentes. Nem én nyilatkoztam azt külföldön, hogy több millió migráns betelepítésére lenne szükség a gazdaság fenntartható mivoltának megőrzéséhez, nem én követeltem vilákvótát az ENSZ-nél, és nem én kívántam hasonló megoldásokat meghonosítani. Értem én, hogy lesütik a szemüket, hiszen vagy az önök miniszterelnöke, vagy valamelyik pártvezetőjük követte el ezeket; a lelkiismeretükkel számoljanak el önök!

No de, beszéljünk akkor egy kicsit arról a kommunista örökségről, amit önök a gazdaságpolitikában meghonosítottak. Teljes gazdasági ágakat kollektivizáltak, és nemcsak a nemzetinek hazudott dohányboltokra gondolok, hanem arra, hogy teljes gazdasági ágazatokat kebelezték be és söpörték le a padlásokat elképesztő módon. Amikor pedig megjegyzem azt, hogy a magas ingatlanárak gondot jelentenek a magyar családok számára, ön elkezd kommunizálni. Tisztázzuk akkor, képviselőtársam! Amikor a budapesti újlakás-piacon az árak 2015 negyedik negyedéve és 2019 első negyedéve között, tehát három és fél év alatt 70 százalékkal növekednek, 500 ezerről 840 ezer forint nagyságrendjéig, akkor ön azt mondja, hogy ez egy piaci folyamat, ehhez ennek a kormánynak semmi köze, nincs beavatkozási kényszer, ezzel nincs mit tenni, nincs itt semmi látnivaló, oszsoljanak? Ön ezt mondja? *(Hollik István: És mi az alternatíva? - Az elnök csenget.)* Mert akkor a vegytisztán neoliberais kormányzatnak értjük a további cselekvéseit, a kilakoltatott embereket, az utcán hagyott családokat.

Hogy mi az opció és mi az alternatíva? Akkor itt hadd gerjesszek egy kis vitát az ellenzéki oldalon belül! Itt szerintem nem a berlini típusú plafonmegszabás és hatóságiár-szabás, hiszen úgy gondolom, az ilyen megoldások esetében a különbözetet, tehát a plafon fölötti összeget egész egyszerűen zsebbe adják egymásnak a bérlők és a bérbeadók, ami a feketegazdaság erősítése által nem hiszem, hogy nemzetgazdasági érdek lenne. Megmondom, hogy mit csinálna egy, a szakmához értő kormány. Márpedig önköknél azért Varga Mihályok ülnek, tehát olyan szakteknétek ülnek önköknél, akik nálam biztos, hogy jobban látják át a piacot, ennyiben azért legyünk őszinték egymás között!

Amikor önkökről már a Matolcsy vezette Magyar Nemzeti Bank is a jelentéseiben kihozza, hogy önkö lakhatási válságot tűrnek meg, illetve demográfiai válság dűl, s még az MNB szerint is évente 110 ezer lenne az a minimum születésszám, ami fenntarthatóvá tenné a rendszert - de tudjuk, hogy sajnos milyen messze vagyunk ettől -, akkor azért meg kell hogy beszéljünk valamit. A piacon fennáll egy teljesen nyilvánvaló kínálati szűkösség. Az új építésű lakások száma drámaian, brutálisan kevés. A kormány nem azt csinálta, hogy az új építésűek áfáját 5 százalékon tartotta stabilan, hanem szambázik ebben a kérdésben: kétszer bevezette, háromszor megszüntette. Most megint előadja, hogy hú, hát 5 százalékos lesz az új építésűek lakásáfája. Csak eközben a piac kiszámíthatatlan; egyik évben bevezetik, a másikban visszavonják, mert, államtitkár úr elmondja, hogy ennyi és annyi százalékot nőtt a lakásépítési kedv, de a helyzet az, hogy az új építésű lakások száma még mindig töredéke az egy, illetve két évtizeddel ezelőttinek.

Egy ilyen kínálati szűkösség esetében, amely egyébként az albérletárakat is az Airbnb-vel együttesen feltolta az égig, a kínálati oldal szélesítése a megoldás.

Hogyan tudjuk ezt elérni? Egyrészt az új építésű lakások számának növelésével, másrészt pedig a bérlakásszegmens erősítésével. 2012-ben önkö megkapták erre a receptet. Mi, jobbikosok letettük a „Mi várunk” programot az asztalra, és nagyságrendileg 100-150 milliárd forint évi költségvetési vonzata lett volna ennek akkor. Nem mondom nagyot, ha azt mondom, hogy a mostani költségvetésben is megvan ennek az alapja. Mi a koncepció lényege, képviselőtársaim? 5-10 ezer új építésű bérlakás évente, mindezt központi anyagbeszerzéssel, így az árak azért mérsékeltebben tarthatók, és minősített magyar kivitelezőkkel. Márpedig ha a magyar munkaerő hosszú távra kap ilyen megrendelést, akkor még az is lehet, hogy Magyarországon marad és próbál boldogulni, s nem megy külföldre más nemzetgazdaságokat erősíteni. Majd a családok beköltözését úgy kell biztosítani, hogy ne a piaci 150-160 ezres bérlati díjért szállhassanak be ebbe az egészbe, hanem mondjuk, ennek a feléért vagy még alacsonyabb összegért.

(11.20)

Ha pedig a minimálisan elvárható társadalmi együttélési feltételeket betartják, 6-8 év elteltével bekerülési költségen megvásárolhatóvá kell tenni ezeket az ingatlanokat. Így a kormány „röghöz kötési” szándéka átalakul egy motivációs szándékká, tehát bekerülési költségen lehet ingatlana ennek a magyar fiatalnak. Lehet, hogy jobban fogja érezni magát, lehet, hogy itt maradna az országban, lehet, hogy itt vállalná a vágyott gyermekeit, mert van nekünk egy valódi rejtett erőforrásunk, ez az, hogy Európában a vágyott gyermekek száma talán Magyarországon az egyik legmagasabb. Ebben, ugye, nincs vita közöttünk. A szakadék ott kezdődik, hogy a nagyon sok vágyott gyermekből relatíve kevés jön világra. Értem én, hogy próbálják magukat nyugtatni a házasságkötések számának emelkedésével, amit én egyébként üdvözlök, és jó dolog, de nem lehet elvonatkoztatni attól, hogy bizonyos családtámogatási formákat csak házások számára biztosítanak. Ily módon megjelent egy olyan motivációs faktor, amitől kétségkívül nő a házasságkötések száma. Én ezt üdvözlöm, de ezt ne tudjuk be annak, mintha annyival biztonságosabb lenne a klíma Magyarországon.

Képviselőtársaimmal még egy dologban egyetértetek. Azt is üdvözlöm, hogy Magyarországon a családi típusú kiadások mértéke magasnak mondható nemzetközi összevetésben. Ezen csorbít egy kicsit a statisztikai trükközés, de még ha kiveszem belőle a kérdőjeles tételeket, akkor is magas marad ez a százalékos arány, és ez jó dolog. Hogy mit lehet kivenni belőle? A családtámogatások közé számolják, mondjuk, több mint 200 milliárdért a „Nők 40” program lényegében nyugdíjügyi támogatási összegét, ami egyetlen európai nemzetgazdaságban sem kerül beszámításra a családpolitikába, de nézzük el önköknél, végül is csak 200 milliárd, több is veszett Mohácsnál. De még ha ezeket kivonjuk, akkor is egy magas összeg marad nemzetközi összevetésben.

Amit elfelejtetek, azt egy ellenzéki képviselőtársam mondta ki tételmondatként, tudom, hogy ritkán szokták a különböző pártok képviselői egymást dicsérni, de nekem Csárdi Antalt meg kell dicsérnem, mert valóban, az alsó 60 százalék egzisztenciális biztonsága a kulcsa ennek az egész kérdéskörnek. Ha megvizsgáljuk azt, hogy sokat költenek családtámogatásra, ezt relatíve kevesen tudják igénybe venni, mert azt látjuk, hogy még az új építésű lakások száma is nagyon gyorsan csökken a korábbihoz képest, kevesebb új építésűre adnak ugyanakkora vagy még nagyobb támogatási tömeget, tehát látjuk, hogy új építésű lakóparki lakás bizony elkél belőle, a klasszikus magyar élethelyzetben lévőket viszont nem segíti. Ezzel párhuzamosan viszont Málta mellett Magyarországa a leginkább szűkmarkú munkanélküli-ellátási rendszer.

Tehát kedvezményezik a szerencséseket, gazdagokat, viszont elfeledkeznek arról, hogy a gyermekvállalás egyik alappillére, hogy ha elveszítem a munkámat, akkor ne hagyjanak az út szélén, vagy ne szórjanak le még napalmmal is utána, ahelyett, hogy segítenének.

Magyarországon ez a borzalom történik. Nézzük meg a kilakoltatásokat, a brutális végrehajtásokat! Ha már ennél a témánál tartunk, akkor pont a KDNP volt az, amelynek véresre tapsoltam a kezem, úgy örültem, hogy pár éve bejelentették, hogy a végrehajtásokat kicsit lassítani kéne, hogy ne vigyék el 20-30 százalékon a magyar emberek ingatlantulajdonát. Azt mondták, hogy induljon ez 100-90 százalékról, tehát ne lehessen kifosztani a magyarokat, és én ennek nagyon örültem. Keresztül is ment egy szigorítás akkor. Idén viszont nagy csendben, és remélem, Hollik képviselőtársamnak is lesz egy reakciója erre, újra módosították a végrehajtási törvényen, és 2021. január 1-jétől a gyorsító-sávra fogják terelni az árveréseket. Sokkal gyorsabb árverések, sokkal alacsonyabb összegen eladható lakások, rövidített terminusok fogják övezni a sorsunkat, nagyon sok ember kilakoltatásával jár mindez és azzal, hogy egyszerűen fillérekért szerzik meg azt az ingatlan vagyont, amelynek a kiárúsítása ellen önök hoztak be javaslatot a parlament elé, és én azt támogattam.

De vissza az alaptémánkhoz, el kell hogy mondjam, a családtámogatási rendszerre költött összegek szerintem kiemelkedők. Ez jó, ebben egyezünk meg. Az elosztásuk szerintem borzalmas neoliberais modell szerint zajlik. Nem attól sajnálom én, aki a lakóparkban vesz, mondjuk, 140 millióért egy ingatlant, hanem azt mondom, hogy ő nem rászoruló. Az ő vélhető demográfiai céljait, családtervezési céljait nem segítjük azzal, hogy ő vesz egy új lakóparki lakást, ha már van neki egy, vagy ha a családtagnak van egy, és abban élnek életvitel-szerűen, és már van három gyermekük. Azt mondom, hogy ahol nagyon komolyan be kellene avatkozni, az az, hogy egy gyermek után szülessen meg a második, és a nulla állapotról jussunk el az első gyermekig. Itt viszont egy bérlakás-program elképesztően komoly segítséget nyújthatna, főleg úgy, ha 6-8 év után ez az ingatlan megvásárolható, tulajdonba vehető lenne. Nyilván bele lehetne építeni azokat a fékeket, amelyek a CSOK-ban egyébként megvannak, hogy ha megvásárol az ember egy ilyen ingatlant, akkor azt nem adhatja el a piacon, mondjuk, két éven belül, vagy iksz éven belül.

Ily módon úgy gondolom, nemcsak adófizetők menekülnének meg Magyarország számára, hanem nagyon sok olyan gyermek születne meg itt, hazánkban, aki most adott esetben Nyugat-Európában. Még egyszer hangsúlyozom, én magam nem értek egyet, nem hiszek az albérleti díjak befagyasztásában, mert azt látom, hogy a feketegazdaságot erősítené, viszont a kínálati oldal szélesítésében nagyon is. Évente 5-10 ezer új építésű bérlakás egy cikluson belül csodát tudna művelni a magyar nemzetgazdasággal. Egyébként ezt látnák először a kivándorlási statisztika drámai javulásában, majd egy-két ciklus elteltével pedig a népesedési mutatókon. Való igaz, hogy a szülői házban élő 18-34 éves fiatalok aránya az Unióban kicsit több mint 48 százalék, tehát nagyjából a fele az érintett korosztálynak. Magyarországon a 2018-as adat 62,7 százalék.

Tehát egy igen nagy különbség lelhető fel, és azt mutatja, hogy a szegényebb jövedelmi hányadban az

önálló otthon megszerzése lényegében a lehetetlen kategóriájába tartozik. Ezt a folyamatosan emelkedő ingatlanárak - még egyszer mondom, felhoztam egy három és fél évet, amelyen belül 70 százalékkal emelkedtek a budapesti újépítésű ingatlan-árak - lényegében kitermelhetlenné teszik, 500 ezerről 840 ezerre emelkedtek ebben az érintett terminusban. Aztán 840 ezerről volt egy kis visszaesés, persze, egynéhány százalékos, főleg a járványügyi veszélyhelyzet okozta időszakban, de ettől még az induló 2015-ös 500 ezer körüli összeg, és a kínálati oldal szélesítése odavihetné vissza a piacot, hogy megfizethetők legyenek az albérleti díjak. Nyilván egy erős Airbnb-szabályozás a kínálati oldal további szűkülését tudná megakadályozni, de hogy a kormánynak nincs álláspontja ez ügyben azért, mert megosztó téma, és önök nyilvánvalóan megmérték a közvélemény-kutatásaikkal, a napi két mérés egyikénél elmondták ezeket a kérdéseket, és kijött az, hogy kellemetlen lenne a mutatókra, ha hozzányúlnának ehhez a témához. De a kormányzati felelősség része az is, hogy beavatkoznak olyan területeken, amelyek lehet, hogy aktuálisan kellemetlenek, de hosszú távú nemzetgazdasági érdeket szolgálnak.

Megint csak visszajuthatnánk a kilakoltatásokhoz, hogy itt is kicsit szembemehetnének a végrehajtói elképesztő lobbierővel, szembemehetnének a bankrendszerrel, ahelyett, hogy paktumot kötnek vele. Egész egyszerűen értetlenül állok azon gyávaság és félelem előtt, amelyet ezen közületekkel szemben önök foganatosítanak. Az évente 4 ezer kilakoltatás valóban sokat mond el erről a helyzetképről. Viszont az az adat, amit idéztem, miszerint a V4-ek közül a legtöbbit itt költjük arányában családtámogatásra, de ezt nagyon rosszul osztjuk el, megerősíti azt a képet, hogy bizony sokat segíthetne a helyzeten egy megfelelő munkanélküli-ellátási rendszer, amely nem Málta mellett a legszűkmarkúbb egész Európában, hanem valódi kilátásokat nyújt.

Összefoglalva a megoldásokat, úgy látom, hogy egy ötponos csomaggal be lehetne avatkozni ezen a területen. Nyilván az első a már említett, nálunk „Mi várunk” program márkanéven futó, de más pártoknál nyilván máshogy is feleleveníthető bérlakásépítési program. Szeretném hangsúlyozni, hogy én ezt nem szociális programként találtam ki (*Csárdi Antal tapsol.*), bár van szociális lába is, de alapvetően piaci és igenis a produktív szférába tartozó magyar munkavállalókat, gyermekvállalókat itthon, a szülőföldön tartani képes program gyanánt dolgoztuk ki.

Másodsorban a munkanélküli-ellátási rendszert kellene emberbaráttá tenni, ezt a három hónapos örületet elfelejteni, hiszen a koronavírus-járvány okozta válsághelyzet bebizonyította, hogy három hónap alatt a nehéz helyzetben lévő honfitársaink nem képesek maguknak új munkát találni.

Nyilvánvaló módon azonnali kilakoltatási moratóriumról lenne szó álláspontom szerint a járványügyi veszélyhelyzet végéig, addig pedig egy olyan részleges végrehajtási moratóriummal kellene ezt

megtámogatni, amely megelőzi a tartozások mesterseges duzzasztását.

A negyedik pontban el kellene gondolkodni az eddigi - amúgy jó irányú - demográfiai célú programjaik finomhangolásán, gondolok itt arra, hogy a nagyszülői gyed miért ne járhatna nyugdíj mellett is, a négygyerekes édesanyák helyett miért nem lehet a személyijövedelemadó-mentességet már három gyermektől biztosítani, ahogy azt egyébként a kormány egyik vezetője előzetesen megfogalmazta, csak kiszámolták, mennyibe kerül, és visszakoztak egy szűkebb javaslatba.

Ötödik pontként pedig már elhangzott, és helyesen, hogy hozzá kell nyúlni az adórendszerhez. Tartthatatlan, hogy a gyermeknevelési cikkek áfája egész Európában itt a legmagasabb, itt adóztatják a gyermekvállalást és -nevelést ezen a fronton a legbrutálisabban. „Fillérekbe” kerülne a költségvetés számára, ha enyhítenének ezen, de a gesztusértéke elképesztően erős lenne. Ha valódi demográfiai fordulatot szeretnének elérni, ezen az öt ponton muszáj végigmenni, nincs felmentés, és ha ezt a bizonyítványt elrontják, nem fogják tudni kimagyarázni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A következő hozzászóló Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa képviselőtársam hiányolta - szerintem hibásan, de hiányolta -, hogy keveset beszélünk a tényekről. Akkor elismétel-ném, és akkor nézzük meg, hogy mik ma a tények!

Tény, hogy az euró árfolyama tegnap 364 forint volt. Tény, hogy 2010-ben, amikor önök átvették a kormányt, 265 forint volt az euró árfolyama. És tény, hogy önök kötöttek az EBRD-vel egy olyan paktumot, ami nem az itt élő embereket, adósokat védte, hanem a bankrendszert. Tény, hogy ez az együttműködési megállapodás, amire hivatkozom, úgy fogalmaz, hogy a kormány nem hoz olyan döntést, ami csökkenti vagy veszélyezteti a bankrendszer profitabilitását. Ez is tény.

És az is tény, hogy egyébként hazánk területén évente körülbelül esetenként több mint 4 ezer végrehajtás történik úgy, hogy családoknak az utcára kell menniük. Tény, hogy önök semmit nem tettek, egyetlen picit kísérletet nem tettek annak érdekében, hogy a végrehajtások során tapasztalt jogsértéseket felszámolják - ez tény, képviselőtársaim! És én azt gondolom, hogy nagy tisztelettel javasolom minden képviselőtársamnak a túloldalon *(A teremből távozó Héjj Dávid Ádám felé:)*, annak is, aki most megy ki a teremből *(Héjj Dávid Ádám visszafordul és megáll.)*, hogy vegye fel a kapcsolatot Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal *(A hangját felemelve:)*, aki több végrehajtáson volt jelen, mint bárki ebben a Házban! *(Na-*

csa Lőrinc és Hollik István közbeszól.) És én azt gondolom, hogy ha övele felveszik a kapcsolatot, akkor egyértelművé válik, hogy a magyar kormány semmit, de semmit nem tett a devizahitel-károsultak megsegítése érdekében, ami érdemi segítség lehetett volna számukra!

És én azt gondolom, hogy ha már tények, akkor érdemes arról beszélni, hogy az a bérlakásprogram, ami rendkívül hiányzik az önök lakhatási politikájából, az megérne egy vitát, de önök még a vitától is elmenekülnek. Én például Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal értek egyet... *(Jelzésre:)* Bocsnat, csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy Nacsa képviselőtársam és Hollik képviselőtársam mutogatnak, hogy ők mindent megtettek. Szeretném látni azt a kezdeményezést, ahol ott van a kis nevük aláírva, ahol önök kezdeményezték, hogy legalább vita legyen arról, hogy egy jól működő bérlakásrendszer megvalósítása egyáltalán szükséges-e önök szerint.

De menjünk tovább, merthogy azt gondolom, hogy itt volna egy vita. Én abban Z. Kárpát Dániellel értek egyet, hogy szerintem a bérletdíj-plafon nem megoldás, mert valóban könnyen kijátszható, és abban is egyetértek vele, hogy a kínálati oldalt kell jelentősen megnövelni. Azt gondolom, hogy abban viszont vita van közöttünk, hogy énszerintem az önkormányzati bérlakásrendszer az, ami hosszú távon fenntartható, viszont ez csak akkor lesz álláspontom szerint fenntartható hosszú távon, hogyha nem adjuk el ezeket a bérlakásokat, tehát hogyha a következő lépés az első gyermek megszületését követően, mondjuk, csak úgy a hasamra ütve, hogy saját tulajdonba át tudnak költözni a családok, de az elinduláshoz mindenféleképpen szükséges.

Tehát a lényeg az, hogy lehetne erről vitát folytatni, csak önök senkivel nem vitatkoznak; önök nem egyeztetnek senkivel, mint ahogy nem egyeztetnek semmilyen törvény kapcsán sem, függetlenül attól, hogy egyébként erre esetenként törvény kötelezné önöket.

Nagyon szép statisztikai felsorolást hallhattunk Nacsa képviselőtársamtól, aki folyamatosan az átlagra hivatkozott. Hollik képviselőtársam is fogja érteni: nekünk otthon a családban átlagosan vällig érő hajunk van. *(Kezével a vállára mutat.)* Nézzen rám, képviselőtársam, ugye, fogja érteni azt, hogy mit is jelent az átlag. Tehát hiába van nekünk a családban átlagosan vällig érünk hajunk *(Kezével a vállára mutat.)*, ha én olyan kopasz vagyok mint a tők! *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból.)* És ez a helyzet az átlagszámításokkal, az önök átlagszámításával is. És azt gondolom, hogy ezek a fajta csúsztatások azok, amikkel megpróbálnak a választókból, az itt élő honfitársainkból bohócot csinálni, és én azt gondolom, hogy ez a felháborító!

És hiába tartalmaz ez a törvény valóban több olyan javaslatot is, ami tényleg nemcsak támogatható, hanem kötelező támogatni, de emellől kihagyják az összes olyan tételt, amitől társadalmi igazságosság

megjelenhetne a törvényben, ami a fenntarthatóságával, a társadalmi és gazdasági fenntarthatóságával kapcsolatban garanciákat nyújtana.

Értelemszerűen mindannyian látjuk, hogy a Fidesz-KDNP-szövetséghez köthető megszámlálhatatlan mennyiségű építési vállalkozás érdekelt ebben a piaci szegmensben. Milyen jó lenne, hogyha abban lennének érdekeltek, hogy a járvány által sújtott Magyarországon vagy a járvány által előidézett gazdasági válságban valószínűleg nem az új lakás áfáját kellene most csökkenteni - és csak mondom államtitkár úrnak, hogy ettől még az áfát visszaadhatják úgy, ahogy ebben a törvényben ez le van írva -, tehát hogy nem az új építésű lakások áfáját kellene első körben csökkenteni, hanem az alapvető élelmiszerekét. Mert amíg én nem tudok, vagy Hollik és Nacsa képviselőtársam kedvéért: egy átlagos honfitársunk nem tud jó minőségű alapvető élelmiszert beszerezni, és abból megfőzni a mindennapi betevőt, addig nem biztos, hogy az új építésű lakások áfáját kellene első körben emelni.

Értem, nagyon örülünk minden áfacsökkenésnek, ami csökkenti a terheket, csak azt gondolom, hogy egy társadalmi kép hiányzik az egészből. Én emlékszem arra, amikor önök elkezdtek élelmiszeráfat csökkenteni - és most nem is az alapvető, hanem az összes élelmiszerről beszélek -, első körben kijöttek a félsertés áfájának a csökkentésével. Persze, lehet azt mondani, hogy ez a társadalom érdeke, csak szeretném nagy tisztelettel megkérdezni, hogy egy évben hányszor vesznek félsertést. Aztán persze ment tovább ez a dolog. Eljutottunk egészen az UHT tejig, és gyakorlatilag semmi más célt nem szolgáltak ezek a döntések, mint hogy most lehet mutogatni, hogy vannak itt alapvető élelmiszerek, amelyek 5 százalékon adóznak, jellemzően a húsok, de hogyha önöknek volna egy társadalomképe, volna egy képe arról, hogy mire van szüksége az itt élő embereknek, akkor vilámgyorsan kiderülne, hogy az alapvető élelmiszerek a legkevésbé sem állnak meg ott, hogy csirkehús, sertéshús vagy UHT tej. Akkor egyértelmű lenne, hogy van egy vásárlói kosár, amiből össze lehetne rakni egy olyan élelmiszerkört, amire azt mondjuk, hogy ezeket hívjuk alapvető élelmiszereknek. Az én véleményem szerint ide kéne tartoznia az összes zöldségnek és gyümölcsnek, kivéve mondjuk, a déligyümölcsöket; idetartozhatna a kenyér, a tej. Ma az a hihetetlen helyzet van Magyarországon, hogy a 18 százalékos áfa magasabb sokszor, mint az az árrés, amennyit a pék vagy akár a kereskedőlánc keres egy kiló kenyéren. Tehát minden kiló kenyér után a magyar kormány több pénzt tesz zsebre, mint akár az, aki előállítja, vagy akár az, aki kereskedik vele és eljuttatja a fogyasztónak.

És én azt gondolom, hogyha innen nézzük ezt a dolgot, akkor ez a törvényjavaslat minimum sánta, és ezzel még nem is lenne baj, ha nem ismernénk tökéletesen az önök politikáját a gyakorlatban, ahol úgy szokták a módosító javaslatokat vizsgálni, ezt körülbelül megpróbálom bemutatni *(A kezében lévő papírokat maga elé helyezi az asztalra balra, illetve*

jobbra.), hogy ellenzéki, kuka; ellenzéki, kuka; saját párt, ezt megvizsgáljuk; kormánypárt, ez igen.

(11.40)

Egy betűt nem olvastak el egyikből sem. Azt gondolom, ez a legnagyobb baj, mert ha egy rendes vita kialakulhatna a törvény kapcsán a CSOK-ról, új építésű lakások áfájáról, akkor, azt gondolom, még akár előrébb is léphetnénk. De minthogy a gyakorlat azt mutatja 2010 óta - de jó, én csak '18 óta vagyok képviselő, tehát 2018 óta biztosan -, hogy önök ellenzéki módosító javaslatot nem fogadnak el, jellemzően olvasatlanul kerülnek ezek a kukába, azt gondolom, hogy itt a baj. Nincs más terünk, mint hogy a plenáris ülés kerekein belül mondjuk el azokat a kritikáinkat, amelyek - elhiszem - képviselőtársainknak nem esnek jól.

Azt gondolom, hogy az a fenntarthatóság, amit szinte az összes képviselőtársam valamilyen szempontból érintett - gazdasági, társadalmi vagy környezeti fenntarthatóság -, nem jelenik meg ebben a törvényben; pedig akár meg is jelenthetne. Tehát nem lenne szabad kedvezményes áfat alkalmazni ott, ahol termőföldet, erdőt, gyept, természetes területet veszünk el önmagunktól. Ott nem lenne szabad kedvezményes áfat alkalmazni, ahol közvetlen tóparton, folyóparton folynak az építkezések. Pontosán tudjuk, hogy ezeknek az ingatlanoknak a jövőbeli vásárlói rendelkeznek azzal az erőforrással, ami mellett nekik nem kell segítség.

Mondok még valamit: az, hogy önök e döntéssel lenullázzák a tavaszi döntést, amely a rozsdáövezeti akcióterületekről szólt, valami egészen félelmetes. Pedig azt gondolom, hogy ezek a motivációs eszközök akár segíthettek volna, csak valószínűleg szóltak - és erről beszéltem a felszólalásom elején - az önök pártjával jó viszonyt ápoló építési vállalkozók, hogy srácok, nekünk ez nem éri meg, nekünk az összes többinél is kéne. És a kormány feltette a kezét, mert amiről már sokat beszéltünk, és amire most is utalok, és amit a képviselőtársam úgy fogalmazott meg, hogy vadliberális, neoliberalis gazdaságpolitikát folytatnak, gyakorlatilag ez történik. Önök nem hajlandók az alapvető élelmiszerek áfáját csökkenteni, mert arra a társadalomnak lenne szüksége ebben a helyzetben. Nem hajlandók az alapvető élelmiszerek áfáját csökkenteni, mert ellenzéki kezdeményezés. De hajlandók az új építésű lakásokra 5 százalékos áfat bevezetni, mert az önökhöz kötődő gazdasági érdekcsoportok ezt kérik.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy ez talán a világ legszomorúbb dolga ebben a Házban. Azt hiszem, ezt a gyakorlatot egyszer mind érdemes lenne felszámolni, mert örület, hogy önök tényleg most már egészen következetesen nem az itt élő honfitársaink érdekeit tartják elsőnek. Persze, a kommunikációs panel mindenre megvan: a család az első; de addig, amíg 27 százalékos

alapvető élelmiszert vesz... - meg a család az első. Csak nagy kérdés, ugye, hogy kinek a családja. Mert ha a gazdasági felső 10 százalékot, vagy mondjuk úgy, hogy a leggazdagabb százezer magyar családot akarjuk ezzel segíteni, azzal ez az ország nem lesz kisegítve. Hozzáteszem: a belső fogyasztáson keresztül leginkább az segítené a gazdaságot is, ha az alsó hat dekádöt, tehát az egzisztenciális értelemben alulról számított 60 százalékot támogatnánk meg, mert ott a túlélésért játszunk, gondoljunk itt például az egészségügyi alkalmazottakra, akik nem csak az orvosok. Ezek a pluszjövedelmek gyakorlatilag a belső fogyasztásba azonnal bekerülnének, míg, mondjuk, ha az én jövedelmemet növeljük meg, akkor lehet, hogy én azt félreteszem és megtakarítom.

Tehát azt gondolom, érdemes lenne erről vitatkozni és eszmét cserélni anélkül, hogy nyolcvankétszer elhangozna Gyurcsány Ferenc neve. Hozzáteszem, az önök teljesítményét tökéletesen leírja, hogy 10-12 évvel ezelőttre mutogatnak vissza még ma is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Folytatjuk a munkánkat, mégpedig kétperces felszólalókkal. Elsőként Héjj Dávid képviselő úr, Fidesz, két percben, parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden jegyző úr felszólalására szeretnék reagálni, aki többször mondott olyanokat: ha jól írtam fel, egyszer azt mondta, hogy hárommillió ember él komfort nélküli lakásokban vagy rossz körülmények között, máskor pedig azt mondta, hogy több százezren élnek nyomortelepeken. Mindketten szociológusok vagyunk, ha jól tudom, vagy szociológus végzettségűek vagyunk. Csak szeretném a jegyzőkönyv kedvéért elmondani, hogy a 2016-os utolsó mikrocenzuszvizsgálat elmondta, hogy a lakott lakások 2,5 százaléka komfort nélküli lakás. Ez is magas szám, egyetértek önnel, az lenne a legjobb, ha nem lenne, de tegyük hozzá, hogy a 2011-es népszámláláskor még 5 százalék volt a komfort nélküli lakások aránya a lakott lakásokon belül, ami 2,5 százalékra csökkent.

Csak ezt szerettem volna kiegészítésként elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padosraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, DK!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Az első gondolat körben azt szeretném mondani, hogy a valósággal nem találkozó állításokkal, amelyeket képviselőtársaim elkezdtek sorolni, nem érdemes vitatkozni, mondom ezt magunknak, mert egyébként tele van hazugsággal, amit elmondanak.

Mondok egy példát, és úgy fogalmazom, hogy ön is értse. Ha ön Újpestről azt állítja, hogy ott sátorprogram van a 2 ezer elemből álló bérlakásprogrammal szemben, az nem igaz, hazugság, és megsérti az

újpestieket. Tehát ne mondjon ilyet, legyen szíves, képviselő úr!

Vagy amikor azt állítja, hogy a rezsizhuzugságuk bármit hozott az embereknek, miközben egyébként a központi vállalatokat meg állami támogatásban kell részesíteni, hogy szolgáltatni tudjanak, ez az a hazugság, amivel, azt gondolom, nem érdemes vitatkozni.

Másodsorban azzal viszont igen, érdemes arról beszélni, hogy képviselőtársam azt mondta, hogy van tér a költségvetésben, és abból lehet ezt a családtámogatási programot elindítani. Ha van tér a költségvetésben, akkor, azt gondolom, van egy komoly szemléletbeli különbség. Önök a gazdaságban, a vállalatoknál ahelyett, hogy válságidőszakban bérprogramot hirdettek volna, ehelyett fejlesztési hitellel nyomják ki a Magyar Nemzeti Bankból ezermilliárd forintotként azt a hitelt, amit a vállalatoknak kínálnak. Ennek eredménye, hogy minden tő partján lesz Mészáros Lőrincnek szállodája. Hurrá, örülünk neki, de ettől még az embereknek bére nincs, ettől még a családoknak bevétele nincs.

Ugyanez van itt is, hogy hitelt kínálhatnak, de ha egyébként a családi pótlékkal nem segítik az embereket, ha egyébként olyan bérlakásprogramot nem indítanak, amelyhez nem kell külön önrésszel rendelkezni, akkor a családoknak nem segítettek semmit. Az alappal van probléma. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Többen felvetik itt, hogy mi lenne, ha az otthoneremtési programról is vitatkoznánk. Az a helyzet, hogy ha önök alapvető számokat és statisztikákat tagadnak el, akkor nehéz erről úgy vitatkozni, ahogy önök kérik.

Z. Kárpát Dániel azt állította, hogy a magas összegű családtámogatások, amelyek a költségvetésben összegként megtalálhatók, csak szűk rétegeket érintenek. Tisztelt képviselő úr, ez sem igaz. A családi pótlékra jogosult családok 95 százaléka veszi igénybe a családi adókedvezményt, 95 százaléka, azért is, mert kiterjesztettük a járulékra is a családi adókedvezmény igénybevételét. A falusi CSOK sem a leggazdagabb 10 százaléknak segít, és egyébként számtalan olyan eleme van a családtámogatási rendszernek, amely nagyon-nagyon szélesen tud segíteni a magyar, gyermeket nevelő családoknak.

Csárdi képviselő úrnak mondanám, hogy jelentősen csökkent az elmúlt tíz évben a háztartási életszínvonalbeli különbség a gyermeket nevelők és a gyermektelenek között.

(11.50)

Akkor volt nagy az olló, amikor az ön elvarátai csinálták azt a rendszert, ami 2010 előtt volt, akkor óriási volt az olló a gyermeket nevelők és a gyermektelen háztartások életszínvonala között, és ez nagyon

jelentősen csökkent. Úgyhogy nem igaz, hogy egyébként a legalsóbb rétegeknek ne segítenének a család-támogatási vagy éppen a gazdaságpolitikai intézkedések.

Azt értem a két DK-s képviselő úr részéről, hogy az állításokkal nem kívánnak vitatkozni, hogy önök hogy tették tönkre az országot, milyen adóemelésekkel, és Varju László azt mondja, hogy milyen bértámogatásra kellene pénzt fordítani. Az önök válságkezelése az volt, hogy elvettek egyhavi bért, és ami megmaradt, azt is megadóztatták jobban. Ön beszél bérnövekedésről vagy bértámogatásról, amikor az önök megoldása mindig a csökkenés volt? És képviselő úr, ne mondja azt, hogy a fele nem igaz ezeknek az adóemeléseknek, mert pontosan az önök törvényjavaslatából, amit itt Varju képviselő úr mindenféle gond nélkül megszavazott, szedtem ki ezeket az intézkedéseket, az önök adótörvényeiből, amikor folyamatosan csak növelték ezeket az adókat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független, két percben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a javaslatnak a benyújtása nem otthonteremtési program, mert azért, már bocsánatot kérek, az nem 8 oldalas javaslat indoklással együtt. Az otthonteremtési program egy koherens program, amelynek lehetnek alrészzei, de mindenképpen azt a célt kellene szolgálnia, hogy az összes élethelyzetben lévő, az ország összes területén lévő, az összes anyagi helyzetben lévő embert segíteni tudja.

Ez a javaslat kettő darab elemet tartalmaz: az egyik az, hogy 2022. december 31-éig 5 százalékos az újlakás-építési áfa, a másik pedig, hogy aki CSOK-ban részesült, az nem fizet a megvásárolt ingatlan után illetéket. Ennek a jogszabálynak vagy javaslatnak ez a kettő pontja van. Ez nem otthonteremtési program. Fideszéknél ez úgy történt, hogy megnézték, hogy vannak-e még olyan társadalmi csoportok, amelyeket '22-re szavazónak be lehet vonni, gyönyörűen egyébként minden intézkedésükönél fel van mérve, hogy mennyi olyan embert érinthet, akit potenciális szavazónak lehet behozni. És hogy melyik mondat az, amelyik igazán lebuktatja önöket: az, hogy miért csak '22. december 31-éig van az 5 százalékos áfa? Tehát önök már azt is megüzenik a polgároknak, ha esetleg emiatt nem akarnának önökre szavazni, hogy azért is erre szavazz, barátom, mert lám-lám, csak 2022. december 31-éig van, és az új kormány nagy valószínűséggel, mivel nem lesz jó költségvetési helyzetben - ezt már most tudjuk a járvány okozta gazdasági válság miatt -, ezért bizonyára 2023. január 1-jétől nektek ezt nem fogja fenntartani, mert minden egyes fillér úgy kell majd a költségvetésbe, mint egy falat kenyér. Tehát semmi más ez a javaslat, mint egy közérzetjavító és potenciális szavazót bevonó javaslat. Csak egyet kérek önöktől: programnak ne tessenek nevezni, mert abban még nagyon sok

mindennek benne kellene lennie. Majd a következő felszólalásnál ezt részletezni fogom. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa képviselőtársammal azért nincs értelme vitatkozni, mert az új építésű átadott lakások számának a drámai csökkenéséről ön egy szót sem szólt, nem kívánja ezt megindokolni; a demográfiai mélyrepülés számairól egy szót sem szólt, nem kívánja ezt megindokolni. Szelektív a hallása. Arról beszél, amiről úgy érzi, hogy meg tudja valamelyest védeni.

A családtámogatási rendszerrel pont az a baj, hogy nagyon sokan családi adókedvezmény gyanánt 6-10 ezer forintot ugyan igénybe tudnak venni *(Nacsa Lőrinc: Milyen hat?)*, viszont a 27 százalékos áfa, amit a gyermeknevelési cikkek, alapvető élelmiszerek után befizetnek, többszörösen elviszi azt az idézőjeles kedvezményt, miközben már a minimálbér is adózik, ahogy korábban nem. Ezzel párhuzamosan, mondjuk, egy 140 millió forintos, lakóparki új építésű lakást és a mögötte álló családot egyébként nagyságrendileg akár 30 millió forinttal is támogatnak, abban a szegmensben is, ahol a rászorultság nyomokban sem jelenik meg. Ezt hívják vegytiszta neoliberalizmusnak, amikor arra számítanak, hogy a kiválasztott osztályok kedvezményezése majd lecsorog az összes többi társadalmi csoporthoz. Nem csorog le, a világon ez a modell sehol nem vezetett még sikerre, önök mégis ezzel próbálkoznak.

A családi pótlék tekintetében viszont azért nem értem önöket, mert legalább maradnának csendben, ha tudatosan igyekeznek ezt a támogatási formát erodálni, elinflálni, hiszen nem nyúltak hozzá évtizedes távlatban. Én nem vagyok egyedül vele, de nyilván vitában állok ellenzéki oldalon is a tekintetben, hogy én mindenképpen növelném a családi pótlék összegét, ebben mindenki egyetért, viszont nem feltétel nélkül. Én egy családi kártya koncepciót keresztül tenném ezt meg, ahol alapvető élelmiszerekre, gyermeknevelési cikkekre, tehát egy szűkített termékkörre lehetne költeni az emelt összeget, élvezeti szerekre semmiképpen. Tehát nem tartom feltétlenül célravezetőnek pusztán készpénzben ezt odaadni, hanem mindenképpen a gyermekvédelmi megközelítéssel, a gyermekek számára hasznosuló mód garanciája mellett igenis emelni kellene ennek az összegét, drámai mértékben, és családi kártyán keresztül az összes rászoruló família részére biztosítani. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk a képviselői normál felszólalásokhoz. Hollik István képviselő úr, KDNP.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr... *(Z. Kárpát*

Dániel: Jelen!) - igen - felszólalására reagálnék, mert az legalább nyomokban szakmaiságot tartalmazott, ellenben a többiekével. Azt meg engedjék meg, hogy Csárdi képviselő úr, aki azóta ki is ment, statisztikai adatokkal kapcsolatos véleményét hadd ne minősítsem, mert az szerintem még neki is eléggé kínos volt.

Azt látom, hogy egyébként a legtöbb, normálisnak mondható baloldali kritika néhány fő állításra szűkíthető le. Az egyik az - amit nemcsak Z. Kárpát Dániel, hanem éppen Csárdi Antal is elmondott -, hogy az a probléma a Fidesz-KDNP otthonteremtési támogatásával, családpolitikájával, hogy annak a kedvezményeit, támogatásait nem tudják nagy tömegek igénybe venni.

Azon túl, hogy ez már elhangzott, hogy az adókedvezmény mindenkinek, aki gyermeket nevel és dolgozik, jár, ami egy háromgyerekes család esetében havi százezer forintot jelent, és ezt természetesen minden ilyen család igénybe tudja venni, tehát ha innen rugaszkodunk el, akkor, azt gondolom, már nem igaz ez az állítás, de ha megnézzük azokat a támogatásokat, amelyeket az otthonteremtésre építettünk fel, vagy intézkedéseket, amelyeket vezettünk be, nézzük meg konkrét példákon keresztül, hogy összességében ezek alkalmasak-e arra, hogy bárki, akár kezdő tőke nélkül fel tudja venni. Nézzük meg, hogy milyen támogatást tudnak igénybe venni azok a családok, tételezzük fel, ahol van mind a két szülőnek biztos munkahelye, és vannak gyerekek, vagy csak az egyik fél dolgozik, van biztos munkahelye, de nincs megtakarításuk, mégis szeretnének egy nagyobb otthonba költözni.

Kezdjük úgy, hogy babaváró támogatás: 10 millió forint. Azért aki ismeri a vidék Magyarországot, tudhatja, hogy önmagában csak az a 10 millió forint már akkora jelentős segítség, hogy sokan, ha eladják azt az ingatlant, amiben éltek, akkor ezzel a 10 millió forinttal már egy lényegesen nagyobbba tudnak költözni. De ha új lakás vagy új ház építésébe fognak bele, akkor igénybe tudják venni a családi otthonteremtési kedvezményt: 10 millió forint. Az már 20 millió forint. És akkor még ott van a kedvezményes kamatozású CSOK-hitel, ami további 15 millió forint. Tehát ez 35 millió forint. És még egyszer mondom: aki ismeri a vidék Magyarországot, jól tudja, hogy egy ilyen összegből nagyjából egy családi házat ki lehet hozni, kezdő tőke és megtakarítás nélkül. Tehát ha valaki azt állítja, hogy ezeket a támogatásokat nem tudják igénybe venni, akkor az egyszerűen nem mond igazat. És ez egy konkrét példa: 35 millió forintot tud valaki ilyen módon igényelni, és azzal igenis neki lehet vágni, és ez lehetővé teszi azt, hogy nagyon sokan elkezdjenek új ház építésébe.

És még nem beszéltem arról, hogy azt nekem ne mondja már semelyik baloldali képviselő, hogy nem tudja igénybe venni valaki például a házfelújítási kedvezményt, ami az előttünk fekvő törvényjavaslatban van. Ez egy nagyon életszerű javaslat, hogy valaki, aki például a házat bővíteni akarja vagy fel akarja újítani, ekkora pénzért pontosan például egy új szobát tud

hozzáépíteni a lakásához, az eddig be nem épített tetőterét meg tudja csinálni, és ehhez is minimális önrészt szükségeltetik. Vagy éppen a babaváró támogatás biztosítja számára az önrészt, és mellé rakja még ezt a támogatást, akkor ezt meg tudja csinálni.

Tehát az a helyzet, hogy ezt az állítást, hogy ezt nem tudják igénybe venni, legyenek már kedvesek, konkrét példákkal támasszák alá, mert ez egy állítás, ami lóg a levegőben, csak szerintem ha megkérdeznék egy érintett családot, akkor az ellenkezőjét fogja állítani annak, amit önök mondanak.

(12.00)

A másik kérdés itt a bérlakásépítési program. Többször Z. Kárpát képviselő úrral lefolytattuk ezt a vitát, de ez egy vitaképes javaslat, és az a helyzet, hogy a magyar társadalom és a magyar családok - ezt is már többször elmondtam, de ne menjünk el mellette - alapvetően tulajdonban gondolkodnak. És egyébként már tulajdonosok is legnagyobb részt. Ezt se hagyjuk azért figyelmen kívül! Tehát az emberek nem az utcáról akarnak hirtelen házat építeni. Ha van már tulajdonuk, van vagyonuk, és ezt akarják továbbfejleszteni, vagy adott esetben eladva egy új ház építésébe vágni.

Tehát bérlakásépítés. Mi azért nem gondolkozunk ebben, mert ezt kiváltja az a CSOK, falusi CSOK, babaváró támogatás, amit most a családok számára biztosítunk. Miért szálljon be erre a piacra az állam, ha egyébként a család a saját maga akaratából ezeknek a támogatásoknak köszönhetően maga is bele tud vágni?

És akkor ott nincs kompromisszum, nincsen állami bürokrácia, mert olyan házat fog tudni építeni, amelyet egyébként a támogatásoknak köszönhetően a pénztárcája megenged, pontosan olyat, kompromisszumok nélkül. Nem egy olyan lakásba kell beköltöznie, amelyet egyébként nem ő tervezett, nem pont megfelelő az ő saját családjá számára. Tehát én azt gondolom, hogy fölösleges bérlakásépítésben gondolkodni, hogyha egyébként ezeknek a támogatásoknak köszönhetően a magyar családok bele tudnak vágni saját ház építésébe vagy új lakás vásárlásába.

A másik érv, amit Z. Kárpát Dániel volt kedves megemlíteni, ez az ingatlanár-emelkedés, és erről csak negatív összefüggésben beszélt. Azért egy dologra szeretném felhívni képviselő úr figyelmét: az ingatlanok ára a gazdaság állapotának egy nagyon fontos mérőszáma. Az ingatlanárak jól mutatják, hogy az adott gazdaság milyen állapotban van. Ami azt jelenti, hogy ha az ingatlanárak emelkednek, még ha lehetnek valóban egyedi, torzító hatások, de mégiscsak azt mutatja, hogy az a gazdaság jól működik, és egyébként az emberek vagyona gyarapszik, a megélhetésük biztosabbá válik; nyilvánvalóan ez okozza az ingatlanár-emelkedést. Tehát amikor ön ingatlanár-emelkedésről beszél, akkor az okokat, hogy mi az oka az ingatlanár-emelkedésnek, azt mindig kihagyja, de erről is érdemes lenne beszélni. Hát mi az oka az ingatlanár-emelkedésnek? Az, hogy gazdasági növekedés van, hogy az embereknek van

most már munkája, és hála istennek, az elmúlt 3-4 évben egyébként az elmúlt 30 évben nem látott bérnövekedés indult meg Magyarországon.

A másik pedig, hogy mivel a magyar társadalom alapvetően tulajdonközpontú, a gondolkodásának a középpontjában az van, hogy szeretne saját tulajdont, éppen ezért az ingatlanár-emelkedés, amelynek van kétségtől negatív hatása, de legalább annyi pozitív hatása is van, képviselő úr, hiszen amikor ingatlanár-emelkedésről beszélünk, az azt is jelenti, hogy a tulajdonnal rendelkező magyar családoknak a vagyona is növekszik. Tehát ezt se hagyjuk ki!

Arról már nem is beszélve, hogy egyébként az ingatlanár-emelkedést felhossa, szerintem kicsit populista módon, de egyébként megoldást, mivel ugyanis nincs rá, meg nem is kell, ezért nem mond. Tehát felhossa, mint egy problémát, de megoldást nem ad rá.

És csak azért, hogy végérvényesen ezt a Fejlesztési Bankkal kötött megállapodást, amit önök EBRD-paktumnak emlegetnek (*Nacsa Lőrinc Z. Kárpát Dániel felé: Figyelj oda!*), ezt is egyszer és mindenkorra tegyük tisztába! Tehát a pénzügyi szektorral van a magyar Fidesz-KDNP-kormányának egy felelősségteljes viszonya, egy normális viszonya. Ami azt jelenti, hogy bevonjuk őket a közös tehervállalásba akkor, amikor arra szükség van: 1000 milliárd forintot fizettek be a bankok bankadó formájában. És Z. Kárpát Dániel, ez, tudom, hogy az ön számára kellemetlen, de pontosan azok a baloldali képviselők, akikkel önök most összeálltak, ők voltak a legnagyobb kritikusai ennek, és ők tiltakoztak ez ellen a legjobban. És akkor nem volt ennyire hangos és határozott.

Tehát akkor, amikor a kormány azt gondolta, hogy be kell vonni ezeket a bankokat, és extra terheket kell nekik felvállalniuk, hiszen az elmúlt évtizedekben nagyon sok extraprofitra tettek szert, akkor a kormány ezt csinálja. De annak érdekében, hogy a gazdasági növekedést meg tudjuk növelni és serkenteni tudjuk, annak érdekében valóban volt szerintem egy teljesen racionális megállapodás a bankokkal, ami arról szólt, hogy csökkentjük a bankadót, csökkentjük azt a bevezetett bankadót, amit - még egyszer mondom - a Fidesz-KDNP vezetett be, és az önök baloldali szövetségesei nem szavaztak meg, és támadtak, de csak abban az esetben, ha az így felszabaduló forrásokat a gazdasági növekedés serkentésére költi el a banki szféra.

Azt gondolom, hogy ez egy felelősségteljes megállapodás. Tehát ön legalább ne legyen már ennyire populista, és mindenféle ilyen paktumra hivatkozzon! Tehát lássuk a valóságot, és zárjuk le ezt a vitát ebben a tekintetben egyszer és mindenkorra! Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Varga-Damm Andreát, független képviselő asszonyt hallhatjuk. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már itt ilyen széles körű vita alakult

ki arról, hogy a Fidesz-kormány otthoneremtés, családtámogatás vonatkozásában mit tett, mit nem tett, alapvetően azt azért ki kell mondani, bármilyen kormány van, ha olyan rendelkezéseket hoz, amely akár egy családnak is kedvező, azt támogatni kell. Függetlenül attól egyébként, hogy esetlegesen szavazatszerző célja van-e. Tehát én ezt a javaslatot mindenképpen meg fogom szavazni.

De a vita korábbi szakaszát akkor is figyeltem, amikor nem voltam az ülésteremben, és Hollik képviselőtársunk szólt arról, hogy egy gyereknél is bizony igénybe lehet venni a különböző kedvezményeket, sőt még gyerek sem kell hozzá, ezt is részletesen elmondta. De az mindig nagyon fontos minden felelős döntéshozó és politikus számára, különösen, ha már régóta működik egy intézmény, hogy vajon az beváltotta-e a hozzáfűzött reményt.

Persze, ha abból indulunk ki, hogy mindez az intézkedéssorozat, amelyet 2014-től a Fidesz-kormány úgynevezett családotthon-teremtések érdekében megtesz, abból indult ki, hogy esetlegesen a gyermekszülési hajlandóság katasztrofális mértékben zuhan, és az intézkedések alapvetése inkább a már eddig meglévő elveszületések megteremtésének célja, vagy az elveszületések számának növekedése, ezt nem tudom, mert végignéztam az akkori vitákat, és igazából mindig csak az hangzott el, hogy biztosítani kell azt, hogy minél több gyermek szülessen Magyarországon.

Ha abból indulok ki, hogy mondjuk, a 2014-es 91 ezres elveszületésszám egy bázispont, és azt mondjuk, hogy azt azért elvártuk a társadalomtól, hogy ezt a születésszámot hozza akkor is, ha semmifajta kedvezményeket a kormány nem vezet be, akkor azt kell mondjam, hogy hiába vette igénybe idén augusztusig 136 ezer család a CSOK-ot és 63 ezer család a babaváró hitelt, mindössze 2,7 százaléknál született gyermek 2015 óta. Ez rendkívül kevés szám.

Persze ilyenkor biztos lenne, aki az önök soraiból feláll, és azt mondja, hogy de hát, ha ezeket az intézkedéseket nem hozzuk meg, lehet, hogy 80 ezerre vagy 75 ezerre csökkent volna a születési hajlandóság, merthogy egyrészt a szülőkorú asszonyoknak a száma jelentősen csökken, másrészt pedig a modernizáló élet nem azt generálja, hogy 4-5-6 gyermek sertepertéljen a mai fiatal családokban. Tehát nem tudjuk megállapítani, hogy ez a hajlandóság meg lett volna-e vagy sem.

De ha viszont ezt a gondolkodásmódot kell továbbfolytatnunk, akkor elég nagy a baj, mert akkor ez azt jelenti, hogy a magyar társadalomban nincsen nemzetmegtartó erő csak úgy, lélekből és magától. És ha ez így van, ez egy rendkívül komoly probléma. Tehát akkor nem önmagában különböző apró intézkedésekkel, ilyen-olyan nyolcsoros törvényjavaslatokkal kell ide a Házba jönni egy-egy kedvezmény megadására, hanem egy sokkal komolyabb, nemzetmegtartó programot kell készíteni nem a Fidesz-KDNP-nek, hanem az összes politikai erőnek együtt.

Ugyanis nem tudjuk egy éppen idetoppant gazdasági válság kimenetelét, és nem tudjuk, hogy ilyenfajta kedvezményekre vagy lehetőségekre a magyar állam költségvetése meddig lesz képes.

(12.10)

Amikor most már mindannyian tudjuk, hogy 32 000 milliárd az államadósság, folyamatosan nő a költségvetési hiány, már 7-8 százalékos - sőt már 13-at is mondtak -, az egekben van minden, ami az „ál-lam” és az „adósság” szó összefüggésében jelen van, honnan tudjuk, hogy ilyen forrásokat meddig tud az ország költségvetése a családoknak azért adni, hogy szülessen több gyerek? Mert azért azt nagyon remélem, hogy egyetlenegy politikus fejében nem fordul az meg, hogy fizessünk azért, hogy gyerekek szülessenek. A gyermek az életöröm legfontosabb eleme. Gyermeink azért lesz, mert szeretnénk teljes életet élni, szeretnénk a következő generációt itt hagyni a hazánkban, boldog emberekké nevelni őket, alkotó emberekké; nemcsak azért, hogy a mi életünk boldog legyen, hanem azért is, hogy a nemzetünk megmaradjon.

Tehát azt kérem, amikor az ellenzéki képviselő-társaim kritizálják a kormányzatnak bizonyosfajta mulasztásait, vagy a bevezetett intézkedések hiányosságait, akkor ezt azért ne vegyék rossz néven, mert éppen pont mindezt azzal a céllal teszik, hogy a cél, a nemzet megmaradása valóban meg is valósuljon, és 20-30 év múlva, amikor megnézik az itteni viták tartalmát, akkor látni fogják, hogy kik azok, akik szoltak, hogy ez így nem jó, és kik azok, akik pedig azt mondták, hogy ez így tökéletes, ahogy van, nem kell másfajta intézkedéseket hoznunk, mi a magyar polgárok családteremtési és gyermekszülési hajlandóságát mindössze ezekkel az eszközökkel próbáltuk elérni.

De pénzzel nem lehet mindent megvenni, ezt önök is tudják. Az emberek vagy érzik úgy, hogy ebben a hazában van olyan biztonságos jövő, van olyan kiszámítható közélet, van olyan morális alap, amire érdemes neki 3-4-5 gyermeket világra hozni... Van-e hozzá minőségi oktatás? Van-e minőségi egészségügy? Minden mindennel összefügg. Higgyék el, ebben az országban egyetlenegy támogatási rendszer nem kellett volna ahhoz kialakítani, hogy gyermekszületek legyenek. Egyszerűen egy kiszámítható közélet kell, egy olyan, ahol nem egymásnak beolvasnak arrogánsan, hanem azt mondja a másiknak, hogy te, hát lehet, hogy érdemes elgondolkodni azon, amit te mondasz. Ne mindig az legyen a kiinduló alap, hogy az egyik mit nem csinált, a másik mit csinál! Ne az legyen az alapvetés, hogy egymás fejére olvassuk a mulasztásait vagy a hiányos, hibás tevékenységét, hanem mondjuk azt, hogy de bocsánatot kérek, azért mégis azért vagyunk ideküldve, függetlenül attól, hogy valaki milyen párttól jött, hogy az ország polgárainak jót tegyünk. Ez a javaslat jó, de nagyon nem elégséges.

S még egy aspektusról szeretnék beszélni, ez pedig a túlépítettség. A magyar társadalom nem városközpontú lélekkel bír. A magyar nép egy természeti nép. A magyar nép azzal, hogy tömegesen jött el a falvakból, és ürülnek ki kistelepülések, ez nem azért történt, mert elvesztette volna a magyar néplélek a természetközelségét, hanem azért, mert azt a minőségi boldogulását a városban tudja elérni, amit ott, a kistelepülésen nem kap meg.

Én kifejezetten ellene vagyok ennek az iszonyatos mennyiségű városi lakásépítésnek. Tehát én pont nem értek egyet azokkal a politikusokkal, akik számonkérlik a kormányon, hogy Budapesten, Debrecenben, Szegeden, Miskolcon miért csak ennyi és miért nem annyi lakás épült. Azért nem, mert ezek nagy része zöldövezetek felszámolásából ered. Ha én dönthetnék erről a kérdésről, akkor a legelső szempont az lenne, hogy hogy tudnék minél több embert visszavinni a falvakba, ahol természetesen megfelelő mennyiségű és minőségű szolgáltatást tudnak elérni. Tehát a kistelepülésen, ezer lélekszám alatt nem fizet se a fodrász, se a körmös, se a kisboltos adót. Miért nem fizet adót? Mert neki kell az a kedvezmény, hogy ott ő a szolgáltatást nyújtsa. A kistelepülés sorsából kiindulva lehet csak ezt a társadalmat minőségi társadalomra visszaépíteni.

Nagyon kérem, könyörgök mindenkinek, ne akarja a városainkat tovább túlzúfolni! Tele van az ország olyan ingatlanokkal, amelyeknek leromlott az állapota, de felújítással még csodálatos funkciója lehetne, akár lakásokról beszélünk, akár közintézményekről beszélünk. Ha rajtam múlna, én építési tilalmat rendelnék el, csak felújítás lehetne és foghíjtelkekre beépíteni. Túlépített az országunk, és ez sem bérlakásépítésnek, sem tulajdonteremtési lakástámogatásnak nem kérdése. Ez környezeti kérdés. Azt gondolom, ma Magyarországon van akkora lakásállomány, amely ki tudja a magyar társadalmat szolgálni. Tessék szíves lenni az összes eladhatatlan kistelepülési ingatlanra egy komplett otthonteremtési és szakmai otthonteremtési programot csinálni!

Mire gondolok? Nincs orvos? Legyen szépen neki tökéletes szolgálati lakása, ami a mai életviszonyokhoz szükséges, legyen egy tisztességes jövedelem mellé, és már mindjárt ott fog teremni. Nincsen tanító? Nincsen tanár? Semmi gond. Ott van az a rengeteg elhagyott ingatlan, tessék szíves lenni megszerezni! Az építőiparnak óriási kapacitást teremt, mert fel tudja újítani, és mindjárt van szolgálati lakása a tanárnak, tanítónak. Nincs pap? Hát, akkor szépen annak az iszonyatos mennyiségű pénznek, amit az egyházak kapnak, egy része legyen címkézett olyan otthonok felújítására, amivel a leendő papoknak, lelkészeknek minőségi életet lehet teremteni. Vagy beszélhetünk bármilyen olyan vidéki hiányszakmáról, amit úgy kell odahozni, hogy annak az embernek az első, amit lát, hogy hol fog lakni, milyen életminősége lesz.

Mert higgyék el, sokkal minőségibb élete van egy orvosnak egy kistelepülési környezetben úgy, hogy el-

végzi az ottani emberek egészségügyi ellátását, és segíti őket az egészségük megtartásában vagy a gyógyulásban, mint hogy bemenjen egy fővárosi vagy nagyvárosi klinikának az iszonyatos stresszel és feladattal megtűzdelt körülményeibe, és ott kelljen neki fele olyan hosszú életet megélnie, mint ha nem itt lenne. Tehát azt kell meglátnia mindenkinek, hogy az emberek döntései rendkívüli mértékben függnék azoktól a körülményektől, hogy ott neki milyen életminősége tud lenni.

Végül pedig szólnék egy másik otthonteremtési célról, amely, azt gondolom, hogy lassan talán a kormánypártoknál is elfogadásra kerül, ez pedig a generációk együttélésének elősegítése. Látjuk most, a koronavírus-járvány során, milyen hatalmas nehézség volt a családoknak, amikor az iskolákat bezárták, hogy a gyerekekre felügyelni kell. Az is igaz, hogy az időseket védjük attól, nehogy megkapják a vírust, de ezt igenis egy jó otthoni védekezéssel is ki lehet küszöbölni. Ma, ha az a célja a kormánynak, hogy erősítsük a társadalmat, akkor arra kell kedvezményeket adni, akár szubvenciót adni, akár áfa-visszaigénylési lehetőséget adni a teljes építési költségre, hogy generációk összeköltözzenek. A generációk összeköltözésének segítése a magyar társadalom olyan szintű megerősödését szolgálja, hogy az elképesztő, és azonnal a születésszám-növekedést fogja generálni, mert már van segítség, már van egy olyan közeg, ahova jöhet a második, a harmadik és a negyedik gyerek, mert együtt vagyunk, és együtt a családok erősebb alapokra tudják az életvezetésüket építeni.

Úgyhogy nagyon kérek mindenkit, a kritikák mellett mindenki tegye meg a maga konstruktív és valóban végrehajtható, megvalósítható javaslatait. Vegyük tudomásul, hogy nem a két politikai oldal versengése az emberek érdeke. Az ott van a választáskor, akkor versengjen mindenki, ahogy tud, lehet szidni a másikat rendesen, mert abban az benne van, de amíg az nem jön el, addig nem kampányolunk, hanem azt próbáljuk elősegíteni, hogy ennek a népnek minőségi, jó élete legyen, mert mi mindannyian leszünk ezért felelősek. A társadalom mindannyiunkba bele fog rúgni, ha úgy érzi, hogy nem őket szolgáltuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Héjj Dávid képviselő úr, Fidesz. Tessék!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden reagálnék képviselő asszonyra. Elmondta képviselő asszony, hogy a vidékkel kéne foglalkozni, és nem a városok további beépítésével.

(12.20)

Azt gondolom, azért itt akkor emlékezzünk meg a „Magyar falu” programról, amelynek keretében számtalan olyan pályázati konstrukcióban van lehető-

sége 5 ezer fő alatti településeknek pályázni, ahol üresen álló közösségi ingatlanokat lehet például felújítani. És emlékezzünk meg a falusi CSOK-ról, amelynek következtében egyre több család vállal kis községekben lakásépítést, és ebből láthatóan, a KSH legújabb adatai is egyértelműen mutatják, hogy a községekben a lakásépítések és az új lakások tulajdonba vételének a száma jelentősen megnőtt az elmúlt időszakban. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos dolog, és azt gondolom, egyetértünk képviselő asszonnyal abban, hogy egyáltalán nem baj, ha Budapesten nem nő már a lakások száma. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Egyfajta viszonzó válasz Varga-Damm Andrea képviselő asszonytól két percben, aztán javaslom, hogy zárjuk le.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Anynyit hadd fűzzek hozzá nagy tisztelettel Héjj Dávid képviselőtársamnak, mert azért itt nem baj, ha mindig a valóság is visszatükröződik az előadásainkból, hogy a falusi CSOK esetében mindjárt a Balaton környékére, a kisebb lélekszámú településekre odaszaladtak a vevők. Mikörülöttünk, csak ahol én vagyok a Balatonon, az összes nyaralót ebből sikeredett építeni. Tehát azért azt kell mondjam, hogy volt ennek olyanfajta mellékzöngéje, ami nem igazán a társadalom elégedettségét generálta.

Azt gondolom, hogy annak a jogszabálynak a meghozatala előtt azért feltétlenül ezeket a kockázatokot figyelembe kellett volna venni, mert azért az adófizetőknek nem az a célja, hogy bizonyos embereknek a Balatonon legyen az állam támogatásából nyaralója. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Na most, a következő a helyzet: a törvényjavaslat vitája érdemben, úgy látom, befejeződött. A képviselő asszony és a képviselő úr közötti párbeszéd az üléstermen belül még folytatódhat azzal, hogy Héjj képviselő úr még egyszer elmondja, utána javasolom... *(Héjj Dávid Ádám jelzésére:)* Nagyon kitűnő, hogy nem kell befejeznem a mondatomat, így értsék egymást a képviselők!

Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? Ezt csak azért tettem fel, mert kötelességem a forgatókönyv szerint itt megtenni, nem másért. *(Senki sem jelentkezik.)* Jó, megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Zsigó államtitkár úr jelzi, hogy kíván reflektálni. Öné a szó, parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is mindenkinek kivétel nélkül, mindegy, hogy jelen van vagy nincs, szeretném megköszönni a vitában való részvételt, és azoknak külön szeretnék köszönetet mondani, akik építő, jó szándékú javaslatokat, véleményeket

mondtak akár kormánypárti, akár ellenzéki részről, majd néhányra ez ügyben ki is szeretnék térni.

Azért teszem ezt először a hozzászólásnál, mert azt gondolom, többekkel egyetértve, egészen pontosan azt gondoljuk, hogy a magyar családok ügye nem lehet pártpolitikai kérdés, azokat az intézkedéseket, amelyek többek között ebben a törvényjavaslatban is megvannak - néhányan egyébként el is mondták, hogy ezt támogatni fogják -, nem pártpolitikai alapon, hanem nemzeti alapon kell megítélni, nem véletlenül.

Csárdi Antal képviselő úr rosszul idézte miniszter asszonyt, amikor a felszólalását mondta. A miniszter asszony azt mondta, hogy: „Gyermekek nélkül nincs magyar jövő.” Ez irányba mutat ez a javaslat is, amelyről egyébként most tárgyalunk, és annak a részleteire ki fogok majd térni.

Sajnálom, hogy ellenzéki képviselőtársaim közül a legtöbben, Z. Kárpát Dániel képviselő urat kivéve, elmentek, leginkább azok, akik a felszólalásukban azt mondták, hogy azt szeretnék, ha lenne vita. Most, hogy tudok válaszolni a feltett kérdéseikre, sajnos nincsenek itt. Viszont Varju képviselő úr számára van egy jó hírem: először értünk talán eddigi pályafutásunk során egyet valamiben, és nemcsak hogy egyetértünk vele, hanem mindjárt meg is fogom fogadni az ő tanácsát, és ezzel egyenes arányban rövid is lesz a viszonzásom; ez pedig elnök úr kívánságának fog megfelelni, ha jól érzékeltém azt, amit elmondott. Varju László képviselő úr azt mondta az egyik felszólalásában, szó szerint idézem, hogy „a valósággal nem egyező állításokra nem kell reagálni”, így aztán nagyon sok mindenre, ami elhangzott az elmúlt közel három és fél órában, nem fogok reagálni, nem is kívánok reagálni, mert a valósággal nem voltak köszönőviszonyban.

És emellett nem akarok reagálni a kampány-, kortesbeszédre sem, nem akarok reagálni a minden héten a parlamentben előjövő összeesküvés-elméletekre, arra sem, hogy miben értenek egyet és miben vitatkoznak egymással ellenzéki képviselők, és egyébként Csárdi képviselő úr hajának a mennyiségére sem szeretnék válaszolni. Ezt csak azoknak mondom, akik nem voltak bent a teremben, amikor ez szóba került, ezért is érzékeltetem azt, hogy bizony széles és széles körű vitát folytattunk egyébként az otthonteremtési ügyben.

Szóba került viszont néhány fontos dolog, amire mindenképpen szeretnék reagálni, és ugyan nem szerettem volna a 2010 előtti ügyekkel foglalkozni, de egy hozzászólás miatt ezzel is kénytelen leszek. Z. Kárpát Dániel képviselő úr két dologról beszélt többször is: az egyik a születésszám, a másik pedig az épült lakások száma. Meg is előlegezte nekem egyébként a választ, és csak hozzáteszem, még a vita elején pontatlanul is idézte miniszter asszonyt. Képviselő úr, Magyarországon a termékenységi arányszám 2010 és 2018 között 1,25 százalékról 1,55 százalékra nőtt. Erre utalt egyébként miniszter asszony az expozejában, mert ez az európai tagállamok között a legmagasabb növekedés; ez 24 százalékos növekedés egyébként ebben az évtizedben.

Természetesen mindjárt az elején el kell mondanom, hogy nagyon sok dolgunk van még, nagyon sok mindent kell tennünk azért, hogy a magyar családokat tudjuk segíteni, de azért azt gondolom, nem is az a helyzet, amit az ellenzéki képviselők közül néhányan elmondtak, hogy itt mindennek vége van, és nem történik semmi.

Az épült lakások számára pedig két adatot tudok mondani a képviselő úrnak: 2015 júliusa és 2020 szeptembere között 44 ezer CSOK-os lakás épült egyébként Magyarországon, és egy új statisztika szerint 2020 első felében 8697 darab lakásépítésre került sor Magyarországon. Ez 34 százalékkal több, mint az előző évben. Fontos kiemelni egyébként, hogy az ország egész területén dinamikusan növekedtek a használatba vételek is az első hat hónap során: Budapesten 22, a megyei jogú városokban 40, a kisebb városokban 47, a községekben pedig 23 százalékkal növekedett a használatba vett ingatlanok száma.

Gurmai Zita képviselő asszony néhány felvetésére is szeretnék válaszolni annak ellenére, hogy nincsen jelen. Az egyik állítása az, hogy csak nagyon kevesek tudják igénybe venni az otthonteremtési programot. Ezt már nagyon sokan cáfolták egyébként, és azt is hozzáteszem, hogy Magyarországon ma nemcsak családokat segítő otthonteremtési program, hanem családtámogatási program is megvalósul. Itt elhangzott egy adat azzal kapcsolatban például, hogy a családi pótlékot igénybe vevők 95 százaléka tud családi adókedvezményben is részesülni.

Azt is el tudom mondani, hogy a 2015. júliusi bevezetése óta 2020 szeptemberéig, tehát az elmúlt öt év alatt 154 ezer család vette igénybe a családi otthonteremtési kedvezményt, összesen 488 milliárd forint értékben: új lakás vásárlására 44 ezer család kapott 276 milliárd forintot, használtlakás-vásárlásra 101 ezer család részesült 189 milliárd forintos támogatásban, és meglévő otthonának bővítésére vagy korszerűsítésére 10 ezer családnak tudtunk 24 milliárd forint összegben segíteni. Az otthonteremtési program, éppen ezek miatt is egyébként, az egyik legsikeresebb kormányzati kezdeményezés, hiszen ennek keretében, ez már elhangzott ma a vita során, 2015 és 2020 között csaknem 1000 milliárd forint vissza nem térítendő, kis részben visszatérítendő támogatást tudtunk nyújtani a magyar családoknak.

Gurmai képviselő asszony azt is, hogy is mondtam, sérelmezte - egészen pontosan úgy fogalmazott, keresem a papíromon -, hogy ez talán nem szemfényvesztés-e, hogy miért maradtak ki azok az elemek az otthonteremtési programból, a benyújtott javaslatból, amelyeket az elmúlt hetekben egyébként az újonnan felállt tárca nélküli minisztérium bejelentett; nem maradtak ki.

(12.30)

Képviselő asszonyra pedig azt sem tudom mondani, hogy - másokkal ellentétben - nem volt itt, ami-

kor miniszter asszony beszélt. A miniszter asszony elmondta, hogy az otthonteremtési programunknak, amit majd a vége felé el szeretnék mondani, két elemét tartalmazza a törvénymódosító javaslat, a többi elemén, a részletkérdéseken most dolgozunk, hogy különböző rendeletekben benne legyenek, és 2021. január 1-jétől mindenki igénybe tudja ezt venni. Tehát nem kimaradtak, hanem van, amit törvényben kell ebből az otthonteremtési programból szabályozni, és van, amit rendeleti úton.

Többen nem voltak jelen egyébként miniszter asszony felszólalásánál. Varju képviselő úr sem volt jelen miniszter asszony felszólalásánál. Ebből is adódhat, hogy csak kevés dologra szeretnék reagálni abból, amit mondott, viszont egyetlen dologra mindenképpen. Azt mondta a képviselő úr, hogy ez a most benyújtott javaslat - idézem megint szó szerint - a szakadék felé tett újabb lépésünk. És itt érkeztem el ahhoz a pillanathoz, amikor elővettem a korábbi papírjaimat, és mindenképpen azt gondolom, hogy erre ki szeretnék térni, senkit nem megbántva, egyszerűen csak a tényeket felsorolva.

Ha ez a mostani javaslat, ami az Országgyűlés asztalán van, és azok az intézkedések, amelyeket 2010 óta megtettünk, újabb lépés a szakadék felé, akkor mit mondjunk azokról a lépésekről, amelyek 2002 és 2010 között Magyarországon egyébként megtörténtek? És még egyszer mondom, nem megbántani akarok senkit, csak felsorolni: milyen lépés volt az, amikor 2002 után megszüntette az akkori baloldali kormány az otthonteremtési programot?

Mit mondjunk arra a lépésre, amikor az akkori baloldali kormány megszüntette a családi adókedvezmény rendszerét? Ha ez a mostani javaslat egy lépés a szakadék felé, akkor mik voltak ezek az intézkedések? - nem javaslatok. És akármennyire próbálják a mi nyakunkba varrni a devizahitelezést, tisztelt baloldali képviselők, az a helyzet, hogy önök amikor megszüntették a családi otthonteremtési programot 2002 után, akkor ezzel a lépéssel egy az egyben a devizahitelek felé sodorták a magyar embereket, a magyar családokat.

És miután 2008-ban, mindjárt felsorolom, hogy hogyan nem kezelték egyébként a válságot, ezért 2008-09-re kerültek nagyon nehéz helyzetbe a magyar családok, azok, akik eladósodtak, akiket egyébként önök - most nem ülnek itt legnagyobb részét - eladósítottak azzal, hogy megszüntették a programot, és devizahitelt voltak kénytelenek fölvenni az otthonuk megépítésére. És mi voltunk azok, akik 2010 után, amikor olyan rossz gazdasági helyzetben vettük át az országot, hogy akkor sokan Görögországgal együtt emlegettek bennünket, amikor alig tudtunk nyugdíjat fizetni, és a költségvetés hiánya az egekben volt, nekünk kellett ezeket a családokat megfeszített erővel - egyébként összefogva a társadalommal - kimenteni a devizaadósság csapdájából.

Akárhányszor fogják elmondani itt a parlamentben, hogy mi vagyunk ezért a hibásak, higgyék el, az emberek emlékeznek, hogy önök csinálták ezt velük. És 2010 előtt... (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Tisztelt

Z. Kárpát Képviselő Úr! Azért nem úgy kezdtem a mai viszonzálasomat, ahogy kezdtem, merthogy a második felszólalásában viszonylag úriember módjára viselkedett, de csak hozzáteszem, egyetlen dolog biztos nem segít a magyar családokon: ha ön egy parlamenti vita során állandóan közbekiabál annak, aki éppen beszél. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Ez biztosan nem segít nekik.

2010 előtt, amikor szintén válság volt Magyarországon, nézzük meg, hogy hogyan is kezelte ezt a válságot az akkori Gyurcsány-Bajnai-kormány! Elvettek egyhavi nyugdíjat, képviselő úr, a nyugdíjasoktól, az idősektől. Megemelték a nyugdíjkorhatárt. Megrövidítették a gyás időtartamát. Elhangzott már ma, csak nem elégszer hangzott még el: tizenötösör emelték meg az energia árát; háromszorosára a gáz árát, kétszeresére a villanyáram árát.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, tisztelt baloldali képviselők, hogy 2010-re önök eladósították az országot, eladósították az önkormányzatokat, és eladósították a magyar családokat is. Ebből a helyzetből, innen indulva kellett nekünk a gazdaságot talpra állítani, megerősíteni és támogatni egyébként a magyar családokat. De az emberek ismerik már önöket, tudják, hogy amikor ellenzékben vannak, akkor fűt-fát ígérnek, amikor kormányon vannak, akkor pedig mindent elvesznek tőlük. Ez a helyzet.

2010-ben, amikor kormányra kerültünk, hogy visszatérjünk a mostani témánkhoz, akkor Magyarországon egy családbarát fordulatot hajtottunk végre. Ennek van otthonteremtési lába, és van családtámogatási lába. Visszavezettük a családi adókedvezményt. Bevezettük a gyed extrát, hogy csak néhányat soroljak föl; a vita során többen ezt felsorolták. Babaváró támogatást adunk. A négygyermekes anyukák teljes szja-mentességben részesülnek. Az édesanyák diákhitel-tartozását most, a válság alatt elengedtük. A nagy-családosok autóvásárlási támogatását bevezettük, és még hosszan lehetne sorolni azokat a pontjait a családtámogatási rendszernek, amivel azt szeretnénk segíteni - és már Z. Kárpát képviselő úr is kiment, mert ennyire szeretne vitatkozni -, amely azt a célt szolgálja, amiről mi végig beszélünk.

Amikor mi a családok segítéséről beszélünk - és Z. Kárpát képviselő úr szóba hozta a „Nők 40” programot -, akkor mi nem csak azokról a fiatalokról beszélünk, akik gyermekeket vállalnak és nevelnek. Mi arról is beszélünk, hogy segítenünk kell a gyermekeket, a fiatalokat abban, hogy tanuljanak és továbbtanuljanak. Arról beszélünk, hogy különböző kedvezményekkel és lehetőségekkel segítenünk kell azt, hogy gyermeket vállaljanak, és gyermeket neveljenek. Hozzá kell segítenünk őket ahhoz, hogy legyen munkájuk, olyan munkájuk, amelynek a béréből tisztességgel el tudják tartani a családjukat, és hozzá kell segítenünk az időseket is ahhoz, hogy megfelelő módon, tisztességgel tudjanak élni.

A családtámogatási rendszerünk erről szól. Van egy családtámogatási rendszer, és igen, van egy otthonteremtési támogatási része. Bevezettük a CSOK-

ot, ez is elhangzott. Többször bővítettük azoknak a körét, akik felvehetik az összegeket, bevezettük a falusi CSOK-ot, és több olyan intézkedést tettünk az elmúlt időszakban, amely ez irányba visz bennünket.

Itt Varga-Damm Andrea hozzászólására térek vissza, ha már Héjj Dávid képviselő úr erről beszélt: a kistelepüléseken élők segítése; mert ez is mindig vitakérdés. A második éve folyik a „Magyar falu” program. Ebben pont olyan pályázatok vannak, és a települések pont ilyen támogatásokat nyernek el, amit képviselő asszony kér. Tájékoztatom róla, hogy nem kell kérnie, mert már megtörténik.

Az a célunk, hogy minden településen, minden kistelepülésen Magyarországon, azok, akik ott élnek, megfelelő színvonalon tudják igénybe venni azokat a szolgáltatásokat, amiket az állam vagy az önkormányzat számukra biztosít. Ezért újulnak meg orvosi rendelők, ezért újulnak meg községházák, óvodák, játszótérek, iskolák, ezért pályázhatnak egyébként önkormányzatok szolgálatlakás-felújításra vagy -építésre, ha nincs a településen orvos vagy tanítónő, akkor oda tudjon menni, és megfelelő körülmények között tudjon élni.

Tehát éppen ez a program az, amit második éve folytatunk, és ha valaki jár az országban - én a választókerületemben sokszor megfordulok, és nyilván rááll a szemem, mert nagyon sokat foglalkozom ezzel -, ennek a programnak már látható eredményei vannak a kistelepüléseken. És az a helyzet, hogy egyre többen, fiatal családok gondolják úgy, hogy érdemes kistelepülésre költözni, mert megfelelő módon tudnak élni, dolgozni és a gyermekeiket nevelni.

És hogy visszatérjek most már végezetül, a hozzászólásom vége felé - elnök úr, köszönöm a türelmét, habár időm van, de azért mégiscsak visszafognám magam -, a törvényjavaslattal minden idők legnagyobb otthonteremtési programjának megvalósításán dolgozunk. Nem most kezdtük, de most folytatjuk ezt a programot.

Ennek két eleme az, hogy az újonnan épült lakások áfája 5 százalékra csökken, és azok, akik ilyen lakást vesznek, akik használt vagy új építésű lakást vesznek, azok illetékmentességben részesülnek, ezt tartalmazza az előttünk fekvő törvényjavaslat. Mindenkit kérek arra, hogy támogassa ezt. Ez két eleme ennek az otthonteremtési programnak. Emellett vannak más elemei. Azoknál a gyermeket nevelő családoknál, akik CSOK-ot vesznek igénybe, az állam - majd rendeleti úton szabályozzuk - teljesen elengedi az áfa megfizetését.

Elindítunk egy lakás-, egy otthonfelújítási programot is, ami azt jelenti, hogy akik gyermeket nevelnek, azok a családok az otthonuk felújítására, korszerűsítésére... - Tordai képviselő úrnak válasz ez arra, hogy milyen lakásokban élnek Magyarországon, és valóban vannak ilyen lakások, de indítunk ilyen programelemet is; ezeket a lakásokat maximum 3 millió forintig, az összeg feléig az állam támogatni fogja. És egy többgenerációs otthonteremtési programot is indítunk azoknak, akik a szüleiknél, a nagyszüleiknél

vagy rokonaiknál - akár a tetőtér beépítésével, bővítésével - új, önálló otthont tudnak létrehozni.

(12.40)

Összességében tehát nagyon sok minden elhangzott a vita során, a három és fél órában. Ellenzéki részről leginkább azt hallottuk, amit hallani szoktunk, amik egyébként félinformációk, rossz információk vagy egyszerűen csak politikai támadások.

Mindenkit arra kérek, hogy a továbbiakban is támogassa egyrészt a kormányt, a minisztériumot abban, hogy ezt az otthonfelújítási programot, otthonteremtési programot tovább tudjuk végezni. Még egyszer mondom, visszatérek arra, amit az elején mondtam: a családok ügye ma Magyarországon nem pártpolitikai kérdés, hanem nemzeti kérdés, így aztán minden jóérzésű, jó szándékú képviselőt arra kérek, hogy támogasson bennünket ebben a munkában. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kormányzati Személyügyi Döntéstámogató Rendszerről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13469. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az állampolgárok számára az eredményorientált közigazgatás a bizalom kialakulásának egyik legfontosabb tényezője. Nemzeti érdek, hogy az állam folyamatosan érdemelje ki a polgárok elismerését úgy, hogy az védelmet és biztonságot szolgáltat számukra, ezért a javaslat kiemelt célkitűzése a közigazgatás hatékonyságának a növelése.

A törvényjavaslat alapvető célja a XXI. század kihívásainak megfelelő, korszerű informatikai alapon álló kormányzati személyügyi döntéstámogató rendszer létrehozása. Bevezetésével a közszolgáltatásban működő emberierőforrás-gazdálkodás hatékonyabbá és szakszerűbbé válhat, és ezzel hozzájárulhat az adott szervezet eredményes működéséhez.

Az állami foglalkoztatottak adatai jelenleg statisztikai céllal nem összevethető, kizárólag eseti kimutatásokra támaszkodhatunk. Ha újabb kérdés merül fel, újra össze kell gyűjteni az adatokat, ami jelentős adminisztrációs terhet jelent, úgy, hogy az egyéb közszolgálati feladatok is megnövekednek.

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy a tervezet társadalmi és szakmai egyeztetése megtörtént, a

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság észrevételei alapján a törvényjavaslat megfelel az adatvédelmi előírásoknak.

Az új rendszer a jövőben teljes körű információt adhat a hatálya alá tartozó állami szervek szervezeti és létszámviszonyairól és az állami szervek álláshelyeiről, státuszairól. E célból a törvényjavaslat meghatározza a KSZDR rendszerelemeit. Két elem kerül rögzítésre valamennyi jogállási törvény vonatkozásában: a személyes adatokat tartalmazó adatgyűjtő modul és a statisztikai lekérdezéseket biztosító statisztikai modul.

Két további elem pedig specifikusan, kizárólag egyes jogállások tekintetében kerülhet alkalmazásra. Ezen elemek közül az egyik az álláshely-nyilvántartó rendszer, amely csak a kormányzati igazgatási szerveknél értelmezhető. A másik pedig a személyügyi alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer, amely a központi kormányzati igazgatási szerveknél, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél lesz bevezethető a személyügyi nyilvántartások kezelésére.

Tisztelt Országgyűlés! Az új rendszer működése több ütemben valósulhat meg. A javaslat elfogadása esetén a tervek szerint 2021. január 1-jéig kezdi meg a működését azon szervezetek foglalkoztatottjainál, ahol az új személyügyi alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer nem kerül alkalmazásra, 2021. április 1-jén azon szervezetek vonatkozásában, ahol a személyügyi alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer is bevezetésre kerül, majd 2021. július 1-jén a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állománya tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat tartalmazza a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek rendvédelmi igazgatási alkalmazottai számára a kormány által 2021 januárjára előirányzott 5 százalékos illetményemelést is. A kormány 2018. novemberi döntése az volt, hogy 2019-ben 20 százalékos, majd azt követően három éven keresztül évenként további 5-5 százalékos béremelésre kerüljön sor.

Ennek megfelelően a törvényben rögzített illetményhatárok emelését is tartalmazza a módosítás akként, hogy a garantált bérminimum időközbeni növekedésére tekintettel az alsó illetményhatárok is emelkednek. Ezenfelül az egészségügyi, pszichológiai és fizikai alkalmasságvizsgálati rendszer részeként hatályba lépteti azt a rendelkezést, amely bizonyos szabályok megalkotását közjogi szervezetszabályozó eszköz tárgykörébe utalja.

A rendvédelmi hivatásos állomány elhunyt tagjainak árvái, illetve özvegyei számára biztosítható ellátás szabályozása jelenleg nem teljes körű. A honvédek mintájára a jövőben törvényi szinten jelenik meg, hogy az árvák kiegészítő támogatásra, míg az özvegyek vagy szülők nyugellátásra jogosultak, kiegészítő hozzátartozói ellátást kaphatnak. Az ellátás mértékének megállapításánál a szabályozás figyelembe veszi, hogy hősi halottnak, szolgálat halottjának vagy minősítésre nem került elhunytanak a hozzátartozójáról van-e szó.

Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslatban a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti

szabályokról szóló törvény módosítására is javaslatot teszünk. A Covid-19 okozta járványhelyzetben kiemelkedő fertőzésveszélyt jelentenek az ország határain kívülről, ellenőrizetlen körülmények között érkezők. A tranzitória alkalmasnak bizonyult arra, hogy meggátolja a fertőzés terjedését azáltal, hogy onnan Magyarország területére nem lehet belépni. Az Európai Unió Bíróságának ítélete alapján a tranzitória kiürítése vált szükségessé.

A járvány elterjedésének további akadályozása érdekében egy új eljárásrend került bevezetésre, ami a veszélyhelyzet megszüntetését követően 2020. december 31-éig meghosszabbításra került. Ennek értelmében a menedékjogi kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot a menekültügyi hatóság részére címzett beadványként a kormányrendeletben meghatározott diplomáciai képviselőkön lehet benyújtani.

Tisztelt Országgyűlés! A 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezésének megfelelő átültetése érdekében szükséges a katasztrófavédelemről szóló törvény módosítása. Jelenleg a veszélyes anyagokkal foglalkozó üzem üzemeltetője üzleti titokra hivatkozva kezdeményezheti az általa készített biztonsági jelentés egyes részeinek, adatainak védetté nyilvánítását. Az irányelv alapján a hatóságot is megilleti ez a jogosultság. A módosítás azért fontos, mert a biztonsági jelentés adatokat tartalmaz például az üzemben tárolt veszélyes anyagok típusára, mennyiségére, tárolási helyére és védelmére vonatkozóan. Az üzem biztonsága, a honvédelem, valamint a terrorfenyegetettség elkerülése érdekében az iparbiztonsági hatóság dönthet úgy, hogy ezeket az adatokat nem hozza nyilvánosságra.

Tisztelt Országgyűlés! A rendőrségről szóló törvény megbízhatósági vizsgálatról érintett védett állományra vonatkozó szabályai is változtatásra szorulnak. Kiterjesztésre kerül a javaslat szerint a megbízhatósági vizsgálat lehetősége minden hatósági tevékenységet ellátó kormánytisztviselőre. Ennek megfelelően eddig kizárólag csak a meghatározott hatósági feladatot ellátó kormánytisztviselők esetében volt lehetőség megbízhatósági vizsgálat végzésére, a javaslat elfogadásával erre minden, hatósági tevékenységet ellátó kormánytisztviselő esetében lehetőség lesz.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvénnyel összefüggésben az Alkotmánybíróság 23/2020. (VIII. 4.) határozata mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg. Az Alkotmánybíróság két megoldást javasolt: a passzív választójog korlátozását vagy a méltatlanságra vonatkozó szabályozás módosítását.

Jelen törvényjavaslat a méltatlanságra vonatkozó szabályozás pontosítását tartalmazza. A törvény módosítással nem történik változás a végrehajtandó szabadságvesztésre vagy kényszergyógykezelésre ítélt képviselők, polgármesterek tekintetében. Amíg az ítélet hatálya alatt áll, nem lehet megválasztani az adott személyt, illetve megszűnik a megbízatása.

A felfüggesztett ítélet esetében történik módosítás - erről szól a jelen javaslat -, pontosításra kerülnek

a hatályos szabályok. A módosítással egyértelművé válik, hogy az önkormányzati képviselő és a polgármester méltatlanságát csak abban az esetben kell kimondani a képviselő-testületnek, ha a megbízatás időtartama alatt születik meg a jogerős ítélet. A módosítás alapján a törvényben meghatározott körülmény bekövetkezése a tisztség megszűnését eredményezi, és visszaadja a választópolgárok kezébe a döntés jogát, hogy a tisztség megszűnésének okát megismerve dönthessenek a következő választás során.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra tekintettel nagy tisztelettel kérem önöket, hogy a jelen javaslatot tárgyalják meg és azt támogassák. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek; elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Héjj Dávid képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előttünk fekszik T/13469. számon a kormányzati személyügyi döntéstámogató rendszerről, a KSZDR-ről szóló törvényjavaslat, melynek célja, hogy megteremtse a XXI. század adta kihívásokra megfelelően reagálni képes, korszerű informatikai alapokon álló, moduláris szerkezetű döntéstámogató rendszer törvényi alapjait.

(12.50)

A szükséges szabályozási környezet kialakításához nélkülözhetetlenek bizonyul több közszolgálati jogállási törvény módosítása. Az előterjesztés ismeretében alapvetően azt kell tehát látnunk, hogy a KSZDR szabályozási környezetét egyrészt a törvényi szabályozás, másrészt a felhatalmazás alapján megalkotandó kormányrendeleti szabályozás fogja biztosítani.

Tisztelt Ház! A KSZDR létrehozásának alapvető célja a közszolgálatban működő humánerőforrás-gazdálkodás hatékonyságát és szakszerűségét támogató, a teljes közszolgálati szférát átfogó kormányzati információs rendszer kidolgozása és befejezése. A törvényjavaslat 1. §-a rögzíti, hogy a KSZDR a kormány személyügyi információs rendszere, majd ugyanezen szakasz (2) bekezdése felsorolja a KSZDR céljait, amelyek között szerepel többek között a kormány személyzetpolitikájának kialakításához és megvalósításához szükséges adatok és elemek biztosítása, a létszám- és illetményadatokat elemzéséhez, valamint az ezeket érintő döntések megalapozásához szükséges adatok biztosítása, a személyügyi témájú nemzetközi adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítése, valamint statisztikai lekérdezések biztosítása. A KSZDR tehát pontos és naprakész információkat lesz képes szolgáltatni a tágabb közszolgálat, értve ezalatt a közigazgatás, a rendvédelem személyi állományának, az állam

működésének és fejlesztésének szempontjából releváns adatairól, teljes körű információt ad a hatálya alá tartozó állami szervek szervezeti és létszámviszonyairól, továbbá olyan monitoringrendszert működtet, amely kielégíti a felső vezetők aktuális információs, illetve az államtudományi és közszolgálati tudományterületek kutatási célú igényeit is.

Mindenképpen hangsúlyoznunk kell azt, hogy a KSZDR bevezetésével a kormány a mostaninál nagyságrendileg gyorsabban és automatizált módon férhet majd hozzá a közszolgálati szervek ellenőrzött személyügyi alapadataiból származó statisztikákhoz, valamint más államiforrás-rendszerek, adatbázisok kiegészítő adatainak felhasználásával készített elemzésekhez. Mindennek eredményeképpen a kormányzati személypolitikai döntés-előkészítés a korábbinál megalapozottabbá válhat.

A javaslat szerint a KSZDR a működését több ütemben fogja megkezdeni, ahogy azt az államtitkár úr is mondta. Fontos megjegyezni, hogy a KSZDR működtetése a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter, tehát a belügyminiszter feladat- és hatáskörébe fog tartozni, üzemeltetését pedig a kormányrendeletében meghatározott szervezet látja majd el.

A törvényjavaslat 2. §-ában olvashatjuk, hogy mely jogállások tartoznak majd a törvény hatálya alá. Nem kívánom felsorolni valamennyit az e paragrafus alá tartozó közszolgálati jogállásból, csak példaként hoznám fel a Kit. szerinti központi kormányzati igazgatási szerveknél és ezek területi, helyi szerveinél foglalkoztatottakat, a Kit. szerinti területi kormányzati igazgatási szerveknél foglalkoztatottakat vagy éppen a NAV személyi állományába tartozókat.

Ahhoz, hogy a KSZDR céljai megvalósuljanak, természetesen szükség van szervezeti és személyes adatokra egyaránt, hiszen ezek alapján készíthetők az elemzések és a kormányzati döntéseket előkészítő anyagok is. A KSZDR rendszerlemeit érintően viszont két elem rögzítésre kerül valamennyi jogállási törvény vonatkozásában: az adatgyűjtő modul és a statisztikai modul. Megjegyzendő, hogy a személyes adatok egyrészt a KSZDR szempontjából releváns adatokat tartalmazó nyilvántartásból kerülnek majd az adatgyűjtő modulba, másrészt azonban a statisztikai adatok beazonosításra nem képes módon kerülnek majd rögzítésre. Két további elem pedig specifikusan, csupán egyes jogállások tekintetében kerül majd alkalmazásra, az egyik a Kit. speciális jogintézményeként bevezetendő álláshely-nyilvántartó rendszer, amely csak a kormányzati igazgatási szervek esetében értelmezhető, a másik pedig a személyügyi alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer, amely egyrészt a központi kormányzati igazgatási szerveknél, másrészt a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél kerül bevezetésre a személyügyi nyilvántartások kezelése céljából.

Tisztelt Országgyűlés! A módosítások kapcsán ki kell emelni, hogy a Kit. szerinti közszolgálati személyügyi nyilvántartás fogalma megszűnik, ugyanis a jövőben csak az elektronikus rendszerben vezetendő

közszolgálati alapnyilvántartás jogintézménye fog fennmaradni, amely a kormányhivatalok kivételével a kormányzati igazgatási szervek vonatkozásában az új alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer lesz. A Kttv. rendelkezései is módosulnak, hiszen az alapnyilvántartásba betekintésre a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter mint a KSZDR-t működtető miniszter lesz jogosult - egyébként statisztikai célokból eddig is jogosult volt a betekintésre.

Ha már az adatok témakörénél tartok, röviden megemlíteném, hogy az államháztartásról szóló törvény módosítására is sor kerül, mégpedig oly módon, hogy a Kincstár egyedi azonosítóhoz kötötten ad át létszám-, kereseti, illetve illetményadatokat, továbbá szervezeti adatokat a KSZDR részére. Ezen kötelezettségek törvényi jogalapja is megeremlődik a módosítás következtében a kincstári adatkezelésre vonatkozó alcímében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy kiemeljem a javaslat két fontos rendelkezését, amelyről már az államtitkár úr is szólt. Elsőként arról szólnék, hogy a törvényjavaslat elvégzi a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről szóló 2012/18 európai parlamenti és tanácsi irányelv, a Seveso III.-irányelv nemzeti jogba történő átültetése érdekében szükséges módosításokat. Éppen ezért szükséges a katasztrófavédelemről szóló törvény hiányosságainak orvoslása is, ugyanis az Európai Bizottság megállapította, hogy az átültető nemzeti jogszabály nem jogosítja fel kifejezetten a hatóságot arra, hogy az üzem biztonságával kapcsolatos egyes adatokat védendő adatnak minősítse. A védendő adat fogalmát ugyan tartalmazza a katasztrófavédelmi törvény, ám az nem jogosítja fel a hatóságot adat védettség nyilvánítására, ezen okból kifolyólag szükségessé válik a nemzeti szabályozás kiegészítése.

Másodsorban pedig megjegyezném, hogy a Ház asztalán fekvő törvényjavaslat végzi el az Alkotmánybíróság 23/2020. (VIII. 4.) számú határozatában megállapított mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megszüntetéséhez szükséges törvénymódosításokat is. Ily módon módosításra kerül a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény, amelynek következtében világossá és egyértelművé válik, hogy az önkormányzati képviselő és a polgármester méltatlanságát csak abban az esetben kell kimondania a képviselő-testületnek, ha a megbízatás időtartama alatt születik meg a jogerős ítélet; elhanyagolhatatlan azonban azt is hozzátenni, hogy a méltatlanság kimondásával egyidejűleg a passzív választójog nem kerül szűkítésre, azaz a polgármester vagy az önkormányzati képviselő a következő választáson akár újra megválasztható lesz. Tekintettel arra, hogy a jogrendszer koherenciája biztosított legyen, és hogy e kérdésben a szabályozás is egységessé váljon, a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítását is el kell végezni.

Tisztelt Országgyűlés! Nem óhajtom tovább szaporítani a szót. Úgy vélem, az államtitkár úr az expozéjában már kimerítően ismertette a javaslat lényegi

elemeit. Még egyszer csak annyit talán röviden, hogy a XXI. század igényeihez igazodva a benyújtott javaslat kellő mértékben szolgálja a kormányzati szervezeti és személyzetpolitikai döntések megalapozásának hatékonyabbá tételét.

A benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy salátatörvény fekszik előttünk. Erről sokszor elmondtuk már a véleményünket, hogy a salátatörvény nem mindig megfelelő, főleg akkor nem, amikor néha, bizonyos esetekben száz vagy még annál is több törvény módosul azzal, és különösen akkor van ezekkel probléma, hogyha ezek a jogszabályok nagyon távol állnak egymástól, nem azonos témakört fednek le, és azt is sokszor tapasztaltuk a kormányzat részéről, hogy ezekbe a törvénymódosításokba, salátatörvényekbe becsempészett olyan dolgokat is, amelyeket igyekezett eldugni, hogy hátha nem veszi majd észre az ellenzék, és úgy sikerül keresztülvinni. Eleve óvatosak vagyunk tehát akkor, amikor salátatörvény kerül elének.

Ebben a jogszabályban is, ha jól számoltam, 11 darab módosítás történik: a kormányzati igazgatásról szóló '18. évi LXXV. törvény, a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény, a rendőrségről szóló jogszabály, a katasztrófavédelemről szóló törvény, a személyi azonosító jel helyébe lépő azonosítási módról és az azonosítási kódok használatáról szóló törvény, a nemzetiségek jogairól szóló törvény, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény, az államháztartásról szóló törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló törvény, az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény. Most a jogszabály azok közé tartozik, amelyekben leginkább összefüggés állapítható meg a salátatörvényben, tehát akkor mondhatnám, hogy szinte logikus, hogy ez egy törvényben kerül módosításra; két-három kör azért bele lett téve ebbe is, de azért alapvetően a 11 módosított jogszabálynak a többsége azonos témakörre húzható fel, és így megállapítható, hogy van összefüggés köztük, így majdnem hogy megállapíthatnánk, hogy ez a jogszabály ebből a szempontból üdítő kivétel azokhoz képest, amelyek ide szoktak kerülni a tisztelt Ház asztalára.

Ennek a törvényjavaslatnak a megfogalmazott célja az, hogy a XXI. század kihívásainak is megfelelő, korszerű informatikai alapokon álló, moduláris szerkezetű kormányzati személyügyi döntéstámogató

rendszer törvényi alapjai legyenek megteremtve, tehát ez a hangzatos célja ennek a jogszabálynak.

(13.00)

Ennek a személyügyi döntéstámogató rendszernek a környezetét egyrészt a törvényi szabályozás, másrészt pedig majd egy később meghozandó kormányrendelet határozná meg, illetve alapozná meg.

Azonfelül, hogy ez kiépítésre kerül - mint már az itt elhangzott előzőleg is -, még két dologgal foglalkozik, illetve többel is, de két fő dologgal. Az egyik a 23/2020. (VIII. 4.) alkotmánybírósági határozat, melyben mulasztásos törvénysértést állapított meg az Alkotmánybíróság, illetve mulasztás pótlására hívta fel a magyar Országgyűlést. Ennek a megszüntetésére szükséges mindenféleképpen az év végéig törvényt módosítani. Ez is belekerült ebbe. Azért is lényeges, hogy ez kerüljön megfogalmazásra törvényi szinten, hogy ha egy polgármester, egy önkormányzati képviselő, egy nemzetiségi önkormányzati képviselő szándékos bűncselekményt követ el, akkor milyen jogkövetkezmények fűződnek a megbízatásával kapcsolatban, a passzív választójoga megmarad-e, választható lesz-e, illetve mi történik vele.

Én egyébként egy kicsit másként értelmeztem az Alkotmánybíróság határozatát, mint ahogy itt korábban két felszólaló, az államtitkár úr és a Fidesz vezérszónoka elmondta. Én úgy értelmeztem, hogy az Alkotmánybíróság határozata szűkíti azt a lehetőséget, amikor egy polgármester, egy önkormányzati képviselő, egy nemzetiségi önkormányzati képviselő megtarthatja a mandátumát, hogy meg kell-e állapítani részére a méltatlanságot vagy sem. Én úgy értelmeztem, hogy az alkotmánybírósági határozat elsősorban arról szól, hogy szűkítse annak a lehetőségét, hogy egy ilyen polgármester megtarthassa az állását. Én úgy látom, hogy az a módosítás, ami bekerült, részben szűkíti, részben pedig bővíti a lehetőséget, tehát egy kicsit kettős, hiszen a megbízatás idejére korlátozza csak azt az időt, amikor megállapítják a szándékos bűncselekmény elkövetését, ekkor lehet méltatlanság miatt megszüntetni a megbízatását. Az meg nyilván szűkíti, hogy mentesítésre tekintet nélkül, tehát ez kikerült; amennyiben a bíróság mentesíti, abban az esetben is a méltatlanságot megállapíthatja a képviselő-testület. Tehát én úgy látom, hogy itt nem következetesen követi az Alkotmánybíróság útmutatását ez a szabályozás.

A másik terület pedig, amit ez a jogszabály behoz, az az Európai Bizottság által veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről szóló 2012. július 4-ei 18. számú európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetésével kapcsolatos hiányosság kiküszöböléséhez szükséges módosítás. Ez az, amit behoz még a jogszabály.

Aztán azt is látjuk, államtitkár úr is beszélt róla, hogy egy 5 százalékos illetményemelés is szerepel ígéretként az alkalmazottak részére. Hát, az 5 százalék valóban beépítésre kerül a mellékletben, megállapítható,

hogy a keretszámok 5 százalékkal valóban nőnek, és meg lehet állapítani a magasabb jövedelmet. Én csak arra nem látok megfelelő garanciát ebben a törvényben, hogy ez az 5 százalék beépítésre is fog kerülni. Kérem is államtitkár urat, hogy ezzel kapcsolatban majd nyilatkozzon, és nyugtasson meg, hogy ez nemcsak egy lehetőség, hanem az 5 százalék mindenki számára kötelezően elő lesz írva. A keretek valóban megnöttek, ez igaz, de a keret csak a maximumot határozza meg, persze nyilván a minimumban is van változás, tehát akinek a legalacsonyabb bére van, annál biztosan be fog következni az 5 százalékos módosulás. A nagy többség, a 90 százalék azonban nyilván nem ebbe az állományba tartozik, és náluk nem látom a garanciát arra, hogy valóban meg is lesz, nem pedig csak a lehetőséget adják meg számukra.

Államtitkár úr beszélt az árvaellátás törvényi szabályozásáról. Az mindenféleképpen egy pozitív dolog, hogy ez részletesen szabályozva van ebben a jogszabályban. Nagyon fontos, hogy az állam ezekben az esetekben figyeljen oda ezekre az árvákra, ezekre a gyerekekre, és a megfelelő ellátás törvényi szabályozási szinten biztosítva legyen számukra.

A törvényjavaslat nagy része azzal foglalkozik, ami a törvényjavaslat megfogalmazott célja, ez pedig egy korszerű informatikai alapokon álló, moduláris szerkezetű rendszer létrehozása. Ezzel kapcsolatban is azt mondanám, ellenzéki képviselőként és ellenzéki frakcióként majdnem azt mondaná az ember, hogy bízzuk a kormányra, hogy a saját működési területén belül milyen rendszereket dolgoz ki, és csinálja úgy, ahogy ő gondolja. Csak az a baj, hogy az elmúlt 10-11 évnek van már egy tapasztalata, hogy mit láttunk ettől a kormányzattól. Államtitkár úr elmondta, az Adatvédelmi Hatóság úgy nyilatkozott, hogy e törvény szabályozása alapján nincs semmilyen kifogása az adatkezeléssel kapcsolatban. De megmondom őszintén, én nem látom ebben azt a megfelelő garanciát, amivel az adatokkal való valóban megfelelő élés lesz majd a kormányzat részéről, és nem valósulhat majd meg semmilyen formában visszaélés.

Ezeknek a garanciális szabályoknak a nem megfelelő megléte a törvényjavaslatban, illetve azoknak az esetleges be nem tartása a kormányzat részéről teszi olyanná ezt a törvényjavaslatot számunkra, amiért ezt a javaslatot ilyen formában nem támogathatjuk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat legfőbb célja a létrehozandó kormányzati személyügyi döntéstámogatási rendszer, a KSZDR törvényi alapjainak megteremtése. A többi apróbb jogszabály-módosításról államtitkár úr is és fideszes képviselőtársam is szólt. Én a KSZDR-ről beszélnék egy kicsit bővebben.

A KSZDR létrehozásához több közszolgálati jogállási törvény megfelelő módosítására is szükség van, így a mostani törvényjavaslat ennek megfelelően módosításokat és jogharmonizációs rendelkezéseket tartalmaz, többek közt a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvénnyel és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatban is. A javaslat által tartalmazott szükséges törvénymódosítások lehetővé teszik, hogy a KSZDR pontos részletszabályait a kormány és a szakárca dolgozza ki majd rendeletben.

A KSZDR létrehozásának alapvető célja a közszolgálatban működő emberierőforrás-gazdálkodás hatékonyságát és szakszerűségét támogató, a közszolgálatot átfogó kormányzati információs rendszer kidolgozását és bevezetését szolgáló rendszer létrehozása. A KSZDR bevezetésével a kormány a jelenleginél nagyságrendileg gyorsabban, automatizált módon juthat hozzá a közszolgálati szervek ellenőrzött személyügyi alapadataiból származó statisztikákhoz, valamint más állami forrásrendszerek, adatbázisok kiegészítő adatainak felhasználásával készített elemzésekhez, és ezáltal a kormányzati személyzetpolitikai döntés-előkészítés a korábinál is megalapozottabbá válik. Mindez hatékonyabb, versenyképesebb közigazgatást jelent, ami egy újabb lépéssel visz közelebb az ügyfélbarát szolgáltató állam eléréséhez.

A XXI. század kihívásainak is megfelelő, korszerű informatikai alapokon álló, moduláris szerkezetű KSZDR-t a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter működteti, üzemeltetését a kormány rendeletében meghatározott szervezet végzi majd. A KSZDR létrehozása előremutató, korszerű. Elektronikus, felhasználóbarát személyügyi alapnyilvántartó és ügyviteli rendszer jön létre így a központi kormányzati igazgatási szerveknél, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél. Ezzel a lépéssel egyrészt csökkenni fognak a központi közigazgatási szervek és a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek adminisztrációs terhei, ami által még több kapacitás és energia jut a munkák többi részére, másrészt a KSZDR létrehozásával a korábbiaknál még hatékonyabban lehet majd kialakítani a személyzeti politikát. A KSZDR céljai szerint rendelkezésre álló adatokból elemzések, kimutatások, kormányzati döntés-előkészítő anyagok is szülehetnek.

A kormányzati személyügyi döntéstámogatási rendszer bevezetésével tehát egy korszerű személyügyi informatikai rendszer jön létre, ami hozzájárul a központi közigazgatásban folyó munka hatékonyságához, szakszerűségéhez és minőségéhez, és ezáltal - s én innen közelíteném meg - a legfőbb célhoz kerülünk közelebb, hogy egy valódi szolgáltató és az állampolgárokat kiszolgáló, állampolgárbarát szolgáltató állam jöjjön létre. Mivel ezeket a célokat megvalósulni látjuk ebben a törvényjavaslatban, a KDNP-frakció támogatja azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Molnár Gyula képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már Nacsa képviselő sem a régi, ebbe nem tudott belefűzni semmilyen 2010 előtti mondatot. *(Derűltség.)* Úgyhogy mindenképpen érdemes ezeket a kommunikációs dolgokat újra gondolni.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni a célokkal kapcsolatban, amiket most lehet, hogy gyorsan fel fogok itt olvasni, az a cél, hogy: a kormány személyzetpolitikájának kialakításához, megvalósításához szükséges adatok, elemzések biztosítása, a létszám- és illetményadatok elemzése, az előmeneteli illetményrendszer működtetése - nem mondom végig mégsem -, statisztikai lekérdezések biztosítása. Most azt mondanám, hogy akkor ezen a ponton vissza is ülhethetnék, és azt mondom, hogy hajrá, Magyarország, sok sikert, jó munkát kívánunk önöknek ehhez. De mégsem teszem meg, nem ülök le, merthogy az a probléma, hogy mindig van valami, amikor egy illet látunk, és nem tudom, hogyan sikerült ezt önöknek elérni az elmúlt években, de az ember mindig elkezd gondolkodni, elkezd kutakodni és törni a fejét, hogy valójában mi is lehet a háttérben, mi fog most történni, mire számíthatunk, mire kell figyelni, amikor önök valami illet beterjesztenek. Tehát amikor a hamiskártyások zsugáznak, és mi nézzük, akkor óhatatlanul azt gondoljuk, hogy ez már megint valami olyan trükk, amiről észre kéne vennünk, hogy mi az, ami ennek a háttérében van.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok vagy voltam, hogy szintén vezérszónoka lehettem annak a törvényjavaslatnak, amikor a szállodákban, a vendéglátásban bevezették azt, hogy mindenkinek, aki bemegy a szállodába, az adószámától kezdve különböző adatait rögzíteni kell, és akkor ott hosszasan elemeztük azt a dolgot, hogy miért van erre szükség, hogy erről tényleg biztosan úgy gondoljuk-e, hogy a gazdaságkifehérítés legfontosabb dolga. És akkor is elmondtam, és ezt most szeretném még egyszer röviden megismételni, hogy önök a keleti nyitás politikáját elkezdték nemcsak gazdaságpolitikára értelmezni, hanem egyre szélesebben értelmezik, és lehet, hogy olyan sokat jár oda külügyminiszter úr - akinek jobbulást kívánok innen a Ház üléséről is -, olyan sokat járnak oda, olyan sokat tanulnak tőlük, hogy megirigyelték azt, hogy gyakorlatilag minden embert nyomon lehet követni, és egy pontrendszer ki lehet alakítani. Biztos olvastak róla, hogy az a kínai terv, hogy mindenkinek lesz egy pontszáma, és aszerint a skálán mozoghat le-föl. És aki egy bizonyos pontszám alá megy, tehát nem felel meg a kommunista párt erkölcsének, az akár még a szüleihez sem utazhat el a szomszéd tartományba. Tehát ezen pontrendszer alapján mindenki nyilván lesz

tartva, figyelni fogják azt, hogy hol vásárol, mit csinál és milyen módon él.

Most az a probléma, és ezt tényleg komolyan problémának gondolom, tehát higgyék el, hogy most nem akarok csak viccelődni meg ironikusan fogalmazni, hogy tényleg probléma az, hogy amikor önök egy ilyen benyújtanak, és minden szónok elmondja önöktől, hogy ez XXI. századi megoldás, és tényleg őszintén mondom, hogy nekem ezt el kéne hinnem, de óhatatlanul azon töröm a fejem, hogy lesz egy adatbázis önöknél, ami gyakorlatilag olyan adatokat tartalmaz, és olyan adatokat tud keresztben is látni, az egészségi állapottól az elmúlt években történt különböző fegyelmi eljárásokig, bármi egyéb olyan dolgot, ami annak a munkavállalónak - még egyszer mondom, széles értelemben tekintve a munkavállalót - teljes egészében áttekinti az életét.

Amikor egy átlagbeszélgetésben barátok közt füstölgünk, és elmondjuk, hogy miért nem szeretjük, mondjuk, a közösségi média valamelyik szereplőjét - nem akarok reklámot csinálni egyiknek sem -, akkor mindig azt a példát szoktuk mondani, hogy ülünk a feleségemmel, és beszélgetünk arról, mondjuk, hogy a gyerekek kéne venni új táskát az iskolába, meg milyen jó lenne megnézni hétvégén a sümegi várat, és egy óra múlva a keresőprogramunkon, vagy azon a közösségi médiaoldalon iskolatáska-webshopok jelennek meg, és a sümegi vár környékéről szállodaajánlatok, pedig tényleg csak ültünk a telefonunk mellett, beszélgettünk valamiről, és gyakorlatilag egy perc, és megjelenik.

Azért mondom ezt itt el, mert amit én ebből a szempontból picit belelátok vagy beleérezek, hogy itt majd egy olyan adatbázist is lehet majd látni, hogy ki, az élete melyik szakaszában, kivel milyen alá-fölé rendeltségi viszonyban volt, tehát egy olyan karakterképet kap ezáltal a kormány, ami nemcsak arról szól, amit önök célként megfogalmaznak, hanem azt gondolom, hogy picit többről is. Ez a mi félelmünk, és még egyszer mondom, elnézést kérek, de minden egyes pillanatban kénytelenek vagyunk ezt megfogalmazni.

Azt már természetesen csak nagyon halkan tesszem hozzá, hogy ismételten azt látjuk, hogy „az ördög a részletekben” van című mondat alapján megint számtalan olyan passzus van ebben, amit majd külön rendeletben fognak szabályozni. El kell ezt mondanom: nem bízunk önökben ebből a szempontból. Nem tartjuk helyesnek azt, hogy van egy törvény, amiben adott esetben vannak nyitott kérdések, és utána pedig külön kormányrendeletek szabályozzák ezt.

Azt sajnálom, hogy egyikőjük sem mondta el, sem az expozé kapcsán, sem pedig a két kormánypárti felszólaló, hogy ezáltal például a papíralapú adminisztratív dolgok jelentősen csökkenhetnek a kormányzaton belül, ami egyébként egy nagyon-nagyon fontos cél.

Én örülök annak, hogy államtitkár úr az expozéjában említette az Adatvédelmi Hatóság dolgát. Megmondom őszintén, mikor még a törvényt néztük, ez

nekem nem derült ki, de én készséggel elfogadom államtitkár úrnak, hogy ez az egyeztetés megtörtént, nyilván akkor hasonló módon az érdekvédelmi szervezetekkel is.

Egyetlenegy pozitívumot szeretnék önöknek mondani, és én sem rabolom tovább az időt, úgy látom, az előző vita mindenkit kifárasztott, tehát egy nagyon nagy előnye van ennek, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, hogy '22-ben a kormányváltásnál lényegesen könnyebben fogjuk tudni majd áttekinteni azt, hogy hogyan is állunk, és nem kell böngészni külön titkos kormányhatározatokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Varga Zoltán képviselő úr, a DK vezér-szónoka következik. Tessék!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy ott fogom folytatni, ahol ellenzéki képviselőtársaim nagyjából abbahagyták. Nyilvánvaló, hogy gyanútlan, mondhatni: naiv szemlélő számára olybá tűnik, hogy ez a törvényjavaslat egy szükséges dolog.

Már csak azért is, mert önök is látják, mi is látjuk, hogy a közszolgáltatás bizony-bizony jelentős létszámhiánnyal küzd, de ezen belül is óriási a fluktuáció, és sajnos a demográfiai előrejelzések ismeretében az elkövetkezendő évtizedekben továbbra is számolni kell azzal, hogy egyre inkább újabb utánpótlási problémák merülnek fel majd a közszolgáltatásban.

Ez egyrészt nyilván a személyi állomány nyugdíjazásának még mindig magas arányára, másrészt a közszolgálat alacsony munkaerőpiaci versenyképességére vezethető vissza, amiatt viszont nem biztosított a modern szolgáltató állam működtetéséhez szükséges mennyiségű és megfelelő szakmai felkészültségű munkaerő utánpótlása.

Hogy valójában ezért kell ez a törvényjavaslat, vagy legalábbis a kormányzati személyügyi döntéstámogató rendszer része, hogy megteremtse ennek a törvényi alapjait, amelyhez aztán, látjuk, ahogy itt a kollégáim is elmondták, a salátatörvény több közszolgálati jogállási törvényt is módosít. Mondom, hogy akár ezt is gondolhatná egy gyanútlan és naiv olvasó, az, aki nem ismeri, hogy mi történt itt az elmúlt tíz évben; az, aki úgy gondolja, hogy a javaslat célja csak és kizárólag ez lehet.

Azonban egy picit ha mélyebbre ásunk ebben a sztoriban, akkor rájövünk, hogy azért ennél lényegesen cizelláltabb itt a kép. Emlékezzünk csak arra, hogy 2006-ban a közszolgáltatási fejlesztési operatív program részeként két projekt került kiírásra, mintegy 3 milliárd forint értékben. Az egyik pontosan ennek a KSZDR-rendszernek a kialakítására azzal a céllal, hogy a rendszer majd képes lesz biztosítani a kormányzati személyügyi döntések előkészítéséhez szükséges adatokat és egyéb információkat.

Eddig mondhatjuk azt is, hogy ez a sztori egy teljesen szimpla, egyszerű és tiszta dolog. Azonban az

már külön elgondolkoztató, hacsak nem hiszünk abban, hogy fatális véletlenek sora is létezik, mert a KSZDR kialakítására kiírt közbeszerzés győztese - 831 millió forintos ajánlattal - érdekes módon az a Tigra Computer- és Irodatechnika Kft., amelynek tulajdonosa egy Vertán György nevezetű úriember, aki a Tigra mellett egy másik ismert informatikai cégben, a Damit Informatikai Kft.-ben is érdekelt. És milyen furcsa, és gondolom, mindez csak véletlen lehet, de Vertán cégei hogy, hogy nem, zsíros szerződéseket kötöttek a Fidesz parlamenti frakciójával. Nézzük, hogy miről is van szó! Ők működtették a Fidesz honlapját, hozzá kell hogy tegyem: aranyáron. Ezt annak idején nagyon sokan piszkálták. Egy év alatt 30,5 millió forintot fizetett ki az Országgyűlés Hivatala mind ezért. További milliókért szerződtek a pártfrakció-honlap fejlesztésére. Itt azért csendben megjegyzem, hogy ez a projekt nem sikerült igazán, szerintem az nem áll sehogy; de például ez a cég 7 millióért üzemeltette a fideszes Deutsch Tamás által életre hívott internetkonzultációs honlapot is. 2008 végéig Vertánék üzemeltették az önkormányzati informatikai rendszerek összességét.

(13.20)

Pokoli hosszú referencialistákat lehetne itt még felsorolni, a Honvédelmi Minisztérium, a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal, az ORFK, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, a Magyar Közút Nonprofit Zrt., az Országos Mentőszolgálat, és hadd ne folytassam. Még erre is lehetne azt mondani, hogy ez valószínűleg véletlen lehet. Azonban mit ad isten, ugyanez a név merül fel, ha megnézzük a FTC kiemelt szponzorait. Az is teljesen egyértelmű, hogy Vertán úr igen erős és fontos kapcsolatokat ápol közvetlenül Kubatov Gáborral. Annyira közvetlen és közeli ez a viszony, hogy például a választás után alig két nappal Kubatov Gábor a miniszterelnökkel ugrott be, hogy megköszönje Vertánék támogatását. Külön bájos a történetben különben, hogy a Nemzeti Választási Iroda informatikai rendszerébe is bele tudtak piszkálni ezek a cégek. Gondolom, persze mindezt a véletlen szülte (*Nacsá Lőrinc: Miről beszélés?*), és semmi köze ahhoz, hogy most egy olyan szoftver és adatbázis, a KSZDR, a kormány személyügyi információs rendszerének fejlesztése, üzemeltetése lett Vertánék feladata, amely gyakorlatilag a kormány alá tartozó minden dolgozó személyes és igen bizalmas adatait hivatott kezelni, az adatokból statisztikákat, elemzéseket és a jó ég tudja, még mi mindent képes generálni. Persze, olvassuk az előttünk fekvő javaslatban, hogy meglesznek a biztosítékok annak, hogy ezek az adatok nem lesznek összevethetők vagy összefésülhetők, de be kell vallanunk: hisszük, ha látjuk.

Megdöböntő, és ez a másik félelmünk, hogy még szinte meg sem száradt a tinta az új egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvényen - emlékeznek, azon, ahol különben sikerült átrázni és lóvá tenni gyakorlatilag nemcsak az orvostársadalmat, hanem egy

országot is -, de ezt a jogszabályt furcsán módosítaná itt és ugyanekkor a kormány. A módosítás célja, hogy a kormány pontos és naprakész információkat kapjon az egészségügyi szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak, orvosok, nővérek és mindenki más adatairól is. Ennek következtében jövő év januárjától gyakorlatilag mindent tudni fognak önök az orvosokról, nővérekről, a kormány ugyanis az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvényt aszerint módosítja, hogy az egészségügyi szolgáltató az alapnyilvántartás adatainak és azok változásainak, továbbá az egészségügyi szolgáltató szervezeti adatainak - a jogszabályban meghatározottak szerint - a kormányzati személyügyi döntést támogató rendszerbe történő feltöltésével hajtja majd ezt végre.

Emlékeznek, ez az az informatikai rendszer, amit az önök belső, házi informatikus cégei fognak majd műköltetni. De nincs itt megállás, mert a KSZDR-be nemcsak az egészségügyi adatai kerülnek majd feltöltésre, hanem a rendvédelmisek, a kormányzati tisztviselők, a pénzügyőrök és ki tudja, még ki mindenki adatai. Gyakorlatilag olyan adatok - és ez elhangzott már itt több kollégámtól -, amelyek alapvetően meghatároznak egy embert; nemcsak egy embert, hanem erről az emberről egy tökéletes profilt lehet képezni nagyon egyszerű adatok összevetésével: itt az elérhetőség, hozzátartozók, eltartottak, okmányok, képzettségek, végzettségek, jogviszony, korábbi foglalkoztatás adatai, nem akarom felsorolni.

A Demokratikus Koalíció álláspontja szerint a feladatellátáshoz szükséges megfelelő emberierőforrás-kapacitás tartós hiányát megelőző intézkedések megtétele mindenféleképpen indokolt lenne. Azonban közel sem hisszük azt, hogy ezt úgy kell megcsinálni, mint ahogy ezt a törvényjavaslat teszi, hanem sokkal inkább úgy kellene, hogy növelni kellene a közszolgálati életút vonzerejét, elősegíteni a pályára kerülők beilleszkedését, valamint megtartani a professzionális munkaerőt. Másrészt mindehhez ki kellene alakítani egy támogató stratégiai alapú integrált emberierőforrás-gazdálkodási rendszert is. Félő, hogy a közszolgáltatások hatékonysági és minőségi problémáit ez a törvényjavaslat valójában nem is kívánja megoldani, inkább arra koncentrál, hogy minél több adatot megtudjanak az állampolgárokról, és ezekhez egyre több hatóság és egyelőre be nem azonosított szervezetek és cégek is hozzá tudjanak férni.

A rendszerek összekapcsolása, az adatigénylés egyszerűsítése, azok körének szélesítése ebben a formában így hatalmas kockázatot jelent. Szocialista képviselőtársam beszélt a kínai nagytestvéréről. Nincs már benn, különben elkeseríteném, tudniillik a kínaiaknál ez a rendszer már tökéletesen működik. Valahol valóban visszaköszön az az érzés, hogy talán önök is valami hasonlót szeretnének. Érdekes, hogy miközben az állam működése egyre átláthatatlanabb, a közérdekű adatok jelentős része titkosított, olyan adatok is titkosítottak például, hogy nem tudjuk, miért repültek honvédelmi repülőgépek különben nem honvédelmi, ismert turisztikai célpontokra, és ami nem titkosított, azt

sem adják ki, hanem hosszas hónapokig, évekig perelni kell, addig azt látjuk, hogy az állampolgárookra vonatkozó adatgyűjtés és az állampolgárok megfigyelése lassan az önök keze alatt totálissá válik. Itt jól látszik, és most itt megismételném szocialista kollégámat, az Orbán-kormány törekvése nem más, mint egy Kínához hasonló totális, egyszerű ellenőrzés megvalósítása.

Szeretném felhívni a figyelmüket az önök államtitkárának, Menczer Tamásnak egy őszinte beismerő mondatára vagy interjújára. Emlékeznek, ráadásul az is adatszerzéssel kapcsolatos, amikor kiderült, hogy a minisztérium megfigyeli a külföldre utazó újságírókat. Erre Menczer Tamás kijelentette, hogy ez egy csúnya szívárogtatás a minisztérium dolgozói közül, és olybá tűnik, a miniszter úr nem rúgott még ki elég dolgozót. Ezek után az embernek nem lehet kétsége különben, hogy ez a törvényjavaslat, amely itt fekszik előttünk, nem más, mint valamifajta nemzeti mázzal, pántlikával átkötött kínai klón, a nagytestvér, a totális megfigyelés és az ellenőrzés rendszere. Semmilyen formában nem tudjuk támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az LMP vezér-szónoka, Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, egészen szerteágazó bírálatokat fogalmaztak meg ellenzéki képviselőtársaim a törvényjavaslat kapcsán. Mondhatjuk, hogy a jóindulatútól az egészen, mondjuk, borúlátó stílusig hangoztak el felszólalások. Én nem vagyok ennyire rosszhiszemű, mondjuk úgy, vagy nem vagyok ennyire gyanakvó, ahogy DK-s képviselőtársam fogalmazott, de azért nekünk is számos problémánk van ezzel a törvényjavaslattal, azzal együtt, hogy a szövegében és az indoklásában deklarált célokkal természetesen mi is alapvetően egyetértünk.

Én egyáltalán nem bánom azt, hogy Nacsa képviselő úr viszonylag röviden szólt hozzá, és egyelőre még nem beszélt a 2015-ös időszakról. Gondolom, majd minimum egy kétperces felszólalás erejéig ez azért majd bekövetkezik. De volt egy-két gondolata, amire röviden szeretnék reagálni. Képviselő úr a hatékony közigazgatásról beszélt, hatékony államszervezésről, hatékony államról.

Néhány adatot engedjenek meg! Jelenleg, ha jók a számításaink, akkor 57 államtitkár, 113 helyettes államtitkár, 8 miniszterelnöki biztos, 16 miniszterelnöki megbízott, 19 kormánybiztos és 14 miniszteri biztos szolgál a rendszerben. Ezek alapján azt gondolom, hatékony közigazgatásról, hatékony államról, hatékony államszervezésről beszélni mindenképpen dőreség lenne. Sok kritikát szoktam megfogalmazni a 2010 előtti időszakra vonatkozóan, de ha csak a miniszterek, az államtitkárok és a helyettes államtitkárok számát tekintjük, akkor dupla a létszám.

Tehát itt a hatékonyságról szerintem ilyen megközelítésben semmiképpen nem indokolt beszélni.

Gyüre Csaba képviselőtársam viszonylag részletesen szólt arról, hogy általában mi a véleménye az ellenzéki képviselőknek az ilyen jellegű salátatörvényekről. Ezt semmiképpen nem szeretném megismételni. Azt mindenképpen pozitívumként értékeltük mi is, hogy ez viszonylag koherens, tehát egymással erőteljesen összetartozó törvénymódosítások szerepelnek benne; talán az önkormányzati törvény módosítását leszámítva, ez picit kilóg belőle, de erről majd később talán részletesebben is szólok.

Összességében, ami ennek a törvényjavaslatnak a legfontosabb eleme, annak a bizonyos kormányzati személyügyi döntést támogató rendszernek a kialakítása, azt gondolom, ez így deklaráltan mindenképpen üdvözlendő cél. Kollégáim már részletesen elmondták, hogy a pontos és naprakész információk, gyorsabb döntéshozatal a cél, automatizált módon lehesen statisztikákhoz hozzájutni. Tehát eleve egy olyan adatbázissal rendelkezzen a kormány, hogy hatékonyan tudja ezeket a személyzeti, munkaszervezési döntéseket meghozni, ez mindenképpen indokolt, jó és üdvözlendő. Azt gondolom, természetesen mindig lehet adatvédelmi aggályokról beszélni, kiberbűnözésről meg minden egyébről, visszaélésekről természetesen. Visszaélésekről nemcsak a hazai politikában, hanem nemzetközi viszonylatban is lehet hallani folyamatosan, tehát azt gondolom, ilyen alapon is minimum az aggodalom és a gyanú megalapozott az ellenzéki kollégák részéről.

(13.30)

Ugyanakkor vannak konkrétan a törvény szövegéből is kiolvasható aggályok. A javaslat különbséget tesz az egyes jogállási törvények szerint foglalkoztatottakkal kapcsolatos adatszolgáltatásokkal kapcsolatban. Elvileg garantálja, hogy a nyilvántartásokban személyes adatok azonosítására nem alkalmas módon lehessen a nyilvántartásokat statisztikai célokra felhasználni, ehhez képest nem teljesen érthető, hogy a 17. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy 2022. december 31-éig kell a polgári nemzetbiztonsági szolgálatnál létrehozni azt a rendszert, ami lehetővé teszi az adatgyűjtő és statisztikai modell működtetését, vagy azt, hogy az adatok felhasználása során ne legyen lehetőség a személyes azonosításra. A többi jogállásban foglalkoztatott esetében a javaslat nem tartalmaz ilyen rendelkezést, tehát ebből arra lehet következtetni, hogy a szétválasztás és a beazonosíthatóság nem biztosított a törvényjavaslat szövege alapján.

Szintén problémás lehet, és nekünk ez mindenképpen problémát okoz, a nyilvántartott adatok köre, amennyiben az egyes nyilvántartások a foglalkoztatottak és a volt foglalkoztatottak hozzátartozóinak, tehát nem csak a közeli hozzátartozói adatainak a kezelését tartalmazzák. A Ptk. alapján hozzátartozónak minősül az egyenes ágbeli rokon, annak házastársa, az örökbe fogadó, a mostoha- és a nevelőszülő, az

örökbe fogadott, a mostoha- és nevelt gyermek, testvér, házastárs, az élettárs, a bejegyzett élettárs, a házastársnak, a bejegyzett élettársnak egyenes ágbeli rokona, testvére, valamint a testvér házastársa, bejegyzett élettársa.

Ezt biztos, hogy így akarta előterjeszteni az előterjesztő, hogy ilyen széles körben kell az adatokat gyűjteni? Ez nekünk mindenképpen aggályos és indokolatlan, hogy nem csak a közeli hozzátartozók szerepelnek.

Szintén problémás, hogy az egyes foglalkoztatottnak a saját adataikhoz való hozzáférés lehetősége is ellentmondásokkal tűzdelt. Míg a legtöbb jogállás esetében ez elvi szinten biztosított a javaslatban, a hivatásos állományúak, a Hszt. hatálya alá tartozók esetében arról nincs rendelkezés.

Már említettem röviden az önkormányzati törvény módosítását. Itt említette már Gyüre Csaba képviselő úr, hogy mintha lenne némi ellentmondás a rendszerben. Az is egy jogos ellentmondás, amit mondott a képviselő úr az alkotmánybírói rendelkezés alapján, hogy mintha nem abba az irányba mozdult volna a jogalkotó. Ugyanakkor itt van még egy ellentmondás: ugye, világossá teszi ez a törvényjavaslat, hogy akkor minősül méltatlannak és szűnik meg a megbízatása az érintettnek, ha a megbízatásának ideje alatt születik olyan jogerős ítélet, ami miatt szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélik.

Egyfelől mondhatjuk, hogy ha ez a jogalkotó szándéka, az logikus olyan szempontból, hogy ha egy korábbi ítélet alapján, annak tudatában választották meg, akkor miért ne lehetne. Lehetne ezzel vitatkozni, én szívesen meg is tenném politikai alapon, de lehet ez egy jogalkotói szándék. Ugyanakkor ebből lehet probléma, hiszen az önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló törvény szerint nem választható, aki jogerős ítélet alapján szabadságvesztését tölti. Tehát elvileg ez garantálná, hogy ne legyen választott olyan személy, aki méltatlan. Ez probléma, hiszen ez azt feltételezi, azt mondja ki, hogy a letöltendő szabadságvesztésre ítéltrekről beszél, ugyanakkor arról nem, ha felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Tehát itt előfordulhat olyan eset a jogszabály szerint, hogy felfüggesztett kapó személy vagy polgármester méltatlanná válik, elveszíti a tisztségét, majd ezt követően a pótlására kiírt választáson elindulhat ugyanez a személy ezért a tisztségért. Ezt az ellentmondást kérem feloldani.

Tehát összességében azt tudom mondani, hogy a deklarált célokkal egyetértünk, nyilván nem fogom elismételni azokat a szerintem jelentős részben jogos aggodalmakat, amelyeket az ellenzéki képviselőtársaim megfogalmaztak, de mi ezekkel a konkrét észrevételekkel vagy ezek alapján is azt tudjuk mondani, hogy a javaslat számunkra - az amúgy sok tekintetben üdvözlendő célok ellenére - nem lesz elfogadható, nem lesz támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, tisztelt képviselők, kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Minthogy további felszólásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék köszönetet mondani a frakciók képviselőinek a hozzászólásokért, különösen a Fidesz és a KDNP képviselőinek, akik támogatásukról biztosították a javaslatot.

Úgy gondolom, hogy ez egy jó javaslat, és egyébként ezek a törvénymódosítások egyrészt a jogállási törvények módosításából erednek, másrészt pedig uniós kötelezettség, illetőleg uniós kötelezettség mellett pedig alkotmánybírói döntés teljesítésének az okán került ez a valóban, ahogy Gyüre Csaba képviselő úr mondta, 11 törvény módosításra a benyújtott javaslat szerint.

Generálisan szeretném elmondani a képviselőtársaimnak, hogy akik úgy gondolják, hogy ez a törvény nem tökéletes, nem felel meg az álláspontjuknak, módosító indítványokkal van lehetőség arra, hogy ezen javítsanak, ha ezt valóban így gondolják. Én minden módosítást érdemben meg fogok vizsgálni, és ennek tartalmáról ezt követően fogunk döntést hozni.

Gyüre Csaba képviselő úr hozzászólásával, az azal kapcsolatos reagálással kezdeném nagyon röviden, engedje meg. Az alkotmánybírói határozattal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy csak a felfüggesztett ítélet esetén lesz változás a benyújtott javaslat szerint; ha az adott személy véglegesen méltatlanná válik, nem indulhat a következő választáson - ezt mondom Keresztes képviselő úrnak is.

Ami az illetményemelését illeti a RIASZ-osok vonatkozásában, ez a törvényjavaslat a lehetőséget teremti meg, tisztelt képviselő úr. Minden évben a teljesítményértékelés alapján, a vezető döntése alapján kerül sor korrekcióra, de a szervek a szükséges bértömeget megkapják, tehát a lehetőségük erre megvan. Az eddigi tapasztalatok szerint a béremelés meg is történt, bízunk benne, hogy a jövőben is így lesz.

Ami a célhoz kötöttséget illeti, a GDPR alapján kerül sor a módosításra, az adatvédelmi irányelveknek ez megfelel; úgyhogy úgy kell elképzelni ezt a rendszert, mint egy fiókos szekrényt: minden szerv csak az adott saját fiókjához fér hozzá, személyes adatok nem kerülnek továbbításra, csak a statisztikai tartalom.

Tisztelt Országgyűlés! Molnár Gyula képviselő úrnak - sajnálom, hogy már nincs itt -, az ő hozzászólására is szeretnék reagálni, és Varga Zoltán képviselő úr is részben ezt érintette a hozzászólásában, hogy úgy mond a kormány mindent lát, mindenkiről mindent tud; körülbelül így lehetne összefoglalni. Ez nem igaz, hiszen a tárolt adatok kezelője az adatot szolgáltató szervezet, vagyis a kormány nem fér hozzá ezekhez a

személyhez kötött adatokhoz, rögzítését minden esetben a szervek végzik. Az új rendszert, ahogy mondtam, fiókos rendszerként kell elképzelni, ahol az érintettek csak a jogosultsági körükbe tartozó fiókokhoz férnek hozzá, egy adott fiókból kinyert adatok statisztikai adatként jelennek meg, így személyes adatok nem kerülnek továbbításra. Minden szervezet az általa használt szervezeti elemhez fér hozzá, és csak a rá vonatkozó adatok tekintetében, a statisztikai adatok tekintetében pedig szabályozott a jogosultsági kör és az eljárásrend; az adatgyűjtő modulban tárolt adatok kezelője az adatot szolgáltató szervezet, rögzítését minden esetben az egyes munkáltatók végzik nyilvántartásukban, illetve a szakrendszerekben. Ezt mindenképpen szerettem volna elmondani. Molnár Gyula képviselő úr jóslatával kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy bízunk abban, hogy a választók döntését mindenki tiszteltben tartja, és reményeink szerint csalódnai fog majd a 2022-es jóslatot illetően.

Ami Varga Zoltán képviselő úr hozzászólását illeti, a közbeszerzéssel kapcsolatos hozzászólásával kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a nyertesnek 400 millióval volt olcsóbb ajánlata, mint a második helyezettnek. A döntés előtt nyílt piaci konzultációt tartottunk valamennyi informatikai fejlesztő cég tekintetében. Itt is megismétlem, hogy sem az üzemeltető cég, sem a kormány nem fér hozzá személyes adatokhoz, statisztikai adatok keletkeznek, statisztikai adat valamely statisztikai sokaság elemeinek száma vagy a sokaság valamilyen másféle számszerű jellemzője; nem az ember személyes adatait, hanem a jogviszonyok jellemzőit jeleníti meg a rendszer.

Amikor az életpályatörvényeket megalkottuk, a lényeg az volt, hogy átjárhatók legyenek ezek az életpályák, hiszen ez szolgálja a nemzet érdekeit, hiszen fontos az, hogy ezek a rendszerek átjárhatók legyenek, ehhez szükséges egységes kritériumokra van szükség.

Ami Keresztes László Lóránt képviselő úr hozzászólását illeti, amit ezúton is megköszönök, arra kérem, hogy legyen jóhiszemű a törvényjavaslat betervezőivel szemben, hiszen mindaddig, amíg ennek az ellenkezője nem bizonyosodik be, nincs igaza a képviselő úrnak a megjegyzését illetően.

(13.40)

A titkosszolgálatokra vonatkozó részt, mi úgy látjuk, hogy tévesen látja. Ott is hasonló az adatkezelés logikája, de megmarad a szigetszerű működés, tehát nem lát minden adatot a titkosszolgálat sem.

Az önkormányzati törvény módosításával kapcsolatban pedig, amit elmondtam Gyüre Csaba képviselő úr hozzászólására, azt tudom megismételni e tekintetben is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm még egyszer a hozzászólásokat.

Még Varga Zoltán hozzászólásával kapcsolatban engedjék meg: sajnálom, hogy az erzsébetvárosi áramlopás és a bitcoinbányászat ügyét nem hozta ide.

Azt gondolom, hogy fontos az, hogy az ilyen gondolatok megfogalmazásánál, amikor is... - a Nemzeti Választási Iroda szerverébe is belepiszkáltak, ezt visszautasítjuk, mert ez teljes mértékben megalapozatlan. Magyarország Kormánya törvényesen működik, és ezek a szerződések pedig a törvények szerint kötöttek meg, és sajnálom, hogy erre az erzsébetvárosi bitcoinbányászat-áramlopási ügyre nem tért ki, mert azt gondolom, hogy lett volna módja a háza előtt való söprésre, ahogy a klasszikus népi bölcsesség mondja.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen, és arra kérem önöket, hogy ha van módosító javaslatuk, azt tegyék meg, érdemben meg fogjuk vizsgálni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13475. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót György István államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ahogy azt elnök úr is felvezette, az önkormányzatok előtt fekvő törvényjavaslat a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény kiemelt térségi fejlesztési tanácsokról szóló egyes rendelkezéseinek módosítására tesz javaslatot.

A magyar kormány kiemelt figyelmet fordít a magyar vidék fejlesztésére és fejlődésére. Ennek érdekében az elmúlt tíz évben számos jelentős, a területi különbségek csökkentésére irányuló intézkedést tett. A jelenlegi törvényjavaslat is ezen célok még hatékonyabb elérését kívánja szolgálni, amelyek megismeréséhez néhány gondolatot szeretnék elmondani.

A területfejlesztés alappillére a területfejlesztési koncepció adja, amely az ország, illetve egy térség átfogó távlati fejlesztését megalapozó és befolyásoló tervdokumentum, ami meghatározza a térség hosszú távú, átfogó fejlesztési céljait, továbbá a fejlesztési programok kidolgozásához szükséges irányelveket. Információkat biztosít továbbá az ágazati és kapcsolódó területi tervezés és a területfejlesztés szereplői számára.

Az Országgyűlés 2014-ben fogadta el a jelenleg hatályos területfejlesztési koncepciót, „Nemzeti fejlesztés 2030 - országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció” megnevezéssel, amely kiemelten kezeli a területfejlesztési és felzárkóztatási célokat. A koncepció integrálja a hazai fejlesztési célokat és igényeket, meghatározza azok területi dimenzióit, amelyek a 2014-

2020-as európai uniós tervezési és költségvetési időszakra készített tervdokumentumok - úgymint partnerségi megállapodás és operatív programok - megalapozását is szolgálják. Mindemellett a koncepció az ország társadalmi, gazdasági, valamint ágazati és területi fejlesztési szükségletei alapján, illetve az EU 2020 stratégiához és nemzeti reformprogram vállalásaihoz illeszkedve hosszú távú jövőképet, fejlesztéspolitikai célokat és elveket határoz meg Magyarország számára.

A koncepcióban kijelölt célok és feladatok megvalósítására a területfejlesztés és területrendezés szabályainak megállapítására, intézményrendszerének kialakítására szolgál a területfejlesztésről, a területrendezésről szóló törvény. Az intézményrendszert tekintve e törvény sorolja fel a területfejlesztést ellátó területi szervezeteket, köztük a térségi fejlesztési tanácsokat is, valamint azok törvényből következő, kötelezően ellátandó feladatait.

A térségi fejlesztési tanácsok a területfejlesztés és -rendezés fontos szereplői, saját feladatkörrel, jogállással, működési szabállyal rendelkező jogi személyek. Létrehozásukat a megyei önkormányzatok önállóan vagy a szomszédos megye megyei önkormányzatával közösen kezdeményezhetik. Feladatuk, hogy vizsgálják az adott térség társadalmi, gazdasági feladatait, a környezet állapotát, azonosítsák a fejlesztési szükségleteket, térségi területfejlesztési koncepciót és programot dolgozzanak ki.

Utóbbi finanszírozására megállapodást köthetnek az érintett miniszterekkel, kiemelt szerepük van a térségeknek juttatott költségvetési források felhasználásában. Emellett figyelemmel kísérik az operatív programok térségüket érintő feladatainak megvalósulását, és közreműködnek ezek végrehajtásában. Fontos megjegyezni, hogy a térségi fejlesztési tanácsok nem minősülnek a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény alapján létrehozott helyi önkormányzati társulásnak.

Tisztelt Országgyűlés! A térségi fejlesztési tanácsok működési területét figyelembe véve a koncepció, illetve a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény nevesít néhány olyan térséget, amelyek országos területfejlesztési jelentőségük miatt úgynevezett kiemelt térségi státusszal rendelkeznek.

A kiemelt fejlesztési térségeket azzal a céllal jelölték ki, hogy az ország számára sérülékenységük, egyediségük, gazdasági jelentőségük miatt fontos térségek hosszú távú fenntartható fejlesztését a rájuk jellemző speciális fejlesztési fókusz mentén megvalósítsák, és a mindenkor kormányzat és a helyi szereplők együttműködésével történjen meg mindez.

A három kiemelt térség fokozottabb figyelmet és ezzel együtt kiemelt fejlesztési státuszt is jelent. A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet esetében a turizmus és a természeti értékek védelme, a Tokaji Borvidék esetében a világ első zárt borvidékeként a világörökségi helyszín, a Tokaj-Hegyaljai Történelmi Borvidék kultúrtáj megőrzésének igénye, továbbá a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség tekintetében az energiatermelésen alapuló térségi gazdaságfejlesztés indokolja.

A kiemelt fejlesztési térségekben törvényi előírás alapján, vagyis ex lege kötelező fejlesztési tanácsot létrehozni. Ezért a jelenleg Magyarországon működő tíz térségi fejlesztési tanács közül a kiemelt térségek számához igazodva, három minősül tehát kiemeltnek. Ezeket nevesítve, ahogy ezt az előbb elmondtam: a Balaton Fejlesztési Tanács, a Tokaj Borvidék Fejlesztési Tanács, valamint a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács. A kiemelt térségi fejlesztési tanácsok feladatköre bővebb is az alulról, a megyei önkormányzatok kezdeményezésére létrejött térségi fejlesztési tanácsok hatáskörénél.

A többletfeladatok között találjuk, hogy a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok előzetesen véleményezik a kohéziós célú európai uniós források felhasználását megalapozó, legmagasabb szintű nemzeti tervezési dokumentumokat, továbbá a kiemelt térséget illető ágazati terveket, elkészítik és a kormány elé terjesztik a kiemelt térség területfejlesztési koncepcióját és programját, irányítják a térség területfejlesztési programjának végrehajtását, döntenek a hatáskörükbe utalt fejlesztési források felhasználásáról.

Tisztelt Ház! Jelen törvényjavaslat két kiemelt térségi fejlesztési tanács, a Balaton Fejlesztési Tanács és a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács esetében tartalmaz módosítási szándékot. Mindkét testület működésének területi lehatárolása rendkívül nagy, a Közép-Duna Menti Kiemelt Térséghez 99 település, míg a Balaton Kiemelt Üdülőkörzethez 180 település tartozik.

A Balaton Fejlesztési Tanács elkötelezett abban, hogy hidat képezzen a régió fejlesztésében részt vevő szervezetek között, segítse a párbeszédüket és együttműködésüket. A tanács nélkülözhetetlen ösztönző szerepet lát el a térségi fejlesztések, beruházások megvalósításában, projektek kidolgozásában.

(13.50)

Ezeket hatáskörében lévő források felosztásával teszi, pályázatok támogatások biztosításával valósítja meg őket. A támogatási lehetőségek meghatározásában a tanács az elfogadott fejlesztési programokban kitűzött célokat és az aktuális térségi feladatok megoldását tartja szem előtt. A Balaton Fejlesztési Tanács munkájának jelentőségét növeli továbbá, hogy Veszprém a Balaton-régióval összefogva nyerte el az „Európa kulturális fővárosa 2023” címet, így a jövőbeni programsorozat sikeréhez nagyban hozzájárulhat a Balaton térségének fejlesztése is.

A Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács a Közép-Duna Menti Kiemelt Térségben látja el törvényben meghatározott feladatait, ami a régió elsődleges nagyberuházása, amely Pakson valósul meg, az ingatlan- és szervezettefejlesztések ugyanakkor nemcsak Paks városára koncentrálnak. Az ipari kapacitások bővítése, az infrastruktúra szinte minden ágának fejlesztése, a rekreációs fejlesztések pedig még szélesebb térségi összefüggésben szerveződnek.

Mint látható, ezen intézmények meghatározó jelentőséggel bírnak az adott térség, de nyugodtan

mondhatjuk, az egész ország területfejlesztési stratégiájában és fejlesztéspolitikájában. Éppen ezért a törvényjavaslat biztosítani kívánja, hogy a kormányzati stratégiák és a társadalompolitikai célok összhangja az érintett két nagyterjedésű, sok ezer ember életét jelentő, az ország jelentős fejlesztéseinek helyszínéül szolgáló térségben fokozottabban érvényesüljön.

A hatályos szabályozás szerint a térségi fejlesztési tanácsok esetében tagsággal az illetékes megyei közgyűlés elnöke és a megyei közgyűlés egy további képviselője, valamint az operatív programok végrehajtásáért felelős miniszterek egy-egy képviselője rendelkezik. Tekintettel arra, hogy a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok olyan területek fejlesztésének koncepciójáért és végrehajtásáért felelnek, amelyek egész Magyarország fejlődéséhez hozzájárulnak, eljárásuk hatékonyságának, továbbá a hatáskörükben szülemendő döntések átláthatóságának növelése mindannyiunk közös érdeke.

Ennek okán a jelen törvényjavaslatban foglalt módosítás szerint a Balaton Fejlesztési Tanácsba egy, a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanácsba összesen két tagot delegál majd, továbbá a Balaton Fejlesztési Tanácsba társelnököt jelöl ki a Miniszterelnökséget vezető miniszter mint a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszter, ezzel biztosítva a legmagasabb szintű nemzeti tervezési dokumentumok, az országos, továbbá a kiemelt térségeket érintő ágazati és területi tervekben rögzített fejlesztések összehangolását, sikeres végrehajtását és a hozzárendelt költségvetési pénzeszközök megfelelő felhasználását.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekben ismertetett törvényjavaslat elősegíti tehát a kiemelt térségekben szükséges fejlesztések megvalósulását és a fejlesztéshez biztosított pénzeszközök legmegfelelőbb felhasználását. Kérem, hogy támogassák az Országgyűlés elé benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások jönnek most. Elsőként Bartos Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka szólhat. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy államtitkár úr is elmondta, az előttünk fekvő javaslat három kiemelt térségi fejlesztési tanács közül kettőben kívánja módosítani a tagokat, illetve azok feladatait annak érdekében, hogy a kormány által kitűzött feladatok minél jobban érvényesülni tudjanak a stratégiai célok megvalósításában.

Bevallom képviselőtársaimnak, hogy nagyon nagy érdeklődéssel követem én magam is a területfejlesztési elképzeléseket, mert láthatjuk azt, hogy nagyon sok olyan sokk érheti akár egy járvány kapcsán

is a társadalmunkat, amelyhez akkor tudunk jól alkalmazkodni, ha nemcsak rövid távon, hanem közép- és hosszú távon is fenntartható módon fejlesztjük ezeket a közösségeket.

Ahogy államtitkár úr is elmondta, jelenleg tíz térségi fejlesztési tanács működik, ezek közül három kiemelt minősítésű, és ezek a fejlesztési tanácsok, tehát a kiemelt fejlesztési tanácsok rendelkeznek költségvetési finanszírozással, tehát ezért is nagyon fontos, hogy a kitűzött feladatok minél jobban érvényesülhessenek ezekben.

Valóban két fejlesztési tanács, a Balaton Fejlesztési Tanács és a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács az, amelyben most a tagságban változtatásokat eszközöl a törvényjavaslat, amely változtatásoknak nincs sem közvetett, sem közvetlen költségvetési vonzata, és adminisztratív többletterheket sem jelent.

A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség 99 települést érint, és három megyére terjed ki a területe, és nagyon fontos, hogy 99 település összehangolt fejlesztéséről van szó, hiszen ennek a térségnek a húzóágazata, és ezért is lett kiemelt minősítésű az energiatermelés, de ez nemcsak az energiatermelésre, hanem gazdaságfejlesztésre, a környezeti, társadalmi változásokra is kell hogy reagáljon, és azokat koordinált módon kell hogy megvalósítsa, és a helyi érdekeket és értékeket mindenképpen figyelembe tudja venni.

Ebben az évben ez a térség 130 millió forintnyi költségvetési támogatást kapott, a jövő évtől ez 120 millió forint lesz, hiszen ebben az évben a koncepció kidolgozását és a programok tervezetét is el kellett készíteni. Míg a másik kiemelt terület és térség a Balaton Fejlesztési Tanács alatt működő Balaton Kiemelt Üdülőkörzet, amely 180 települést érint, 18 várossal rendelkező települést, és szintén három megyéből is ölel fel területeket. 274 ezer fő, aki állandóan ezen a területen él, és körülbelül 500 ezer főnyi üdülőtulajdonossal lehet idényszerűen számítani.

Azért is fontos, hogy ezeket a megközelítéseket rendszerszinten lássuk, mert valóban, ebben az évben nagyon megtapasztalhattuk azt, hogy lehetnek az életünkben olyan rendkívüli események, amelyeket szintén most már nem hagyhatunk figyelmen kívül, ha bizonyos hosszú távú, középtávú vagy akár rövid távú fejlesztéseket is eszközölünk.

Az elmúlt héten volt az EUFORES konferenciája, ahol én delegált vagyok, amely megtisztelő minősítést köszönök képviselőtársaimnak is, és ott is elhangzott, hogy részben az urbanizáció, részben a globalizáció, részben pedig a népesség tömeges áramlása is hozzájárul a Covid-19-járvány gyors terjedéséhez, és ezért nagyon fontos, hogy az urbanizációs folyamatot lassítsuk, és ennek az egyik eszköze a helyi közösségek helyben tartása, a helyi közösségek támogatása, azok fejlesztése.

Az már látható a rövid távú hatások között - hiszen a közép- és hosszú távú hatásokat nem ismerjük, ami a járványra vonatkozik -, de a rövid távú hatások között kiemelhető a mobilitás csökkenése, il-

letve az, hogy mind a turizmusban, mind az utazásban, mind pedig a vállalatok beszerzési láncainál a földrajzi közelség elve érvényesül. Ha ezeket figyelembe vesszük, akkor nagyon fontos, hogy figyeljünk a fenntartható közlekedési fejlesztésre, a fenntartható módokra; illetve az is látható volt ebben az évben, hogy az energiafogyasztás 20 százalékkal visszaesett, ami szintén az olajpiacon, illetve az energiaforrások piacán olyan bizonytalanságot okozott, amelyet a piacok is megéreztek. Például Magyarország is kiemelt feladatának tekinti, hogy a hazai, viszonylag olcsó, és ha lehet, az üvegházhatású gázok kibocsátásában alacsony szintet biztosító vagy elérő energiatermelési módokat fejlessze; ilyen például nálunk az atomenergia, illetve a napenergia villamosítási-előállításban játszott szerepét egyre inkább erősítjük.

(14.00)

Ezt azért gondoltam megemlíteni képviselőtársaimnak, mert ha megnézzük, ezek a kiemelt térségek, akár a Közép-Duna Menti Kiemelt Térséget nézzük, akár pedig a Balaton Fejlesztési Tanács területét érintő településeket, mindegyik nagyon fontos feladatának tekinti a települések közötti kooperáció, koordináció elősegítésével, alkalmazásával a helyi közúti és vasútfejlesztést; ha például a Közép-Duna Menti Kiemelt Térségre tekintünk, hogy itt a vízi közlekedést, a biztonságos munkába járást segítő kerékpárutakat fejlessze, lakhatást biztosítson, a vállalati telephelyek, logisztikai területek kialakítását segítse, a települési vízi közműveket, a hulladékkezelést fejlessze, önkormányzati fejlesztéseket, egészségügyi alapellátást, közoktatást, étel-miszer-ellátást biztosító fejlesztéseket, vállalkozásfejlesztést, munkaerőképzést, turisztikai fejlesztéseket valósítson meg.

Ha megnézzük a Balaton Fejlesztési Tanács által támogatott települési fejlesztéseket, ott is megtalálhatjuk a közbiztonság, a vízbiztonság fejlesztésére vonatkozó programokat, a vízparti és egyéb közösségi területek fejlesztésére vonatkozó támogatásokat, a rendezvények támogatását vagy a szennyvízkezelési programok támogatását. És valóban, szerepel még a települések által benyújtott pályázatok céljai között a turisztikai fejlesztés, a gazdaságfejlesztés, mint a nap-emes rendszer telepítésének támogatása, vagy a közlekedésnél láthatjuk a fenntartható városi közlekedés fejlesztését vagy a fenntartható települési közlekedésfejlesztést.

Ez azért fontos, mert ha valóban településfejlesztésben, térségfejlesztésben gondolkodunk, akkor nagyon komplexen kell látnunk a céljainkat és a feladatainkat, és mivel költségvetési finanszírozású tanácsokról van szó, ezért fontos, hogy valóban fókuszáljunk a megvalósítandó feladatok hatékonyságára. Ez a törvényjavaslat ezt célozza, ezért is javasolom képviselőtársaimnak, hogy támogassák azt. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most a Jobbik vezérszónoka következik, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló törvény módosítása fekszik előttünk, és én nagyon örültem volna, ha valódi módosítások történnek a Balatonnál területfejlesztés és területrendezés címen. De mi történik itt? Egy gyámság alá helyezés. Semmi más nem történik, mint hogy a Pénzügyminisztériumot a Miniszterelnökség gyámság alá helyezi. Ezt szeretném bővebben kifejteni, és azt a felháborodásomat kifejezni, amit Bóka István, Balatonfüred polgármestere ellen önök elindítottak egy szép mézesmázos törvényjavaslatba foglalva.

Miről is szól ez az egész történet? A Balaton Fejlesztési Tanács minden évben küzd azért, hogy olyan fejlesztések valósuljanak meg a Balatonnál, olyan stratégiákat dolgoz ki, hogy a turizmus fejlődjön, és még vonzóbb legyen mind a belföldi, mind a külföldi turisták számára. 2010 óta vezeti Bóka István, Balatonfüred polgármestere ezt a testületet, és egyébként ragyogóan látják el a feladatukat, valóban születnek eredmények.

Igen ám, csak mostanában Bóka polgármester úr egyszer-kétszer nemtetszését fejezte ki a kormányzati működéssel kapcsolatban, tette ezt egyébként a siófoki obszervatórium ügyében is, amely ellen én magam is felszólaltam itt a parlamentben, és azóta is próbálom jobb belátásra bírni a kormányzatot, hogy álljanak a sarkukra, és állítsák meg azt a beruházást, amelyet az obszervatórium mellé terveztek.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De mi történik? Bóka polgármester úr is kifejezi abbéli aggodalmát, hogy azon apartmanház megépítése magánérdek, és egy magánérdek nem kerekedhet felül a közérdeken, majd pár hónap múlva itt van előttünk ez a javaslat, amikor is önök azt szeretnék, hogy most már akkor ketten legyenek társelnökök, úgy, hogy csak együtt hívhatják össze az ülést. Én ezeken az üléseken ott szoktam lenni, ugye, mostanában online zajlódik, és minden esetben végig szoktam hallgatni azokat a tárgyalásokat, amelyek ott folynak magas szakmai színvonalon. Tehát az egyik az, hogy együttesen hívhatják csak össze, a másik pedig az, hogy együttműködve látják el mostantól ezeket az elnöki feladatokat.

Bartos Mónika képviselőtársam azt mondja, hogy ez semmilyen adminisztratív pluszterhessel nem fog járni. Hát, azért úgy gondolom, hogy Bóka polgármester úrnak és majd az újonnan kinevezett, még nem tudjuk, kicsodának - de biztosan nagyon jó kormányzati gondolkodású egyén lesz majd a társelnök - majd össze kell hangolni a működést, és ebben

biztosan lesznek majd olyan feladatok, amikor akadályokba fognak ütközni ezek a fejlesztések, vagy majd az is el fog jönni, hogy önök, a Miniszterelnökség beleszól a Pénzügyminisztérium döntésébe, és esetleg a Balaton Fejlesztési Tanács egyetlen polgármesterét - elnézést, van még benne polgármester, de elnökként polgármesterét - kitérítik az elnöki székéből vagy most már, mondhatom úgy, hogy társelnöki székéből? Önök ezt eldöntötték. Egészen elképesztő, hogy amikor valaki önökkel ellenkező véleményt mer megfogalmazni, akkor arra az a válasz, hogy odateszünk hozzád valakit.

És egészen elképesztő az, ami az indokolásban van, hogy azért helyezik oda a társelnököt, mert ezzel van biztosítva a költségvetési pénzeszközök megfelelő felhasználása. Önök azt állítják ezzel, hogy a most működő Balaton Fejlesztési Tanács nem megfelelően használja fel a költségvetési pénzeszközöket? Akkor indítsanak azon nyomban vizsgálatot! Akkor nem társelnököt kell odahelyezni, hanem akkor el kell indítani azokat a megfelelő jogi cselekményeket és vizsgálatokat, hogy kiderüljön, mi itt a probléma.

2019-ben és 2020-ban is, külön a Balaton Fejlesztési Tanács rendelkezései szerint, körülbelül 220 millió forint az, ami a központi költségvetésből érkezett, hogy közvetlenül a Balaton Fejlesztési Tanácshoz érkező pályázatok alapján a tanács döntései szerint helyben valósuljanak meg fejlesztések. Államtitkár úr elmondta, hogy Veszprém megye lesz 2023-ban Európa kulturális fővárosa, itt is lesznek külön pluszfeladatok. Na de leírni azt, hogy ezzel látják csak biztosítva, hogy a költségvetési pénzeszközök a jogszabályok szerint lesznek felhasználva, az egész egyszerűen elképesztő! Ez semmi másról nem szól: önök keresztbe tesznek Bóka István elnök úr, polgármester úr munkájának, és gyámság alá helyezik.

Én nagyon szerettem volna ebben a területrendezési és területfejlesztési törvényjavaslatban azt látni, hogy például a Club Aligánál nem fogják a közparkokat és a közutakat, mondjuk így, magánosítani. Nagyon szerettem volna inkább ezt látni, vagy azt látni, hogy akkor valóban nem építjük be a közvetlen partszakaszt a Balaton környékén vagy a Fertő tónál és a Velencei-tónál, mert most már látjuk, hogy ott is mi van. Nem! Önöknek mi a legfontosabb? Hogy gyámság alá helyezze a Miniszterelnökség a Pénzügyminisztériumot.

Tehát ez az egész törvényjavaslat jellemző az önök kormányzására. Egész egyszerűen nem tudnak mit kezdeni azokkal, akiknek más a véleményük, ilyen módszerekkel tesznek tönkre egy jól működő rendszert, és teszik ezt mind úgy, hogy ezek a költségvetési források eddig is megfelelően voltak felhasználva, és úgy gondolom, társelnöki rendszer nélkül is továbbra is megfelelően lennének felhasználva.

És már csak zárójelben jegyzem meg, hogy nagyon-nagyon kíváncsi lennék a Balaton körüli képviselők, fideszes országgyűlési képviselők véleményére. Nagyon örülök, hogy itt van Kontrát Károly államtitkár úr, hiszen ő is érintett pont a Balaton északi partján, de

örülnék neki, ha tényleg megtudnánk, hogy jó-e az, hogy Bóka polgármester úr fölé gyámságba odahelyeznek még egy társelnököt a Balaton Fejlesztési Tanácsba. De szeretném megtudni Witzmann Mihály véleményét vagy Moring József Attiláét, Fenyvesi Zoltánét vagy Manninger Jenőét (*Nacsa Lőrinc: Nem fölé!*), mert ez mindannyiunk közös ügye, és úgy gondolom, önöknek, képviselő úr, államtitkár úr, az lenne a feladatuk, hogy kiálljanak maximálisan azért, hogy eddig is a közpénzek, a költségvetési források megfelelően voltak felhasználva, és nem kell ahhoz gyámság alá helyezni Balatonfüred polgármesterét, a Balaton Fejlesztési Tanács elnökét. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.10)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván nem egy hosszú törvényjavaslattal állunk itt szemben, de ha már a képviselő asszony egy kicsit kitérítette a vitát a Siófokról és Balaton partról szóló felszólalásával, akkor hadd tegyem meg én is; hiszen a Fidesz-KDNP számára nagyon-nagyon fontos a vidék fejlesztése a 2010 előtti vidékromboló politikával szemben - csak hogy Molnár Gyula képviselőtársam ne mondja azt a vádat, hogy nem mondtam, nem emlegettem föl a 2010 előtti világot; az előbb ezzel vádolt engem.

2010 előtt a Gyurcsány-kormány hagyta elszegényedni a vidéket, külföldiek kezére játszották a magyar földet, leépítették a magyar agráriumot, a magyar élelmiszeripart, a családi gazdaságokat, és munkanélkülivé tettek egész térségeket.

Ezzel szemben 2010 után a regionális fejlesztési szemlélet, az ország nemzetstratégiai érdeke és a helyben lakók érdekének összehangolása volt az elsődleges szempont és lett az elsődleges szempont. Azért örülök, hogy létrejöhettek ilyen kiemelt fejlesztési térségek, melyek valamilyen módon az egész ország számára kiemelten fontosak, ugyanakkor fontos, hogy a helyben lakók érdekeit is szolgálják, és ezen szempontokat, ami sosem könnyű, senki nem mondta, hogy könnyű összefésülni energiakérdésekben, turizmuskérdésekben vagy akár egy zárt borvidék, a világ első zárt borvidékének, világörökségi rész megőrzésének a szempontjait összehangolni a helyben lakók, az élhetőség, az éltszerűség szempontjával, de mégis azt gondolom, hogy ezek nagyon-nagyon fontos szempontok, hogy megtaláljuk a kísérletekben azokat a pontokat, ahol össze tudjuk hangolni a nemzeti érdeket a helyben élők érdekével, és ez közös sínpárra találjon, ezáltal ezek a fejlesztések létre tudjanak jönni.

Ugyanúgy fontos a távlati stratégiai gondolkodás, a jövőkép adása ezeknek a térségeknek, ezeknek a régióknak. Ezért is fontos, hogy nem tegnap alakultak meg ezek a tanácsok, nem most kezdtek el működni, van koncepció, van mögötte szakértelem, van mögötte településfejlesztési, területfejlesztési koncepció, és van mögötte forrás, amit tisztelt képviselő asszony, a kormány, a magyar emberek, a magyar adófizetők, a magyar vállalkozások teljesítménye alapján tudunk megítélni ezeknek a térségeknek, mert fontosnak tartjuk ezeknek a térségeknek a fejlesztését. Éppen ezért tudunk olyan eredményekről beszámolni a tavalyi évben, az azelőtti évben, meg az idei évben is, amikről Bartos Mónika képviselő asszony beszélt, hogy milyen fontos, nagy és jelentős források érkeznek ezekbe a régiókba.

Csak ki akarom javítani: senki nem helyez senkit valaki fölé, maximum mellé. Ha tehát a törvényjavaslatot el tetszik olvasni, akkor ez teljesen nyilvánvalóan kiderül. Semmi gyámság alá helyezés! Sem a Pénzügyminisztérium nem kerül gyámság alá, sem senki.

Azt, hogy a Miniszterelnökség mint a kormányzati koordinációt végző szervezet, aki a kormányzati munka összehangolásáért és a kormányzati stratégia megvalósításáért felelős intézmény, stratégiai fontosságú kérdésekben, döntésekben részt vesz, én helyesnek gondolom. Azért gondolom helyesnek, mert a Miniszterelnökség az a minisztérium, ahol az összes kormányzati koordináció összefut, ahol a kormányzati stratégia megvalósítása, a kormányzati stratégia számonkérése az, ami az egyik nagyon fontos feladat.

Az, hogy ilyen kiemelt stratégiai régiókban, térségekben, mint amilyen a Közép-Duna menti, akár a Balaton-parti, akár a tokaji régió, érvényesüljenek - messze nem egy hónap, nem egy év múlva, nem ebben az időtávlatban, hanem 8-10-15-20-30 éves távlatban - ezek a stratégiai szempontok, hogy igenis a magyar gazdaságnak, az ott élő embereknek összhangban legyenek az érdekeik a következő időszakban is, ahogy ezt egyébként próbáltuk érvényesíteni az elmúlt években is.

És képviselő asszony beszélt siófoki példáról. Arról nem beszélt, hogy ott nyertes pályázatok ellenére miért nem halad az iparipark-fejlesztés; nem beszélt arról, hogy miért nem halad a csapadékvíz-elvezetés, ami szintén ott megvalósuló fejlesztés lett volna, csak önök ezt, nem tudom, valamilyen módon... Mindig elmarad ez a fejlesztés, sosem tudják megcsinálni, megvalósítani. Arról sem beszélt a képviselő asszony, hogy csak Siófoknak dedikáltan 50 milliárd forint fejlesztési forrás érkezett az elmúlt években, az elmúlt ciklusban azért, hogy egyébként az ott élők javára, a turizmus javára és egyébként a térség fejlesztésének javára ilyen óriási források érkeztek Siófok városba is.

Szerintem ezekről is illett volna egy pár szót szólni, tisztelt képviselő asszony. De abban megegyezhetünk, hogy Magyarország egésze, a magyar vidék és egyébként ebben a fejlesztési térségek és a kiemelt fejlesztési térségek fejlődése, a közös gondolkodás, a stratégiai irányok, hogy ne esetleges legyen ez a fejlődés, hanem

egy fontos stratégia mentén történjen, hogy egyezzen a nemzeti érdekekkel és egyezzen a helyben élők érdekével - hiszen fontos, hogy az ő életkörülményeik, az ő élethelyzeteik is javuljanak, miközben egyébként egy ilyen, például egy Balaton-parti település egy szezonban óriási mennyiségű turistát is ki tud szolgálni a turizmusban, a vendéglátásban, de közben mégis az ott élő embereknek a lakóhelye -, tehát hogy ezek a szempontok mind érvényesüljenek, és ne veszítsük szem elől azokat a célokat, amelyek stratégiai célok, amelyek nem a következő hétre vagy a következő hónapra szólnak, hanem a következő hosszú évekre szólnak; hogy ez egy folyamatosan emelkedő pálya legyen; hogy a források folyamatosan bővülni tudjanak; hogy a fejlesztések folyamatosan meg tudjanak valósulni; hogy ezek ne akadjanak el.

És azt, hogy egyébként a legfőbb kormányzati koordinációs szerv ebben részt vállal, részt vesz és feladatot vállal, egyáltalán nem visszatartó erőnek vagy hátránynak, hanem pont előnynek látom. Mi ezért fogjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény értelmében három, úgynevezett kiemelt térségi fejlesztési tanács működik Magyarországon: a Balaton Fejlesztési Tanács, a Tokaj-Borvidék Fejlesztési Tanács, valamint a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács. A Miniszterelnökség által benyújtott törvényjavaslat a tanácsok személyi összetételét érinti, vagyis a balatoni üdülőkörzettel és a Paks II. beruházással kapcsolatos feladatokat ellátó tanácsokét.

Jelenleg a fejlesztési tanácsokba az érintett megyék két-két tagot delegálhatnak, míg az erre jogosult miniszterek egy-egy megbízottat. A javaslat nagyobb befolyást enged a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszternek a két térségi fejlesztési tanácsban. Egyedül neki lesz joga ugyanis arra, hogy a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanácsba több tagot is delegálhasson, míg a többi miniszter továbbra is csak egy-egy tagot küldhet.

Ami azonban igazán érdekes, hogy a Balaton Fejlesztési Tanácsba egyből a társelnököt lesz jogosult delegálni a Miniszterelnökséget vezető miniszter. Eddig csak egy elnöke volt a tanácsnak, így könnyen belátható, hogy a módosítás a jelenlegi elnök pozícióját gyengíti. A törvényjavaslat nem tartalmaz igazán alapos indoklást a miértekre, mindössze annyit említ, hogy e két tanács részére a központi költségvetés is juttat támogatást, ezért indokolt a miniszter nagyobb beleszólása.

Az elmúlt években nyilvánvalóvá vált, hogy mind a Balatont, mind a Paks II. beruházást nem csupán

szakmai szempontok mentén kezeli a kormányzat, megjelentek a politikai érdekek is. Éppen ezért e törvényjavaslattal kapcsolatban nem lehet másra gondolni, mint hogy a Miniszterelnökség nem elégedett a fejlesztési tanácsok munkájával, sem azok eredményeivel. Főleg a Balaton Tanáccsal lehetnek igazán elégedetlenek, hiszen még az elnöki rendszert is átírták társelnökre; ezzel a vezető pozíciót részben magukhoz kívánják vonni.

Összefoglalóan tehát megállapítható, hogy egyelőre nem látszik más, mint hogy a kormányzaton belül most éppen a Miniszterelnökséget vezető miniszter nyer nagyobb befolyást e két térséggel kapcsolatban, míg mások, főleg a vidéki tagok valamennyit veszíteni fognak.

Ha van is a módosításoknak megalapozott szakmai indoka a homályos költségvetési megfontolásokra való hivatkozás mellett, azt nem hozzák az Országgyűlés tudomására. Magyarázatok nélkül egy, a fejlesztési tanácsokon belüli személyi változásokat eredményező törvényjavaslatot a frakciónk támogatni nem tud. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, egy aránylag rövid törvényjavaslat fekszik előttünk. Lehetne akár a címe az is, hogy a Balaton nyílt elfoglalása a járvány idején zavartalanul folyik.

Nagyjából egy évtizede, emlékszem még rá, a magyar melósok kedvelt üdülőhelye volt a Balaton. Azok, akik nem engedhették meg maguknak, hogy elmenjenek a horvát vagy távolabbi tengerpartokra, azok a családdal, a kis lurkókkal, nagymamával, nagypapával el tudtak ott tölteni jó pár napot, egy hetet is, különösebb gond nélkül.

(14.20)

Jól tükrözi az önök világának világgépét, az önök rendszerének hozzáállását - akár a Balatonhoz is - és az ország állapotát magának a Balatonnak az átalakulása. A tó most már közel sem a magyar melóscsaládok üdülőhelye lett, sokkal inkább a gazdagok pihenőhelye, és hogy, hogy nem, a változás legnagyobb haszonélvezői közvetlenül a kormányfő környezetében találhatóak meg. Az elmúlt évtizedben a Balaton a tömegek nyaralóhelyéből a kiváltságosok, a pártállam oligarcháinak pihenőhelyévé vált.

A kormányközeli vállalkozók, a kormányfő családja vásárolják fel, most már elmondható, a legjobb vízparti telkeket, területeket, hogy oda luxusapartmanokat vagy szállodákat húzzanak föl. Az új szabályozás pedig ezeknek az építéseknek ad előjogot a zöldfelület és a szabadon hozzáférhető vízpart kárára, a következő években pedig több száz milliárd forintot költ

majd a kormány látható módon a Balaton fejlesztésére. *(Nacsa Lőrinc: És az rossz?)* Így aztán egyáltalán nem is csoda, hogy meg akarja határozni azt, hogy magában a Balaton Fejlesztési Tanácsban milyen összetétel is legyen.

A legnagyobb beruházó és a változások legnagyobb nyertese természetesen nem más, mint Mészáros Lőrinc és Tiborcz István. A kormányfő jó barátja és a veje már 14 kemping, 10 szálloda tulajdonosa a Balaton körül, de a portfóliójukban van borászat, kikötő és golfpálya is. Különben itt elárulok egy titkot, de ezt önök jobban tudják, mint én, hogy az ingatlanpiacon általában úgy tartják, hogy jó ómen olyan helyen lakni vagy oda költözni, ahol a Mészáros család befektetést kezdeményez vagy éppen vásárol valamit, mert az ilyen környék rövidesen és hihetetlen módon fejlődni fog, nyilván állami forrásokból. Ahogy a Mészáros-Tiborcz-érdekkör, a kormányfő körüli oligarchák terjeszkedni kezdtek a Balatonnál, rögtön lett új Balaton-törvény és fejlesztési terv is annak ellenére, hogy a tó térsége ma sem rendelkezik közös irányítási rendszerrel.

Önök tudják, tudjuk mi is, a Balaton fejlesztését célzó programot 2016 végén nyújtotta be a kormány, ennek keretében 365 milliárd forintot költöttek el részben uniós forrásból turisztikai fejlesztésre. Erre természetesen azt mondjuk, hogy ez egy jó dolog - zárójelben mondom: is lehetne. Mert hogyha megnézzük ezeknek a pénzeknek az útját, akkor ki fog derülni, hogy az Európai Unió forrásai nagyrészt ismert zsebekben kötöttek ki. Olyan fejlesztéseket támogattak ebből, amiből nem a magyar melósok, sőt nem is a Balaton partján élők azok, akik profitáltak, hanem leginkább Orbán és haveri köre. 2016-ban Mészárosé lett az ország egyik legnagyobb szállodalánca, a Hunguest Hotels. Aztán érdekes módon Mészárosé lett a Balatontourist is, és ezzel gyakorlatilag kialakult Magyarország legnagyobb turisztikai vállalkozása.

Érdekes módon tavaly úgy döntött a kormány, hogy ötmilliárd forintot ad a balatoni kempingek fejlesztésére, azon kempingek fejlesztésére, amelyek nagy része szintén Mészáros vagy Tiborcz kezében van. Amúgy sincsen panaszra oka az Orbán családnak vagy Orbán barátjának, hiszen látjuk azt, hogy Mészárosé lett a badacsonyi Balaton Kemping és Vendégház, a balatonalmádi Yacht Camping tulajdonosa, egy 6,4 hektáros terület Almádi központjában, és a part menti Balaton Szálló Keszthelyen.

Önök azt mondják, hallottuk itt több felszólalásban is, hogy a helyben lakók érdekei. Árulják már el nekem, milyen helyben lakó magyar polgár érdekét képviseli az, hogy körbekerítik az oligarchák, a kormányfő haverjai és veje a Balaton! Milyen helyi érdekét képvisel az, hogy vannak olyan Balaton-parti települések, ahol az otlakók sem tudnak már a partra lemenni? Milyen érdekét képvisel az különben, hogy a Balaton Fejlesztési Tanácsot, ahogy itt képviselőtársnőm is elmondta, gyámság alá veszi a kormány, nyilván azzal a nem titkolt szándékkal, hogy azok a pénzek, azok a fejlesztési irányok, azok a projektek, amik

a tanácsban megjelennek, irányíthatóvá váljanak, és a társelnöki pozícióba majd beültetnek valakit.

Itt nem az a kérdés különben, hogy a Balaton elfoglalása zajlik, mert ezt látjuk mind, én is látom Debrecenből, az a kérdés, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács társelnöki pozíciójába majd ki kerül, mert ő fogja meghatározni azt, hogy mi is lesz a sorsa annak a környéknek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az el-lenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon-nagyon fontos kérdéskört érintettek képviselőtársaim, az államtitkár úr is egy picit tágabban beszélt a konkrét törvényjavaslatához képest, de aztán Bartos Mónika egy igen részletes és olyan felszólalást tett, aminek én jelentős részével tökéletesen egyetérték.

Nacsa képviselő úr olyan „nacsaképviselőurasan” szólott hozzá, hogy beszélt egy picit a 2010 előtti vidékromboló politikáról, amivel kapcsolatban szerintem sok dologban egyetértünk, majd beszélt a 2010-ben hatalomra került Fidesz-KDNP vidéktámogató politikájáról, amiben szerintem biztos, hogy semmiben nem fogunk egyetérteni. De összességében fontos, hogy kitágítottuk ezt a kérdést, és megpróbáltuk általánosan belehelyezni egy olyan rendszerbe, ami szerintem alapvetően határozza meg Magyarország jövőjét, hogy mit tudunk tenni a területi különbségek csökkentése, a magyar vidék leszakadása és a vidék érdemi fejlesztése érdekében.

Azt talán a vita közben leszögezhetjük, hogy legalább a célok tekintetében, mondjuk, hogy egyetértünk, talán mindenki, akik 2010 előtt kormányoztak, akik 2010 után, jelenleg kormányoznak és akik még nem kaptak lehetőséget, hogy kormányozzanak, szerintem azért bizonyos dolgokban legalább egyet tudunk érteni. De azt azért tegyük tisztába, az államtitkár úr azt mondta, és Nacsa képviselő úr is, hogy mennyi mindent tett a kormány ezen célokért. Az államtitkár úr konkrétan a területi különbségek csökkentéséről is szólt és a vidék fejlesztéséről. Azért azt tegyük tisztába, én azt javaslom, hogy egyáltalán milyen pozícióból is kezdünk hozzá egy ilyen vitához.

Azt láthatjuk, hogy sajnos továbbra is négy magyarországi régió van az Unió húsz legszegényebb térsége között. Ezen semmilyen módon nem tudtak változtatni az azóta regnáló kormányok az európai uniós csatlakozás óta, önök sem. Mondhatjuk egyébként, hogy így relatíve a pozíciónk, nyilván csak nagyon általános és durva mutatók alapján vannak ezek a besorolások, de ilyen besorolás alapján sajnos látható, hogy a magyar régiók, a legszegényebb helyzetben lévő magyar régiók sajnos pozíciót vesztek relatíve is az Unión belül.

Nyilván most itt kevésbé érdekel az minket, hogy ez a pozíció hogy néz ki, nekünk az a fontos, hogy ezek a régiók fejlődjenek, meg tudják tartani a népességüket, és az ezeken a régiókon belüli különböző adottságokkal rendelkező térségek is elindulhassanak a fejlődés útján. Ezt önök konkrétan nem tudták megvalósítani. Tehát én azt gondolom, hogy a szerénység mindenképpen indokolt lenne, amikor egy ilyen felszólalást előkészítenek.

Óriásiak a területi különbségek, ezt sok szempontból, például a bérkülönbségekben is lemérhetjük, és látszik, hogy a kistelepüléseken, önök bármennyire is támogatják szavakban a kistelepüléseket, sokan kevésbé tudnak hozzájutni a legfontosabb közszolgáltatásokhoz. Tehát az elmúlt időszakban én már nagyon sokszor, az elmúlt két-két és fél évben, amióta itt vagyok az Országgyűlésben, rengeteg konkrét statisztikai adattal is alátámasztottam azt, hogy egyre rosszabb helyzetben vannak a kistelepülések, annak ellenére, hogy elindultak programok. Azt is nagyon sokszor elmondtam, hogy a „Magyar falu” programmal is tökéletesen egyetérték, a kimondott célokkal, csak elégtelen az egész mögötti finanszírozási rendszer.

Engedjenek meg két konkrét példát az önök fejlesztéspolitikája eredményének a megítélésére. Nem oly rég volt már az Országgyűlés előtt a kiemelt fejlesztési térségekkel kapcsolatos előterjesztés, a Közép-Duna Menti Térséggel kapcsolatban is, illetve szintén született egy döntés a különleges fejlesztési övezetek létrehozásáról. Akkor itt ki is alakult egy vita, és hoztam is egy konkrét példát, hogy itt a különleges gazdasági övezetknél Süli miniszter úr, képviselő úr tett egy érdekes kijelentést, ő el is mondta, hogy Paks nem lesz különleges gazdasági övezet, mert ott nincs politikai probléma a döntéshozatallal. Tehát rögtön elmondta, hogy itt nem is a területfejlesztés, hanem a politikai áramvonalasítás volt a szempont.

Pont ennek a térségnek a példáját hoztam fel itt Paks-Tamási térségében. Azt tudjuk, hogy Paks önmagában egy mekkora hatalmas gazdasági potenciál, Paks az egész régiónak a gazdasági teljesítményét torzítja fölfelé, illetve most láthatjuk, hogy az elinduló paksi bővítés.

(14.30)

És mégis, ebben a régióban, viszonylag közel Pakshoz, ebben a kistérségben látható, mondjuk egy példaként, Tamási városa, ahol én nagyon sokat jártam az elmúlt időszakban, az ott élők sokszor meghívtak, és bemutatták a problémáikat, hogy vannak olyan nagyon-nagyon sok ember által lakott és használt külterületi részek, ahol sem ivóvíz-szolgáltatás, sem közvilágítás, sem szemétszállítás, sem közösségi közlekedés és még burkolt út sincs, és látszik, hogy ez egy fejlesztési régió. Ez a Tamási térség egyébként az Adorján-újtelep s a többi, ezek a részei Tamásinak, amelyek a legalapvetőbb infrastruktúrával sincsenek ellátva, és az komoly problémát és kihívást okozott, amikor azért küzdöttünk, hogy legalább amikor a lajtoskocsival viszik ki

a vizet, akkor azt ne akkor vigyék, amikor nincsenek otthon az ott élők, akik kirakják az edényeiket, a tűző napon akár órákig ott hagyják nekik az ivóvizet, és ilyen módon az már fogyasztásra nem alkalmas. Tehát ilyen döbbenetes különbségek vannak.

Még egy példát - ez talán egy picit személyesebb példa - engedjenek meg! Én pécsi vagyok, de azt tudjuk, hogy Pécs sajnos már egy leszakadó régió, egy leszakadó térségnek, megyének a központja a Dunántúl legnagyobb városaként. Sokat járom a megyét, és sokat járom a régiót, és nagyon sokszor azt látom így Dél-Baranyában, ahogy kicsi falvakban járok, hogy a buszmegállóban különböző álláshirdetések vannak kifüggesztve, hogy el lehet menni dolgozni, mondjuk, Vas megyébe, Zala megyébe vagy Budapestre, szállást biztosítanak, és le lehet tépkedni a telefonszámot, lehet elmenni Dél-Baranyából, lehet elmenni egyébként az Ormánságból.

Döbbenetes számomra, hogy itt tartunk, hogy önök esélyt nem adnak arra, hogy a vidék leszakadását meg lehessen állítani, és hogy egy érdemi fejlődést lehessen biztosítani. És halljuk a szép jelszavakat, halljuk ezeket a gondolatokat, de önöknek tíz évük lett volna bizonyítani, hogy ezeket a célokat el lehessen érni. Ahhoz, hogy egyáltalán esély legyen arra, hogy a meghatározott mennyiségben rendelkezésre álló, az Unióból lehívható forrásokat értelmezhetően lehessen valóban területfejlesztési célokra felhasználni, ahhoz egy olyan rendszert kell tudni felépíteni, amely ezt garantálja, és ez semmiképpen nem az a centralizáció, amit önök végrehajtanak.

Nagyon örülök, hogy Bóka István balatonfüredi polgármestert említette Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony - bár nem tudom, hogy mennyire fog jót tenni a polgármester úrnak, hogy a parlamentben ellenzéki képviselők védik őt, de én is ezt fogom tenni, és jó példaként fogom őt említeni -, ő egy fideszes polgármester Balatonfüreden. Én személyesen ismerem őt, az Európai Unió Régiók Bizottságában három éven keresztül együtt dolgoztunk, én is a nemzeti delegáció tagja voltam, akkor volt szerencsém megismerni a polgármester urat, az ő elveit, és azt tudom mondani, hogy ő az, aki annak a polgári Magyarországnak a vízióját a tetteiben valóban megvalósítja, amelyre egyébként valamikor a Fidesz-KDNP a saját hatalmát építette; persze ezúttal ő már köszönőviszonyban sincs vele, a polgármester úr mégis egy ilyen jellegű politikát folytat. Valóban egy elkötelezett, nagyon jól felkészült polgármesterről van szó.

Az a Régiók Bizottsága - talán önök közül sokan nem tudják, hogy az milyen testület - egy európai uniós, mondhatjuk, hogy egy ilyen árnyékpárlament, egy árnyék második kamarája az Európai Parlamentnek, és az arról szólt, hogy az Európai Unió jogalkotásába és döntéshozatali folyamatába be lehessen hozni a helyi és a regionális szempontokat. Ez egy olyan testület, amelynek olyan 350 tagja van, kizárólag tartományi képviselők, önkormányzati képviselők, s a többi, és ők a garanciái annak, hogy egyrészt közelebb

lehessen vinni az Európai Unió döntéshozatalát, fejlesztéspolitikáját a helyi szinthez, az emberekhez - ugye, mert nagyon eltávolodott, abban szerintem mindannyian egyetértünk, hogy egy ilyen elefántcsonttoronyban működik az Európai Parlament -, és ilyen módon értelmezhetőbb legyen a jogalkotás az emberek érdekei szempontjából, pontosabban: az emberek érdekei és ezek a fejlesztési szempontok jobban megjelenjenek az Európai Unió politikájában.

Három évig dolgoztam ebben a testületben, rengeteg helyen jártam, rengeteg helyen láttam jó példákat. Eleve az meghatározta a magyar önkormányzatiság pozícióját, hogy kikkel voltunk együtt, kikkel dolgoztunk együtt az európai politikában. A magyar delegáció polgármesterekből, megyei elnökökből, kistéleplési polgármesterből, kerületi képviselőből áll, és időnként úgy összevetettük az európai uniós barátainkkal, hogy ők kiket képviselnek; tartományi miniszterelnök, tartományi gazdasági miniszter, akkor fővárosok főpolgármesterei, tehát rendkívül fajsúlyos szereplők vannak a Régiók Bizottságában, mondjuk, az olaszországi régiók elnökei.

Azt talán tudják képviselőtársaim, micsoda hatalommal rendelkezik egy olaszországi régió vezetője vagy éppen a lengyel vajdaságoknak a marsalljai, és ott megmutatkozik, megmutatkozik az óriási különbség, az ilyen módon meglévő különbség az államszervezésben, hogy milyen szempontból és milyen források fölött diszponál például egy magyar megyei elnök, mondjuk, néhány száz millió forintos költségvetési forrással ahhoz képest, mint például egy lengyel vajdaságnak a marsallja, aki érdemben döntéseket tud hozni, érdemben bele tud szólni például a területfejlesztési döntésekbe. És így jutottunk el oda, hogy rengeteg helyen láthatunk olyan példákat, hogy mondjuk, azonos vagy rosszabb pozícióból induló térségek fejlődésében érdemi változást, pozitív változást láthattunk az elmúlt évek során, mert sokkal inkább a helyi döntéshozatal tudott érvényesülni, és nem a nemzeti szintről, nem egy központi kormányzati diktátum érvényesült, és az alapján használták fel a fejlesztési forrásokat, hanem valóban a helyiek által megválasztott regionális parlamentek, regionális vezetők tudtak érdemi befolyást gyakorolni, és ez bizony meglátszik.

Hogyha már a Dél-Dunántúl példáját említetem, körülbelül a GDP/fő érték tekintetében hasonló teljesítményt mutat a lengyel Kárpátalja régió, Podkarpacie régió, és már óriási a különbség. Ott egyébként, mondhatjuk, ideológiai szempontból önökhez közel álló irányultságú politikai vezetés van, és az ott dolgozó marsallt én nagyon nagyra becsülöm, egy mérnökember, egy rendkívül jó szakember ilyen szempontból tölti be ezt a funkciót, és láthatjuk, hogy annak a régióknak a fővárosa is milyen szépen, milyen látványosan fejlődik, mondjuk, sajnos Pécshez képest, egyszerűen azért, mert látható, hogy teljesen más a területfejlesztésnek az átgondolása, más a politikája, és érvényesítik, engedik a helyi

döntéshozatalt és a helyi felelősséget abban, hogy hogyan használják fel a fejlesztési forrásokat.

Ezzel, mondhatjuk, tökéletesen ellentétes az önkormányzatok fejlesztéspolitikája, az önkormányzatok fejlesztéspolitikájának a szervezése, és most pontosan azt látjuk, hogy ezt még tovább kívánják centralizálni. És hogyha láthatunk jó példát fejlesztéspolitikára, mint például a Balaton Fejlesztési Tanácsot, láthatunk egy olyan szereplőt, aki kormánypárti szereplő, aki jól végzi a dolgát, Potocskáné Kőrösi Anita is elismeréssel nyilatkozott Bóka Istvánról, láthatjuk azt, hogy önkormányzatok ebben is belenyúlnak, és lehetetlenné teszik, hogy egy ilyen jó területfejlesztési tanács tudjon önállóan működni, és odarakta egy ilyen kormányzati megbízottat.

De vissza is kérdeznék: nem olyan régen láthatunk egy döntést - már nem is tudom követni egyébként, hogy milyen változások vannak -, hogy valamilyen regionális fejlesztési kormánybizottságot nevezett ki a miniszterelnök úr néhány hónappal ezelőtt, láttuk, hogy az Észak-Dunántúlon Navracsics Tibort, a Dél-Dunántúlon Mikes Évát nevezték ki, Palkovics miniszter úr lett az észak-magyarországi és Nemesi Pál - őt nem ismerem - lett a dél-alföldi, alföldi régióknak a fejlesztési biztosa. Ez hogyan aránylik akkor? Önökik mi a szerepük? Ők mit csinálnak? Mert én azt látom, hogy ismét csak politikai megbízottakat neveznek ki a regionális fejlesztési politikának az irányításával, ami megint csak a centralizáció irányába mutat.

Én tehát azt tudom mondani, hogy ez az előterjesztés semmilyen módon nem támogatható számkra sem, és egy nagyon-nagyon rossz centralizációs irányt alapoz meg a kormány részéről. Mondom ezt úgy, hogy én elkötelezett vagyok a vidékfejlesztés iránt, és annak ellenére, hogy Pécsen élek, amely a Dunántúl legnagyobb városa, én rengeteget foglalkoztam egyébként szakmai alapon is a vidéki, leszakadó vidéki térségek problémáival, a kistelepülések helyzetével, az infrastruktúra-, közműfejlesztés kérdésével. Láttam azt, hogy milyen rombolás volt a rendszerváltás előtt, milyen faluromboló, falugyilkos politika valósult meg, ismerem azt a szakirodalmat, amely feltárta ezt, és láthatunk nagyon jó példákat, hogy már akkor - beszélünk erről a falugondnoki szolgálat vitájában is - milyen jó mozgalmak indultak el. Látom, és nagyon kemény kritikával illetem a balliberális kormányoknak a vidékellenes politikáját, de azt tudom mondani, hogy önkormányzatok ott folytatták, ahol a balliberális elődeik abbahagyták.

Nyilván részletesen nem fogom tudni elmondani a véleményemet, a kritikáimat az önkormányzatok fejlesztéspolitikája kapcsán és azon szakpolitikák kapcsán, amelyeket a képviselő asszony is említett. Ugye, ön beszélt a fenntartható közlekedésről, beszélt a vízi közművek biztosításáról, az elérhetőség javításáról a vidéki térségekben. Csak az a kérdésem, képviselő asszony, én valóban egyetérték ezzel, egyetérték azokkal a megfogalmazott célokkal, amelyeket ön elmondott, de ön hogy látja: akkor miért nem tesz ezért például a kormány? Miért nem valósítja meg ezeket a kimondott nagyon fontos célokat a kormány?

Végigvehetnénk azokat a szakpolitikákat, amelyekben gyakorlatilag megbukott a kormány. Hogyha csak a közösségi közlekedést nézzük, mindig joggal kritizálták a 2010 előtti időszak szakpolitikáit, a kormány politikáját, közlekedéspolitikáját, majd önkormányzatok semmiféle értelmezhető, érdemi reformot nem valósítottak meg. A szakemberek hosszú-hosszú évekkel vagy akár évtizedekkel korábban letettek olyan javaslatokat, amelyek, mondjuk, akár nyugati példákra, akár bármilyen más megfontolás alapján bemutatják, hogy hogyan lehet az adott mennyiségű erőforrás és a rendelkezésre álló anyagiak figyelembevételével megvalósítani egy hatékony közösségi közlekedés szervezését. Önök semmit nem tettek ez ügyben.

Beszéltek itt nagyon sokszor az elmúlt években nemzeti buszgyártásról - hát, hol a nemzeti buszgyártás? Nem valósították meg. Szerintem mindannyian egyetértünk, hogy mennyire fontos a közösségi közlekedés.

(14.40)

Képviselő asszony is említette a koronavírus-járvány okozta kihívásokat. Hát, éppen a napokban jelentette be miniszterelnök úr az újabb intézkedéseket, és a kormány döntést hozott például a közösségi közlekedés járatszámainak a növeléséről, sűrítéséről, ami egy nagyon-nagyon fontos intézkedés, mert ha több a járat, akkor nyilván csökkenteni lehet a zsúfoltságot, és ezáltal csökkenteni lehet a fertőzésveszélyt. De miért nem szembesül akkor a miniszterelnök úr saját kormányának az indítványával és saját frakciójának a döntésével, hogy éppen ebben az évben vették el az önkormányzati szervezésű közösségi közlekedés támogatását? Tehát lehetetlenné teszik, hogy ezt az önkormányzatok is fontosnak tartott intézkedést az önkormányzatok megvalósítsák, mert elvették a forrásokat.

És sorolhatjuk, hogy a többi megszorítás milyen hatást gyakorol az önkormányzati működésre, például a gépjárműadó elvonása. Nem tudom, hogy mennyire járatosak az önkormányzati politikában, de nyilván önkormányzatok is sejtik, hogy amúgy is milyen nehéz helyzetben van a helyi közösségi közlekedés finanszírozása, és ez a járványügyi helyzet milyen további, azon túli nehézségeket hozott a helyi közösségi közlekedés szervezésében. Ehhez képest önkormányzatok sokkal sújtották őket, most pedig előírják, hogy sűrítésük a járatokat. Egyrészt forrásuk sincs rá az önkormányzatoknak, másrészt pedig szakemberek sincsenek. S az is egy hosszú-hosszú évek óta fennálló rendszerprobléma, hogy nincsenek szakemberek.

Még hosszan sorolhatnám ezeket a problémákat, és majd egy következő hozzászólásban ezt meg is fogom tenni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Most normál időkeretben megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kérdést feltennék még itt a vitával kapcsolatosan. Három kiemelt fejlesztési területről beszélünk, és ha minden szép és jó, akkor a másik kétónél miért nem vezetik be a társelnöki rendszert? Miért pont a Balaton Fejlesztési Tanácsnál vezetik be a társelnöki rendszert? Erre kérnék egy egzakt választ. *(Nacsa Lőrinc: A TOP-os pályázatok miatt.)*

Végtelenül örülök neki, hogy Nacsa képviselőtársam topon van a siófoki TOP-os pályázatok ügyében. Üdvözlöm Witzmann Mihály képviselőtársamat így a kamerán keresztül. Nyilvánvalóan én sem most jöttem le a falvédőről. Hát, beszéljünk akkor a siófoki TOP-os pénzekről meg a TOP-os pályázatokról, szerettem ennek itt a helye.

Én emlékszem arra, amikor 2016-ban aláírtuk ezeket a szerződéseket, azt a két szerződést, amiket ön is említett. Akkor volt arra egy költségbeccsés, hogy ez mennyibe fog kerülni. Siófok városa egyébként, ha most a csapadékvíznél járunk, akkor a 200 milliós beruházásra 200 milliós önrészt is vállalt. Rendben is van, a szerződés aláírva. Igen ám, csak hogy azóta, hogy a pályázat benyújtásra került, majd a nagy kegyes Somogy megyei önkormányzat eldöntötte, hogy jó, mehet a pályázat, eltelt egy év. Ezután lett kiírva a közbeszerzés, és nyilván tudják önök is, hogy az építőanyagárak és a munkaerőpiaci árak megnövekedtek, és ezt abból az összegből már természetesen nem lehet megcsinálni.

Mit tud csinálni az önkormányzat? Többletforrást kér, erre van lehetőség. Csak hogy azt mondják, nincs többletforrás. Az ipari parknál dettó pepitában ugyanez a helyzet. Hát, annyiból már nem lehet megcsinálni! De ez nemcsak Siófokon van így, hanem ez számtalan TOP-os pályázatnál óriási probléma. Nyilván nem a szoftosoknál, mert a szoftpályázatoknál ezzel nincs probléma, de az infrás beruházások ezzel szenvednek. S önök ehhez a költségvetési forrást nem biztosítják. Hát, akkor az önkormányzat mit tud tenni? Fölvehet hitelt, hát igen. De az az önkormányzat, amelyik ebben a covidos időszakban hitelfelvételbe hajtja a fejét... - hát, gondolkodjunk már egy kicsit!

Önök elvették a gépjárműadót, nem szedhettek be idegenforgalmi adót, majd az iparúzési adónál is látjuk a mozgásokat, és egyébként is az iparúzésiadó-bevételek csökkentésével számolhat számos önkormányzat, ezért ha be akarja fejezni a TOP-os beruházást, akkor vegyen fel hitelt. Önök erre csábítják az önkormányzatokat. Azt mondják, hogy oldd meg, mert nem tudnak adni forrást. A helyi lakosoknak természetesen igényük az, hogy a beruházások elkészüljenek. Ezt maximálisan támogatom. De milyen feltételekkel? Hát, ha egyszer valami 2016-ban meg lett kötve, akkor itt vagyunk 2020-ban, és még mindig a közbeszerzési eljárásokról beszélgetünk. Hát, nyilvánvalóan nem lehet már annyiért megcsinálni, ezt mindenkinek kellene tudni.

Szó volt egyébként a közművezeték-hálózatokról is. Abszolút egyetérték Bartos képviselőtársammal

abban, hogy milyen fontos ennek a fejlesztése; a Balatonnál kiemelten fontos. Több ezer ingatlantulajdonos keletkezik most ezekben az apartmanházakban. A közművezetékek nagy része régi, 60-70 évesek is lehetnek azok a nagy nyomású vezetékek, amelyeken a víz és a szennyvíz áramlik. Ha az új ingatlantulajdonosok rá fognak kötni ezekre a rendszerekre, akkor majd elgondolkozhatunk, hogy milyen csőtörések lesznek, és az mennyibe fog kerülni. Önök ehhez nem biztosítják a forrást, hanem közművezeték-adót vetettek ki ezekre a közművekre.

Nagyon örültem neki, s szerintem Keresztes képviselőtársam is, amikor azt hallottuk a Gazdasági bizottság ülésén Bánki elnök úrtól, hogy a kormányzat gondolkodik ennek az átstrukturálásán. Eljött az idő, eltelt pár év, az ellenzéki képviselők folyamatosan mondták, hogy a közművezeték-adó gátja a közművezetékek rekonstrukciónak, mert a cégek nem tudnak úgy beruházni, hiszen adóként befizetik a központi költségvetésbe. Aztán hogy az hova tűnik, és mit csinálnak vele? Nyilván tudjuk, hogy önök mire szokták ezt költeni, leginkább propagandára meg médiára százmilliárdokat, itt meg a közművezeték-hálózatok fejlesztése nem valósul meg úgy, hogy több ezer ingatlan épül a Balaton partján. Ennek a területfejlesztési törvénynek arról kellett volna szólni, hogy ezeket gátolják meg, hogy vezessenek be normális magasságkorlátozást, hogy vezessenek be olyan méterkorlátozást, hogy oda ne lehessen már ingatlanokat, apartmanházakat építeni. Elveszik az utolsó utáni kis szelet Balaton-partot is a magyar emberektől! Ez az önök politikája.

Nagyon kíváncsi lennék, ha Witzmann képviselőtársam esetleg megírná Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, mit gondol erről, hogy jó-e az, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács elnökét, aki ki meri mondani az igazságot, és egyébként jól, szakszerűen vezeti a Balaton Fejlesztési Tanácsot, önök gyámság alá helyezik, és odatesznek mellé egy kormányszakembert. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Igyekszem figyelemmel kíséreni az ország ügyeit. Hívtam Witzmann képviselő urat, de nem vette fel, úgy hogy sajnos nem tudtam vele beszélni. Ettől függetlenül megértettem a felvetett kérdéseimre a választ. Magyarázkodás van, eredmény nincs. Nem sikerült megvalósítani a projekteket, pedig nyertes projektekről van szó. Megértettem.

Mérem, Siófok polgármesterét nem fenyegeti úgy, mint más polgármestereket, hogy nem mindegy, hogy majd 2022-ben kinek az oldalán állnak, meg olyanokkal, amilyen fenyegetéseket ön szokott tenni más polgármesterek felé.

Varga képviselő úrtól megértettem, hogy mi a rossz. Rossz az, ha több száz milliárd forintos forrás

érkezik a Balatonhoz. Azt mondta, az a gyanúja, hogy több száz milliárd forintos forrás fog érkezni a Balatonhoz. Rossz, ha egy környék megújul. Azt mondta, nem tesz jót, ha egyszer csak ott állami forrásokból megújulnak környékek.

Kérem Potocskáné képviselőtársamat mint Balaton környéki képviselőt, hogy erősítse meg nekem azokat a mondataimat, amelyek a 2010 előtti időszakra vonatkoznak, hogy 2004-2005-2006 táján a Balaton leharcolt, sokszor üres volt, sok helyen rendezetlen, gyomos, gazzal benőtt kempingek voltak találhatóak a Balaton-parton. Az sajnos egy rossz időszaka volt az általam is nagyon szeretett Balatonnak. Az ő időszakuk, akikkel most közös kormányzásra akarnak lépni - ezt csak úgy melleleg jegyzem meg -, olyan időszaka volt a Balatonnak, ami abszolút nem a Balaton dicsőséges korszakait idézi. A hetvenes éveket idézte az az állapot, amilyenbe ők taszították akkor a Balatont.

Miért volt ez? Képviselőtársam azt is pontosan tudja, hogy most azokkal készül kormányozni, akik a Siótourt, a Zalatourt és Balatontourt fillérékért kiárusították, elkótyavetyélték. Csak a Siótour-irodának volt másfél millió négyzetméter part menti területe. A három irodát együtt 8 milliárd forintért, aprópénzért, az értékénél jóval-jóval alatta árusította ki a Gyurcsány-kormány. Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnök, amikor ez megtörténhetett, képviselő asszony. Akkor hol volt ön? Akkor hol volt az éhségstrájkja, hol voltak az élő videói, hol voltak a tüntetései, hol voltak a felszólalásai, amikor ellopták az egész Balatont Gyurcsány Ferencék? Hogy történhetett ez meg, képviselő asszony? Hol volt ön akkor, amikor Gyurcsány Ferenc ellopott egy balatonőszödi nyaralót magának, és visszabéreltette az állammal tíz évre, két és fél millió forintokért?! Óriási összegekért visszabéreltette az állammal a saját nyaralóját.

Majd ha az ön miniszterelnök-jelöltje, Gyurcsány Ferenc visszaadja az ellopott villát a Balaton partjáról, akkor esetleg lesz valami közös alap, amin majd tudunk beszélgetni. Vagy esetleg mond önnek valamit az a név, hogy SCD Group? Bűnszövetkezet, Gyurcsány Ferenc és társai, amikor az állami vagyontól egyszerűen magánvagyont lett, amikor rablóprivatizációt folytattak a Balaton partján.

(14.50)

Az volt a vészorszak a Balaton mellett, az volt a leépülés ideje a Balaton mellett, ön mégis most úgy döntött, hogy összebútorozik velük, és az a Balaton-ellenes politika, amit Gyurcsány Ferencék, amit Varga képviselő úr itt képvisel, amit folytattak, ön most úgy döntött, hogy minden politikai megmozdulásával, teljes mellszélességgel őket akarja visszasegíteni a hatalomba. Ez történik, tisztelt képviselő asszony!

2006-ban fogadták el a Balaton-part beépítését lehetővé tevő törvényt. Ne minket okoljon! (Potocskáné Körösi Anita: Tíz éve kormányoztok... - Az elnök csenget.) 2006-ban! A Demokratikus Koalíciónak nevezett Gyurcsány-párt, de akkor még nem DK-nak hívták,

Gyurcsány Ferenc vezetésével és előterjesztésével fogadták el azt a törvényt. Szilágyi György persze megpróbálja eltagadni az igazságot, mint rendszeresen, most is... (Szilágyi György a képviselői helye felé tartva: Jövök felszólalni! Mindjárt válaszolok neked, azért jöttem ide... - Az elnök csenget.) Én beszélek most, köszönöm. Egészen elképesztő, hogy ön föláll, és elmondja, hogy mi lenne jó a Balatonnak, miközben most pontosan azokat akarja hatalomra segíteni, akik tönkretették a Balaton-partot, leharcolták, kiárusították, magánvagyonná tették az állami vagyont, és egyszerűen egészen elképesztő pusztítást végeztek. Én akkor kamaszgyermek voltam, végignézttem ott nyaranként, időnként, amikor arrafelé jártunk, hogy egyszerűen pusztul le az a környék azért, amit ők csináltak. És egyébként lehet itt mondani, hogy ki vett, meg milyen kempinget, csak működnek azóta? Mert akkor nem működött, most meg működik.

Ez a kérdés, tisztelt képviselő asszony, és nagyon nagyon álságos, hogy olyankor beszélnek balatoni vészorszakról, meg nem tudom, mit mondott itt Varga képviselő úr, hogy eddig tömegek mehettek, és most már nem mehetnek oda tömegek, amikor idén nyáron minden rekord megdőlt ott. Természetesen a járványnak is van hozzá köze, de minden rekordot megdőlt az ott foglalt vendégéjszakák száma. Nagyon sok száz-ezer magyar ember volt idén nyáron a Balatonnál, ahogy egyébként az elmúlt nyarakon is folyamatosan nőtt a Balaton környékén nyaralók száma. Más filmet tetszenek nézni! Legalább amikor vannak tények, vannak olyan adatok, amikre mindannyian tudunk támaszkodni, mert ezek a tények, akkor azokat ne próbálják meg eltagadni, és ne próbálják meg róla egy ilyen teljesen kifordított retorikával elmondani, hogy mi szeretnénk, nem tudom, milyen rombolást végrehajtani a Balatonnál! Ezek ők, most már önök, hát folyton egy sorban vannak a logók, összebútoroztak, együtt akarnak folyamatosan politizálni!

És ugyanezt tudom mondani Keresztes képviselő úrnak is: az ön pártelnöke azt nyilatkozta, hogy Gyurcsány Ferencel készülünk közös kormányzásra. És ön elmondhatja... (Jelzésre:) Ez az ön pártelnöke, neki húzza a szemöldökét, ne nekem! Ő mondta ezt, nem én mondtam ezt! Amikor ön itt elmondja, hogy igen, az a vidékromboló politika, és igen, van abban valamit, amit én mondok, hogy 2010 előtt milyen vidékellenes politika volt, akkor vegye azt figyelembe, hogy most nekünk ezt ellenzékben mondja, de ön velük szeretne kormányozni, az ön pártelnöke jelzése szerint azzal a vidékromboló politikával szeretne kormányozni.

Én azt javaslom, maradjunk az A-verziónál. Ön továbbra is mondja ezt nekünk ellenzékiként, mi meg maradjunk itt a kormányban, és akkor így egyszerűbb lesz mindenkinek az élete, és jobb lesz talán Magyarországnak is. Köszönöm. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezetőnek, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nacsa képviselő urat szeretném kérdezni mint kormánypárti kereszténydemokrata képviselőt, hogy a balliberális, baloldali rablóprivatizáció az mentség-e a Fidesz-KDNP-s rablóprivatizációra. A baloldali lopás mentség-e az önök lopására? Meg szeretném kérdezni, folytattunk már ilyen vitát, ön joggal kritizálta az M5-ös autópálya koncesszióját, az M6-os nyomvonalvezetését, és a többi, és azt mondja, hogy amikor én kritizáltam a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztését, ön ezzel védekezett. Tehát ha ezt megcsinálhatták annak idején a balliberális kormányok, akkor önök is megtehetik? Akkor úgy gondolják, hogy lehet visszahivatkozni, és akkor ugyanazt megcsinálhatják?

És ön beszél itt arról, hogy magyarázkodás van, eredmény nincs. Én azt gondolom, hogy önöknél pontosan ez a helyzet: most magyarázkodás van, eredmény nincs. Én általában a tényekről szeretnék beszélni. De az, tisztelt képviselő úr, az a fejlesztéspolitika, hogy van egy állami vagyon, lepusztult állapotban, és ahelyett, hogy adnának forrásokat felújításra, és az embereké lehetne, fel lenne újítva, lehetne használni, mindenkinek hozzáférhető lenne, helyette odaadják valami oligarchának, majd utána kinyitnak olyan pályázati forrásokat, hogy az amúgy lepusztult épületet utána állami, uniós, vagy akármilyen forrásokból fel lehet újítani, és az már valóban felújítva, már magánvagyon lesz, sokszor éppen elzárva a magyar állampolgároktól - az, ami az ő adójukból lett felújítva. Ez az önök fejlesztéspolitikája. És szerintem az lenne a helyes, hogy a magánvagyon az maradjon magánvagyon, a nemzet vagyonát ne csökkentjük, hanem gyarapítsuk, és így újítsuk fel a fejlesztési források felhasználásával. Pontosan ellentétes ezzel az, amit önök csinálnak.

S egyébként az én pártelnökömet említette, Kanász-Nagy Máté társelnök urat. Ő nem beszélt arról, hogy szeretne Gyurcsány Ferencsel kormányozni.

Ő pont azt javasolta egyébként a baloldal által - a baloldalnak vannak, önökhöz hasonlóan, ilyen véleményvezér-portáljai -, és azok kritikáját kivítva azzal, hogy azt javasolta, hogy Gyurcsány Ferenc menjen inkább nyugdíjba, vagy valami hasonlót mondott Kanász-Nagy Máté. Semmiképpen nem mondott ilyet. Képviselő úr, én javaslom, hogy ne a Hír TV címadásából tájékozódjon, hanem legalább három mondattal menjen lejjebb, és ott keresse ki, hogy mit mondott Kanász-Nagy Máté, de egyébként szerintem nem szorul arra, hogy őt megvédjem. Keresse ki a nyilatkozatait, és ha fontosnak tartja, akkor ezt beszélje meg velem.

És egy picit még muszáj folytatnom az iménti felvételről, nem volt elegendő az a 15 perc, ugyanis én szeretnék tételesen válaszolni Bartos Mónika képviselő asszonynak, mert én fontosnak tartom, hogy ha van egy kormánypárti képviselő, akin látom, hogy felkészülten érkezik egy vitára, és olyan szakpolitikai állításokat fogalmaz meg, amelyek helytállóak, és amelyek a törvény témájához csatlakoznak, akkor én úgy gondolom, hogy felelőségünk nekünk is, ellenzéki

képviselőknél, hogy egy ilyen jellegű vitát folytassunk. Ezt időnként egy picit megtróllkodja Nacsa képviselő úr azzal, hogy nekiáll itt gyurcsányozni meg 2010-előtízni, hogy muszáj erre válaszolni, de én most szeretnék visszatérni ehhez a szakpolitikai vitához: vajon, hogy ha ezekben az elvekben egyetértünk, és ezeket megtaláljuk a Fidesz különböző elvi nyilatkozataiban - választási programjuk önöknek nem készül -, akkor miért nem ezt valósítja meg a kormány?

Beszéltem a közösségi közlekedésről - körülbelül ott járt le az időm -, hogy önök is elismerik, miniszterelnök úr bejelentette, hogy előírja a kormány a közösségi közlekedés járatsűrítését, de akkor most nagyon remélem, hogy villámgyorsan bekerül az Országgyűlés elé egy olyan törvénymódosítás, ami megadja a lehetőséget, hogy ezt a nagyon fontos intézkedést, amivel én maradéktalanul egyetértek, meg is tudják valósítani a városok, meg tudják valósítani az önkormányzatok. Ehhez először is azt az önök által elfogadott döntést kell visszavonni, ami megvonja az állami árkiegészítést, támogatást a helyi közösségi közlekedés szervezésétől, majd azokat a bizonyos programokat, amelyekről Mosóczi államtitkár úr is beszélt a minapi vitában, rendes forrással, megfelelő mennyiségű forrással kéne megtámogatni; valóban képezni kell azokat a szakembereket, járművezetőket, akik kellenek. Évek óta ez egy hiányszakma, és látszódik Budapesten és a legtöbb vidéki városban is, hogy ez egy óriási probléma. Tehát vannak bizonyos feladatok, amiket az államnak, a kormánynak kell megvalósítani, aztán vannak feladatok, amiket az önkormányzatoknak kell helyesen ellátni. És ebben a részben önöknek most felelősége van, hogy nem támogatták a közösségi közlekedést, hanem megszorításokkal sújtották.

De beszélt képviselő asszony az elérhetőségről, a vidék infrastruktúrájáról is; ebben sem tudtunk még dűlőre jutni. Nagyon sokszor elmondtam azt is, megint nem a tényekről beszél, képviselő úr, elmondom, hogy jelenleg 17 ezer kilométernyi alsóbbrendű úthálózat van ma Magyarországon a „rossz” és a „nem megfelelő” kategóriában. Ezek csak az állami fenntartású utak, tehát hogyha az önkormányzati fenntartású utakat is néznénk, az ezekre vonatkozó statisztikákat, akkor sokkal-sokkal rosszabb a helyzet, és ez az érték évről évre nemhogy csökkenne, hanem növekszik azért, mert önök túl kevés pénzt fordítanak a vidék alapvető infrastruktúrájára, az alsóbbrendű utak felújítására.

Idén a „Magyar falvak” programban 50 milliárd forintot biztosítanak erre, ez 450 kilométer felújításához lesz elegendő. Ez volt a múlt évben is, de évente sokkal nagyobb az az úthossz, ami tönkremegy. Tehát egyre nagyobb a probléma, egyre több, tehát ezt nem tudom már szebben, világosabban elmondani, és én próbálkoztam már Orbán Balázs államtitkár úrnál, mindenképpen, illetve Mosóczi államtitkár urat is kérdeztem, hogy legalább mondják meg, hogy mikor jutunk el odáig, amikor mondjuk, nullára le lehet zárni az egyenleget, hogy évente annyi utat felújítanak, amennyi tönkremegy, mert most negatívban vannak,

masszívan negatívban, és az évek alatt ez a probléma már olyan mértékű lesz, hogy nagyon nehéz lesz elképzelni azokat a forrásokat, hogy hogyan lehet megoldani ezt a problémát, hiszen most már rengeteg olyan vidéki út van, ami már nem is felújítható, hanem gyakorlatilag az útalaptól kezdve újjá kell építeni. Hol lesznek ezek a források?

Láthatjuk egyébként részben, én megfogadtam, hogy most nem fogok Mészáros Lőrinc-ezni, de muszáj megemlítenem, hogy amíg önök 50 milliárd forintot fordítanak egy év alatt a „Magyar falvak” program keretében az alsóbbrendű utak fejlesztésére, addig csak idén 80 milliárdot, jövőre 120 milliárdot, összességében pedig kamatokkal együtt 1000 milliárdot a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére, amivel kapcsolatban önök a vitát úgy zárták le - önök azt állították, hogy ez nem a nemzeti érdekek elárulása -, hogy tikosították a szerződéseket, titkosították a megalapozó dokumentumokat, és a magyar emberek nem láthatják azt, hogy önök mégis milyen okból fogadtak el egy olyan döntést, amivel ezt az 1000 milliárdos projektet el lehetett indítani, és egyébként titkosítani is lehetett.

Beszélt nagyon helyesen képviselő asszony, szerintem a téma felvetés szempontjából mindenképp, a víziközművek helyzetéről. Itt már említette Potocsáné képviselő asszony, hogy valóban néminemű pozitív elmozdulás volt. De egyébként nemcsak azóta, én 2018 tavasza óta vagyok országgyűlési képviselő, de már nagyon régóta mint önkormányzati képviselő is foglalkoztam ezzel a rendszerproblémával.

(15.00)

Ott, a pécsi közgyűlés ülésén Páva Zsolt polgármester úr is azt tudta mondani, hogy mélységesen egyetért azzal, hogy ez egy óriási probléma, és ő a Megyei Jogú Városok Szövetségének tagjaként is csak annyit tud tenni, hogy jelzi a kormány felé, valamit már tegyen a kormányzat annak érdekében, hogy ne menjen csődbe, ne dőljön össze a víziközmű-szolgáltatás. Most talán annyi elmozdulás volt valóban a Gazdasági bizottság ülésén, hogy Bánki Erik elnök úr egy picit megengedőbb volt, és elmondta, hogy valóban, a probléma létezik, esetleg tényleg a közműadó, amit évek óta terjesztünk be, szerintem már ötször beterveztettem, igazságtalan, tényleg problémás. De miért kell erre éveket várni? Miért kell odáig eljutni, hogy az Alföldvíz Zrt. dolgozói tüntetnek a miniszterelnöknél, és gyakorlatilag az összeomlás szélére kerül a cég? Láthatjuk, hogy nagyon sok más nagy közműcég is az összedőlés szélére kerül. Miért kell odáig eljutni, hogy miniszterelnök úr ugyan elismeri, hogy ezermilliárdos a nagyságrend, de már nem ismeri el a Megyei Jogú Városok Szövetségének becslését, hogy 3000 milliárd hiányzik a meglévő forrásokon túl ahhoz, hogy a legfontosabb közszolgáltatást, az ivóvízellátást és a szennyvízelvezetést meg lehessen oldani, tehát a karbantartási és pótlási munkákat el lehessen végezni. Ez is egy óriási hiányosság.

Itt is egyébként én a tényekkel szeretnék vitatkozni, a tényeket segítségül hívni, amikor vitatkozunk. Itt konkrétan látható, hogy 2011 óta duplájára nőtt a meghibásodások száma a víziközművek tekintetében, és már 20 százalék alatt van a megfelelő minősítéssel rendelkező vízrendszerek aránya. Évről évre egyre nagyobb a probléma, egyre több forrásra van szükség, a közműadó miatt és a más egyéb kormányzati intézkedések miatt azonban kevés forrás jut a karbantartásra, tehát egyre több helyen kell majd cserélni teljes vízrendszereket. Nemcsak konkrétan egészségkárosodást okozhat, ha sokasodnak ezek a vízminőség-problémák, amelyeket látunk, hanem bizony ez olyan jellegű problémát is okoz, hogy ha nem megfelelő a szennyvízelvezetés, akkor a vízbázisok olyan mértékben és olyan módon fognak sérülni, hogy az soha helyre nem hozható károkat okoz. A legfontosabb nemzeti kincseinket, a természeti erőforrásokat veszélyezteti ez a struccpolitika, amit önök folytatnak.

Tehát összességében azt tudom mondani, hogy ez a törvényjavaslat, ennek a szellemisége is és a részletei is tökéletesen szembemennek azzal, ami az alapvetése a területfejlesztésnek, alapvetése a fejlesztéspolitikának, hogy a helyi szintet a lehető legnagyobb mértékben érvényre kell juttatni, és azokat, akik helyben valódi közvetlen kapcsolattal és közvetlen felelősséggel tartoznak az őket megválasztó polgárok felé, kell engedni döntési pozícióba jutni. Ezért teljesen elfogadhatatlan, hogy a törvényjavaslat több más problémája mellett Bóka István balatonfüredi polgármestert, a Balaton Fejlesztési Tanács elnökét most konkrétan gyámság alá helyezik, annak ellenére, hogy elvileg az önök pártcsaládjának színeiben nyert már sokadszor polgármesteri tisztséget. Ezért mi természetesen nemmel fogunk szavazni erre a törvényjavaslatra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, normál időkeretben. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Nacsa képviselő úr, őszinte és mély aggodalommal kérdezem, hogy a szövegértési problémái régen megvoltak vagy új keletűek. Mert ha új keletű, akkor vizsgálta magát, akkor az valami szervi problémát jelenthet. *(Nacsa Lőrinc: Ennyi a válasz?)* Nem. Ez az én aggodalmam.

Tudniillik nem azt mondtam, Nacsa képviselő úr, hogy én nem akarom, hogy a Balaton-parti emberek fejlesztési pénzekhez jussanak. Én azt mondtam, hogy nem szeretném, ha a Balatont a felcsúti dácsházhoz csatolnák. Én azt nem szeretném, ha Mészáros és Tiborcz zsebébe tömnék ki ezekkel a milliárdokkal, mert bármennyire is furcsa önnek, sem Magyarország, sem a Balaton nem egyenlő Orbán Viktorral és kedves családjával. A területfejlesztés nem azt jelenti, hogy néhány, különben - akkor maradjunk az ön szóhasználatánál - valóban rablóprivatizált szállodát, kempinget és bármilyen más Balaton-parti luxushelyet kitömünk

még pénzzel, mert attól nem a Balaton fog fejlődni. Attól legfeljebb nagyobb lesz a zsebe az önök oligarcháinak, és ez a kettő nem ugyanaz.

Ha megkérdezi a Balaton-parti embereket... Nem tudom, kérdezték a balatoniakat, hogy akarják-e, hogy körbekerítsék Mészárosék a Balatont. Ha ön talál olyan embert, mit tudom én, egy tucatsnál többet, aki igazoltan nem fideszes, és azt mondja, hogy márpedig én szeretném, ha különböző drótkerítések lennének az én településem és a Balaton-part között, hogy ne tudjak lemenni csak pénzért valamelyik Mészáros-kempingben keresztül a Balaton-partra, akkor én megsüvegelem önt. Az a baj, képviselőtársam, hogy ön nemcsak szövegértési problémával küzd, hanem egyszerűen hülyének nézi a magyar lakosokat és az ott élőket is.

Megértem azt, hogy nagyon nehéz különben magyarázatot találni és ezért jön a személyeskedés utána és a félreértés, a magyarázkodás, hogy mit is mondtunk. (Nacsa Lőrinc közbeszól.) Nem azt mondtuk! Képviselő úr, nem azt mondtuk. Azt mondtuk, hogy igenis nem szeretnénk, ha azt tennék a Balatonnal is, mint a fél Dunántúllal. Azt szeretnénk, ha a Balaton a balatoniaké lenne, és a balatoni fejlesztési pénzeket olyan dolgokra használnák fel, amire kell. Ha ebből a Balaton-parton élők részesülnének, és nem a Mészárosék és nem a Tiborczék, és nem azt látnánk, hogy Orbán Viktor ragyogó szelfiket csinál, hogy az unokáival milyen jól érzi ott magát. Mert tízmillió emberé a Balaton. Hozzá kell tennem: tízmillió emberé is lesz, mert önök innen el fognak tűnni, kerítésesülni, Mészárososul, Tiborczostul, mindenestül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, amennyiben óhajt élni a felszólalás lehetőségével. (Varga Zoltán: Nem, köszönöm.) Rendben, kérem, szíveskedjen majd visszavonni.

További kétperces felszólaló Böröcz László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Varga képviselő urat hallgatni mindig... - öröm? Nem is tudom. (Varga Zoltán közbeszól.) Az az igazság, hogy ezt a típusú hozzáállást, hogy önök el fognak tűnni, önöknek nincs itt helye, maguk nem demokraták, ezeket már hallottuk valahányszor. Szerintem 2006-ban is ugyanezeket üvöltözték, amikor a rendőröket kiüldték a tüntetőkre.

Az az igazság, hogy a vidékfejlesztéssel kapcsolatos elképzeléseikről meg egyébként nem tudunk semmit. 2002 és 2010 között nem csináltak önök tulajdonképpen semmit azon kívül, hogy lerohasztották az egész vidéket.

Az meg egy szimplán közigazdaságilag is egyszerűen felfogható tény, hogy a vidéket fejleszteni, külföldi tőkeberuházásokat behozni, magyar vállalkozásokat támogatni, hogy minőségileg magasabb hozzáadott értékű rendszereket, üdülőket, hoteleket, apartmanokat

hozzanak létre, az szerintem egy nagyon helyes dolog. A szabadstrandokat illetően is szeretném mondani, hogy több tucat szabadstrand van ma is a Balatonon, több, mint amennyi az önök időszakában. (Nacsa Lőrinc: Így van!) Tehát azt a kioktató stílust, amit ön megenged itt magának hétről hétre, és amivel ezt a kormányt folyamatosan üti, lehet, hogy jó lenne abbahagyni, és kicsit önvizsgálatot tartani a tekintetben, hogy önök meg az ön vezetője mit tett nyolc évig, amikor volt rá lehetősége. Mert az az igazság, hogy ha összehasonlítjuk és mérlegre tesszük a két teljesítményt, akkor égbekiáltó a különbség, és önöknek van okuk a szégyenkezésre. Köszönöm. (Nacsa Lőrinc tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben következnek a felszólalások. Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem kívántam hozzászólni, mert úgy gondoltam, hogy ez majd egy szakmai vita lesz, és úgy is indult Bartos Mónikával, de utána, ha már Nacsa képviselő úr is bekapcsolódott, és ha már meg is szólított, akkor úgy gondoltam, mégiscsak válaszolok.

Először talán Böröcz képviselő úr előző felszólalására válaszolnék. Ön azt mondta, hogy kioktató stílus. Ezt pont önöktől hallani az elmúlt tíz év után, eléggé furcsa dolog. Meg amikor ön azt mondja, hogy ki kit rekeszt ki honnan, eszébe jutnak az embernek Kóvér László szavai, hogy a nemzetnek csak az a része, aki fideszes, ugye, akkor én nem hiszem, hogy ezt (Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondta!) bárkinek is a szemére lehetne vetni. (Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondta! Huzdusz!)

Ami miatt felszólalok, az az, hogy tudja, Nacsa képviselő úr, általában vitatkozni úgy lehet, és kértem is erre Kőrösiné Potocskané Anitát (Nacsa Lőrinc: Fordítva! Az alelnököd!), hogy úgy fogalmazza meg a mondandóját, hogy az a vitapartner számára érthető legyen. Megpróbálta ezt megtenni, de nem tudott lemenni arra az alacsony szintre, hogy ön megértse, mit szeretett volna elmondani. Kicsit az az érzésem, hogy volt ilyen már az elmúlt ciklusban is. Vas képviselő urat mindig ide beültették, leírták neki, hogy mit mondjon, és akkor ő azt elmondta. Önnél nagyjából körülbelül ugyanez az érzése az embernek, szakmailag nem sokat tud hozzátenni, ellenben annál inkább próbálja azokat a demagóg mondatait mondani, amelyeket leírtak önnek; gondolom, ezek a kommunikációs szakemberek által összeállított paneljei.

(15.10)

Csak nem gondol abba bele, hogy amit kimond, annak vajon milyen valóságalapjai vannak. Tehát én megértem, amikor ön azt mondja, hogy ön ennyire kommunistaellenes, csak azt nem tudom megérteni, hogy abba belegondol-e, kedves Nacsa képviselő úr, hogy ha ennyire kommunistaellenes, akkor hogy

tudja elviselni azt a sok KISZ-titkárt, azt a sok MSZMP-tagot, akivel ön egy frakcióban ül jelen pillanatban is. Soroljam a neveket? Mert ha akarja, akkor elkezdem sorolni önnek, hogy kik ezek, de mindenki tudja, teljesen felesleges lenne sorolni. Belegondol-e abba, amikor ezeket a felszólalásait teszi, hogy vajon azokkal az emberekkel ön hogy tud egy frakcióban ülni, akik az MSZMP kiszolgálói voltak, akik KISZ-titkárok voltak és hasonlóak? Akkor meg kellene kérdezni tőlük is azokat a kérdéseket, amiket ön itt általában feltesz.

Azt is mondja itt, hogy így 2006, úgy 2006. Képviselő úr, tudom, ön friss képviselő, de azért annyira már csak tisztában lehetne az elmúlt évek történéseivel, hogy tíz éve önök kormányoznak. Tíz éve! Akkor ne mutogasson vissza! Meg kellett volna változtatni. Volt tíz évük arra, hogy azt a pénzt, azt a felhatalmazást, amit önök kaptak, jóra fordítsák ebben az országban, és ne a saját barátaiknak, haverjaiknak a meggazdagodására. *(Nacsa Lőrinc: Véded a barátaidat!)* Ezt kellett volna csinálniuk. Ezt kellene szóvá tennie. Önnek a frakcióüléseken, az önök frakcióülésein ütni kellene az asztalt, hogy miért nem változtattuk meg normálisan ezt az országot. Ne visszafelé mutogasson! Tíz éve önök kormányoznak. Tíz év alatt rendbe kellett volna tenni.

Azt mondja, hogy 2006-ban mennyire lerobbant volt a Balaton. Lehet, hogy igaza van. Tudja, mi volt a lényeges különbség 2006 és 2020 között? Hogy bármilyen állapotban volt a Balaton, az az embereké volt. 2020-ig eljutottunk oda, hogy önök beleölték egy csomó pénzt. Tudja, kinek a pénzét ölték bele? Az emberekét, az adózó állampolgárok közpénzét odaadták a haveroknak, akik kikötőket meg különböző szállodákat meg kempingeket újítottak fel, majd ezek a haverok szépen folyamatosan elkezdik kiszorítani az embereket a Balaton-partról. Hát, ez nem a legjobb megoldás! Az jó megoldás lett volna, hogy esetleg közpénzből valóban elkezdik fejleszteni a Balatont, és utána azt nyitva hagyják az embereknek, de önök megpróbálják kiszorítani a magyar állampolgárokat a Balatonról. A NER-lovagoknak építgetik föl azokat a luxuális építményeket, ahova majd csak a NER-lovagok, meg a Fidesz-KDNP politikusai, meg majd önök járhatnak be. Az emberek meg majd nézik megszűről a Balatont, mert lassan már nem tudják megközelíteni a vízpartot. Ez az igazság. A vízparti területeket önök - önök, tehát nem 2006-ban, önök! - 2010 és 2020 között vették el az emberektől, és tart ott most a Balaton, ahol jelen pillanatban tart.

Nem veszik figyelembe az emberek biztonságát sem. Hiszen ha ön figyelembe venné, és tisztában lenne azzal, hogy Potocskáné Kőrösi Anita miért vállalta az éhségstrájkot, akkor magának - lehet, hogy nem is lett volna hátrányos az ön szempontjából *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* - részt kellett volna vennie abban az éhségstrájkban. Hiszen ha önnek fontos lenne az emberek biztonsága, a nyaralók biztonsága fontos lenne lenni a Balatonnál, akkor ön odaült volna Potocskáné Kőrösi

Anita mellé, hogy ne épülhessen a meteorológiai szolgálatnál a viharjelző állomás mellé egy olyan apartmanház, ami utána veszélyezteti az emberek biztonságát, akik lenn nyaralnak a Balatonnál. Nem, ön nem ült oda, hanem még most is inkább a szemére veti, hogy ő megpróbál tenni az emberekért. Ez a probléma, képviselőtársam.

Az a probléma, hogy önök a gögtől, a nagyképűségtől, és attól, hogy azt hiszik, hogy mindent megtehetnek ebben az országban, nem látják a lényegét. Nem látják a mindennapokat, nem látják a mindennapok problémáit, és nem foglalkoznak semmit az emberekkel. Önöket nem az emberek érdeklik. Egy dolog érdekli önöket: a harácsolás, a haszonszerzés, és ha már rablóprivatizációról beszélt, akkor a rablás legmagasabb foka. Ez érdekli önöket. És ön ezeknek az embereknek a kiszolgálója. Tehát ön nem tud elhárulódni ezektől az emberektől, ön nem mondhatja azt, hogy ezekhez az emberekhez önnek semmi köze. De, önnek van köze ezekhez az emberekhez, hiszen az összes ilyen felszólalásával, az egész ténykedésével, amit az elmúlt időszakban csinált, amiről én nem nagyon vagyok jó véleménnyel *(Nacsa Lőrinc: Ez kölcsönös!)*, ön asszisztál ezekhez a dolgokhoz. Asszisztál ezekhez a dolgokhoz. Tehát az, amit ön itt előad napról napra a parlamentben, az a sunyiság, amit ön képvisel ebben a parlamentben, úgy gondolom, a parlament legsötétebb időszakaihoz tartozik. *(Nacsa Lőrinc: Nem az, amikor államtitkárokat fenyegetsz? Nem az?)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Volt egy kérdés, hogy hol voltam 2002-2003-2004 körül: a gyermekeimmel ott-hon gyesen. Akkor még nem foglalkoztam politikával, aztán úgy gondoltam, hogy tehetek az emberekért azzal, ha a magyar Országgyűlésben a balatoniak, a siófokiak és a környéken élők érdekeit képviselem. Ehhez, igen, vannak mindenféle eszközök. Lehet kinevetni az éhségstrájkot, de legalább eljutott az emberekhez az a mocskok, amit önök ott az obszervatórium mellett gyakorlatilag erőből végignyomnak úgy, hogy maga a Miniszterelnökséget vezető miniszter..., és egy kormányrendeletben van benne az, hogy az obszervatórium 60 méteres körzetében nem lehet építkezni, csak ez a beruházó éppen egy hónappal előtte, mielőtt megjelent ez a kormányrendelet, gyorsan benyújtotta az építési engedélyt. Tehát azért lehetne arról beszélni, hogy ki kinek a kicsodája, és hogyan.

Arról is szeretnék beszélni, amikor a Balaton szoba kerül, és az, hogy a Balaton mindenkié, amit mi ellenzéki képviselőtársaimmal folyamatosan mondunk, hogy Hoffmann Henrik, a Balatoni Turizmus Szövetség elnöke, az önök nagy kebelbarátja, egyszer

azt nyilatkozta 2019 júliusában: „A világon mindenhol vannak olyan kiemelt üdülőhelyek, amelyeket a kevésbé tehető vendégek nem engedhetnek meg maguknak, és vannak olyan helyek is, ahol a legtehetősebbek nyaralnak.” Itt tartunk, 2019-ben ezt nyilatkozta Hoffmann Henrik, magyarán mondva: a tehetősebbeké lesz a Balaton. Hát, önöknek ez kell, az oligarchák felújítják ezeket a szállodákat, a kempingeket, ott majd apartmanházak fognak épülni, aztán meglátjuk majd, hogy azoknak a magyar családoknak meg, akiknek lehet, hogy éveket kell azért spórolni, hogy pár napot lenn töltsenek a Balatonnál, nem lesz hova menni, mert önök szerint a Balaton csak a tehetősebbeké.

2010 óta kormányoznak. Tíz éve! És akkor visszahánytorgatni, hogy miért nem tettek ezt meg azt? Ezt már megszoktuk itt a Parlament falai között, hogy önök mindig, folyamatosan visszamutogatnak 2010-re. A tegnapi vitában egyszer Szűcs Lajos képviselőtársam mondta, hogy nem lehet egyébként a 2010-es meg a '20-as évet összehasonlítani. Hát, van, amikor össze lehet, van, amikor nem, látjuk, hogy ebben a témában most éppen megint össze lehet hasonlítani az önök tíz év alatti kormányzását, ami gyakorlatilag egy nulla.

A Balatonnal kapcsolatosan, és most visszatérve a törvényjavaslatra, mert az államtitkár úr itt ül, közben nem szól, majd, gondolom, a zárszóban megkapjuk, hogy ez így is tökéletes, azért menjünk vissza még egy pillanatra a Balaton Fejlesztési Tanács társelnöki tisztségének kinevezéséhez. Ha tetszik, ha nem, mindannyian tudjuk, önök is tudják, ez egy gyámság alá helyezés. És lehet ezt szépíteni, meg lehet erről kitérő válaszokat adni; önök a Balatont tekintik a kiváltságosok nyaralóhelyének. Csakhogy ott laknak emberek! Bartos Mónika képviselőtársam el is mondta, hogy 270 ezer ember lakik ott. Ők úgy szeretnék a Balatont, ahogy az régen is volt, ahogy a régi nyári emlékek őket a Balatonhoz fűzik. És azért meg lehet nézni, az önök kormányzása alatt a partvédművek hogyan készültek el. Hát, a nagy nulla, sehogy! Ezen kellene gondolkodni! Hogy megemelték a Balatonnak a vízszintjét. Most ugyan zajlik a Sió-csatorna rekonstrukciója - szép is lesz, helyes, abszolút támogatom -, na de kellene kezdeni valamit azzal, hogy Fenyvest ne öntse el a víz, amikor megemelkedik, és a vízhozamok úgy vannak. Mert a déli parton óriási problémák vannak. Ott kell lakni, és meg kell tapasztalni, hogy egy-egy nagyobb esőzés után mi történik. Ezekre kellene fordítani pénzeszközöket, mert ott lakóingatlanok és nyaralóingatlanok vannak. De önök nem tesznek semmit, csak mutogatnak, hogy igen, majd lesz forrás rá. Hát, lehetne rá forrás - nem kellene százmilliárdokat a közmédiára elkölteni, kormánypropagandára! Lehetne oda fordítani ezt a pénzt a Balatonhoz, hogy végre egy olyan hely legyen, ahova mindenki lejuthat. Mi ezért küzdünk, és lehet ezt elbogatellizálni, de küzdenünk kell érte, és ellenzéki képviselőként meg fogok tenni mindent, bármilyen eszközzel, hogy ezt a célt elérjük, mert valóban, a Balaton mindenkié. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, én igen szomorú vagyok, hogy így zajlott le ez a vita, vagy így zajlik ez a vita, ugyanis szerintem nagyon-nagyon sok ember, aki akar tenni a vidékért, a vidék felemeléséért, nem azt várja, hogy Országgyűlésben ilyen kérdésekről beszéljünk, hogy azzal viccelődjön Nacsa Lőrinc, hogy ki mennyire szereti, meg mennyire barátja Gyurcsány Ferencnek.

Döbbenetes, én tényleg nagyon sokat járok vidéki térségekbe, és sokszor megyek kistelepülések testületi üléseire, most nyilván majd ritkábban, mert a koronavírus-járvány miatt, főleg rendkívüli jogrendben, ilyenekre nem nagyon kerül majd sor, és láttam egy picit, nagyon picit, 120 lelkes településen egy példát. Az ott élők több millió forintot dobtak össze saját pénzükből, pedig nem vagyonos emberekről van szó, építőanyagra, majd közös munkával felújították a falu templomának a belsejét. És annyira jó volt látni, hogy a testületi ülésen hogyan osztottak-szoroztak, hogy egy icipici pénzt tudjanak adni a helyi kis könyvtár nagyon-nagyon rosszul megfizetett könyvtárosának, hogy egy picit meg tudják ebben az évben a fizetését toldani egy kis jutalommal.

És ezek az emberek, ezek a közösségek, akik tényleg azért küzdenek és dolgoznak, hogy a saját életüket élhetővé tegyék, ők azt várják, hogy valóban itt az Országgyűlésben olyan fejlesztéspolitikáról folyjon a vita, ami a lehetőséget megadja, hogy ezekben a leszakadó térségekben ne filléreket kelljen összerakni egymás mellé, és ne csak akkor történjen valami, ha a közösség összefog, összeadja a pénzt, és összeadja a munkát.

Ez döbbenetes, hogy itt Gyurcsány Ferenc neve röpköd jobbra-balra, aki, ha jól emlékszem, 2009 óta már nem miniszterelnöke ennek az országnak. És ez megdöbbentő számomra. Mondom, azzal együtt, hogy én nem győzöm elégszer kritikával illetni azokat az időszakokat.

Én valóban azért úgy szólaltam fel ebben a vitában, hogy erről a kérdéstről beszéljek, a vidékfejlesztésről, szakpolitikai kérdésekről. És azzal sem vádolhatnak, hogy nem nyújtottam már be országgyűlési képviselőként millió indítványt. Rengeteg javaslatot nyújtottam be közlekedéspolitikára, vízügyi szakpolitikára vonatkozóan, és kivétel nélkül az összeset lesöpörték az asztalról. Miért van ez így, Nacsa képviselő úr?

Miért van ez így, hogy ha valaki jó szándékkal jön el országgyűlési képviselőként dolgozni, valóban van valami szakmai életútja, próbál tenni, próbál cselekedni, próbál indítványokat tenni, ne adj' isten, még szakpolitikai megbeszélésekre is utalni és összehívni az ellenzéki frakciókat, akkor is száz százalékban lesöprik

a konstruktív, szakmailag megalapozott javaslatokat?! Miért van ez? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorából.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ígérem, hogy megpróbálok rövid lenni. Nem akartam még egyszer hozzászólni, de képviselő asszonynak... - van egy ideológiai alapvető különbség, úgy tűnik, a gondolkodásmódunkban. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Hála istennek!)*

Egyrészt azt kijelenteni, hogy nincs a Balatonon olyan strand, ahová az emberek fizetés nélkül el tudnának menni, ez szemerszedett hazugság, és hogy a kormány arra készülne, hogy ezeket bezárja. Csak most gyorsan megnéztem, 51 darab olyan strand van per pillanat a Balatonon, ahol egyébként nem kell fizetni. Megszámolható az interneten fellelhető listából - egyrészt.

Másrészt azt visszasírni, hogy régen olyan jó volt, és hogy az emberek, amikor kimentek a Balatonra, mindenki olyan jól érezte magát; természetesen én nem tudom, hogy a képviselő asszony mit sír vissza, de a szocializmusban nyilván egész más világ volt. *(Nacsa Lőrinc: Azt sírja vissza!)* Voltak állami üdülők, oda el lehetett menni szépen nyaralni, mindenkinek ugyanolyan színvonalon, mindenkinek ugyanazért, de ott is a pártelit természetesen más típusú üdülőkbe járt, a kommunista elit. Én nem tudom, hogy a szélsőjobbtól könnyű átcúsítani a szélsőbalba, és egy ilyen típusú gazdasági, állampárti gondolkodásmódba átcúsítani, de én nem ajánlom.

Az ország gazdasági teljesítőképességét is az fogja előbbre vinni, ha nyilván a Balatonon is lehetnek fejlesztések. Nyilván megtartjuk, és fenntartjuk a szabadstrandokat, azokat is fejlesztjük, ez az elmúlt tíz évben számos strand esetében megtörtént. A balatoni önkormányzatok tudják fejleszteni a saját strandjaikat, és vannak olyan beruházások is, amelyek növelik a hozzáadott értéket, ezáltal munkahelyeket teremtve, magasabb fizetéssel járó munkahelyeket teremtve a Balaton körül élőknek is. Ez lenne a koncepció.

Önök ehelyett folyamatosan egyébként valami egészen szurreális módon itt előadják, hogy nem lehet a Balatonon strandolni, kizárólag az elitnek építik a balatoni strandokat, ami teljes nonszensz. És hogyha ez kommunikáció és ez a vitakultúra, akkor ezen főleges vitatkozni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak két percben.

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hoffmann Henrik, a Balatoni Turizmus Szövetség, az önök kebelbarátja nyilatkozta ezt, hogy a kiváltságosoké lesz majd a Balaton. Tehát

nem kell odamenni majd azoknak, akik ezt nem tehetik meg.

És visszautasítom, én soha nem mondtam azt, hogy nincsen elérhető Balaton. Mi azt szeretnénk, hogy azok a helyek megmaradjanak, amelyek még egyáltalán ott vannak. Ezért kértük azt, hogy az obszervatórium mellett ne legyen apartmanház. Ezért kérjük azt, hogy a Balaton körül fejazzék be azokat a fejlesztéseket, és ne adjanak rá engedélyt, mert káros a Balatonra. Környezetvédelmileg is káros! Ja, hogy a Környezetvédelmi Hatóság meg a Natura 2000-es területeket nem úgy veszik számításba? Nem tudom, hogy ezt miért engedélyezi.

Én azt szerettem volna látni ebben a módosításban, amit most elének terjesztenek, hogy például a Club Aligánál a közparkokat és a közutakat meghagyják, amiért 30 évig harcoltak. De nem ez van ott! Önök a Balaton Fejlesztési Tanács elnökét gyámság alá helyezik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP, két perc. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szilágyi képviselő úrra most nem reagálnék, mert egyrészt nem is érdemes, meg stílusban, meg tartalmában is egyszerűen eléggé - hogy mondjam - elégtelen volt a felszólalása. De ez az ő saját problémája.

Pontosan mi újítottuk föl azokat a szabadstrandokat, amelyekről ön beszélt, képviselő asszony. Ez a kormány volt az, aki ezekre a szabadstrandokra és egyébként a fizető standokra is forrást áldozott. Egyébként rengeteg Balaton-parti bicikliútról, sétányról számtalan olyan beruházásról tudunk, ami nem egy elzárt terület, vagy amit önök itt vizionálnak, és lehet, hogy önök valamit itt hisznek valamiről, ami nem igaz, de ha megnézik a számokat, akkor az elmúlt években egyre több ember jár a Balatonhoz.

És ez egyébként azért is van, mert egyre több ember engedheti ezt meg magának, mert amíg a Gyurcsány-érában harmadával csökkent azoknak a száma, akik nem engedhettek meg maguknak egy évi egyhetes nyaralást... - nevethetnek, képviselő asszony, ez volt abban az időszakban, az egy tragikus korszak volt. Ön egy mosollyal elintézi azt a tragikus korszakot, ami akkor bekövetkezett Magyarországon, hogy háromszor ennyien nem tudták megengedni maguknak az egyhetes évi üdülést; és most lecsökkentettük ennek a számát.

Nem értünk az út végére, de jó irányba haladunk. És annak higgyen, hogy évről évre egyre több ember megy a Balatonra, és nézze meg, hogy milyen források érkeznek oda, a szabadstrandokra, a bicikliutakra, a sétányokra és a többi különböző területfejlesztésre, amiket mi fontosnak tartunk. Ezt nézze, és ne azt, amit képviselőtársai hazugságként bele-sugdosnak a fülébe! *(Varga Zoltán: Meg, amit lát!)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Normál időkeretben kér szót Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Azért normál keretben, mert a kétpercesben nem szólhat a Jobbik jelen pillanatban, mert a kétperces körben képviselőtársam már felszólalt. Úgyhogy rövid leszek, csak egy-két dolog.

Nacsa képviselő úr, az, hogy kinek milyen a felszólalása, igazából az most látszott. Amikor önnek elmagyarázták itt, nemcsak én, hanem mások is, hogy nem gyurcsányozni kellene tíz év kormányzás után, aztán feláll, és ugyanúgy gyurcsányozik tovább egyébként. Tehát látszik, hogy tényleg valami gond lehet, szövegértési problémái lehetnek képviselő úrnak.

A másik lényeges dolog, ami még itt volt, és csak a jegyzőkönyv számára mondom, hogy én úgy kezdtem a felszólalásomat, hogy nem szólaltam volna fel, egyszerűen úgy láttam, hogy esetleg egy szakmai vita bontakozhat ki: mind Keresztes képviselőtársamék, mind Bartos Mónika képviselőtársam, mind Potocsáné szakmai vitát kezdett el folytatni. Majd ön jött, belehozta a politikát, és amikor erre valaki válaszol, akkor ön elkezd ránk mutogatni, hogy hát ők, ők viszik el. Nem! Ön vitte el! A szakmaiatlan felszólalásával ezt a vitát teljes mértékben ön vitte el. Most hiába mutogat, akkor is ön vitte el. De hát ezt már megszoktuk öntől, hogy itt folyamatosan hazudozik.

Azt szeretném kérdezni Böröcz képviselő úrtól, azt mondta, hogy voltak abban az időszakban, az átkosban párttüdülők. Gondolom, fel tudnak sorolni egyet-kettőt, ugye? A jelenlegi Club Aliga ön szerint párttüdülő volt? És most mi? Ön szerint most mi lesz a Club Aligából? Ön szerint mi lesz azokból a kikötőkből? Azok nem párttüdülők, azok a kikötők, ahol a NER-lovagok jachtjai állnak 80 százalékban, és haldó ember be sem mehet arra a területre?!

Önök szerint egyébként... - Nacsa képviselő úr, menjen le! Kérdezze meg a képviselőtársait! (*Nacsa Lőrinc: Nem le! Nem le! Oda!*) Kérdezze meg a képviselőtársait, kérdezze meg a képviselőtársait, ha akarja, egyébként állítok össze önnek listát arról, hogy kinek a jachtja melyik kikötőben áll a Balatonon. Azoknak a képviselőtársainak a jachtjai egyébként, akik ezt nem engedhetnék meg maguknak a képviselői fizetésből, valahogy mégis 20-30 milliós jachtokat tudnak vásárolni, és el tudják tartani őket ezekben a kikötőkben.

(15.30)

Képviselő Úr! Tájékoztatom! Maguk szétlopták ezt az országot, maguk lerabolják ezt az országot, és jelen pillanatban még a területeket is ki akarják sajátítani, ahova az emberek nyaralni mehetnének. Ez a szégyen, azon kívül, hogy ön milyen felszólalásokat tesz ebben a parlamentben. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Jelzésre:*) Igen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon, normál időkeretben!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, ígérem, hogy nagyon rövid lesz. Egy kérdésem lenne csak. Volt egy kezdeményezés, ha jól emlékszem, Karácsony Gergely indította el egy formálódó önkormányzati szövetségen belül, hogy minél több helyen tartanak helyi népszavazást arról, hogy az Európai Unióból érkező forrásoknak nagyobb részét lehessen felhasználni helyi szinten, tehát az önkormányzati politika szintjén, s nyilván ez nemcsak ellenzéki, hanem kormánypárti önkormányzatokra is vonatkozik.

Nyilván most van egy járványügyi helyzet, rendkívüli jogrend, és a többi, tehát én úgy látom, hogy ennek realitása most nem lesz, hogy helyi népszavazás, meg nem is biztos, hogy ez jó gondolat lenne. Bizzunk benne, hogy minél előbb mentesülni tudunk a járvány hatásai alól, és a korlátozásokat fel lehet oldani, de ha mondjuk, minél több önkormányzat fejezi ki azt, hogy egy ilyen alapvető változást szeretnének a fejlesztéspolitika szervezésében, akkor önök nyitottak lennének-e erre?

Tehát - csak hogy lefordítsam -, ha például egyre több fideszes önkormányzati vezető - vannak már egyébként ilyen hangok - is megfogalmazná, hogy szeretnének minél több beleszólást a fejlesztéspolitikába, és szeretnének egy olyan jogalkotást elindítani, hogy az önkormányzatoknak egyrészt a fejlesztéshez legyenek forrásaik, másrészt azokhoz a közszolgáltatásokhoz, amelyek ellátásában ők alapvető felelősek, kapják meg az államtól a megfelelő forrásokat. Nyitottak-e önök ezekre a hangokra, adott esetben, mondjuk, csak azokra a polgármesterekre, akik kormánypártiak, és ugyanúgy megfogalmazzák ezeket a problémákat? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalások következik. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Ígérem, rövid leszek, és nem kívánok többet felszólalni, de képviselő asszonynak ezt a szándékos piti csúsztatását, amit itt az előbb művelt, szeretném helyre tenni. Őszintén szólva, gyerekkorom óta sokszor le szoktam járni a Balatonra, de Hoffmann Henrikkel, akit ön idézett, eddig nem voltam vele képen, de most rákerestem, és körülbelül kétperces keresés után megtaláltam azt, hogy ő mit mondott, és nem azt mondta, amit a képviselő asszony állított, hanem arról beszélt, hogy egyébként eddig a fizetős strandok kaptak több milliárd forint támogatást, az idén a szabadstrandokhoz jut ugyanennyi pénz.

És még arról beszélt egyébként, hogy tulajdonképpen a turisták pénztárcájához kell igazítani a fejlesztéseket, mert a Balaton 200 kilométeres szakaszán kell olyan fejlesztéseket végrehajtani, ami nyilván a tehetősebb vendégek igényeit elégíti ki, és kellenek olyan szabadstrandok is és olyan helyek is, ami

meg nyilván a kevésbé tehetősebb lakosság igényeit elégíti ki.

Az a csúsztatás, amit ön megengedett magának itt az előbb, hogy a Hoffmann Henrik mit mondott, és hogy a fideszes, nem tudom, haver azt mondta, hogy az egész Balatont csak a gazdagoknak kívánja a Fidesz lezárni, ez egy szemenszedett hazugság. Képviselő asszony, ha ön szeretne tenni ezekért a településekért, és van elképzelése, hogy milyen fejlesztési irányokba kell menni, akkor inkább arról tessék beszélni! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, két percen. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Már én sem akartam hozzászólni, csak egy mondat. Teljesen világos, hogy Szilágyi György mit gondol a vidéki emberekről, amikor azt mondja, hogy „ön menjen le oda”, és nem azt mondja, hogy „menjen oda”. Ez a különbség köztünk, képviselő úr, hogy ön pontosan így van a vidéki emberekkel, ön lenézi őket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, két percen.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hoffmann Henrik 2019 júliusában nyilatkozta azt, amit én innen felolvastam. Tehát ne haragudjanak, azért ez akkor az országos sajtót bejárta, hogy hogy nézte le a szegény embereket Hoffmann Henrik, és hogy mit terveznek önök a Balatonnál. Tehát nem kellene ezt hazugságként beállítani. *(Böröcz László: Pedig az!) Nem! (Nacsa Lőrinc: De!)* Képviselőtársaim, nem! Ez világos üzenet volt a magyar embereknek, hogy önöknek mi a célja a Balatonnál.

És egyébként hozzáteszem - bár már tényleg nagyon elhúzódik a vita -, de az is azért egy kicsit mutatja az önök kormányzását, hogy a Balatoni Hajózási Zrt.-t a veszélyhelyzet ideje alatt verték szét. Hogy ott tartunk most, hogy 11 vitorlaskikötő üzemeltetési jogát átjátsszák a haveroknak. Meg az, hogy értékesítnek ingatlanokat meg kikötőket. Ezt a veszélyhelyzet alatt csinálták. Ez az önök kormányzása úgy, hogy egyébként a Balatoni Hajózási Zrt. megmenthető lett volna, és a balatoni hajósok igenis tudtak tenni a balatoni hajózásért.

Senki nem mondta itt, az ellenzéki oldalon, hogy nincsen szükség fejlesztésekre. Hát dehogynem! *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból.)* Nem! Nem mondott ilyet senki, hát ne csináljuk már! Hát itt ülünk most már hány órája! Mindenki fontosnak tartja, hogy legyenek fejlesztések, csak amikor önök azt mondják az indokolásban - most még egyszer felolvasom, mert nem térek napirendre -, hogy azért kell társelnök a Balaton Fejlesztési Tanácsba, mert ezzel lesz biztosítva a költségvetési pénzeszközök megfelelő

felhasználása. Na, erre kellene válaszolni, hogy akkor eddig mi volt ott a Balaton Fejlesztési Tanácsban, ha nem volt megfelelő! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Jó élmény volt ez az elmúlt, nem is tudom, hány óra, abból a szempontból, hogy egy törvényjavaslatról, amelynek tulajdonképpen egy személyi kérdés előterjesztése volt a tartalma, hogyan válik politikai vitánappá, és hogyan beszélünk mindenféléről, ami ennek az előterjesztésnek abszolút nem része. Természetesen előjöhettek ilyenkor vélt és valós sérelmek, nagyon sok mindenről lehet beszélni, az elmúlt 30 évről is akár, és sok olyan dologról, ami természetesen egy másik törvényjavaslat kapcsán nyugodtan elhangozhat. Természetesen ezen törvényjavaslat kapcsán is minden elhangozhat, sértegetésektől kezdve valótlan állításáig, különböző tényeknek a valótlan színben történő feltüntetéséig, és addig is, hogy egy olyan javaslattal kapcsolatban, amely egy személyi változás szándékát hozza a parlament elé egy fejlesztési tanács kapcsán, előre vizionálnak olyan dolgokat, amelyek az önök képzeletében megjelennek, és hogy ez hogy lesz majd a valóságban, ahhoz valószínűleg ennek semmi köze nincsen.

Természetesen lehet következtetéseket levonni, de ilyenkor, egy parlamenti vita kapcsán, ha már politikai vitanappá változtatunk egy napirendet, akkor természetesen a szabadság kinyílik, és mindent el lehet mondani, politikai sérelmeket, az ellenzéknek minden olyan kritikáját, amely folyamatosan elhangzik éveken keresztül a kormánnyal szemben, és azokat a vádakokat is, amelyek elhangoznak. Önöknek tulajdonképpen, ahogy én nézem itt az elmúlt időszakban, és igyekszem maximálisan szakpolitikával foglalkozni, de ennek ellenére azt látom, hogy egyetlen támadási felületük maradt, miután igazán érdemi üzenet a magyar emberek számára nem sok van az ellenzéki oldalon. Egy van: fel kell hergelni az embereket, mindenfajta beruházás ellen, amit fel lehet tüntetni olyan színben, ami reményeik szerint majd olyan közfelháborodást kelt, amivel a választásokon jobb pozícióba fognak tudni kerülni.

Ez a javaslat nem erről szól. Ez a javaslat arról szól, ha megnézzük, hogy a Balaton Fejlesztési Tanácsban a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszternek nincs képviselője jelenleg. Még egyszer mondom: a kormányzati stratégiák kidolgozásának támogatásáért felelős miniszternek

nincs képviselője. Ez a javaslat arról szól, hogy legyen. Az operatív programokat vezető miniszterek, akiknél az operatív programok vannak a minisztériumokban, valamennyi delegált tagot ezekbe a tanácsokba, de összességében, véleményünk szerint, a kormányzati stratégiák kidolgozásáért felelős miniszternek is igenis ott kell legyen az embere, ha már a többről egyetlen tagról sem hallottunk semmilyen kifogást. Itt is főleg a Balaton Fejlesztési Tanács került terítékre, abból a szempontból, hogy itt egy társelnöki tiszt bevezetését tervezi ez a törvénytervezet, illetőleg a kormányzat.

(15.40)

Abból a mondatból, amelyet Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony legalább négyszer elmondott, hogy itt mi történt eddig a pénzekkel, mert abból a mondatból az következik, hogy nem megfelelően került felhasználásra, én teljesen mást olvasok ki, de kétségtelenül belátom, hogy el lehet úgy is olvasni, ahogy ön tette, és azt az értelmezést is lehet neki adni. Tehát: vagy a múltba néz az ember, és azt mondja, hogy ez a mondat egy kritika a múlt felé, vagy azt mondja, hogy ez a fejlesztési tanács nagyon komoly fejlesztéseket fog az elkövetkezendő időben csinálni, komoly források fognak idekerülni, és azért mégiscsak a kormány fogja ezt a pénzt biztosítani. Ennek, még ha lehet kontextusában szerencsésebben is megfogalmazni ezt a mondatot, én ezt nem vitatom, akkor sem az az üzenete, amit ön elmondott. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Ezt írták le!)*

Nyolcszor vagy tízszer elmondta, hogy gyámság alá helyezik Bóka István jelenlegi elnököt - egyáltalán nincs ilyen szándék. És hogy gyámság alá lesz-e helyezve, az nem azon múlik, hogy ön most mit mondott itt a parlamentben, hanem az elkövetkezendő hónapokban mi fog történni majd a fejlesztési tanácsban. A fejlesztési tanács a maga működési szabályzatát meg fogja majd alkotni annak megfelelően, ahogy a parlament dönt.

Egyébként itt elhangzott több kérdés is például abban a tekintetben, hogy három kiemelt fejlesztési tanács van, amely ex lege jön létre, de a másik kettőnél miért nincs társelnök. Azért nincsen, mert ez a legnagyobb fejlesztési tanács, több mint 180 település tartozik ide, és itt látta a kormányzat indokoltnak ennek az intézménynek a bevezetését. Természetesen az ön javaslata alapján majd még a szavazásig eldönthető, hogy ez az ötlet megvételre kerül-e, és esetleg lesz-e a többi tanács élén is társelnök. Természetesen a viták nem azért vannak, bár nem ez a jellemzőjük végeredményként, hogy alapvetően változzanak meg előterjesztések, de hogy mi fog történni, azt a jóisten tudja csak *(Potocskáné Kőrösi Anita: Hát, ez az!)*, majd meglátjuk a zárószavazásnál.

Egy dologra azonban szeretnék még kitérni, mert erről ön sokat beszélt. Talán nem kéne megtennem, de mégis megteszem, mert a vita nagyon sok irányba

elkanyarodott, érintett szakmai kérdéseket is. Keresztes László Lóránt képviselő úr hozzászólásait mindig élvezettel hallgatom, mert tudom, hogy általában néhány percen belül fog mondani egy olyan mondatot, ami abszolút korrekt, ezekre mindig várok, és be is jönnek egyébként, csak aztán jönnek azok a szövegek környezetek is utána, amelyek természetesen egy ellenzéki képviselő szájából a magyar parlamentben el kell hogy hangozzanak.

Őnök úgy beszélnek itt, mint akik nem járnak az országban. Tessenek végigmenni Magyarországon! Menjenek el a falvakba, menjenek el a városokba! Milyen rendezettség van, rend van a településeken! Én nem azt mondom, hogy itt nincs még számos fejlesztendő terület, legyen az közmű, épített környezet vagy más, de ma Magyarország egészen másképpen néz ki, mint tíz évvel ezelőtt. Aki azt mondja, hogy ez nem így van, az nem ebben az országban él; óriási változás van. Természetesen önök mást várnak, nem önök vannak kormányon. A kormány számos fejlesztési területen, a családpolitikában és számos más területen is, a foglalkoztatáspolitikában hajt végre olyan programokat, amelyek nyilván sok pénzbe kerülnek, de az emberekért történnek. Mind a 23 megyei jogú város részese a „Modern városok” programnak, több mint 4000 milliárd forintnyi fejlesztéssel. Ebből a fele már nem kormánypárti, hanem ellenzéki vezetésű, ők maguk határozták meg, hogy mit szeretnének a városban fejleszteni. Ez 270 projektet jelent vagy annál többet Magyarországon.

Itt van a „Modern falvak” program, a CSOK, a családtámogatások, a babaváró, nagyon sok minderről beszélhetnénk, de önök természetesen ezeket nem támogatják, mert más az elképzelésük, másképpen irányítanak ezt az országot. Most ennek a kormánynak a politikája középpontjában a család van, a nemzet van, a fejlődés van, az, hogy az épített környezet fejlődjön, és az, hogy a családok jobban éljenek Magyarországon. Ezek alapvető filozófiai viták is lehetnek, de egy ilyen előterjesztés keretei között ezeket megbeszélni nem lehet, túlfeszítik a kereteit. 20 órát vagy 20 napot is igénybe vehetne, hogy mindazokról a kérdésekről érdemben és értelmesen vitatkozzunk anélkül, hogy egymást porig sértegetnénk akár a képességeiben, akár a tulajdonságaiban, ami biztosan nem helyes, különösen nem a tisztelt Ház falai között.

Egyetlen dolog van, amire még szeretnék reagálni, ez pedig a siófoki obszervatórium kérdése, merthogy az én ismereteim szerint Potocskáné Kőrösi Anita a siófoki önkormányzat alpolgármestere volt. Nagyon hosszú évek óta a siófoki testület előtt volt ez a kérdés, ennek az ingatlanak a beépítése. Önöknek semmi mást nem kellett volna csinálni, a polgármester úrnak a főépítésznek, összességében az önkormányzatnak nem kellett volna három alkalommal hozzájárulni ehhez a beruházáshoz. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Ki adta ki az engedélyt? A kormányhivatal! - Az elnök csenget.)* Nálam van a szó, úgy tudom, tisztelt képviselő asszony.

Persze, természetesen ez lehet egy érv, csak ha önök akkor a településképi véleményben azt mondják, hogy nem, akkor semmiféle engedélyezési eljárásra nem is kerülhetett volna sor, mert el kellett volna mindent utasítani - de nem ezt mondták. Engedélyezte Siófok város önkormányzata, majd amikor meleg lett a talaj, akkor el tetszett kezdeni tízórás éhségstrájkot folytatni (*Potocskáné Kőrösi Anita: 48!*), kimentek utána a polgármester úrral, akinek a szavai csengenek a fülemben, mert végignézttem az interneten, aki azt mondta, hogy jogszerűség ide, jogszerűség oda, ez a beruházás ne valósuljon meg.

Tehát önök most azt kérik számon a magyar kormányon, hogy egyébként egy jogszerűen kiadott építési engedélyt valamilyen módon vonjon vissza, miközben az adott önkormányzat, aki mindent megtehetett volna, akár egy tollvonással az egész beruházást ellehetetlenítette volna. Van egy fél az eljárásban, aki nem indított bírósági eljárást, pedig a magyar közigazgatási határozatok bíróság előtt megtámadhatók, és nyilvánvalóan a bírósági döntés azért, őszintén remélem, mindenki számára végső soron, még ha kellemtelen is, de elfogadható, csak ahhoz el kéne indítani a bírósági eljárást - nem indították el.

A magyar kormány volt az, aki az első jelzések alapján, annak idején ön is idézte, törvényt módosított azzal, hogy 60 méteres védőtávolságot kell tartani, tehát közjogi lépéseket tett annak érdekében, hogy érvényt lehessen szerezni annak, hogy ott ne épüljön meg ez a beruházás. Ennek ellenére valóban - szerintem nem úgy van, ahogy ön mondta, de ebben most nem vagyok vitaképes - nem hetekkel előtte, hanem jóval előtte benyújtották az építési engedélyezés iránti kérelmet, és a magyar jog szerint a helyzet az, hogy a benyújtás pillanatában érvényes jogszabályok szerint kell eljárni.

Önök most azt kérik számon, hogy ezzel mi miért nem megyünk szembe, miért nem megyünk szembe egy olyan ügyben, amiben egyébként minden törvényes, csak utolsó és végső mentsvárként végre lehet mutogatni a magyar kormányra, hogy lám, lám, itt van egy ügy, amit mi nem oldunk meg, amit önök megoldhattak volna többször. De nem azt teszik, hogy a saját felelősségüket felvállalva korrektül tájékoztatják a közvéleményt, hanem úgy állítják be, hogy itt mindenki hibás, csak önök nem. Önök az igazság bajnokai, az emberekért vannak; ha azért lettek volna, akkor nem ezt tették volna. Ez egy konkrét ügy volt, és számos ilyen van, amivel kapcsolatban persze a vitákat tovább lehetne folytatni, de semmi értelmét nem látom.

Végül is semmi másról nincs szó, mint ahogy elmondtam: két fejlesztési tanácsba tagok delegálásáról van szó és egy társelnöki funkció létrehozásáról. Módosító indítványok természetesen benyújthatók, mint ahogy azt önök meg is fogják tenni, és az elkövetkező napokban, a bizottsági vitákon, majd a részletes vitán, a végszavazásnál meglátjuk, hogyan alakul ennek a törvénynek a sorsa. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13474. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a kellő felkészülési időt. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A koronavírus-járvány hatásaival szembeni fellépés, a 2021-től kezdődő új európai uniós fejlesztéspolitikai időszak kezdete ismét időszerezővé teszi, hogy a kormány a közbeszerzési szabályozás módosítása útján is biztosítsa a gazdaság élénkítése érdekében most különösen fontos beruházások hatékony és átlátható megvalósulását.

(15.50)

A közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás a gazdaság egy kulcsfontosságú ágazata, ugyanis az állami szféra közbeszerzési eljárások útján megvalósuló beruházásai, áru- és szolgáltatásbeszerzései az elmúlt években a hazai GDP majdnem 7 százalékát adták.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat ennek okán számos, az eljárások egyszerűsítésére és gyorsítására vonatkozó intézkedést vezet be, a piaci szereplők számára könnyebbé és kiszámíthatóvá teszik az ajánlatétel folyamatát, valamint elősegítik a beruházásokat.

Azonban nem csak a gazdaságvédelem szempontjai jelennek meg az előttünk fekvő törvényjavaslatban. Több módosítás az ajánlatkérői oldal adminisztratív terheinek csökkentésére, az ajánlatkérők jogalkalmazási gyakorlatának segítésére irányul.

Az előbbiektől mellett a javaslat az Európai Unió Bíróságának közelmúltban kialakult, közbeszerzésekhez kapcsolódó ítélkezési gyakorlatának átvételére is kiterjed. Egyes szabályok pontosításával szeretnénk azt biztosítani, hogy a hazai szabályozás megfelelően kövesse a közbeszerzésekre vonatkozó uniós jogfejlődést.

Tisztelt Ház! Az előterjesztés a gazdasági szereplők, különösen a kis- és közepes vállalkozások számára könnyíti meg a közbeszerzésekben történő részvételt. Például a két hónapot meghaladó teljesítési időszakot lefedő építési beruházásoknál a kötelezően nyújtandó, biztosíték nélkül nyújtandó előleg mértéke 75 millió forintról 250 millió forintra emelkedik. Következésképpen a jelenlegi 1,7 milliárd forint helyett 5 milliárd forint szerződéses értékig biztosított legalább 5 százaléknyi előleg igénybevétele a

vállalkozások számára, kötelező biztosíték nyújtása nélkül.

Az a célunk, hogy ezek a hazai vállalkozások, kisebb hazai vállalkozások az esélyegyenlőség elvének tiszteletben tartásával tudjanak részt venni a rendszerben, oly módon, hogy a finanszírozási nehézségek ne akadályozzák az eljárásokhoz való hozzáférésüket.

Az eljárások gyorsabb lefolytatását, az ajánlattevők számára kiszámíthatóbb ajánlattételi rendszert szolgálják azok a változások, amelyek a közbeszerzési eljárások bírálati szakaszát szorítják az eddigieknél szigorúbb időbeli korlátok közé.

A módosítási javaslat nyomán egyrészt az ajánlati kötöttség időtartama egy meghatározott határidőn túl - ez 90, illetőleg 120 nap - már csak olyan módon hosszabbítható, hogy az ajánlati biztosíték fenntartása nem lesz elvárható az ajánlattevőtől, egy pénzügyi teherrel szembe fordítva meg őket. Másik oldalról az ajánlatkérőket pedig a bírálat gyorsabb befejezésére ösztönzi.

Nos, ez, az ajánlatok bírálata a 180 napos időtartamot csak akkor haladhatja meg, ha a legkedvezőbb ajánlatot benyújtó ajánlattevő továbbra is fenntartja ezt az ajánlatot. Tehát arra tennénk javaslatot, hogy azokban az esetekben, amikor az eljárás elhúzódása hátrányosan érintené az eredeti versenyfeltételeket, és a legkedvezőbb ajánlatot tevő ajánlattevő nem tartja fenn az ajánlatot, akkor is kötelezővé tegyük új közbeszerzési eljárás megindítását.

A törvényjavaslat által javasolt számos, egyszerűsítést szolgáló eljárási módosítás közül pedig talán az alábbi példákat mondanám el itt az expozémban, azért ezeket, mert ezekkel összefüggésben azt lehet mondani, hogy jelentős eredményeket várunk.

A kizáró okok hiányát és az alkalmassági feltételek teljesülését igazoló elektronikus adatbázisokat az ajánlatkérőnek a jövőben már nem kell az ajánlat benyújtásakor minden szereplő tekintetében ellenőriznie, hanem elegendő a későbbiekben csupán a nyertes vonatkozásában ezt megtenni.

A közbeszerzési eljárásban nem lesz szükség nyilatkozat benyújtására a szerződéses biztosítékok jövőbeli rendelkezésre bocsátásáról. Az ajánlati biztosíték vonatkozásában a javaslat bizonyos körben lehetővé teszi a hiánypótlást, hozzájárul ahhoz, hogy több legyen az érvényes ajánlat. Ez is fontos célunk, az érvényes ajánlatok számának növelése.

Többszereplős keretmegállapodások alapján történő beszerzéskor rövidül a bírálat időtartama azzal, hogy az ajánlatkérő azt is megteheti, hogy nem minden, hanem csak a legkedvezőbb ajánlat érvényességét vizsgálja meg, az előző módosítás logikájához kapcsolódóan.

A jövőben az ajánlatkérő megítélésére lesz bízva, hogy szükségesnek tartja-e a nemzeti eljárásrend tekintetében az alkalmassági követelmény előírását. E módosítás a nemzeti eljárásrendnél tervezi bevezetni azt a könnyítést, hogy az ajánlatkérőnek elegendő csak a nyertes ajánlattevő vonatkozásában ellenőrizni a rendelkezésre álló adatbázisokat.

Az adminisztratív terhek csökkentésének egyik fontos eszköze az elektronikus közbeszerzés lehetőségeinek minél hatékonyabb kiaknázása. Ebben az irányba is tennénk további lépéseket az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban. Eszerint a szerződés teljesítésére vonatkozó adatlapokat egykapus adatszolgáltatással, csak az EKR-ben, az elektronikus közbeszerzési rendszerben kell a jövőben feltölteni, a jelenlegi, úgynevezett kettős adatbevitel helyett.

Kizáró okok és az alkalmassági követelményeknek való megfelelés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartásokat a Közbeszerzési Hatóság és a GVH fogja rögzíteni az EKR-ben. Ezen módosítással lehetővé válik, hogy informatikai fejlesztéssel az EKR képes legyen az ajánlat bírálatához szükséges információkat automatikusan kijelezni, ezeket nem kell külön begyűjteni, így ez jelentős tehercsökkentésnek minősül.

Azt gondoljuk, hogy az építési beruházások körében számottevő változást eredményezne a tervezet vagy a javaslat azon újdonsága, amely szerint az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéseknél nem lesz alkalmazható a közbeszerzésekről szóló törvény 115. §-ában foglalt nyilvános meghirdetés nélkül induló eljárás.

Tehát uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéseknél ezt a lehetőséget nem tennénk lehetővé. Ez, azt gondoljuk, jelentősen csökkenti az uniós forrásfelhasználás körében az esetleges pénzügyi korrekciók kockázatát. Bizonyos szerződések részekre bontásával kapcsolatos rossz gyakorlatnak is véget vet, és egyébként is az átláthatóság növelésével hozzájárul a kisebb értékű építési beruházások megfelelő és átlátható lefolytatásához.

Végezetül még arra térnék ki, hogyha megengedik, hogy több eleme a törvényjavaslatnak az uniós jogfejlődéssel összefüggésben érthető meg. A kizáró okok változása lényeges elem ezen pontok közül, amely az Európai Unió Bíróságának újabb gyakorlatát, az arányosság uniós jogi elvének való megfelelést vezeti át a közbeszerzésről szóló törvény szabályain. Azt reméljük, hogy ez lehetőséget kínál arra, hogy az Európai Unióval összefüggésben vagy az Európai Unióval szemben fennálló bizonyos jogvitáinkat le tudjuk zárni.

Összességében azt tudom önöknek mondani, hogy a közbeszerzési törvénynek ebben a módosításában olyan szabályokkal kívánjuk a jogalkalmazók munkáját segíteni, melyek egyrészt a beruházások mielőbbi megvalósulását, másrészt a közbeszerzési eljárások egyszerűsítését, adminisztratív kötelezettségek enyhítését, valamint az átlátható közpénzfelhasználás törvényi garanciáinak erősítését szolgálják.

Ebből következően arra szeretném kérni mindannyiukat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és ha kérdés vagy felvetés van a javaslattal kapcsolatban, akkor állók rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Böröcz László

képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

A közbeszerzésekről törvényt a magyar Országgyűlés a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése érdekében alkotta meg azért, hogy a helyi kis- és közepes vállalkozások közbeszerzési eljárásokba való bekapcsolódását, valamint a környezetvédelem és az állam szociális célkitűzéseit is elősegítse.

A törvény megalkotásával többek között a 2014-ben elfogadott uniós irányelvek hazai jogba való átültetését is megvalósította. A joganyag elmúlt években történt alkalmazása során felmerült az igény, hogy a törvényben rögzített szabályokat a joganyag alkalmazásának gyakorlatával, illetve az Európai Unió Bíróságának gyakorlatával összhangba hozzuk.

Tisztelt Ház! A tárgyi módosítási javaslat célja - ahogy azt államtitkár úr is részletesen elmondta -, hogy a közbeszerzési joganyag alkalmazása során nyert tapasztalatokat a Kbt. szabályai között megjelenítse, valamint a hatályos törvényi rendelkezéseket az Európai Unió Bíróságának közelmúltban kialakult, közbeszerzésekhez kapcsolódó ítélezési gyakorlatával összhangba hozza.

(16.00)

A törvényjavaslat ezeken túl a kormány bürokráciacsökkentésre, az eljárások egyszerűsítésére és gyorsítására irányuló törekvéseit is éppúgy kifejezi, ahogyan a gazdaságvédelmi kormányzati intézkedésekhez illeszkedve a gazdasági szereplők közbeszerzési eljárásokban való egyszerűbb részvételének biztosításával a koronavírus-világjárvány gazdasági hatásainak enyhítését is szolgálja.

A törvényjavaslat előkészítésének egyik fő aprópója az adminisztratív terhek csökkentésére és a közbeszerzési eljárások gyorsítására vonatkozó igény. További fontos szempont volt a vállalkozások terheinek csökkentése is, a gazdasági válságból való mielőbbi kilábalás elősegítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A jogalkalmazási visszajelzések alapján kidolgozott módosítások közül kiemelnék néhányat. Az előleg kötelezően biztosítandó mértékének megemlése 75 milliőről 250 millió forintra - ez a vállalkozásokat fogja segíteni. Az előzetes piaci konzultációk szabályainak pontosítása - ez nyilván a beruházások jobb előkészítését segíti. Az iratbetekintés elektronikus eszközökkel való biztosításának lehetősége, ajánlati kötöttség időtartamának maximalizálása az eljárások túlzott elhúzódásának megelőzése érdekében a vállalkozások számára - ez nyilvánvalóan egy kiszámíthatóbb ajánlattételt jelent. Az ajánlati biztosítékok szélesebb körű hiánypótlásának

biztosítása, valamint az ajánlat és az igazolások közötti ellentmondások rugalmasabb kezelése annak érdekében, hogy kevesebb legyen az érvénytelen ajánlat, ami így fokozhatja a versenyt.

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításának egyik fő célkitűzése az ajánlatkérőket és az ajánlattevőket érintő adminisztrációs terhek csökkentése, amely elsősorban az alábbi intézkedések révén valósulhat meg. A kizáró okok hiányát és az alkalmassági feltételek teljesülését igazoló elektronikus adatbázisokat az ajánlatkérőnek az ajánlat benyújtásakor már nem kell minden gazdasági szereplő tekintetében megnéznie, hanem azt elegendő a későbbiekben csupán a nyertesként kihirdetendő ajánlattevő vonatkozásában megtennie. További egyszerűsítést jelent, hogy egyes, jelenleg külön adatbázisokból kikereshető információkat a jövőben az elektronikus közbeszerzési rendszerben is lehet majd ellenőrizni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összességként elmondható, hogy a törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzési törvény valóban az átláthatóságot, a közpénzek elköltését és egyébként a jogszabályban meghatározott témákban a gazdasági társaságoknál a vagyon felhasználását célzott és hivatott szolgálni.

A jelen előterjesztésben, a jelen törvényjavaslatban önök az egyszerűsítésre hivatkoznak, ezzel maximálisan egyetértek. Minden vitában el szoktam mondani, hogy ha az egyszerűsítést, az adminisztratív terhek csökkentését, a bürokrácia csökkentését célozzák, az mindig valami jó felé mutat. De lehetne azért szigorítani.

Az elmúlt években azt tapasztaltuk itt a közbeszerzések terén, hogy vannak olyan vállalkozások, amelyek kiemelt prioritással vannak az állami beruházásoknál, a közbeszerzéseknél. Én nagyon-nagyon örülök annak, ha majd elérjük azt a hön áhított célt, amit az előbb most önök is megfogalmaztak, hogy kevesebb legyen az érvénytelen ajánlat és nőjön a verseny.

A közbeszerzésnek pontosan az a lényege, hogy legyen kialakult verseny, és ezt a piac határozza meg. Ha ezen tudunk úgy könnyíteni, hogy elektronikus közbeszerzési rendszeren keresztül lehet majd az információkhoz hozzáférni, ez egy támogatandó ötlet. Egyébként én maximálisan egyetértek azzal a vállalkozókat segítő javaslattal, hogy az előleget emeljék meg 75 milliőről annak több mint háromszorosára, tehát 250 millió forintra, mert valóban ez is célozza a versenyképességet.

De mindig ott van nekünk ez a „de”, amikor arról beszélgetünk, hogy az állami beruházásokat mindig ugyanaz a kör nyeri. Igen. Mert tehetségesek? Vagy mit szoktak mondani? És nagyon jó vállalkozók? És ők a legprofibbak? Igen, csak mindenkit kiszorítottak már ezekről a piacokról.

Erről kellene beszélni, amikor átláthatóságról beszélünk, hogy mindenkinek legyen meg a lehetősége. Csakhogy vállalkozások felfújódtak már olyan szintre, hogy azok a kis- és közepes vállalkozások, amelyeket egyébként Böröcz képviselőtársam említett, és valóban nekik kellene lehetőséget biztosítani, hogy labdába rúghassanak ezeknél a beruházásoknál, na, ők nem tudják ezt megtenni. Lehet bürokráciát csökkenteni, csak ahhoz nem kellene engedélyezni, hogy a nagyok még nagyobbak legyenek. Amint látjuk, a nagy állami beruházásoknál gyakorlatilag egy kezünkön meg tudjuk számolni, hogy kik azok a vállalkozók, akik ennek a nyertesei lehetnek. Egyetértek azzal, hogy az ajánlattételi kötöttség határidejét valóban maximalizálják az eljárásokban. Ez nagyon fontos, hogy a vállalkozók tudjanak számolni azzal, hogy meddig kell az ajánlati kötöttséget fenntartani.

Tehát a jelenlegi törvényjavaslatnak a céljaival alapvetően egyetértünk. Én még azért kíváncsi vagyok a vitában, hogy ellenzéki képviselőtársaim milyen kis rejtett bombákat találtak ebben a jogszabályban, mert azért ismerjük önöket, hogy mindig van benne egy fél mondat, ami aztán az egész rendszert felrúgja.

Tehát nyilvánvalóan az átláthatósággal és a közpénzek hatékony és törvényszerű elköltésével maximálisan egyetértünk. Arról, hogy majd ennek a jogszabálynak az elfogadásáról a Jobbik frakciója hogyan fog dönteni, a későbbiekben fogjuk még az álláspontunkat kialakítani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnál fontosnak tartom kiemelni azt, hogy milyen időpontban került benyújtásra és milyen célokat fogalmaz meg, milyen célok teljesítésére irányuló szabályozást tartalmaz ez a törvényjavaslat.

A 2015. évi CXLI. törvény módosításáról van szó, ami azt jelenti, hogy közel öt éve született meg a közbeszerzések folyamatának az az átfogó szabályozása, amelynek hosszú történelmi előzményei vannak. Engedjék meg, hogy elmondjam, hogy például, azt hiszem, 1994-95-ben egy irányelv, egy iránymutatás próbálta rendbe tenni a közbeszerzések folyamatát. Ez a hőskorszak volt, akkor jöttünk rá, akkor jött rá az akkori kormányzat, az akkori politikai vezetés, hogy ezzel a kérdéssel, azaz a közpénzek elköltésének

szabályozott rendszerével a pártállam lebontása után foglalkozni kell, mert ez egyrészt biztosítja a közpénzek átlátható felhasználását, és biztosítja azt a szakmaiságot, hogy a beszerzések során kialakuljon egy verseny, amely verseny következtében jó minőségű szolgáltatásokat tudjanak beszerezni az ajánlatkérők. A versenyen túl még az is fontos volt, hogy piacélénkítő hatással is bírjon ez a közbeszerzési eljárási folyamat.

A 2015-ös új törvény igyekezett megfogalmazni azokat a szabályokat, amelyek biztosítják, hogy mitől jó egy közbeszerzési eljárás. Elsősorban attól jó, hogy átláthatóságot biztosít, gyorsaságot, hatékonyságot, és magas minőségű szolgáltatásbeszerzést eredményez. Természetesen ehhez kapcsolódóan európai uniós normák láncolata - több ilyen norma volt az elmúlt időszakban irányelvi szinten - határozta meg, hogy miképpen kell európai uniós tagállamként a közbeszerzéseket lebonyolítanunk.

(16.10)

Azt lehet mondani, hogy az ütemezés azért fontos, mert nyilvánvalóvá vált, hogy a koronavírus-járvány gazdaságot érintő hatásai nyomán a közbeszerzési eljárások száma a negyedével, míg az eljárások értéke az ötödével csökkent az elmúlt időszak alatt, aminek nyilvánvalóan az volt az indoka, hogy a gazdasági tevékenységünk leállt vagy legalábbis erősen csökkent, és a közbeszerzésre kötelezett szervezetek részére nem az volt az elsődleges dolog, hogy a beruházásokat és a közbeszerzéseket lebonyolítsák, hanem magában a védekezésben szerezzenek megfelelő érdemeket, és meg tudják védeni nemcsak a gazdaságot, hanem az állampolgárok életét és biztonságát.

Ez is egy oka és magyarázata, hogy miért pont most kell ezt a kettős célt szolgáló törvényjavaslatot benyújtani, amely egyrészt, ahogy mondtam, egyszerűsítést, hatékonyságot és az áramvonalasítást javasolja az Országgyűlésnek, másrészt pedig mert a törvényjavaslatokban az Európai Unió Bírósága által megfogalmazott megfeleléseket is meg kell teremteni.

Nagyon tudom üdvözölni a törvényjavaslat előbb említett céljait, a bürokráciacsökkentést és az adminisztratív terhek csökkentését is. Ezek által azt a biztonságot látom megvalósulni, vagy azt látom ezek által megcélozni, hogy például a kizáró okok hiányát és alkalmassági feltételek teljesülését igazoló elektronikus adatbázisokhoz az ajánlatkérőknek nem kell szanaszéjjel lévő információs bázisból összeszedni az információkat, hanem hasonlóan, mint például a közigazgatási szerveknél is, lehetőség van arra, hogy a rendelkezésükre álló adatbázisból, még ha nem is közvetlenül az a hatósági adatbázis, ahol az ügy elkezdődött, megszerezzék a szükséges információt, legyen az például a földhivatali nyilvántartás vagy egyéb más, mondjuk, népegészségügyi nyilvántartás is. Úgy gondolom, hogy a létrehozott elektronikus közbeszerzési rendszerben meglévő adatok ellenőrzése nagy könnyebbség lesz az ajánlatkérőknek, és gyorsítani

fogja az ajánlatok kidolgozását, és kevesebb terhet jelent majd az ajánlatot tevők számára is.

Ugyancsak fontosnak tartom, hogy az ajánlati biztosítékok alkalmazásakor lehetővé teszi a hiánypótlást, amely orvosolja azt, hogy ne lehessen ok nélkül, illetőleg nem az eljárás, a közbeszerzés céljával szorosan összefüggő ok miatt kizárni ajánlattevőket az eljárásból. Ez továbbra is azt fogja biztosítani, hogy egyre kevesebb számú lesz az egyajánlatos vagy korlátozott számban jelentkezős ajánlati eljárásoknak a száma. Én azt gondolom, hogy ez az intézkedés a versenyt és annak a hatékonyságát tudja majd segíteni, és pont most, a Covid-járvánnyal kapcsolatban fontosnak tartom, hogy a humánjárványok megelőzéséhez és elhárításához kapcsolódó beszerzések kivételt fognak képezni a közbeszerzési kötelezettség alól, így kisebb értékű beszerzéseket, például a munkavállalóknak biztosított maszkok beszerzését az ajánlatkérők egyszerűbben tudják majd megvalósítani.

Osszességében azt lehet látni, hogy a jogbiztonságot is tudja szolgálni az előterjesztett javaslat, mert az ajánlatok gyorsabb elbírálását ösztönző szabályozás is szerepel az előterjesztésben. Ez azért szükséges, mert gyakran előfordul, hogy az ajánlatok elbírálása elhúzódik, és így az egyes ajánlattevőknek a piaci helyzetét, a gazdasági racionalitást meghaladó helyzetét nem lehet megkövetelni, és nem vonja maga után ez a későbbiekben a szerződés későbbi módosításának szükségességét, és kiszámíthatóbbá teszi majd az eljárásoknak a lebonyolítását.

Osszességében még annyit tudok hozzátenni, hogy nagyon fontos eleme az előzetes piaci konzultációkra vonatkozó szabályoknak az egyértelműsítése. Efelett sokan elsiklanak, vagy remélem, nem sokan, de többen elsiklanak, hogy miért fontos ez a szabály. Azért, mert ez a szabályozás egyszerre erősíti az ajánlatkérők és az ajánlattevők pozícióját, alkalmas egy olyan kiválasztási feltételrendszer előszűrőjeként funkcionálni, amely egyszerre biztosítja a műszaki és az egyéb teljesítési dolgoknak az egyértelműsítését, magyarul már az ajánlati kiírás előtt tisztában legyen az ajánlatkérő azzal, hogy milyen műszaki, pénzügyi vagy egyéb humán szempontoknak megfelelően kell kiírnia neki az ajánlatot, ezáltal pedig az ajánlatot benyújtók, az ajánlattevők is tisztában vannak azzal, hogy milyen feltételek mellett tudnak eredményesen részt venni az eljárásban, amely jó előkészítéssel azt jelenti, hogy egyenértékűek lesznek az ajánlatok, és kevesebb lesz az utólagos tisztázó kérdés alkalmazásának a lehetősége, amivel természetesen az eljárás gyorsaságát tudjuk elősegíteni, ami az egyik alapvető indoka, az egyik indoka volt ezen törvényjavaslat megfogalmazásának.

Osszességében azt tudom elmondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt azt tudja mondani, hogy az előterjesztett javaslat a megfogalmazott célokat a részletszabályait tekintve is jól tudja majd szolgálni, és emiatt, hogy a közbeszerzések átláthatósága, dinamizmusa, tisztázottsága, egyszerűsítése bekövetkezzen, támogatni fogjuk az előterjesztést a vita során.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat számos ponton az uniós joganyag és az Európai Unió Bíróságának gyakorlatát kívánja átültetni a magyar jogrendszerbe. Ennek elsődleges oka, hogy az Európai Unió Bírósága arányosság területén kialakult gyakorlatának a jelenlegi magyar közbeszerzési szabályozás nem felel meg. A javaslat indoklása szerint ezt a problémát úgy lehet kiküszöbölni, hogy bizonyos kérdések vonatkozásában az ajánlatkérőkre bízva annak eldöntését, hogy egy korábbi hiba miatt kizárják-e az adott ajánlattevőt a közbeszerzési eljárásból.

Ez alapvetően jó irány is lehetne, a bírósági döntések átültetésével azonban több probléma is van. Egyrészt hiányzik a javaslatból a mérlegelés szempontrendszere. Ezzel viszonylag szabad utat enged a konkrét esetekben való mérlegelésnek az ajánlatkérők számára. A javaslat indoklása nem tartalmazza a kellően részletes bemutatását annak, hogy az adott ügyben az ajánlatkérőknek mit és hogyan kell mérlegelniük. Tekintettel arra, hogy erre a mérlegelésre pont olyan esetekben van lehetőség, amikor a korábbi ügyben nem került sor jogorvoslatra, féltő, hogy pont azokban az esetekben fog hiányozni a kizárási kötelezettség, amikor a korábbi jogsértés egyértelműen megállapítható volt, ez pedig jelentős korrupciós kockázatot jelenthet.

Egy új gyakorlat esetén mindig előnyös központi ajánlat kiadni a helyzet kezelésére a jogszerűtlen gyakorlatok megakadályozása céljából. Másrészt, különösen az előbbiekben elmondottak alapján, kifejezetten visszas, hogy az egyik ilyen terület, amelyen a javaslat mérlegelést kíván engedni, az az esetkör, amelyben az adott ajánlattevő egy korábbi eljárásban megkísérelte jogtalanul befolyásolni az ajánlatkérő döntéshozatali folyamatát, vagy olyan bizalmi információt kísérelt meg megszerezni, amely jogtalan előnyt biztosítana számára a közbeszerzési eljárásokban. A felsorolt esetekben, amennyiben nem kerül sor jogorvoslati eljárásra, az ajánlattevő dönthetne arról, hogy ki akarja-e zárni az adott ajánlattevőt, vagy sem. Ez egy rendkívül jelentős korrupciós kockázat, hiszen azokban az esetekben is mérlegelésre adna lehetőséget, amikor a döntés befolyásolásának kísérlete egyértelműen megállapítható volt. Ennek csak annyi a feltétele, hogy az ajánlattevő, aki az eljárást befolyásolni akarta, ne keressen a kizárása után jogorvoslatot.

Hasonló probléma jelentkezik az ajánlattevői oldalról is a kizárás megfelelőségének tekintetében is, a javaslat ugyanis megengedi, hogy az ajánlatkérő kizárjon ajánlattevőket a közbeszerzési eljárásból,

amennyiben bizonyos körülményeket az ajánlatkérő megfelelően bizonyítani tud. Ilyenek lehetnek a környezetvédelmi, a szociális és a munkajogi követelmények, valamint a szakmai, az etikai kötelezettségek súlyos megszegése. Itt nem feltétlenül az esetkörökkel van probléma, az az eddigi közbeszerzési törvényben is szerepelt, és nyilván fontos, hogy ezeket a követelményeket az ajánlattevők betartsák.

(16.20)

A probléma azzal van, hogy a jövőben ezeknek a követelményeknek a megszegését akkor is megállapíthatja az ajánlatkérő, amennyiben erre megfelelő bizonyítéka van. Az, hogy pontosan mi is számít megfelelő bizonyítéknak, nem világos. Az indoklás azt egyértelművé teszi, hogy a hatósági és a bírósági határozat mindenképpen megfelelő bizonyítéknak minősül, egy kivételtől eltekintve. Így tehát nem azzal van a probléma, hogy a javaslat bővíti a kizárható cégek körét, hanem azzal, hogy nem ad megfelelő eligazítást az ajánlatkérők és az ajánlattevők számára arra, hogy pontosan mi is fogadható el megfelelő bizonyítékként. Ez pedig szintén problémát okozhat egy új gyakorlat bevezetése esetén.

Ez a széles mérlegelési kör azért mégsem korlátlan, és pont a bírósági és a hatósági döntések mérlegelése tekintetében nem az. A javaslat ugyanis eleve kizárja az öntisztítási folyamaton átesett szervezetek esetén az ellenük szóló bírósági és hatósági döntések figyelembevételét. Az mondható tehát el, hogy az ajánlatkérő mindent mérlegelhet, kivéve ezt az egy esetkört.

Ahogy már a közbeszerzési törvény 2015-ös vitája során is jeleztem, az öntisztítással kapcsolatban azt is lehet mondani, hogy az új közbeszerzési törvény lehetőséget ad arra, hogy könnyen ki lehessen zárni valakit, és könnyen vissza lehessen venni egy kizárat, akár szubjektív szempontok alapján. Felhívtam a figyelmet akkor továbbá arra is, hogy a legnagyobb aggályt azonban megítélésünk szerint az jelenti, hogy a kifogásolt rendelkezés alkalmazásával adott esetben felül lehet írni egy jogerős hatósági vagy bírósági döntést, ami nyilvánvalóan sérti a jogbiztonság alapelvét. Most pedig egy ilyen, az MSZP által sokat bírált jogintézmény fogja a mérlegelhető bizonyítékok közül kizárni az egyik szempontot, azt a szempontot, ami a legtöbb bizonyosságot hordozza magában. Ez, ahogy a közbeszerzési törvény eredeti vitájában is jeleztem, rendkívül visszas, és a jelen javaslat által alkalmazni kívánt módon is rendkívül aggályos, alapvetően sérti a jogállami elveket.

Összességében tehát az mondható el, hogy bár az uniós jog megfelelő átültetése nyilván kötelezettsége a magyar államnak, azonban a kormány által választott megoldások egyértelműen megkérdőjelezhetők, azok számos kockázatot rejtenek magukban.

A javaslat egy másik rendkívül jelentős problémája a sürgősségre alapozott, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárással kapcsolatos. 2018 novemberében

került ugyanis be a közbeszerzési törvénybe a kormány javaslatára, hogy a sürgősségre alapított eljárásban keretmegállapodás nem köthető. Ezt azzal indokolta a kormány, hogy a rendkívüli sürgősségre alapozott, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás feltételrendszerének nem feleltethető meg a keretmegállapodás, mivel az tipikusan egy olyan beszerzési igény kielégítésének eszköze, amely esetében az ajánlatkérő nem ismeri előre a beszerzés pontos feltételét és körülményeit, amely helyzet nem összeegyeztető egy vis maior körülmény miatt bekövetkezett, pontosan azonosítható beszerzési igénnyel, amely az ajánlatkérő oldalán azonnali reakciót igényel. A jelen javaslatban pedig mégis azzal találkozhatunk, hogy a kormány összeegyeztethetőnek tekinti a rendkívüli sürgősségre alapított eljárást és a keretmegállapodás megkötését. Arról, hogy mi a pálfordulás oka, a javaslat nem tesz említést, így nem lehet tudni, hogy miért gondolta meg magát a kormány kevesebb mint két évvel az adott jogszabály alkalmazása után.

Mellékesen a jelen javaslat indoklása jelzi, hogy ez a módosítás lehetőséget biztosít többek között a jelenlegi járvány miatti beszerzések lebonyolítására. A javaslat indoklásának ezen szakasza azért érdekes, mert a javaslat a sürgősségi eljárás pont olyan vis maior helyzetekben való alkalmazását propagálja, amelyre a kormány a konkrét rendelkezést 2018-ban még alkalmatlannak tartotta. Ez vagy azt jelenti, hogy a kormány 2018-ban tévedett és a közbeszerzési törvény nem megfelelő módon előkészített módosítását fogadta el, vagy azt jelenti, hogy a jelen javaslat ezen rendelkezésének valójában köze sincs a járvány elleni védekezéshez.

Összességében az mondható el, hogy bár a javaslat elvi szinten akár még támogatható is volna, több olyan konkrét megoldást is tartalmaz, ami a korrupció kockázatát nagyban növeli, egy ilyen javaslat pedig egy jogállamban nem támogatható. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem tudom, olvastak-e híreket. A mai nap szenzációja, nyilván az amerikai elnökválasztás lassacskán finisén kívül, az, hogy Brüsszel megelégedte a magyarországi korrupciót, és jöhet a jogállamisági feltétel.

Mindnyájan tudjuk, hogy miért citáltam ide ezt a hírt. Tudjuk azt nagyon jól, vagy én legalábbis azt szeretném és nagyon-nagyon boldog lennék, ha egy közbeszerzési törvény vitájánál a jogról tudnánk beszélni, a szakmaiságról. Csak egyetlenegy nagy baj van, hogy Orbán Magyarországon a közbeszerzés inkább büntetőjogi kategória, mint jogi. De ha lemegyünk az átlagemberek szintjére, bemegyünk például a debreceni nagypiacra és megkérdezzük ott a kofákat, hogy mi az első dolog, ami a közbeszerzésről eszükbe jut, akkor

az, aki kevésbé szofisztikáltan gondolkodik, azt mondja, hogy a lopás. Aki egy kicsit is követi a mai magyar valóságot, az azt mondja, hogy alkotmányos költség. De senkinek nem az jut eszébe, aminek mindenkinek eszébe kellene jutnia, hogy a közbeszerzés valójában arra jó, hogy európai uniós vagy állami forrásokat a lehető legjobb helyre a lehető legjobb hatékonysággal tudjuk elosztani.

Nálunk a közbeszerzés valami mást jelent. Ez nyilván összefügg azzal - hogy is fogalmazott a kormányfő? -, hogy mi egy félázsiai szerzet vagyunk, kellő virtussal, és rájött a leleményes magyar, hogy a közbeszerzés másra is jó. Ami ebben igazán drámai, hogy ezek a leleményes magyarok most nagyrészt a kormány közelében zsonganak, zajonganak, sőt egészen a kormányfőig érnek el ezek a szálak. Az a legnagyobb baj, hogy ez a virtus most alapvetően egyfajta olyan lehetőség nagyon sok politikai vagy politikaközelítő ember számára, ami a hirtelen és hihetetlen nagy meggazdagodás lehetőségét jelenti.

Emlékeznek még az ősbűnre 2005-ből Tokajban, amikor az akkor éppen miniszterelnök Orbán Viktor óvatosan még azt mondta a Szárhegy Dűlő-Sárazsádány-Tokajhegyalja Kft. egyik találkozásánál, amelynek az ő felesége is résztulajdonosa volt, hogy ne nyerjünk annyit, amennyit kértünk, ne mi kapjuk a legtöbbet. Ez így is lett, akkor 41 millió forint ütötte a markukat. Milyen boldogok lennének, ha most itt csak 41 millió forintot sorsáról kellene hümmögni, hogy úristen, 41 millió forintot sikerült nyerni valamifajta közbeszerzésen, ami különben valószínűleg irányított vagy legalábbis befolyásolt volt valamilyen szintig. De hát hol van ez már!

Felsorolok most egy pár nevet, nem tudom, önöknek mi lesz bennük a közös többszörös: Simicska Lajos, Mészáros Lőrinc, Simonka György, Mengyi Roland, Boldog István. Önöknek mi ebben a közös többszörös? Egy átlag magyarnak az a közös többszörös, hogy ha ezek az emberek elindultak valamilyen pályázaton, akkor nyertek, de sok esetben még akkor is, ha nem indultak el. Bármilyen közbeszerzésen! Ebből nyilván már lejön Simicska Lajos, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy volt egy hitvitája a kormányfővel, de mindenki más, Simonkától kezdve Mészáros Lőrincig, ha elindult egy pályázaton, ott nyert. Ők tarolják most le a magyar közbeszerzési piacot, 0-tól 24-ig.

Engedjék meg, bár tudom, hogy elvileg vagy hivatalosan nem kapcsolódik a mai törvényjavaslat-hoz, hogy mégiscsak beszéljünk egy picit erről a csodálatos üstökösszerű meggazdagodásról, Mészáros Lőrincről! Arról a falusi, a kezdet kezdetén talán még tisztességes szakiról, akinek egyetlen érdeme az, hogy a kormányfő haverja volt, illetve még mindig az. Mészáros Lőrinc kis családi cége 2007-ben még veszteséges, és majdnem csődbe megy. 2010-től, a Fidesz hatalomra kerülése után viszont megtámaszódik. 2010-19 között - most irdatlan nagy számokat fogok mondani, kérem, mindenki kapaszkodjon - a Mészáros cégei által elnyert közbeszerzések összege 800 milliárd forint.

(16.30)

Tehát annak a felcsúti kis szakinak, aki gázégőrózsákat bizergált még 2007-ben, 2010-től 2019-ig 800 milliárd forint futott át a kezén közbeszerzés tekintetében. De hogyha hozzáadjuk a másik, kormányfőközelítő oligarchát, Szíjj Lászlót és annak a cégeit, akkor 2071 milliárd forint közbeszerzést vittek el közösen Mészárossal.

2020-ra Mészáros Lőrinc gyakorlatilag a fél országot uralja. Ő a legnagyobb munkáltatója Magyarországnak. Országos médiacégek, energetika, bankszektor, szolgáltatások, alkuszi cégek, vendéglátás, turizmus, napestig lehetne sorolni, hogy mi minden lett tíz év alatt az övé. 450 cégről beszélünk. Nem elvitatva Mészáros Lőrinc érdemeit, azért kíváncsi lennék rá, hogyha rákérdeznénk, hogy melyik cég az övé, tudná-e vagy nem. És itt van, ma is többször szóba került, a Budapest-Belgrád vasútvonal. Itt a magyarországi szakasz teljes körű tervezéséért és kivitelezéséért újabb 610 milliárd forintról beszélünk.

És akkor itt van előttünk ez az előterjesztés, ez a törvényjavaslat, és valahogy az lenne a feladat, hogy ezt megpróbáljuk szigorú szakmai szemmel nézni, de nem lehet. Nem lehet, mert azt látjuk, hogy jelen pillanatban a magyar közbeszerzéseknek a 90 százalékát olyan ember vagy emberek vagy szűk érdekcsoportok nyerik, akikre a politika rámutat. Akiről pedig leveszi a kezét, lásd Simicska, nagyjából egy fél év alatt megbukik, eltűnik, vége lesz, a cégeit eladja. Érdekes módon aztán azt majd azok veszik meg különben, akik most tarolnak.

Nagyon cinikus lesz, amit most mondani fogok, az egyik barátom mondta, szegényke éppen nősülés közben van, és mondta, hogy azért nem tartanak menyasszonytáncot, mert attól fél, hogy ha elkurjantja magát a vőfély, hogy eladó a menyasszony, amire ő észbe kap, addigra Mészáros Lőrinc megveszi az asszonyt. Persze, lehet azt mondani, hogy ez hogy jön ide, de a magyar ember nagyjából így viszonyul most a közbeszerzésekhez. Ez a véleménye Debrecenben az átlagnak, a piacra járóknak, hogyha a közbeszerzésekről beszélünk.

És tudjuk nagyon jól, hogy ez a tíz év milyen rövid idő, és ez a valamikor még tisztességes kis gázszerelő tíz év alatt olyan vagyont halmozott fel, elvileg a saját vagyonát, de tudjuk nagyon jól, halljuk, hogy miről is van itt szó, hogy mára nemcsak a leggazdagabb magyar lett, de világviszonylatban is jelentős tényezőről beszélünk. Kérem szépen, háromszor olyan gazdag, mint Ronaldo, és kétszer olyan gazdag, mint például az angol királynő. És az a baj, a közbeszerzés a korrupcióval kéz a kézben jár Magyarországon, ez elvitathatatlan, és ez olyan mértékig igaz, hogy a Századvég Alapítvány volt elnöke, Láncki András, még amikor a Századvég Alapítvány elnökeként megkérdezték, hogy miről is van szó, ő azt mondta, hogy amit korrupciónak neveznek, az gyakorlatilag a Fidesz legfőbb politikája.

És hogyha ehhez még hozzáadjuk azt, hogy a kormányfő deklarált vágya az, hogy létre kell hozni a

nemzeti tőkésosztályt, és ez a nemzeti tőkésosztály mára létrejött és működik, azonban a nemzeti tőkésosztály halmaza valahogy megegyezik a kormányfő közvetlen családjával és a közvetlen haveri körével, és hogyha ehhez még hozzágondoljuk azt, hogy és ezek az emberek nyerik különben a közbeszerzéseknek a javát, akkor nagyon könnyen el lehet képzelni, hogy a közbeszerzés Magyarországon mit is jelent. Persze, beszélhetnék itt most hosszasan arról, hogy mit mond erről a szakma, hogy mit mondanak erről az elemzők. Hogy valójában minden elemzés, kutatás azt mutatja, hogy Magyarország tragikus helyzetben van, hogyha a közbeszerzésekről beszélünk.

Olyan, a nyilvánosságot erőteljesen szűkítő, így a korrupciót elősegítő szabályok továbbra is érvényben maradnak a közbeszerzési törvényben, amelyek egyértelműen elősegítik azt, hogy ez a szűk, jól meghatározott, behatárolt érdekkör egyre gazdagabb legyen. Itt van például a Korrupciókutató Központ, amely budapesti vizsgálatában kimutatta, hogy a 2010-es kormányváltás után a korábbi közbeszerzéseken gyakran nem is induló cégek meghatározó szereplővé tudtak válni, de a kutatás alapján kimutatható az is, hogy 2010 óta kétséget kizáróan kevesebben indulnak egy adott pályázaton, mint korábban, vagyis sokkal kevésbé jellemző a verseny az állami pénzek elnyeréséért. Több a korlátozott nyilvánosságú kiírás, például amikor csak meghívottak indulhatnak, vagy amikor irreálisan rövid idő alatt kell pályázatot írni. Sokkal magasabb az adott év összes pályázatának korrupciós kockázati indexe, vagyis a gyanús körülmények között elnyert közbeszerzések aránya. A kutatásban adathiányosnak minősítették azokat a közbeszerzéseket, ahol a Közbeszerzési Hatóság honlapján egy szerződésről négy alapvető kérdés közül legalább az egyikre nem lehetett választ találni. Ez a négy kérdés: ki írta ki a pályázatot? Ki nyerte meg? Mennyi pénzbe került a beszerzés? Hány pályázó volt? A fenti információkat elvben kötelező lenne feltüntetni, de ez mégsem teljesült a közbeszerzések 20 százalékánál, még a legjobban dokumentált években. Az adathiányos szerződések aránya is - itt most fontos különben a dátum és az arány is - 2010-ben még csak 65,4 százalék volt, 2018-ban azonban már 80,3 százalék.

Ugyancsak a közbeszerzések befolyásoltságát jelzi, hogy 2010 óta alig volt olyan év, amikor 25-30 százalék alá esett az egyetlen érdeklődővel elbírált pályázatok aránya. Ez a mutató meglehetősen magasnak számít. Nyugat-Európában az arány jellemzően 15 százalék körül van, vagyis fele a magyarországinak.

Erre hadd mondjak el én különben egy saját példát, velem történt meg. Egy jó debreceni ismerősöm szemmel láthatóan nagyvállalkozóként nem indul debreceni pályázatokon. Amikor megkérdeztem, ez miért is van, azt mondta, hogy teljesen felesleges. Az elején még hadakozott, pályázott, de nincs értelme, le vannak osztva a lapok. Az fog nyerni, akire rámutat a politika, és ez dráma. Mint ahogy dráma különben az is, hogy ott tartunk, hogy minden mérés alapján Magyarország,

Bulgáriát megelőzve, a második legkorruptabb ország az európai térségben.

Amikor közbeszerzésről beszélünk, az embernek elfacsarodik a szíve, hogy mennyi pénz tűnik el különben, amiből egy jobb, szebb, európaibb országot, világot lehetne építeni, de nem ez történt. Felépült belőle a Mészáros-birodalom, felépült belőle az oligarchák csapata, amit Orbán Viktor ma nyugodtan nemzeti tőkésosztálynak nevez. Létrejött az alkotmányos költségrendszere. Vannak olyan közbeszerzések, ahol akár a 70-80 százalékát is vissza kell osztani a pénzeknek, és ez a dráma. És nagyon-nagyon boldog vagyok, hogy végre az Európai Unió meg tudta lépni azt, amit most a hozzászólásom legelején mondtam, hogy a jogállamisági feltétel élesedett.

Én bízom benne, hogy ez jobbá fogja tenni különben a közbeszerzés rendszerét Magyarországon, és végre meg fog szűnni az a mértékű központosított lopás, ami jelenleg jellemző az Orbán-kurzusra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Alapvetően két út áll most előttem, hogy ezt a 15 perces vezérszónoki felszólalást használjam-e föl én is arra, hogy az elmúlt időszak döbbenetes és megbotránkozató korrupciós ügyeit és azok főszereplőit soroljam, ahogy egyébként képviselőtársaim megtették, vagy ettől tekintsek el.

Én azt gondolom, hogy egy dologban mindenképpen vitatkozom DK-s képviselőtársammal. Ő azt mondja, egyébként sok szempontból jogosan, hogy mikor megnézünk egy ilyen törvényjavaslatot, akkor nem lehet ott csak a jogszabály betűit látni, és hogy nem lehet kizárólag ennek a sorairól, ennek a paragrafusairól vitát folytatni.

(16.40)

Abban van vitánk, hogy igen, nagyon nehéz, ugyanakkor szükséges és kötelességünk. Nagyon sok olyan módosítási szándék és igény van ebben az előttünk fekvő törvényjavaslatban, amivel egyetértünk, és nagyon sok tekintetben módosítani kell a vonatkozó törvényeket. Hozzáteszem, hogy ebben rengeteg ilyen módosítást is látunk, ami önmagában is támogatható. Ugyanakkor, amint azt a szocialista képviselő úr is elmondta, nagyon sok probléma és aggály figyelhető meg szintén a most, ebben a formában látható törvényjavaslatban.

Ezért eltekintek attól, hogy újabb hosszú listát tegyek közzé arról, hogy mi alapján állítjuk azt, hogy most történelmi szinten van a korrupció. Mi konstruktív módon fogunk ehhez a kérdéshez viszonyulni, és arra fogjuk felhasználni ezt a törvényjavaslatot,

hogy módosító javaslatokat nyújtunk be, a közbeszerzési törvényt és az egyéb vonatkozó jogszabályokat olyan módon próbáljuk módosítani, hogy azokat a kockázatokat és jogos aggályokat, amelyeket megfogalmaztak ellenzéki képviselőtársaim, a lehető legjobban megpróbálják kiküszöbölni. Úgyhogy ilyen módon fogok eljárni, módosító javaslatokat nyújtunk be. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, független képviselőnek. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/13474. számú törvényjavaslatot tárgyalja a parlament, amely a közbeszerzési törvény módosításainak javaslatát terjeszti elő, részben hivatkozva európai bírósági döntésekre, részben hivatkozva európai uniós irányelvekre.

Magam sem gondolom, hogy nem az volt ennek a javaslatnak az előterjesztési indoka, hogy pontosan tudta a kormány, hogy az EU-s pénzeket jogállamisági kritériumhoz fogja kötni az Európai Bizottság, és amint látjuk, ma megjelent erről a hír is. Gondolom, a magyar kormány erről jóval korábban értesült. Másik indoknak érzem azt, hogy közeledik a 2022-es választás, és szeretné megmutatni a kormány, hogy azoknak a törvényeknek és eljárásrendeknek a módosításával, amelyeket rendre az ellenzék vele szemben felhoz indoknak a vonatkozásban, hogy a kormányzása nem megfelelő, az ilyenfajta javaslatokkal próbálja a bizalmat visszaszerezni. A harmadik indok pedig teljesen egyértelmű, ez pedig az, hogy a koronavírus-járvány okozta kormányzati feladatok rendkívüli gyorsaságot igényelnek, és ehhez természetesen a jogszabályokat is akként kell rendelni, hogy ezt szolgálják. Bár megjegyzem, hogy miután rendkívüli jogrend van, a közbeszerzési törvény hatályos rendelkezései is bőségesen adnak arra lehetőséget, hogy a kormánynak közbeszerzések nélkül is lehessen beszerezni azokat az eszközöket, amelyek a védekezéshez szükségesek.

De az is tény, hogy a koronavírus-járvány következtében mindannyian készülünk arra, hogy gazdasági válság lesz. Én magam azt remélem, hogy ennek egyik leküzdési módja az, hogy nem ugyanazok a kormányzati körök nyerik el a közbeszerzéseket, mint ahogy előttem ellenzéki képviselőtársam ezeket felsorolta, hanem az „élni és élni hagyni” elvével mindazok a szereplők, akik a közbeszerzési eljárásokban eredményesen tudnak teljesíteni, ha nem is a kormányközeli körökből származnak, akkor is legyen rá lehetőségük.

Ha tetszik, ha nem, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Ház, a közbeszerzést harminc éve öleli át a bizalmatlanság légköre. Bármilyen kormányzat volt az elmúlt harminc évben Magyarországon, bizony az ellenzéki oldal mindig megtalálta azokat a kapaszkodó-

kat, amelyek nem csoda, hogy kialakították a közbeszerzés rendszerére azt a szlenget, hogy ez valójában a közben szerzés rendszere. Azt kell mondanom – és miután a teremben olyan ellenzéki képviselőtársak vannak, akik nem voltak kormányzat részesei, így vélhetően nem sértem meg őket –, a mértékekről lehet vitatkozni, de hogy mindegyik kormányzat kihasználta a közbeszerzési törvény adta lehetőségeket és azt, hogy bizony ügyeskedve ki lehetett játszani egymással szemben az ajánlattevőket, és irányítottan lehetett a haveri köröknek a közbeszerzésekben lehetőséget juttatni, ez vitathatatlan tény. Számomra nem az a lényeg, hogy valaki kicsit vagy nagyot bűnözött, kicsit vagy nagyot lopott, hanem az, hogy sértett-e jogszabályt vagy sem.

Azt gondolom egyébként, hogy ennek a javaslatnak számtalan jó része van. Az, amely a bürokrácia-csökkentést célozza, mindenképpen üdvöztető. Valóban, egyébként a közbeszerzési törvény bonyolultsága egy külön szakterületet teremtett, és valami elképesztő naprakész tudással kell ahhoz bírni egy közbeszerzési tanácsadónak, hogy hatékonyan tudja azokat a személyeket segíteni, akik részt kívánnak venni a közbeszerzésben.

Azt mondta el államtitkár úr az expozéjában, hogy a kisvállalkozásokat és a középvállalatokat szeretné segíteni abban, hogy az adminisztratív csökkentéssel nagyobb arányban nyerjenek el üzletet, de azért azt hadd mondjam nagy tisztelettel, hogy a kormányközeli gazdasági közösségekben is bőven van kis- és középvállalkozás. Én inkább azt szeretném, ha legalább az elkövetkezendő másfél évben azt mondaná a kormányzat mindazoknak, akik a közbeszerzésekben döntési joggal bírnak, hogy tessék kinyitni a terepet mindenki előtt; egyszerűen azért, hogy nyerje vissza a kormányzat azt a bizalmat, amit a végtelen elvieskedésével az elmúlt tíz évben ezen a területen elvesztett.

Nagyon sokszor beszélünk róla, és némileg ebben a javaslatban is olvasunk arról, hogy vajon a megbízhatatlan ajánlattevők, a megbízhatatlan vállalkozók miként szűrhetők ki. Húsz éve minden kormányzatnak könyörögtem aziránt, hogy valamilyen módon igenis valamifajta hozzáférhető feketelista készüljön azon személyekről, akik bár közbeszerzések során megkapják a termékük, szolgáltatásuk ellenértékét az állami, önkormányzati szervezetektől, mégsem fizetik ki az alvállalkozóikat. Ezek az emberek örök időkre legyenek ennek lehetőségéből kizárva. Az más kérdés, hogy lassan, azt hiszem, a gazdasági élet fele kikerülne ebből a körből, de mégis azt gondolom, hogy valamifajta mértéket, a jogellenesség súlyának valamifajta meghatározását mint irányadó szempontot lassan be kellene vezetni erre a területre.

Egyébként a 18. § érinti is ezt a részt, csak valahogy úgy érzem, hogy ezzel önmagában még a korábbi felelőtlen, joggal és helyzettel visszaélő vállalkozókat és vállalkozásokat nem lehet igazán kiszűrni. Mindannyian tudjuk, hogy a közbeszerzési eljárásokban,

különösen az állami nagyberuházásokban rendszeresen megteszik az ajánlatokat az ajánlattevők, még azt mondom, nem is zárják ki, és nem egy marad, hanem többen is az elbírálásig. És mit látunk? Valamilyen mérték meg van határozva a kiírásban, valamilyen műszaki tartalomra adnak ajánlatot, elnyeri a közbeszerzést elbíráló szerint a leoptimalisabb ajánlatot adó a beszerzést. Majd mi történik? Mire ez a feladat végrehajtásra kerül, mire a beszerzés és a megépítés befejeződik, másfél-kétszeres ár lesz a vége. Ezzel az a probléma, hogy nagy részben soha nem látjuk, hogy a műszaki tartalom olyan módon módosult-e, amivel új közbeszerzést kellett volna kiírni, vagy szándékosan más tartalomra adták ki a közbeszerzést, hogy egy majd aránylag alacsonyán tartott ár mellett a végére fel lehessen emelni az ellenértéket, és jól járjon a vállalkozó és mindazok egyébként, akik ebből jól szeretnének járni.

Azt szeretném a tisztelt kormányzattól kérni, ha már ezzel a javaslattal elkezdte a közbeszerzések átláthatóságát, tisztítását célzó óhaját valóra váltani, valamilyen módon tegye meg, arra is adjon választ, hogy lehet megakadályozni azt, hogy a közbeszerzések során ne emelkedjenek az ellenértékek. Ugyanis ezzel teljes mértékben azt üzeni az ajánlatkérő, hogy azok, akik vesztek, esetleg valóban olcsóbban meg tudták volna csinálni a végső árhoz képest, azonban az ajánlattevő vagy az ajánlattevő és az ajánlatkiíró megbeszélése miatt jelentősen alacsonyabb árról indulva mégis jóval többre került az adófizetőknek az adott beszerzés.

Nagyon üdvözlöm az előzetes piaci konzultációról szóló javaslatrészt. Azt sem értettem, hogy amikor a közbeszerzési törvényt először megalkották, miért nem volt ilyenfajta lehetőség, ugyanis mindenki tudja, hogy sokkal többre kerül még egy WC-papír is, ha azt közbeszerzés során szerzik be, mint ha mi bemegyünk a boltba. Szóval, elképesztő sokszor, hogy a piaci ártól milyen módon elrugaskodott árakat adnak ajánlatnak, és majd a végén, amikor megtörténik a beszerzés felmérése, a minősítése, kiderül, hogy még annál is többre került minden.

(16.50)

Én azt szeretném, ha az előzetes piaci konzultáció erőteljesen orientáló lenne abban, hogy végül milyen áron nyerje el valaki a közbeszerzést.

Nagyon üdvözlendő javaslat az, hogy ne veszítse el a biztosítékot az ajánlattevő, ha nem lesz az ajánlata érvényes, hiszen tulajdonképpen ez a két dolog egymástól független, és nagyon komoly károkat okoztak ezzel az ajánlattevőknek.

Egyik képviselőtársam beszélt arról, és tényleg ezt minden statisztikus kimutatta, aki közbeszerzésekkel foglalkozik, hogy az elmúlt évtized közepére megszoktak a vállalatok arról, hogy közbeszerzési ajánlatokat tegyenek, egyszerűen azért, mert azt látták folyamatosan, hogy óriási munka, óriási befektetés, és

ugyanazok az üzleti körök nyerik el. Önök itt a teremben már nemegyszer nekem is azt válaszolták, hogy de kérem, hát miért nem indulnak közbeszerzésen a vállalatok. Ez pontosan olyan, mint a Pavlov kutyája: ha sokszor fejbe ütnek valakit, és sokszor nem tud - pedig jó ajánlatot ad - egyetlenegy közbeszerzést sem elnyerni, akkor azt mondja egy idő után, hogy felesleges ezt az iszonyatos energiát befektetnem, mert úgysem tudok ezen a piacon érvényesülni.

Nagyon örülök annak, hogy szól a javaslat az eljárások elhúzóadásának a tilalmáról, de még mindig 180 napról mint véghatáridőről beszélünk. És ennek azért van jelentősége - hogy én most ezt miért hozom szóba -, mert bizony, én mindenképpen differenciálnék a maximális időt illetően, ha jogalkotó lennék. Mert teljesen más egy komoly nagyberuházásnak az ajánlattétele, ott biztos, hogy a 180 nap kell ahhoz, hogy jó elbírálása legyen, és valóban az nyerje el, aki meg tudja valósítani, de nagyon sokszor egy egyszerű beszerzés, ami egyszeri szállításról szól, még ha nagy értékűről is, indokolatlanul húzódik el, nem látjuk, hogy miért kellett hónapokat várni az elbírálásra, várnak rá a vállalatok, amelyek szeretnék elnyerni a beszerzést. Én mindenképpen valamilyen módon a beszerzéstípusokat - mint például tartós jogviszonyt, mint például hogy hosszabb időn keresztül való teljesítést feltételez a beszerzés - megkülönböztetném az egyszeri szállításoktól, az egyszeri beszerzésektől. Mert azért azoknál ez a 18 hónap (sic!) sok már csak azért is, mert például amikor volt a migránskrizis, illetőleg aztán jött a koronavírus-járvány problémája, illetőleg például most, hogy az Eucharisztikus Kongresszus itt lesz, rendszeresen a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban olyan ügyekben kellett közbeszerzés alól felmenteni, ahol semmilyen titok nem volt, semmilyen honvédelmi érdek nem volt, semmifajta olyan jellege a beszerzéseknek nem volt, amitől nagyon meg kell fontolni, hogy kit engedünk a beszerzések közelébe, hanem egyetlenegy szempont volt, hogy felmentést kértek, hogy lassú lenne a közbeszerzéssel megvalósítani. Tehát én mindenképpen valahogy összehoznám a koherenciát a maximális eljárási idő, illetőleg az ilyen típusú beszerzések között, mert én azt gondolom, hogy ha általánosságban a közbeszerzések, különösen nem bonyolult beszerzések esetén, jóval kisebb időintervallum alatt le kell hogy folyanak, akkor nem lenne ilyen rengeteg közbeszerzés alóli felmentés, mert az viszont megint az átláthatatlanságot generálja.

Az előbb a képviselőtársaim szóltak a mérlegelés lehetőségéről a kizárás vonatkozásában. Számomra is nagyon kedvező az, hogy azért ne legyen örökre büntetve az, aki egyszer valami olyan apró hibát követett el, amit utána fel lehet ellene használni, hogy ne legyen eredményes a közbeszerzésben. De az sem jó, ha olyanok nem lesznek kizárva, akik viszont rászolgáltak, csak egyszerűen most éppen az az érdek, hogy ne zárjuk ki, és meg tudja indokolni a közbeszerzés elbírálóját, hogy most éppen miért érzi úgy, hogy bár elkövetett korábban hibákat, mégse kelljen kizárni.

Azt nagyon üdvözlöm a Kbt. 62. § (1) bekezdés a) pontjában, amiben arról van szó, hogy csőd- és felszámolási eljárás és végelszámolás alatt lévő cégek is nyerhessenek el persze olyan közbeszerzést, amit megfelelő időben tudnak is teljesíteni, ugyanis ez teljes mértékben összhangban áll a csődtörvény legutóbbi módosításával, amikor a kormányzat azt mondta, a korábbi elveket végre felülbírálva, hogy a csőd- és felszámolási eljárásnak nem az a célja, hogy megszűnjenek a szervezetek, hanem az, hogy talpon maradjanak.

Nekem ügyvédként rengeteg problémám volt abból, hogy szerettem volna cégeket megmenteni, és rendre a felszámolók azt mondták, hogy de kérem, ez a két intézmény a cégek megszűnését célozza. Soha nem értettem. Most, hogy az elmúlt csődtörvény-módosítással ez megfordult, és végre ez a célja, üdvözlendő, és ez a módosító javaslat pedig, azt gondolom, helyénvaló.

Az árkartell kérdése: említi a javaslat az árkartellben valaha részt vetteknek a kizárását. Én az árkartellezés vonatkozásában minden területen sokkal nagyobb szigorúságot szeretnék a kormányzattól. Aki egyszer ilyenben benne volt, az elvesztette a bizalmat mind a polgárok, mind az államszervezet felől, és azt szeretném, hogy minden ilyen típusú intézményrendszerből legyenek kizárva.

A munkaügyi jogsértések következtében való büntetés, hogy ne lehessen közbeszerzésben részt vevő: az utóbbi időben magam voltam részese olyan..., nem úgy részese, hanem a szavazópolgárok bevezettek engem olyan szituációkba, amikor munkaügyi jogsértések sorozatát követték el közbeszerzésben végzendő tevékenység során. Én rá is szabadítottam a társaságokra a munkaügyi felügyelőséget. Szóval, e vonatkozásban, ilyen kérdésekben is azt szeretném, ha nagyon szigorú lenne a kormány. Meg fogom szavazni a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e még az adott napirendi pont keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, aki válaszolni kíván az előterjesztő képviselőtársam vitában elhangzottakra. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a vitában elhangzott támogató, illetőleg kritikus, de konstruktív javaslatokat.

Volt egypár olyan politikai állásfoglalás, amire természetesen politikai típusú munkakörömnél fogva tudok reagálni, ezt röviden megteszem az elején, és utána a konstruktív hozzászólásokkal kapcsolatban szeretnék pár dolgot említeni.

Egyrészt a jogállamisági eljárás merült itt fel. Azért azt hadd tegyem hozzá, hogy az Európai Unióban és a Brüsszelben tárgyalt jogállamisági eljárás és a közbeszerzések átláthatósága között nagyon-nagyon-nagyon távoli az összefüggés, sajnálatos módon távoli az összefüggés. Jelen pillanatban való igaz, hogy az a csata, ami több tagállami kormány és Brüsszel között zajlik a következő időszakra vonatkozó költségvetésnek, az úgynevezett RRF igénybevételek jogállamisági feltételekhez kötésével kapcsolatban, sajnós köszönőviszonyban sincsen az adott tagállamok jogrendszerének állapotával. Ugyanis az a helyzet, és ez a magyar kormányra is a problémája, hogy ezek az úgynevezett jogállamisági feltételek valójában nem jogállamisági feltételek, hanem ezek politikai furkósbotok, amelyek azt a célt szolgálják, hogy adott politikai, ideológiai eszmerendszert képviselő tagállamot meghátrálásra kényszerítsenek. Ez azért probléma, mert így ennek semmi értelme nincs, és nem viszi előre a tagállamok közötti együttműködést, hanem éppen ellenkezőleg, hátráltatja azt.

Egyébként a DK-s és szocialista képviselőknek mondanám, akik fantasztikus módon örültek az Európai Parlament mai döntésének, hogy azért ez egy hosszútávú futás, tehát itt azért mégiscsak arról van szó, hogy az Európai Tanács hozott egy döntést, hogy milyen feltételekkel mehet tovább a költségvetésről szóló tárgyalás, az MFF- és az RRF-tárgyalás, ezt a feltételrendszert az Európai Parlament módosítani kívánja, és majd az Európai Tanács eldönti, hogy a tagállamok egyhangúlag hajlandók-e ehhez hozzájárulni. És ha igen, akkor lesz következő időszakra vonatkozó költségvetés; ha nem, akkor pedig nem, és akkor pedig azok a tagállamok meg azok a parlamenti képviselők lesznek ezért, illetőleg a déli államoknak a csődbe menetelért a felelősek, akik a mai napon úgy szavaztak, ahogy szavaztak ebben a kérdésben. Tehát azért, hiába írják ezt a baloldali médiában, én ezt egy picit még óvatosabban kezelném a helyükben, mert nagy koppanás lehet a vége. De ha ezt zárójelbe tesszük, és most szűk értelemben a javaslatra koncentrálunk, itt pár dolgot említettek, pontszerűen reagálnék ezekre.

(17.00)

Felmerült a mérlegelési jog kérdése, hogy milyen szempontrendszer alapján lehet ezt a mérlegelési jogot gyakorolni. Itt azt hiszem, ha egybeolvassuk a közbeszerzési törvényt, és az alapelvekkel együtt értelmezzük ezeket a szabályokat úgy, ahogy azt egyébként az Európai Unió javasolja, akkor teljesen egyértelmű, hogy minden ilyen mérlegelési jogot az uniós alapelvekkel, így az arányosság elvével összhangban kell értelmezni.

Ugye, felmerült, hogy a közbeszerzési eljárások hosszú ideig tartanak, tehát hogy elhúzódznak, és ugyan volt arra vonatkozóan megjegyzés, hogy e tekintetben a javaslat előrelépéseket tartalmaz, de azért azt szeretném hangsúlyozni, hogy az eljárások

döntő többsége és a főszabály szerinti eljárási határidő jelen pillanatban is 30 nap, folyamatba épített ellenőrzések esetén 60 nap, és ez hosszabbítható meg 60 nappal. Tehát azért nem arról van szó, hogy főszabály szerint ez az eljárás 180 napig tartana. Nem is ezzel összefüggésben tartalmaz a javaslat rendelkezést.

Felmerült az, hogy a rendkívüli sürgősségi, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás keretében keretmegállapodás megkötésének kizárása miatt került föl. Hát azért, mert például a koronavírus kapcsán is, ugye, tapasztaltuk azt, hogy bizonyos eljárások esetében beláthatatlan mennyiségű dolgot - maszkot, fertőtlenítőszer - kell beszerezni, ezért ez egy életszerű módosításnak minősíthető, és ezekben a vészterhes időkben pedig kifejezetten fontos.

Itt szóba kerültek a szerződésmódosítások és azoknak az átláthatósága is, ha jól értettem. A szerződésmódosítások és azok hirdetményei nyilvánosak, a módosítás pedig jogcímhez kötött, amit a Közbeszerzési Hatóság bármikor úgynevezett hirdetményes ellenőrzés útján ellenőrizni tud. Tehát ezzel kapcsolatban sem látok igazán problémát.

A közbeszerzési rendszer működtetésével kapcsolatban sok politikai jellegű kritika is elhangzott, különböző üzleti körökről volt szó. Itt csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy óvatosan érdemes ezeket a kritikákat kezelni. Ha jól emlékszem, akkor Varga képviselő úr említette nagyon lendületes felszólalásában a Korrupciókutató Központ jelentését mint egy objektív hivatkozási alapot. Hát, azt szeretném elmondani önöknek meg itt a jegyzőkönyv kedvéért rögzíteni, hogy a Korrupciókutató Központ jogerősen pert vesztett a Közbeszerzési Hatósággal szemben azon tanulmánnyal összefüggésben, és megállapítást nyert, hogy a kutatóközpont ezen tanulmány kapcsán megsértette a Közbeszerzési Hatóság jó hírnevét, illetőleg manipulált adatokat alkalmazott. Tehát az rendben van, hogy valami jól hangzik, és valami a baloldal narratívájába esetleges módon politikai számítások szerint illeszthető lenne, de mégiscsak az a helyzet, hogy úgy áll a legtöbb ilyen dolog, hogy a valóság próbáját nem állja ki.

A mi alapelvünk, politikai hozzáállásunk e tekintetben egyértelmű. A törvényeket mindenkinek be kell tartani. Ha valamilyen jogsértésre vonatkozó adat kerül bárki tudomására, akkor ezzel érdemes a hatóságokhoz fordulni. Egyébként a nemzetközi, erre feljogosított szervezetek is vizsgálják az összes európai uniós tagállamnak a teljesítményét, és folyamatos az együttműködés ezen nemzetközi szervezetek és például a magyar ügyészség között is. Ott van egy arányszám, hogy például az OLAF által kezdeményezett, az ügyészség hatáskörébe tartozó típusú igazságügyi megállapítások esetében az adott tagállami ügyészségek hány százalékban indítanak eljárást, és az látszik - ez egy rendkívül objektív mutatószám, és azt mutatja -, hogy az ügyészség és az igazságszolgáltatási rendszer a közbeszerzések jogszerűségével, esetleges büntetőjogilag is rele-

váns hibáival kapcsolatban hogyan jár el. És ez a mutatószám Magyarország esetében 47 százalékos. Tehát az ügyek 47 százalékában, amelyek ilyen típusúak, azokban a magyar ügyészség eljár. Az uniós arány 39 százalékos, de például Németország esetén 13 százalékos arányt tapasztalunk. Tehát azt gondolom, hogy nincs okunk szégyenkezni. Természetesen mindig lehet e tekintetben előrébb jutni.

Pár dolgot még elmondanék, pár adatot meg összefüggésrendszerben, ha megengedik. Ugye, felmerült a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásoknak a mértéke és száma; ez is egy olyan eljárástípus, amivel kapcsolatban a legtöbb kritika szokott megfogalmazódni. Míg 2014-ben az ilyen típusú eljárások száma 3626 volt, addig 2017-ben már csak 482 darab ilyen eljárást regisztrálhattunk, ami az összes eljárás 8 százaléka. Ezzel Magyarország az Európai Unióban meghatározott, úgynevezett 10 százalékos referenciaérték alá került. Itt nézem a későbbi adatokat: 2019-ben pedig tovább csökkent ez a szám, már csak 274 ilyen eljárást tudunk feljegyezni. Az elmúlt hat évben tizenhárom dára csökkentek ezek a típusú eljárások.

Az is kulcsfontosságú a rendszer működőképessége szempontjából, hogy egy adott eljárásban hány ajánlat érkezik, és mekkora hányadban érkezik csak egy ajánlat. Mert nyilvánvalóan, ahol csak egy ajánlat érkezik, ott nehéz versenyzésről beszélni. És e tekintetben is azt lehet látni... Bocsánat, keresem az adataimat, később szerintem meg fogom őket találni... - igen. Ugye, itt is arról van szó, hogy az építési beruházásoknál a legkritikusabb, hogy a verseny szintje megfelelő legyen. Ráadásul ezek teszik ki a legnagyobb értéket. A közbeszerzési összérték körülbelül 60 százaléka építési beruházás, és építési beruházások tekintetében 2020-ban átlagosan minden szerződés elnyeréséért három versenyző ajánlat érkezett. Tehát valóban igaz, hogy egyébként az egyajánlatos eljárásoknak a száma nemzetközi összehasonlításban lehetne jobb is, de valójában azokban az eljárásokban, ahol ez a legkritikusabb a verseny működése szempontjából, ott pedig kifejezetten jól állunk.

Másik fontos mutató az egy közbeszerzési eljárásra jutó ajánlatok száma, ez is azt jelzi, hogy a verseny egészséges ezen a piacon. Minden egyes eljárásban átlagosan hat cég versenyez a közbeszerzési megbízásokért. Ez szintén nőtt a tavalyi évhez képest. Ezzel összefüggésben is hangzott el itt az ellenzéki oldalról kritika, úgyhogy ezt szeretném azért egy egyértelmű, számszakilag is igazolható keretbe tenni.

2018 áprilisa volt a közbeszerzések átláthatóságával kapcsolatban egy komoly fordulópontra, ekkor indult az elektronikus közbeszerzési rendszer. Ez keletkezett mind az ajánlatkérők, mind az ajánlattevők számára. Ez egyértelműen növelte az eljárások ellenőrizhetőségét és átláthatóságát, és ezt az európai uniós összefüggések és az európai uniós vizsgálatok is visszaigazolják. Gyakorlatilag az Unió által előírt nyilvánossági kötelezettségek 100 százalékban teljesülnek Magyarországon. Az Európai Bizottság belső piaci

eredménytáblájának 10. indikátora alapján a közbeszerzési eljárásokban az információk 98 százalékban nyilvánosak, pontosak és bárki számára hozzáférhetőek.

(17.10)

Tehát az eljárások nyíltságával, átláthatóságával, követhetőségével összefüggésben értelmezhető, tehát a politikai lózungokon és puffogatásokon túlmenően szakmailag értelmezhető kritika nem fogalmazható meg.

A kis- és középvállalkozások részvétele az eljárásokban azzal összefüggésben hozható fel, sokszor hangzik el szintén az a politikai természetű, a valóságot nélkülöző állítás, hogy csak bizonyos nagy üzleti körök nyernek ezeken az eljárásokon. Ezt azért tudja árnyalni az az összefüggés, bár Varga-Damm Andrea képviselő asszony mondta, hogy a kkv-k piacán sem minden tejfel, de azért mégiscsak az a helyzet, hogy a nyertes kkv-k aránya az összközbeszerzésen belül, minden ezzel kapcsolatos uniós és nemzetközi megállapítás szerint az adott piacon a verseny tisztaságát mutatja. A nyertes kkv-kat tartalmazó eljárások az összes közbeszerzés 87 százalékát alkották 2019-ben, ez több mint 8500 eljárást jelent. Több mint 2000 milliárd forint értékű közbeszerzésben szerepeltek nyertesként mikro-, kis- és középvállalkozások, ami az előző évhez 5,5 százalékos növekedést jelent. A teljes, tehát az összes közbeszerzési eljárási értéken belüli részesedése 58,8 százalék. Tehát minden közbeszerzésben elköltött 100 forintból 59 forint kkv-khoz kerül. 2020 első félévében pedig ugyanez az

arány 100 forintból 68 forint a kis- és középvállalkozások számára.

Valóban igaz az, hogy a járványhelyzet e tekintetben hozhat változást. Ez egy veszélyforrás. Kevesebb a közbeszerzési eljárás is, és kevesebb az azokon induló kkv-k száma is. Pont erről is szól ez a javaslat, hogy olyan adminisztratív teherkönnyítéseket tegyünk bele a rendszerbe, amelyek serkentik azt, hogy a kis- és közepes, illetve mikrovállalkozások számára a közbeszerzési eljárásokon való elindulás ne egy elrettentő, a levitatással való szembenézést jelentő tortúra legyen, hanem egy valódi opció, és akkor a 100 forintból a kkv-khoz jutó arányt a 68 százalékhöz képest meg a tavalyi évre vonatkozó 58,5 százalékhöz képest még tudjuk javítani.

Ez a célunk, és ezért hoztuk ezt a törvényjavaslatot a Ház elé, és pontosan ezért is szeretnénk önkéntől kérni, hogy a törvényjavaslat a pártpolitikai logikán túlmenően minél nagyobb támogatással tudjon átmenni a Házon. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólásra jelentkezett képviselőtársaink felszólalási szándékukat visszavonták.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés a jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 17 óra 13 perckor ért véget.)

Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)